

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów oraz wymagania edukacyjne na zajęciach języka polskiego w klasach IV-VIII

1. Uczniowie są oceniani według zasad sprawiedliwości, według ustalonych reguł, które są im przedstawione na początku roku szkolnego.
2. Ogólne zasady oceniania opisuje Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1327 oraz z 2021 r. poz. 4; Rozdział 3a. Ocenianie, klasyfikowanie i promowanie uczniów w szkołach publicznych) oraz Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz.U. 2019 poz. 373).
3. Szczegółowe warunki i sposób oceniania wewnątrzszkolnego określa Statut szkoły.
4. Na zajęciach języka polskiego ocenie podlegają:
 - a) kształcenie literackie i kulturowe,
 - b) kształcenie językowe,
 - c) tworzenie wypowiedzi,
 - d) samokształcenie.
5. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów na języku polskim: oceniane opisowo informacją zwrotną lub stopniem według skali ocen niedostateczny - celujący:
 - a) tworzenie dłuższych form wypowiedzi pisemnej – wypracowania (np. opowiadanie, streszczenie, opis, charakterystyka, sprawozdanie, rozprawka, list, recenzja, przemówienie, artykuł, współczesna wersja mitu, baśni, legendy lub przypowieści),
 - b) test,

- c) sprawdzian (obejmuje cały dział, minimum tydzień przed ustalonym terminem pisania nauczyciel podaje do wiadomości uczniów zagadnienia do zapowiedzianego sprawdzianu),
- d) czytanie ze zrozumieniem,
- e) kartkówka,
- f) dyktando,
- g) odpowiedź ustna,
- h) krótkie formy wypowiedzi,
- i) wygłaszanie tekstów z pamięci,
- j) czytanie,
- k) zadania domowe,
- l) karty pracy,
- ł) praca w grupie,
- m) prezentacja,
- n) aktywność,
- o) projekt.

6. Wymagania edukacyjne niezbędne do otrzymania przez ucznia poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z języka polskiego zostały sformułowane według założeń podstawy programowej kształcenia ogólnego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r., Dz. U. z dnia 24 lutego 2017 r. Poz. 356) i uwzględniają kształcenie literackie i kulturowe, kształcenie językowe, tworzenie wypowiedzi oraz samokształcenie.

JĘZYK POLSKI. ZAMIEŃMY SŁOWO. KLASA 4.

Lp.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Poznajemy nasz nowy podręcznik <i>Zamieńmy słowo</i>, kl. 4	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się ze spisem treści podręcznika – podaje przykłady lekcji literackich, językowych i kulturowych – podaje przykłady lektur obowiązujących i uzupełniających – pod kierunkiem korzysta z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> – orientuje się w budowie podręcznika – rozpoznaje lekcje literackie, językowe i kulturowe – zna lektury obowiązkowe i uzupełniające – korzysta z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia budowę podręcznika – wyjaśnia, czym różnią się lekcje literackie, językowe i kulturowe – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – świadomie korzysta z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> – funkcjonalnie korzysta ze spisu treści – omawia różnice między lekcjami literackimi, językowymi i kulturowymi – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – funkcjonalnie korzysta z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie i poprawnie korzysta z całego podręcznika
Rozdział I. Kim jestem?						
2.	1. * Przede wszystkim chcę być... sobą Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Kimberly Kirberger, <i>Jestem...</i> (fragmenty) * Numeracja w wymaganiach edukacyjnych odpowiada numerom scenariuszy lekcji, zawartym w publikacji <i>Zamieńmy słowo. Poradnik nauczyciela dla klasy 4.</i>	<ul style="list-style-type: none"> – przy pomocy opisuje siebie – zna pojęcie roli społecznej – przedstawia bohaterów – rozpoznaje znaki graficzne 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje siebie – wie, na czym polega rola społeczna – wypowiada się na temat bohaterów – wie, na czym polega znak graficzny 	<ul style="list-style-type: none"> – w rozwinięty sposób opisuje siebie – wyjaśnia, co to jest rola społeczna – charakteryzuje bohaterów – omawia znaki graficzne 	<ul style="list-style-type: none"> – w oryginalny sposób opisuje siebie – rozróżnia różne role społeczne – charakteryzuje i ocenia bohaterów – tworzy różnorodne znaki graficzne 	<ul style="list-style-type: none"> – w wyczerpujący sposób opisuje siebie – wypowiada się na temat ról społecznych – tworzy rozbudowaną wypowiedź na temat bohaterów – interpretuje znaki graficzne

3.	2. Notatka o sobie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje notatkę wśród innych form wypowiedzi – zna podstawowe rodzaje notatki – wie, co to jest netykieta 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy notatki – zna rodzaje notatki – zna zasady netykiety 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy notatki – omawia różne rodzaje notatki – omawia zasady netykiety 	<ul style="list-style-type: none"> – wyróżnia notatkę spośród innych form wypowiedzi – tworzy różnorodne rodzaje notatki – stosuje się do zasad netykiety 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy funkcjonalną notatkę – bezbłędnie stosuje się do zasad netykiety
4.	3. W świecie liter i głosek	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest alfabet – zna pojęcie litery i głoski 	<ul style="list-style-type: none"> – zna alfabet – wie, co to jest litera – wie, co to jest głoska 	<ul style="list-style-type: none"> – recytuje alfabet – wyjaśnia, czym się różni litera od głoski 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie zna alfabet – rozróżnia literę i głoskę 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, do czego służy alfabet – wymienia litery i głoski
5.	4. Dzie-li-my wy-ra-zy	<ul style="list-style-type: none"> – zna definicję samogłoski i spółgłoski – zna definicję sylaby 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest samogłoska – wie, co to jest spółgłoska – dzieli wyraz na sylaby 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady samogłoski i spółgłoski – podaje przykłady sylab 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia samogłoski i spółgłoski – bezbłędnie wyodrębnia sylaby 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli alfabet na samogłoski i spółgłoski – bezbłędnie dzieli wyrazy na sylaby
6.	5. Kłopotliwa litera i	<ul style="list-style-type: none"> – zna definicję samogłoski i spółgłoski – zna definicję sylaby – wie, że <i>i</i> w wyrazie może pełnić różne funkcje 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest samogłoska – wie, co to jest spółgłoska – dzieli wyraz na sylaby – rozróżnia rolę samogłoski <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady samogłoski i spółgłoski – podaje przykłady sylab – określa rolę samogłoski <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia samogłoski i spółgłoski – bezbłędnie wyodrębnia sylaby – wyjaśnia rolę <i>i</i> w wyrazie 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli alfabet na samogłoski i spółgłoski – bezbłędnie dzieli wyrazy na sylaby – bezbłędnie określa rolę <i>i</i> w wyrazie
7.	6. Jak opisać siebie?	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie treści zawiera opis postaci – pod nadzorem tworzy opis postaci – zna pojęcie akapitu 	<ul style="list-style-type: none"> – gromadzi słownictwo do opisu postaci – tworzy opis postaci – wie, co to jest akapit 	<ul style="list-style-type: none"> – gromadzi różnorodne słownictwo do opisu postaci – wyjaśnia, co to jest akapit 	<ul style="list-style-type: none"> – porządkuje słownictwo do opisu postaci – tworzy rozbudowany opis postaci – stosuje w wypowiedzi pisemnej akapity 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie tworzy rozbudowany, oryginalny opis postaci o bogatym słownictwie
8.	7. Jestem Polką / Polakiem, a Ty? Grzegorz Kasdepke, <i>Pan Wredzik</i> (fragment książki <i>Kacper z szuflady</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – zetknął się z pojęciem tolerancji – rozpoznaje emocje bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie tolerancji – nazywa emocje bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega tolerancja – nazywa i ocenia emocje bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje postawę tolerancji – ustosunkowuje się do emocji bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy dłuższą wypowiedź na temat tolerancji
9.	8. Moje korzenie – legenda o Czechu, Lechu i Rusie Ewa Stadtmüller,	<ul style="list-style-type: none"> – zna przykłady legend – wie, czym różnią się elementy realistyczne i fantastyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy legendy – rozpoznaje elementy realistyczne i fantastyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy legendy – omawia elementy realistyczne i 	<ul style="list-style-type: none"> – wyróżnia legendę spośród innych gatunków literackich – omawia funkcje elementów realistycznych i fantastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	<i>Lech, Czech i Rus</i> (fragmenty książki <i>Legendy polskie...</i>)			fantastyczne		
10.	9. Historia pewnej Wandy Magdalena Grądzka, <i>O Wandzie, co nie chciała Niemca</i> (fragmenty)	– wypowiada się na temat cech i postępowania bohaterów	– rozpoznaje motywy postępowania i cechy bohaterów	– omawia motywy postępowania i cechy bohaterów	– ocenia motywy postępowania i cechy bohaterów	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
11.	10. Dawno temu w Kruszwicy... Cecylia Niewiadomska, <i>Piast</i> (fragmenty)	– nazywa czas i miejsce wydarzeń – rozpoznaje bohaterów – nazywa cechy dobrego władcy – rozpoznaje wydarzenia w utworze – wie, czym charakteryzują się wydarzenia nieprawdopodobne – wymienia imiona bohaterów – opowiada o przebiegu obyczaju postrzyżyn	– zbiera informacje o czasie i miejscu wydarzeń – wypowiada się na temat bohaterów – omawia cechy dobrego władcy – porządkuje wydarzenia w utworze – rozpoznaje wydarzenia nieprawdopodobne – omawia znaczenie imienia – omawia obyczaj postrzyżyn	– wypowiada się na temat czasu i miejsca wydarzeń – wstępnie charakteryzuje bohaterów – charakteryzuje dobrego władcę – szereguje wydarzenia w utworze – omawia wydarzenia nieprawdopodobne – wypowiada się na temat znaczenia imienia – wypowiada się na temat obyczajów przedstawionych w utworze	– omawia czas i miejsce wydarzeń – charakteryzuje bohaterów – tworzy pełną wypowiedź charakteryzującą dobrego władcę – omawia wydarzenia w utworze – tworzy rozbudowaną wypowiedź na temat wydarzeń nieprawdopodobnych – omawia symboliczne znaczenia imienia – omawia zwyczaje opisane w utworze	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
12.	11. Słówek do słówka – pisownia wyrazów z ó	– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z ó – zna wyjątki pisowni wyrazów z ó – wie, na czym polega kolejność alfabetyczna	– zna zasady ortograficzne pisowni ó – rozpoznaje wyjątki pisowni wyrazów z ó – zna zasady pisowni alfabetycznej	– omawia zasady pisowni wyrazów z ó – omawia wyjątki pisowni wyrazów z ó – wymienia litery w kolejności alfabetycznej	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z ó – zapisuje poprawnie wyjątki pisowni wyrazów z ó – zna alfabet	– zapisuje bezbłędnie wszystkie wyrazy z ó – zapisuje poprawnie wszystkie wyjątki pisowni wyrazów z ó – wymienia cały alfabet
13.	12. Uważam, uczyć się,	– zna podstawowe	– zna zasady	– omawia zasady	– stosuje w praktyce zasady pisowni	– zapisuje bezbłędnie

	umiem! – pisownia wyrazów z <i>u</i>	zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	ortograficzne pisowni wyrazów z <i>u</i>	pisowni wyrazów z <i>u</i>	wyrazów z <i>u</i>	wszystkie wyrazy <i>u</i>
14.	13. Ze słownikiem ortograficznym zawsze raźniej!	– zna słownik ortograficzny	– wie, do czego służy słownik ortograficzny	– omawia budowę słownika ortograficznego	– funkcjonalnie korzysta ze słownika ortograficznego	– pracuje ze słownikiem ortograficznym
15.	14. Polski krajobraz w wersach i strofach Władysław Bełza, <i>Ziemia rodzinna</i>	– zna pojęcia wersu i strofy – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu	– odróżnia wers od strofy – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu	– wyjaśnia, co to jest wers i strofa – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu	– dzieli wiersz na wersy i strofy – omawia osobę mówiącą w wierszu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
16.	15. Pieśń wszystkich Polaków Józef Wybicki, <i>Mazurek Dąbrowskiego</i>	– zna pojęcie hymnu – kojarzy <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> z polską tradycją narodową – zna pojęcie refrenu	– zna cechy hymnu jako gatunku literackiego – wie, że <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> jest hymnem narodowym – rozpoznaje refren	– omawia cechy hymnu – zna rolę <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> w polskiej tradycji narodowej – omawia znaczenie refrenu	– rozpoznaje hymn spośród innych gatunków literackich – omawia rolę <i>Mazurek Dąbrowskiego</i> w polskiej tradycji narodowej – wyjaśnia funkcje refrenu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
17.	16. Kim jestem? Podsumowanie rozdziału I Józef Ratajczak, <i>Legenda</i> materiał z rozdziału I	– wie, kto to jest bohater fantastyczny – zna pojęcie wersu i strofy – podaje przykłady legend – zna pojęcie samogłoski i spółgłoski – zna pojęcie litery i głoski – rozpoznaje literę <i>i</i> – zna wyrazy z <i>ó</i> niewymiennym – zna pojęcie sylaby – rozpoznaje notatkę	– rozpoznaje w tekście bohatera fantastycznego – odróżnia wers od strofy – zna cechy legendy – wie, czym jest samogłoska i spółgłoska – wie, czym jest litera i głoska – rozpoznaje różne funkcje litery <i>i</i> – podaje przykłady wyrazów z <i>ó</i> niewymiennym – wie, czym jest sylaba – zna cechy notatki jako formy wypowiedzi	– omawia bohatera fantastycznego – wskazuje wersy i strofy – wyjaśnia różnicę między wersem i strofą – omawia cechy legendy – odróżnia samogłoskę od spółgłoski – odróżnia literę od głoski – omawia funkcję litery <i>i</i> – omawia przykłady wyrazów z <i>ó</i> niewymiennym – podaje przykłady sylaby – tworzy notatkę	– określa funkcję bohatera fantastycznego – dzieli wiersz na wersy i strofy – wyróżnia legendę spośród innych gatunków literackich – rozpoznaje samogłoskę i spółgłoskę – rozróżnia literę i głoskę – wyjaśnia funkcję litery <i>i</i> w wyrazie – poprawnie zapisuje wyrazy z <i>ó</i> niewymiennym – wyróżnia w wersie sylaby – tworzy funkcjonalną notatkę	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
18.	88. A może by tak polatać? LEKTUROWNIK	– wyjaśnia, czy lektura mu się podoba – wyodrębnia	– wypowiada się na temat lektury – przedstawia wybrane	– przedstawia swoją opinię o lekturze – przedstawia wszystkie	– ocenia lekturę – porządkuje wydarzenia – charakteryzuje i ocenia bohatera	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i>	wydarzenia – zbiera podstawowe informacje o bohaterze – wie, co to jest portal czytelniczy	wydarzenia – wypowiada się na temat bohatera – zapoznaje się z tekstem zamieszczonym na portalu czytelniczym	wydarzenia – charakteryzuje bohatera – ocenia teksty zamieszczone na portalu czytelniczym	– ustosunkowuje się do tekstu zamieszczonego na portalu czytelniczym	
19.	89. Jedyna taka Akademia! LEKTUROWNIK Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i>	– gromadzi słownictwo do opisu budynku szkoły – opowiada o szkole marzeń	– tworzy opis budynku szkoły – wypowiada się na temat szkoły marzeń	– tworzy ciekawy opis budynku szkoły – charakteryzuje szkołę marzeń	– tworzy rozbudowany opis budynku szkoły – przedstawia swoją szkołę marzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
20.	90. Nauka w Akademii LEKTUROWNIK Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i>	– zna zasady obowiązujące w szkole – nazywa przedmioty szkolne – wymienia podstawowe prawa i obowiązki ucznia Akademii – zna frazeologizm <i>mieć olej w głowie</i>	– omawia zasady obowiązujące w szkole – wymienia przedmioty szkolne bohatera – wymienia wszystkie prawa i obowiązki ucznia Akademii – stosuje w wypowiedzi frazeologizm <i>mieć olej w głowie</i>	– tworzy wypowiedź na temat zasad obowiązujących w szkole – wypowiada się na temat przedmiotów szkolnych bohatera – omawia prawa i obowiązki ucznia Akademii – świadomie stosuje w wypowiedzi frazeologizm <i>mieć olej w głowie</i>	– ocenia zasady obowiązujące w szkole – omawia przedmioty szkolne bohatera – ocenia prawa i obowiązki ucznia Akademii – wyjaśnia frazeologizm <i>mieć olej w głowie</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
21.	91. Ach, bo pan Kleks potrafi wszystko! – opisujemy wyjątkowego profesora LEKTUROWNIK Jan Brzechwa, <i>Akademia pana Kleksa</i>	– nazywa wybrane cechy dobrego nauczyciela – gromadzi słownictwo do opisu tytułowego bohatera – podaje przykład ulubionego nauczyciela	– nazywa cechy dobrego nauczyciela – wstępnie opisuje tytułowego bohatera – wstępnie opisuje ulubionego nauczyciela	– wypowiada się na temat cech dobrego nauczyciela – opisuje tytułowego bohatera	– omawia cechy dobrego nauczyciela – w rozwinięty sposób opisuje tytułowego bohatera – opisuje w rozwinięty sposób ulubionego nauczyciela	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
22.	92. Nie jestem zwykłym szpakiem LEKTUROWNIK Jan Brzechwa,	– zna wydarzenia związane z bohaterem – rozpoznaje ciąg przyczynowo-skutkowy	– porządkuje wydarzenia związane z bohaterem – zna chronologię wydarzeń	– streszcza historię bohatera – opowiada o wydarzeniach w	– opowiada historię bohatera relacjonuje kolejność chronologiczną wydarzeń – pisze rozwiniętą dalszą część	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	<i>Akademia pana Kleksa</i>	– pod kierunkiem pisze dalszy ciąg książki	– podaje propozycję dalszego ciągu książki	kolejności chronologicznej – pisze dalszą część książki	książki	
Rozdział II. Ja i rodzina						
23.	17. Najważniejsze, że jesteśmy razem... Agnieszka Chylińska, <i>Zezia i Giler</i> (fragmenty)	– rozpoznaje cechy bohaterów – opowiada o swojej rodzinie – zna słowo <i>wieź</i> – zna pojęcie kontrastu	– nazywa cechy bohaterów – ma świadomość znaczenia rodziny – wyjaśnia znaczenie słowa <i>wieź</i> – wie, na czym polega kontrast	– omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat znaczenia rodziny – opowiada o więziach rodzinnych bohaterów – wyjaśnia, na czym polega kontrast	– ocenia cechy bohaterów – docenia znaczenie rodziny – wypowiada się na temat znaczenia więzi rodzinnych – omawia funkcję kontrastu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
24.	18. Co mi chcesz powiedzieć? Podział wypowiedzeń	– zna pojęcie wypowiedzenia – zna różne rodzaje wypowiedzeń – rozpoznaje różne znaki interpunkcyjne stosowane na końcu wypowiedzeń	– wie, co to jest wypowiedzenie – rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń – zna różne znaki interpunkcyjne stosowane na końcu wypowiedzeń	– omawia wypowiedzenie – omawia różne rodzaje wypowiedzeń – stosuje znaki interpunkcyjne stosowane na końcu wypowiedzeń	– wyjaśnia, co to jest wypowiedzenie – wyjaśnia, czym cechują się różne rodzaje wypowiedzeń – stosuje odpowiednie znaki interpunkcyjne na końcu wypowiedzeń	– stosuje w swoich wypowiedziach wszystkie rodzaje wypowiedzeń
25.	19. W rodzinie znaków interpunkcyjnych	– zna podstawowe znaki interpunkcyjne	– zna wszystkie znaki interpunkcyjne	– wie, jak stosować znaki interpunkcyjne	– stosuje w praktyce wszystkie znaki interpunkcyjne	– poprawnie stosuje różne znaki interpunkcyjne
26.	20. Jak poprawnie zapisywać dialog	– wie, na czym polega dialog – zna zasady zapisywania dialogu	– rozpoznaje dialog – omawia zasady zapisywania dialogu	– omawia dialog – zapisuje dialog	– wyjaśnia, na czym polega dialog – zapisuje poprawnie dialog	– tworzy samodzielnie dialog
27.	21. Pozdrawiam Cię serdecznie!	– miał do czynienia z pisaniem kartek pocztowych – rozpoznaje adresata i nadawcę – pod kierunkiem pisze pozdrowienia – rozpoznaje podstawowe skróty stosowane na kartkach pocztowych	– wie, co to jest kartka pocztowa – wie, kim jest adresat i nadawca – zna zasady pisania pozdrowień – zna skróty stosowane na kartkach pocztowych – zna zasady adresowania kartek pocztowych	– wyjaśnia, co to jest kartka pocztowa – wyjaśnia, kto to jest adresat, a kto nadawca – omawia zasady pisania pozdrowień – poprawnie zapisuje skróty stosowane na kartkach pocztowych – omawia zasady adresowania kartek	– wyjaśnia, czym różni się kartka pocztowa od listu – odróżnia nadawcę i adresata – pisze pozdrowienia – stosuje skróty typowe dla kartek pocztowych – adresuje kartki pocztowe	– samodzielnie i poprawnie pisze kartkę pocztową – adresuje kartkę pocztową

		– wie, jak adresować kartki pocztowe		pocztowych		
28.	22. W rzeczy samej... – liczba i rodzaj rzeczownika	– wie, że rzeczownik jest częścią mowy – wie, że rzeczownik odmienia się przez liczbę – wie, że rzeczownik ma określony rodzaj	– wie, czym wyróżnia się rzeczownik spośród innych części mowy – rozpoznaje liczbę i rodzaj rzeczownika	– podaje przykłady rzeczowników – określa ich liczbę i rodzaj	– rozpoznaje rzeczownik wśród innych części mowy – odmienia rzeczownik przez liczbę i określa rodzaj	– bezbłędnie rozpoznaje rzeczowniki – określa ich liczbę i rodzaj
29.	23. Taki przypadek!	– wie, że rzeczownik odmienia się przez przypadki	– zna nazwy przypadków i pytania do nich	– bezbłędnie wymienia nazwy przypadków i pytania do nich	– odmienia rzeczowniki przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej	– bezbłędnie odmienia rzeczowniki przez przypadki
30.	24. Rodzinne dyskusje. O sztuce argumentowania Aneta Zajączkowska, <i>Wakacje, czyli jak wygląda walka na argumenty</i> (fragmenty)	– zna pojęcie <i>argument</i> – wie, jak jest zbudowany argument – zna pojęcie manipulacji	– wie, co to jest argument – wyjaśnia budowę argumentu – wie, na czym polega manipulacja	– wyjaśnia, co to jest argument – podaje przykłady argumentu – wyjaśnia, na czym polega manipulacja	– stosuje argumenty w swoich wypowiedziach – omawia budowę argumentu – nie poddaje się manipulacji	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
31.	25. Mam swój pokój! Marcin Szczygielski, <i>Teatr Niewidzialnych Dzieci</i> (fragmenty)	– wie, jak opisać pokój – rozpoznaje emocje bohatera	– gromadzi słownictwo do opisu pokoju – nazywa emocje bohatera	– porządkuje słownictwo do opisu pokoju – wypowiada się na temat emocji bohatera	– opisuje pokój – ocenia emocje bohatera	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
32.	26. Raz wielką, a raz małą literą	– zna pojęcia rzeczowników pospolitych i własnych – zna podstawowe zasady pisowni imion, nazwisk, przezwisk, przydomków i pseudonimów – zna podstawowe zasady pisowni tytułów książek, nazw świąt i obrzędów – zna zasady pisowni	– wie, czym różnią się rzeczowniki pospolite od własnych – zna zasady pisowni imion, nazwisk, przezwisk, przydomków i pseudonimów – zna zasady zapisu tytułów książek, nazw świąt i obrzędów – wymienia zasady pisowni nazw wydarzeń historycznych	– rozróżnia rzeczowniki pospolite i własne – omawia zasady pisowni imion i nazwisk – omawia zasady pisowni tytułów książek, nazw świąt i obrzędów – omawia zasady pisowni nazw wydarzeń historycznych	– omawia rzeczowniki pospolite i własne – stosuje w praktyce zasady pisowni imion, nazwisk, przezwisk, przydomków i pseudonimów – stosuje w praktyce zasady pisowni tytułów książek, nazw świąt i obrzędów – stosuje w praktyce zasady pisowni nazw wydarzeń historycznych	– poprawnie stosuje wszystkie zasady pisowni wielką i małą literą

		nazw wydarzeń historycznych				
33.	27. W czarnej jamie jest ciekawie! Joanna Papuzińska, <i>Czarna jama</i>	– zna pojęcie podmiotu lirycznego – zna pojęcie porównania	– wie, kto to jest podmiot liryczny – wie, na czym polega porównanie	– omawia podmiot liryczny utworu – wyjaśnia, na czym polega porównanie	– charakteryzuje podmiot liryczny utworu – omawia funkcję porównania	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
34.	28. Ja i rodzina. Podsumowanie rozdziału II Jagoda Michalak, <i>Nauka cierpliwości na Wyspie Spadających Gwiazd</i> (fragmenty) materiał z rozdziału II	– czyta płynnie tekst – gromadzi słownictwo do opisu pokoju – zna pojęcie porównania – wie, co to jest wypowiedzenie – wie, co to są pozdrowienia – zna pojęcie dialogu – rozpoznaje rzeczownik – zna pojęcie argumentu	– czyta ze zrozumieniem – porządkuje słownictwo do opisu pokoju – wie, co to jest porównanie – zna różne rodzaje wypowiedzeń – układa treść pozdrowień – wie, na czym polega dialog – wie, że rzeczownik odmienia się przez przypadki i liczby – określa rodzaj rzeczownika – wie, co to jest argument	– czyta ze zrozumieniem – dokonuje wyboru słownictwa do opisu pokoju – wyjaśnia, co to jest porównanie – rozpoznaje rodzaje wypowiedzeń – pisze proste pozdrowienia – zapisuje dialog – odmienia rzeczownik przez przypadki i liczby – zna budowę argumentu	– czyta płynnie ze zrozumieniem – opisuje pokój – określa funkcję porównania – stosuje różne rodzaje wypowiedzeń – pisze pozdrowienia – poprawnie zapisuje dialog – bezbłędnie odmienia rzeczowniki przez przypadki i liczby – określa ich rodzaj – stosuje w swoich wypowiedziach argumenty	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Rozdział III. Ja i nauka						
35.	29. Trudna lekcja... życia Julian Tuwim, <i>Nauka</i>	– wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – zna pojęcia wiedzy i mądrości	– wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – rozróżnia wiedzę od mądrości życiowej	– omawia osobę mówiącą w wierszu – omawia różnice między wiedzą a mądrością	– charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu – wyjaśnia, na czym polega różnica między wiedzą a mądrością życiową	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
36.	30. Szkoła – ten budynek pamięta się przez całe życie	– wie, jak opisać budynek szkoły – wie, kto jest patronem szkoły – pod nadzorem tworzy notatkę	– gromadzi słownictwo do opisu budynku szkoły – przedstawia patrona szkoły – tworzy notatkę	– opisuje budynek szkoły – przekazuje podstawowe informacje o patronie szkoły – tworzy notatkę zgodnie z wymogami tej	– wyczerpująco opisuje budynek szkoły – wypowiada się na temat patrona szkoły – tworzy funkcjonalną notatkę	– tworzy samodzielnie opis budynku szkoły i funkcjonalną notatkę

				formy wypowiedzi		
37.	93. Świat przygód Mikołajka LEKTUROWNIK René Gosciny, <i>Mikołajek</i>	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie świata przedstawionego – rozpoznaje humor w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie elementy składają się na świat przedstawiony utworu – wskazuje wydarzenia humorystyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – wstępnie omawia elementy świata przedstawionego – omawia wydarzenia humorystyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia elementy świata przedstawionego lektury – wyjaśnia, z czego wynika humor wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
38.	94. Mikołajek i przyjaciele LEKTUROWNIK René Gosciny, <i>Mikołajek</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje cechy Mikołajka i jego kolegów – rozpoznaje zachowania bohaterów – gromadzi słownictwo do opisu bohatera – mówi o swoich sposobach spędzania wolnego czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa cechy Mikołajka i jego kolegów – omawia zachowanie bohaterów – porządkuje słownictwo do opisu bohatera – wymienia sposoby spędzania wolnego czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy Mikołajka i jego kolegów – wypowiada się na temat zachowania bohaterów – opisuje bohaterów – omawia sposoby spędzania wolnego czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia cechy Mikołajka i jego kolegów – ocenia zachowania bohaterów – wyczerpująco opisuje bohaterów – wypowiada się na temat sposobów spędzania wolnego czasu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
39.	95. Mikołajek i jego szkoła LEKTUROWNIK René Gosciny, <i>Mikołajek</i>	<ul style="list-style-type: none"> – gromadzi słownictwo do opisu sali lekcyjnej – wymienia nauczycieli w szkole Mikołajka – wskazuje fragmenty, mówiące o stosunku chłopców do nauki szkolnej – zna zasady kodeksu dobrych manier w szkole – wskazuje fragmenty mówiące o zachowaniu chłopców podczas przerw 	<ul style="list-style-type: none"> – porządkuje słownictwo do opisu sali lekcyjnej – omawia nauczycieli w szkole Mikołajka – wypowiada się na temat stosunku chłopców do nauki szkolnej – wymienia zasady kodeksu dobrych manier w szkole – omawia zachowanie chłopców podczas przerw 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje salę lekcyjną – porównuje nauczycieli w szkole Mikołajka – omawia stosunek chłopców do nauki szkolnej – omawia zasady kodeksu dobrych manier w szkole – wypowiada się na temat zachowania chłopców podczas przerw 	<ul style="list-style-type: none"> – wyczerpująco opisuje salę lekcyjną – ocenia nauczycieli w szkole Mikołajka – ocenia stosunek chłopców do nauki szkolnej – ocenia zasady kodeksu dobrych manier we szkole – ocenia zachowanie chłopców podczas przerw 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
40.	96. Świat dorosłych w Mikołajku LEKTUROWNIK René Gosciny, <i>Mikołajek</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kto to jest narrator dziecięcy – rozpoznaje cechy dorosłych – wie, na czym polega skuteczne porozumiewanie się – podaje propozycje 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje narratora dziecięcego – nazywa cechy dorosłych – zna zasady skutecznego porozumiewania się – opisuje dalsze losy 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat narratora dziecięcego – wypowiada się na temat cech dorosłych – omawia zasady skutecznego porozumiewania się 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia funkcje narratora dziecięcego – omawia cechy dorosłych – komentuje zasady skutecznego porozumiewania się – wypowiada się na temat dalszych losów postaci 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		dalszych losów postaci	postaci	– opisuje wyczerpująco dalsze losy postaci		
41.	31. Uwaga! Przyimek szuka pary	– wie, że przyimek jest nieodmienną częścią mowy – wie, że przyimek łączy się z rzeczownikiem	– wie, czym cechuje się przyimek – rozpoznaje wyrażenie przyimkowe	– omawia cechy przyimka – podaje przykłady wyrażen przyimkowych	– rozpoznaje przyimek spośród innych części mowy – tworzy wyrażenia przyimkowe	– poprawnie stosuje przyimki i wyrażenia przyimkowe w swoich wypowiedziach
42.	32. Spośród, ponad, między, wkoło – z przyimkami jest wesoło!	– zna podstawowe zasady pisowni przyimków prostych i złożonych – zna podstawowe zasady pisowni wyrażen przyimkowych	– zna zasady pisowni przyimków prostych i złożonych – zna zasady pisowni wyrażen przyimkowych	– omawia zasady pisowni przyimków prostych i złożonych – omawia zasady pisowni wyrażen przyimkowych	– stosuje w praktyce zasady pisowni przyimków prostych i złożonych – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrażen przyimkowych	– bezbłędnie zapisuje przyimki proste i złożone oraz wyrażenia przyimkowe
43.	33. Chcę Ci podziękować...	– umie wyrazić podziękowanie	– wie, na czym polega podziękowanie	– wyjaśnia, na czym polega podziękowanie	– tworzy tekst podziękowania	– pisze ciekawe i oryginalne podziękowanie
44.	34. Co robię? Odmieniam czasowniki	– wie, że czasownik jest odmienną częścią mowy – zna pytania, na które odpowiada czasownik – wie, przez jakie formy odmienia się czasownik – odróżnia bezokolicznik od odmiennych form czasownika – wie, co to jest czasownik niewłaściwy	– wie, czym cechuje się czasownik – wymienia pytania, na które odpowiada czasownik – rozpoznaje osoby, liczbę i rodzaj czasownika – wie, co to jest bezokolicznik i formy osobowe czasownika – zna czasowniki niewłaściwe	– wyjaśnia, czym cechuje się czasownik – omawia pytania, na które odpowiada czasownik – odmienia czasownik przez osobę, liczbę i rodzaj – wyjaśnia, czym różni się bezokolicznik od form osobowych – podaje przykłady czasowników niewłaściwych	– rozpoznaje czasownik spośród innych części mowy – omawia różnice występujące w pytaniach, na które odpowiada czasownik – odmienia bezbłędnie czasownik przez osobę, liczbę i rodzaj – rozpoznaje bezokolicznik i formy osobowe czasownika – rozpoznaje czasowniki niewłaściwe	– stosuje poprawnie i funkcjonalnie czasowniki w swoich wypowiedziach
45.	35. Czasownik na dobry czas	– wie, że czasownik odmienia się przez czasy	– zna czasy czasownika	– określa czas czasownika	– odmienia czasownik przez czasy	– bezbłędnie określa i odmienia przez czas czasowniki
46.	36. Nie jestem sam – w grupie siła	– zna pojęcie komunikacji	– wie, na czym polega udana komunikacja	– wyjaśnia, na czym polega skuteczna	– bierze udział w skutecznej komunikacji – współdziała w grupie	– samodzielnie analizuje i interpretuje

	Artur B. Chmielewski, Ewelina Zambrzycka- Kościelnicka, <i>Kosmiczne wyzwania</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> – świadomie należy do grupy – nie wdaje się w konflikty grupowe – wie o istnieniu kodeksu dobrej komunikacji 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje współpracę – zna zalety działania w grupie – wie, na czym polega łagodzenie konfliktów – zna zasady kodeksu skutecznej komunikacji w klasie 	komunikacja <ul style="list-style-type: none"> – chce pracować w grupie – wyjaśnia, jak łagodzić konflikty w grupie – dostosowuje się do zasad skutecznej komunikacji w grupie 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi łagodzić konflikty – stosuje zasady kodeksu skutecznej komunikacji w klasie 	tekst
47.	37. Mam swoje zdanie	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia zdanie i równoważnik zdania – podaje przykłady czasownika w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym różni się zdanie i równoważnik zdania – rozpoznaje czasowniki w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia różnice między zdaniem a równoważnikiem zdania – omawia czasowniki w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zdanie i równoważnik zdania – stosuje czasowniki w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie stosuje zdanie i równoważnik zdania oraz czasowniki w formie osobowej w swoich wypowiedziach
48.	38. Dobry plan to podstawa!	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest plan wydarzeń – wie, czym różni się plan ramowy od planu szczegółowego 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na czym polega plan wydarzeń – odróżnia plan ramowy i plan szczegółowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak tworzyć plan wydarzeń – tworzy plan ramowy i plan szczegółowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega plan wydarzeń – tworzy poprawnie plan ramowy i plan szczegółowy 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie i świadomie tworzy plan wydarzeń
49.	39. Co może się zdarzyć w bibliotece? Dorota Bałuszyńska- Srebro, <i>Księga Julii</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wydarzeń fantastycznych i realistycznych – wie, do czego służy biblioteka – wie, do czego służy katalog – wie, do czego służy plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to są wydarzenia realistyczne i fantastyczne – wie, jak korzystać z biblioteki – zna różne rodzaje katalogów – wie, jak tworzyć plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia wydarzenia realistyczne i fantastyczne – wyjaśnia, jak korzystać z biblioteki – omawia różne rodzaje katalogów – tworzy plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym różnią się wydarzenia fantastyczne od realistycznych – korzysta z biblioteki – korzysta z różnych rodzajów katalogów – tworzy funkcjonalny plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
50.	40. Nie trwoży mnie pisownia <i>nie</i> z rzeczownikami i czasownikami	<ul style="list-style-type: none"> – zna podstawowe zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikiem i czasownikiem – zna podstawowe zasady pisowni łącznej i rozdzielnej – podaje przykłady rzeczowników odczasownikowych – podaje wyjątki pisowni 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikiem i czasownikiem – zna zasady pisowni łącznej i rozdzielnej – zna rzeczowniki odczasownikowe – zna wyjątki pisowni <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikami i czasownikami – omawia zasady pisowni łącznej i rozdzielnej – rozpoznaje rzeczowniki odczasownikowe – wyjaśnia pisownię 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikiem i czasownikiem – stosuje w praktyce zasady pisowni łącznej i rozdzielnej – podaje przykłady rzeczowników odczasownikowych – rozpoznaje wyjątki pisowni <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie zapisuje <i>nie</i> z rzeczownikami i czasownikami

		<i>nie</i>		wyjątków		
51.	41. Ja i nauka Podsumowanie rozdziału III Sabine Städing, <i>Petronela z Jabłoniowego Sadu. Na tropie tajemnic</i> (fragmenty) materiał z rozdziału III	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst – wie, jak stworzyć ramowy plan wydarzeń – wie, na czym polega podziękowanie – zna pojęcie katalogu bibliotecznego – wie, że rzeczownik odmienia się przez przypadki – wie, że czasownik występuje w formie osobowej i nieosobowej – wie, co to jest przyimek – wie, co to jest wyrażenie przyimkowe – zna podstawowe zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikiem i czasownikiem – wie, jak opisać budynek szkoły 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem – wie, na czym polega ramowy plan wydarzeń – rozpoznaje podziękowania spośród innych form wypowiedzi – wie, do czego służy katalog biblioteczny – zna przypadki rzeczownika – zna formę osobową i nieosobową czasownika – zna przyimki proste i złożone – rozpoznaje wyrażenia przyimkowe – zna zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikami i czasownikami – gromadzi słownictwo do opisu budynku szkoły 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem – omawia ramowy plan wydarzeń – pisze podziękowania – omawia zasady korzystania z katalogu bibliotecznego – rozpoznaje przypadki rzeczownika – omawia formę osobową i nieosobową czasownika – omawia przyimki proste i złożone – omawia wyrażenia przyimkowe – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikiem i czasownikiem – opisuje budynek szkoły 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta płynnie ze zrozumieniem – tworzy ramowy plan wydarzeń – pisze rozbudowane podziękowania – funkcjonalnie korzysta z katalogu bibliotecznego – odmienia rzeczownik przez przypadki – odróżnia formę osobową i nieosobową czasownika – rozróżnia przyimki proste i złożone – tworzy wyrażenia przyimkowe – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z rzeczownikami i czasownikami – opisuje w wyczerpujący sposób budynek szkoły 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Rozdział IV. Ja i ty						
52.	42. Po przyjacielską radę tylko do jeżozwierzy Michel Piquemal, <i>Jeżozwierze</i>	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega relacje między bohaterami – rozpoznaje cechy bohaterów – dostrzega tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia relacje między bohaterami – nazywa cechy bohaterów – rozpoznaje tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat relacji między bohaterami – wypowiada się na temat cech bohaterów – omawia tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia relacje między bohaterami – charakteryzuje bohaterów – formułuje tematykę utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
53.	43. Sąsiedzkie porachunki Aleksander Fredro, <i>Paweł i Gawel</i>	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje cechy bohaterów – dostrzega konflikt między bohaterami – towarzyszy przy nagraniu słuchowiska 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa cechy bohaterów – omawia przyczyny konfliktu między bohaterami – bierze udział w 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat konfliktu między bohaterami – bierze czynny udział 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje bohaterów – omawia przebieg konfliktu między bohaterami – kieruje nagraniem słuchowiska 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

			nagranii słuchowiska	w nagraniu słuchowiska		
54.	44. Co podarować przyjacielowi? Opis przedmiotu	– rozpoznaje opis przedmiotu – gromadzi słownictwo do opisu przedmiotu	– wie, na czym polega opis przedmiotu – porządkuje słownictwo do opisu przedmiotu	– wyjaśnia, na czym polega opis przedmiotu – opisuje przedmiot	– rozpoznaje opis przedmiotu wśród innych form wypowiedzi – w wyczerpujący sposób opisuje przedmiot	– tworzy wyczerpujący i oryginalny opis przedmiotu
55.	45. Opisujesz – przymiotnika potrzebujesz!	– wie, że przymiotnik jest odmienną częścią mowy – wie, przez co odmienia się przymiotnik	– wie, czym cechuje się przymiotnik jako część mowy – wie, że przymiotnik odmienia się przez przypadki, liczbę i rodzaje	– omawia cechy przymiotnika – omawia formy przymiotnika	– rozpoznaje przymiotnik spośród innych części mowy – odmienia przymiotnik przez przypadki, liczbę i rodzaje	– stosuje poprawne formy przymiotnika w swoich wypowiedziach
56.	46. Urodziny Kłapouchego Alan Alexander Milne, <i>Kubuś Puchatek</i> (fragmenty)	– zna pojęcie zdrobnienia – gromadzi słownictwo do opisu przedmiotu – wie, co to jest plan twórczy	– wie, na czym polega zdrobnienie – porządkuje słownictwo do opisu przedmiotu – wie, jak skonstruować plan twórczy	– omawia zdrobnienie – tworzy opis przedmiotu – konstruuje plan twórczy	– rozpoznaje zdrobnienia w tekście – tworzy rozbudowany opis przedmiotu – konstruuje funkcjonalny plan twórczy	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
57.	47. Jak przygotować życzenia?	– wie, jaka formą wypowiedzi są życzenia – pod nadzorem układa tekst życzeń	– wie, czym cechują się życzenia – układa tekst życzeń	– omawia cechy życzeń – poprawnie układa tekst życzeń	– rozpoznaje życzenia spośród innych form wypowiedzi – układa oryginalny tekst życzeń	– samodzielnie układa oryginalny tekst życzeń
58.	48. Czas zaprzyjaźnić się z rz!	– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> – zna wyjątki	– zna zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> – podaje przykłady wyjątków	– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> – omawia wyjątki	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> – poprawnie zapisuje wyjątki	– bezbłędnie stosuje zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> i wyjątków
59.	49. Co nam ułatwi pisownię wyrazów z ż?	– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>ż</i>	– zna zasady pisowni wyrazów z <i>ż</i>	– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>ż</i>	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>ż</i>	– bezbłędnie stosuje zasady pisowni wyrazów z <i>ż</i>
60.	50. Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie Adam Mickiewicz, <i>Przyjaciele</i> Tadeusz Makowski, <i>Dwaj mali przyjaciele</i>	– rozpoznaje cechy bohaterów – zna pojęcie przyjaźni – ogląda ze zrozumieniem obraz – rozpoznaje nastrój dzieła	– nazywa cechy bohaterów – wie, na czym polega przyjaźń – wypowiada się na temat obrazu – wypowiada się na temat nastroju dzieła	– omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat przyjaźni – omawia warstwę przedstawieniową obrazu – omawia nastrój dzieła	– charakteryzuje bohaterów – tworzy wypowiedź na temat przyjaźni – interpretuje obraz – określa nastrój dzieła	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst i obraz

61.	51. Podmiot i orzeczenie – najważniejszy związek w zdaniu	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że podmiot i orzeczenie to części zdania – rozpoznaje czasownik w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym cechują się podmiot i orzeczenie jako części zdania – wie, czym cechuje się czasownik w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia podmiot i orzeczenie jako części zdania – omawia czasownik w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podmiot i orzeczenie spośród innych części zdania – odmienia czasownik w formie osobowej 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje poprawnie podmiot i orzeczenie i czasowniki w formie osobowej w swoich wypowiedziach
62.	52. Grupa podmiotu i grupa orzeczenia	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podmiot i orzeczenie – wie, że stanowią one ośrodek grupy podmiotu i grupy orzeczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym cechuje się podmiot – wie, jakie części zdania tworzą grupę podmiotu – wie, czym cechuje się orzeczenie – wie, jakie części zdania tworzą grupę orzeczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia podmiot i grupę podmiotu – omawia orzeczenie i grupę orzeczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podmiot – rozpoznaje grupę podmiotu – rozpoznaje orzeczenie – rozpoznaje grupę orzeczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie stosuje w wypowiedziach grupę podmiotu i grupę orzeczenia
63.	53. O zdaniu pojedynczym, które możesz rozwijać	<ul style="list-style-type: none"> – zna zdanie pojedyncze nierozwinięte i rozwinięte 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym różni się zdanie pojedyncze nierozwinięte od rozwiniętego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zdanie pojedyncze nierozwinięte i rozwinięte 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zdanie pojedyncze nierozwinięte i rozwinięte 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje w swoich wypowiedziach zdania pojedyncze nierozwinięte i rozwinięte
64.	54. Ja i ty. Podsumowanie rozdziału IV Magdalena Rózcicka, Marta Wysocka-Jóźwiak, <i>Gabi. A właśnie, że jest pięknie!</i> (fragmenty) materiał z rozdziału IV	<ul style="list-style-type: none"> – świadomie czyta tekst – zna pojęcie zdrobnienia – wie, na czym polega opis przedmiotu – wie, jak napisać życzenia – zna równoważnik zdania jako wypowiedzenie – wie, że podmiot i orzeczenie to części zdania – rozpoznaje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – zna pojęcie zdania pojedynczego 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta ze zrozumieniem – wie, na czym polega zdrobnienie – rozpoznaje opis przedmiotu – tworzy życzenia – wie, czym cechuje się równoważnik zdania – wie, czym cechują się podmiot i orzeczenie – wie, jakie części zdania tworzą grupę podmiotu i grupę orzeczenia – podaje przykłady zdania pojedynczego rozwiniętego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje w tekście najważniejsze elementy – rozpoznaje zdrobnienia – wie, jak napisać opis przedmiotu – tworzy rozbudowane życzenia – omawia równoważnik zdania jako wypowiedzenie – omawia podmiot i orzeczenie – omawia grupę podmiotu i grupę orzeczenia – omawia zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta płynnie ze zrozumieniem – omawia funkcję zdrobnienia – tworzy opis przedmiotu – tworzy życzenia na różne okazje – rozpoznaje równoważniki zdania – rozpoznaje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – stosuje w praktyce zdanie pojedyncze rozwinięte – rozpoznaje przymiotnik spośród innych części mowy – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>rz</i> i <i>ź</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		rozwiniętego – wie, że przymiotnik jest odmienną częścią mowy – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z rz i ż	– wie, czym cechuje się przymiotnik jako część mowy – zna zasady pisowni wyrazów z rz i ż	pojedyncze rozwinięte – omawia przymiotnik jako część mowy – omawia zasady pisowni wyrazów z rz i ż		
65.	97. Zapraszamy do Szkoły latania LEKTUROWNIK Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i>	– wie, co to jest komiks – zna podstawowe cechy komiksu – zna podstawowe rodzaje dymków komiksowych	– wyróżnia komiks spośród innych tekstów kultury – wymienia cechy komiksu – zna rodzaje dymków komiksowych	– omawia komiks jako tekst kultury – omawia cechy komiksu – omawia rodzaje dymków komiksowych	– wyjaśnia, czym się cechuje komiks jako tekst kultury – wypowiada się na temat cech komiksu jako tekstu kultury – omawia role dymków komiksowych	– samodzielnie analizuje i interpretuje komiks
66.	98. W czasach zbójcerzy i... latających dywanów! LEKTUROWNIK Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i>	– rozpoznaje elementy świata przedstawianego w utworze – zna pojęcie wątku – wie, na czym polega fikcja fantastyczna	– wyodrębnia elementy świata przedstawionego w utworze – wie, co to jest wątek – rozpoznaje elementy fantastyczne	– porządkuje elementy świata przedstawionego w utworze – wyjaśnia, co to jest wątek – porządkuje elementy fantastyczne	– omawia elementy świata przedstawionego w utworze – porządkuje wydarzenia w wątku – omawia elementy fantastyczne	– samodzielnie analizuje i interpretuje komiks
67.	99. Bohaterowie, jakich mało! LEKTUROWNIK Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i>	– zna różne rodzaje bohatera – wydobywa informacje z tekstu dotyczące opisu bohatera	– rozróżnia bohatera pierwszoplanowego, drugoplanowego i epizodycznego – gromadzi materiał do opisu bohatera	– omawia bohatera pierwszoplanowego, drugoplanowego i epizodycznego – porządkuje materiał dotyczący opisu bohatera	– wymienia bohatera pierwszoplanowego, drugoplanowego i epizodycznego – opisuje bohatera	– samodzielnie analizuje i interpretuje komiks
68.	100. Kurs latania dla każdego! LEKTUROWNIK Janusz Christa, <i>Kajko i Kokosz. Szkoła latania</i>	– wskazuje fragmenty tekstu mówiące o marzeniach bohatera – wie, na czym polega plan chronologiczny wydarzeń – wymienia zajęcia w szkole latania	– nazywa marzenie głównego bohatera – wie, jak skonstruować chronologiczny plan wydarzeń – omawia zajęcia w szkole latania	– omawia marzenie głównego bohatera – omawia konstrukcję chronologicznego planu wydarzeń – ocenia zajęcia w szkole latania	– ocenia marzenia głównego bohatera – tworzy chronologiczny plan wydarzeń – tworzy rozbudowaną wypowiedź na temat zajęć w szkole latania	– samodzielnie analizuje i interpretuje komiks

Rozdział V. Ja w wolnym czasie

69.	55. Słońce, obłoki i wiatr, czyli czas na poetycki spacer Adam Mickiewicz, <i>Wschód słońca</i> (fragment <i>Pana Tadeusza</i>)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje epitet – wydobywa z tekstu materiał do opisu słońca – wie, czym cechuje się język poezji – wypowiada się na temat nastroju wiersza – recytuje wiersz 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym cechuje się epitet jako środek poetycki – gromadzi materiał do opisu wschodu słońca – dostrzega wyjątkowość języka poezji – rozpoznaje nastrój wiersza – recytuje wiersz 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia epitet jako środek poetycki – porządkuje materiał do opisu wschodu słońca – omawia wyjątkowość języka poezji – omawia nastrój wiersza – recytuje wiersz, wykorzystując odpowiednie środki (tempo, intonację) 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym cechuje się epitet jako środek poetycki – opisuje wschód słońca – wyjaśnia, na czym polega wyjątkowość języka poezji – określa nastrój wiersza – pięknie recytuje wiersz 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
70.	56. Jak miło otrzymać zaproszenie!	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jak wygląda zaproszenie – rozpoznaje elementy kompozycyjne zaproszenia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zaproszenie wśród innych form wypowiedzi – zna elementy kompozycyjne zaproszenia 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia zaproszenie jako formę wypowiedzi – omawia elementy kompozycyjne zaproszenia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym cechuje się zaproszenie jako forma wypowiedzi – tworzy zaproszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie tworzy oryginalne zaproszenie
71.	57. Jak? Gdzie? Kiedy? Czyli słów kilka o ciekawskim przysłówku	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że przysłówek jest nieodmienną częścią mowy – wie, jak tworzy się przysłówki – łączy przysłówki z czasownikami 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje przysłówek wśród innych części mowy – wie, że przysłówek jest nieodmienną częścią mowy – wie, że przysłówki tworzy się od przymiotników – wie, że przysłówek jest określeniem czasownika 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia przysłówek jako część mowy – podaje przykłady przysłówek – podaje przykłady przysłówek połączonych z czasownika 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym cechuje się przysłówek jako część mowy – wyjaśnia, co to znaczy, że przysłówek jest nieodmienną częścią mowy – tworzy przysłówki od przymiotników – dobiera do czasownika przysłówki jako określenia 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie stosuje przysłówki w swoich wypowiedziach
72.	58. Słownik języka polskiego, czyli: SJP – wszystko wie!	<ul style="list-style-type: none"> – zna słownik języka polskiego – zna wersję papierową i online słownika – zna alfabet 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, do czego służy słownik języka polskiego – wie, że słownik języka polskiego występuje w wersji papierowej i online – zna układ alfabetyczny 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, do czego służy słownik języka polskiego – rozróżnia wersję papierową i online – wyjaśnia, do czego służy układ alfabetyczny 	<ul style="list-style-type: none"> – korzysta ze słownika języka polskiego w wersji papierowej i online – posługuje się sprawnie układem alfabetycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – funkcjonalnie korzysta ze słownika języka polskiego

73.	59. Zawód: filmowiec	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o ulubionych filmach – rozpoznaje kadr filmu – wie, że warto oglądać filmy – wie, że kino ma swoją historię – zna podstawowe zawody filmowe – zna wybrane tytuły filmowe – zna podstawowe przedmioty związane z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> – zna różne rodzaje filmu – wie, co to jest kadr – ma świadomość wartości oglądania filmów – zna podstawowe wiadomości na temat historii kina – zna zawody filmowe – zna tytuły filmowe – zna przedmioty związane z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat różnego rodzaju filmów – omawia wybrane kadry filmowe – chętnie ogląda filmy – zna wiadomości na temat historii kina – omawia zawody filmowe – wymienia kilka tytułów filmowych – wskazuje przedmioty związane z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia różne rodzaje filmu – wyodrębnia kadry filmowe – świadomie ogląda filmy – przytacza wiadomości związane z historią kina – wymienia zawody filmowe – wymienia tytuły filmowe – omawia przedmioty związane z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje wybrany film
74.	60. Chodźmy do teatru! Ewa Skarżyńska, <i>Teatr</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat nastroju wiersza – zna podstawowe zasady języka poezji – wie, kto to jest podmiot liryczny – wie, kto to jest widz, a kto aktor – rozpoznaje sytuację liryczną – rozpoznaje słownictwo związane z teatrem – rozpoznaje epitet i porównanie – rozpoznaje temat wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje nastrój wiersza – odróżnia język poezji – rozpoznaje podmiot liryczny – rozróżnia widza i aktora – wyodrębnia sytuację liryczną – gromadzi słownictwo związane z teatrem – wie, czym jest epitet i porównanie – wie, jaki jest temat wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje nastrój wiersza – omawia język poezji – wypowiada się na temat podmiotu lirycznego – omawia widza i aktora – wypowiada się na temat sytuacji lirycznej – porządkuje słownictwo związane z teatrem – omawia epitet i porównanie – wypowiada się na temat przesłania wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia nastrój wiersza – wie, czym cechuje się język poezji – omawia podmiot liryczny – dostrzega podział na widza i aktora – omawia sytuację liryczną – zna słownictwo związane z teatrem – wyjaśnia, czym jest epitet i porównanie – formułuje temat wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
75.	61. Wyraz, który liczy – liczebnik	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że liczebnik jest odmienną częścią mowy – zna różne rodzaje liczebnika – wie, czemu służy liczebnik – wie, przez co odmienia się liczebnik 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym cechuje się liczebnik jako część mowy – rozróżnia liczebnik główny i porządkowy – zna funkcje liczebnika – wie, jak odmienia się liczebnik 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia liczebnik jako część mowy – omawia liczebnik główny i porządkowy – wypowiada się na temat funkcji liczebnika – omawia formy liczebnika 	<ul style="list-style-type: none"> – wyróżnia liczebnik spośród innych części mowy – wie, czym cechuje się liczebnik główny, a czym porządkowy – omawia funkcje liczebnika – odmienia liczebnik – stosuje poprawne formy liczebników 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje poprawne formy liczebnika w swoich wypowiedziach

			– zna poprawne formy liczebników			
76.	62. Piłka jest okrągła, a bramki są dwie Ludwik Jerzy Kern, <i>46 nóg</i>	– ma świadomość tematu utworu – zna pojęcie powtórzenia – wie, czemu służy powtórzenie	– zna temat utworu – wie, na czym polega powtórzenie – wyjaśnia, czemu służy powtórzenie	– omawia temat utworu – omawia powtórzenie jako środek poetycki – omawia funkcję powtórzenia	– formułuje temat utworu – rozpoznaje w tekście powtórzenie – określa funkcje powtórzenia	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
77.	63. Niewielkie nie. Pisownia nie z przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem	– zna podstawowe zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem	– zna zasady łącznej i rozłącznej pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem	– omawia zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem	– stosuje w praktyce zasady łącznej i rozłącznej pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem	– poprawnie zapisuje <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem
78.	64. Ja w wolnym czasie. Podsumowanie rozdziału V Astrid Lindgren, <i>Spotkanie w lesie</i> (fragmenty) materiał z rozdziału V	– zapoznaje się z tekstem – wie, co to jest przysówek, przymiotnik i liczebnik – ogląda filmy – zna pojęcie epitetu – wie, na czym polega definicja słownikowa – zna zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem – zna zaproszenie jako formę wypowiedzi	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyróżnia spośród części mowy przysówek, przymiotnik i liczebnik – wyróżnia film spośród innych tekstów kultury – podaje przykłady epitetów – czyta ze zrozumieniem definicje słownikowe – wymienia zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem – omawia cechy zaproszenia	– czyta bezbłędnie tekst ze zrozumieniem – omawia przysówek, przymiotnik i liczebnik jako części mowy – omawia cechy filmu jako tekstu kultury – omawia epitet jako środek poetycki – wyjaśnia znaczenie definicji słownikowych – omawia zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem – porównuje zaproszenie z innymi użytkowymi formami wypowiedzi	– płynnie czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia, czym cechują się przymiotnik, przysówek i liczebnik – interpretuje filmy – omawia funkcję epitetu w wypowiedzi – wie, do czego służy definicja słownikowa – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie z</i> przymiotnikiem, przysłówkiem i liczebnikiem – pisze zaproszenie, zachowując wszystkie cechy tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Rozdział VI. Ja i świat wyobraźni						
79.	65. Dwie siostry i Pani Zima	– wie, czym cechuje się baśń jako gatunek	– rozpoznaje baśń wśród innych gatunków	– wymienia cechy baśni jako gatunku	– omawia cechy baśni jako gatunku literackiego	– samodzielnie analizuje i interpretuje

	Jacob i Wilhelm Grimmowie, <i>Pani Zima</i> (fragmenty)	literacki – wie, na czym polega kontrast – odróżnia elementy realistyczne od fantastycznych – wyodrębnia wydarzenia	literackich – dostrzega kontrast – rozpoznaje elementy realistyczne i fantastyczne – dostrzega kolejność wydarzeń	literackiego – wyjaśnia, na czym polega kontrast – podaje przykłady elementów realistycznych i fantastycznych – omawia wydarzenia	– omawia funkcje kontrastu – omawia elementy realistyczne i fantastyczne – porządkuje wydarzenia w kolejności	tekst
80.	66. Zdanie złożone, przynajmniej z dwóch orzeczeń utworzone	– zna pojęcie zdania pojedynczego i złożonego – wie, że orzeczenie jest częścią zdania – wie, co to jest zdanie składowe – wie, co to jest czasownik	– odróżnia zdanie pojedyncze od zdania złożonego – rozpoznaje orzeczenie składowe – rozpoznaje czasownik w wypowiedzeniu	– omawia zdanie pojedyncze i złożone – wskazuje orzeczenie – podaje przykłady zdań składowych – wskazuje czasownik w zdaniu	– wyjaśnia, czym cechuje się zdanie pojedyncze, a czym złożone – wyjaśnia, czym cechuje się orzeczenie – określa relacje między zdaniami składowymi – określa funkcje czasownika w wypowiedzeniu	– poprawnie stosuje w swoich wypowiedziach zadania pojedyncze i złożone
81.	67. Spójnik spaja, czyli łączy	– wie, że spójnik jest nieodmienną częścią mowy – zna funkcje przecinka w zdaniu – dostrzega powiązania między spójnikiem a przecinkiem – zna zasady stosowania spójnika w zdaniu złożonym	– wyróżnia spójnik spośród innych części mowy – wyjaśnia funkcje przecinka w zdaniu – omawia powiązania między spójnikiem a przecinkiem – wie, gdzie stosować spójnik w zdaniu złożonym	– omawia spójnik jako część mowy – omawia funkcje przecinka w zdaniu – wyjaśnia powiązania między spójnikiem a przecinkiem – omawia stosowanie spójnika w zdaniu złożonym	– wyjaśnia, czym cechuje się spójnik jako część mowy – funkcjonalnie stosuje przecinek w zdaniu – funkcjonalnie stosuje przecinki w zależności od spójnika w zdaniu – stosuje spójniki w zdaniach złożonych	– poprawnie stosuje spójniki i przecinki w swoich wypowiedziach
82.	68. Zaprzyjajnij się z przecinkiem	– dostrzega funkcję przecinka w zdaniu – zna przecinek jako znak interpunkcyjny	– wyjaśnia funkcję przecinka w zdaniu – wie, przed jakimi spójnikami stosuje się przecinek	– omawia funkcję przecinka w zdaniu – omawia zasady stosowania przecinka	– poprawnie stosuje przecinki w zdaniach – stosuje w praktyce przecinek przed odpowiednimi spójnikami	– stosuje poprawnie przecinek w swoich wypowiedziach
83.	69. Gdy marzenia się spełniają... Aleksander Puszkina, <i>Bajka o rybaku i rybce</i> Leon Wyczółkowski, <i>Rybak</i>	– rozpoznaje elementy świata przedstawionego – rozpoznaje postawy bohaterów – wyróżnia baśń spośród innych gatunków	– wyodrębnia elementy świata przedstawionego – omawia postawy bohaterów – zna cechy baśni – wie, na czym polega	– porządkuje elementy świata przedstawionego – wypowiada się na temat postaw bohaterów – podaje przykłady baśni	– omawia elementy świata przedstawionego – ocenia postawy bohaterów – omawia cechy baśni – stosuje zasady etykiety językowej – stosuje w praktyce zasady savoir-	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst i obraz

		literackich – zna pojęcie etykiety językowej – wie, co to jest savoir-vivre – wie, po co tworzyć plan wydarzeń	etykieta językowa – zna zasady savoir-vivre'u – zna zasady tworzenia planu wydarzeń	– omawia zasady etykiety językowej – omawia zasady savoir-vivre'u – omawia zasady tworzenia planu wydarzeń	vivre'u – tworzy plan wydarzeń	
84.	70. Dobry, czyli jaki? Charles Perrault, <i>Kopciuszek</i>	– porządkuje elementy świata przedstawionego – zbiera materiał do charakterystyki bohaterów – wie, na czym polega kontrast – dostrzega wartości, o których mowa w tekście – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, czym cechuje się baśń jako gatunek literacki	– omawia sytuację rodzinną bohaterki – nazywa cechy bohaterów – rozpoznaje kontrast – nazywa wartości, o których mowa w tekście – rozpoznaje związki frazeologiczne – rozpoznaje baśń wśród innych gatunków literackich	– wypowiada się na temat sytuacji rodzinnej bohaterki – omawia cechy bohaterów – omawia kontrast – wypowiada się na temat wartości, o których mowa w tekście – omawia związki frazeologiczne w tekście – wymienia cechy baśni	– ocenia sytuację rodzinną bohaterki – charakteryzuje bohaterów – wyjaśnia, na czym polega kontrast – omawia wartości, o których mowa w tekście – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – omawia cechy baśni jako gatunku literackiego	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
85.	71. Czym są synonimy i antonimy?	– wie, co to jest synonim i antonim	– rozpoznaje synonimy i antonimy	– omawia synonimy i antonimy	– stosuje w praktyce synonimy i antonimy	– świadomie stosuje w swoich wypowiedziach synonimy i antonimy
86.	72. Jak korzystać ze słownika synonimów?	– wie, co to jest synonim – zna słownik synonimów	– rozpoznaje synonimy – wie, jak korzystać ze słownika synonimów	– podaje przykłady synonimów – omawia zasady korzystania ze słownika synonimów	– wyjaśnia, czym są synonimy – korzysta w praktyce ze słownika synonimów	– świadomie korzysta w swoich wypowiedziach z synonimów
87.	73. Napiszę list do...	– zna list jako formę wypowiedzi – wie, kim są nadawca i adresat – zna zwroty do adresata – pod nadzorem pisze list prywatny	– zna elementy listu – odróżnia nadawcę i adresata – zna zasady pisowni w zwrotach do adresata – pisze list prywatny	– wypowiada się na temat cech listu jako formy wypowiedzi – podaje przykłady nadawcy i adresata – omawia zasady pisowni w zwrotach do adresata	– omawia elementy listu – wskazuje nadawcę i adresata – poprawnie pisze zwroty do adresata – pisze ciekawy list prywatny	– pisze oryginalny, rozwinięty list prywatny

				– pisze rozwinięty list prywatny		
88.	74. O sprytnym lisku, który przechrztył fokę Maria Niklewiczowa, <i>Sprytny lisek</i>	– rozpoznaje bohaterów – zna uosobienie jako środek językowy – zna pojęcie znieczulicy	– wymienia bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wypowiada się na temat znieczulicy	– omawia bohaterów – omawia uosobienie jako środek językowy – wyjaśnia, na czym polega znieczulica	– wypowiada się na temat bohaterów – wskazuje uosobienie – wyjaśnia, jak należy się zachować wobec znieczulicy	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
89.	75. Ja i świat wyobraźni. Podsumowanie rozdziału VI Jacob i Wilhelm Grimmowie, <i>Królowa pszczół</i> materiał z rozdziału VI	– wie, na czym polega fantastyka – wie, co to jest savoir-vivre – wie, co to jest uosobienie – wie, co to jest zdanie pojedyncze i złożone – wie, że spójnik jest nieodmienną częścią mowy – zna pojęcie morału – wie, co to jest związek frazeologiczny – rozpoznaje list wśród innych form wypowiedzi	– rozpoznaje wydarzenia fantastyczne – zna zasady savoir-vivre'u w wypowiedzi – rozpoznaje uosobienie – odróżnia zdanie pojedyncze od złożonego – rozpoznaje spójnik – wyjaśnia, co to jest morał – rozpoznaje związki frazeologiczne – zna cechy listu	– wypowiada się na temat wydarzeń fantastycznych – omawia zasady savoir-vivre'u – podaje przykład uosobienia – omawia zdanie pojedyncze i złożone – podaje przykłady spójników – omawia funkcje morału – podaje przykłady związków frazeologicznych – omawia cechy listu jako formy wypowiedzi	– omawia rolę wydarzeń fantastycznych – wypowiada się zgodnie z zasadami savoir-vivre'u – wyjaśnia, czym cechuje się uosobienie – wyjaśnia, czym różni się wypowiedzenie pojedyncze od wypowiedzenia złożonego – wyjaśnia, czym cechuje się spójnik jako część mowy – wskazuje i omawia w wybranych tekstach morał – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – pisze list	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
90.	101. Magiczne moce czerwonego krzesła LEKTUROWNIK Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo. Czerwone krzesło</i>	– dostrzega elementy świata przedstawionego – wie, czym różni się realizm od fantastyki – wydobywa informacje na temat krzesła – rozpoznaje magiczne przedmioty – wie, na czym polega plan odtwórczy tekstu	– rozpoznaje elementy świata przedstawionego – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy krzesła – wymienia magiczne przedmioty – zna zasady tworzenia planu odtwórczego tekstu	– porządkuje elementy świata przedstawionego – omawia elementy realistyczne i fantastyczne – porządkuje informacje na temat krzesła – omawia magiczne przedmioty – omawia zasady tworzenia planu odtwórczego tekstu	– omawia elementy świata przedstawionego – dzieli elementy na realistyczne i fantastyczne – omawia cechy krzesła – ustala, na czym polega magia przedmiotów – tworzy plan odtwórczy tekstu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
91.	102. Kiedy nagle	– wyodrębnia elementy	– rozpoznaje czas i	– wypowiada się na	– omawia czas i miejsce wydarzeń	– samodzielnie

	znikają rodzice... LEKTUROWNIK Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo.</i> <i>Czerwone krzesło</i>	świata przedstawionego – wydobywa informacje na temat bohaterów – dostrzega problematykę utworu – wydobywa słownictwo do opisu miejsca – wie, jak stworzyć ramowy plan tekstu	miejsce wydarzeń – nazywa cechy bohaterów – rozpoznaje problematykę utworu – gromadzi słownictwo do opisu miejsca – tworzy ramowy plan tekstu	temat czasu i miejsca wydarzeń – omawia cechy bohaterów – omawia problematykę utworu – porządkuje słownictwo do opisu miejsca – tworzy funkcjonalny plan tekstu	– charakteryzuje bohaterów – określa problematykę utworu – opisuje miejsce – tworzy rozwinięty plan tekstu	analizuje i interpretuje tekst
92.	103. Jak wyprawa do Kopenhagi zmieniła bohaterów książki? LEKTUROWNIK Andrzej Maleszka, <i>Magiczne drzewo.</i> <i>Czerwone krzesło</i>	– wymienia bohaterów – dostrzega przemianę bohatera – wymyśla dalsze losy bohatera – wie, co to jest problem utworu	– rozpoznaje bohatera głównego i epizodycznego – omawia przemianę bohatera – wyjaśnia, jak mogły się potoczyć dalsze losy bohaterów – rozpoznaje problematykę utworu	– wskazuje bohatera głównego i epizodycznego – wypowiada się na temat przemiany bohatera – opowiada o dalszych losach bohatera – formułuje problematykę utworu	– omawia bohatera głównego i epizodycznego – wyjaśnia, na czym polegała przemiana bohatera – wymyśla dalsze losy bohaterów – omawia problematykę utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Rozdział VII. Ja i świat wokół mnie						
93.	76. Być człowiekiem – jakie to uczucie? Barbara Stenka, <i>Ten cały nudny świat</i> (fragment)	– wie, kim jest narrator – zna narratora pierwszoosobowego – rozpoznaje elementy świata przedstawionego – rozpoznaje cechy bohatera – wie, co to jest problem utworu – zna pojęcie ekologii	– rozpoznaje narratora – wie, czym cechuje się narrator pierwszoosobowy – porządkuje elementy świata przedstawionego – nazywa cechy bohatera – rozpoznaje problematykę utworu – wyjaśnia, co to jest ekologia	– wypowiada się na temat narratora – wyjaśnia, czym cechuje się narrator pierwszoosobowy – wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego – omawia cechy bohatera – formułuje problematykę utworu – wypowiada się na temat ekologii	– wyjaśnia, kim jest narrator – omawia narratora pierwszoosobowego – omawia elementy świata przedstawionego – charakteryzuje bohatera – omawia problematykę utworu – wyjaśnia, czym zajmuje się ekologia	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
94.	77. Dbamy o dobro lasu	– rozpoznaje cechy bohatera	– nazywa cechy bohatera – rozpoznaje	– wypowiada się na temat cech bohatera	– omawia cechy bohatera – omawia problematykę utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje

	Rafał Klimczak, <i>Grzybobranie</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest problematyka utworu – wie, jak zachować się w lesie – wie, co to jest ekologia 	<ul style="list-style-type: none"> problematykę utworu – zna zasady zachowania się w lesie – wie, na czym polega zachowanie ekologiczne 	<ul style="list-style-type: none"> – formułuje problematykę utworu – omawia zasady zachowania się w lesie – wypowiada się na temat zachowania ekologicznego 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady zachowania się w lesie – wyjaśnia, na czym polega zachowanie ekologiczne 	tekst
95.	78. W świecie znaków	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest znak – wie, że znaki mają różne rodzaje – wie, co to jest piktogram, emotikon, gest, mimika – wie, kto to jest nadawca, a kto odbiorca wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – zna różne znaki – rozpoznaje różne rodzaje znaków – rozpoznaje piktogram, emotikon, gest, mimikę – rozróżnia nadawcę i odbiorcę wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia znaki – omawia rodzaje znaków – omawia piktogram, emotikon, gest, mimikę – omawia nadawcę i odbiorcę wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to jest znak – wymienia różne rodzaje znaków – wyjaśnia, co to jest piktogram, emotikon, gest, mimika – wypowiada się na temat nadawcy i odbiorcy wypowiedzi 	– stosuje w praktyce różne rodzaje znaków
96.	79. Kupię, sprzedam, zamienię – więc niezbędne ogłoszenie!	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest ogłoszenie – wie, z jakich części składa się ogłoszenie – pod kierunkiem pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje ogłoszenie wśród innych form wypowiedzi – zna części składowe ogłoszenia – pisze proste ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy ogłoszenia – wypowiada się na temat części składowych ogłoszenia jako formy wypowiedzi – pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym cechuje się ogłoszenie jako forma wypowiedzi – omawia części składowe ogłoszenia – pisze ogłoszenie zgodnie z wszelkimi wymogami tej formy wypowiedzi 	– pisze oryginalne ogłoszenie
97.	80. Bo przez lasy i przez knieje pędzą onomatopeje Małgorzata Strzałkowska, <i>Gwałtu! Rety! Co się dzieje?!</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest wyraz dźwiękonaśladowczy – wie, że można przekształcić dźwięk na rzeczowniki i czasowniki 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wie, jak przekształcić dźwięk na rzeczowniki i czasowniki 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wyrazów dźwiękonaśladowczych – wyjaśnia, jak przekształcić dźwięk na rzeczowniki i czasowniki 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym cechują się wyrazy dźwiękonaśladowcze – przekształca dźwięki na rzeczowniki i czasowniki 	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
98.	81. Świat pod lupą Jan Twardowski, <i>Mrówko ważko biedronko</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – zna pojęcie obrazu poetyckiego – zna pojęcie apostrofy – zna pojęcie epitetu – zna pojęcie porównania – zna pojęcie wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – wie, czym jest obraz poetycki – wie, czym jest apostrofa – wie, czym jest epitet – wie, czym jest 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat osoby mówiącej – wypowiada się na temat obrazów poetyckich w wierszu – rozpoznaje apostrofę – rozpoznaje epitet – rozpoznaje 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu – wyodrębnia obrazy poetyckie – omawia funkcję apostrofy – omawia funkcje epitetu – omawia funkcje porównania – omawia funkcje wyrazów dźwiękonaśladowczych – omawia 	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

		dźwiękonaśladowczego – zna pojęcie zdrobnienia – zna pojęcie związku frazeologicznego – zna pojęcie powtórzenia – rozróżnia odmienne i nieodmienne części mowy – pod kierunkiem pisze ogłoszenie	porównanie – wie, czym są wyrazy dźwiękonaśladowcze – wie, czym są zdrobnienia – wyjaśnia, na czym polega związek frazeologiczny – wie, czym jest powtórzenie – wymienia odmienne i nieodmienne części mowy – pisze ogłoszenie	porównanie – rozpoznaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – rozpoznaje zdrobnienia – wskazuje w tekście związki frazeologiczne – rozpoznaje powtórzenie – omawia odmienne i nieodmienne części mowy – pisze oryginalne ogłoszenie	funkcje zdrobnień – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – omawia funkcję powtórzenia – stosuje funkcjonalnie w swoich wypowiedziach odmienne i nieodmienne części mowy – pisze ogłoszenie z wszelkimi zasadami tej formy wypowiedzi	
99.	82. Z druhami się nie waham	– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h</i>	– zna zasady pisowni wyrazów z <i>h</i>	– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h</i>	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h</i>	– bezbłędnie zapisuje wyrazy z <i>h</i>
100.	83. Uśmiech od ucha do ucha	– zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– zna zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i>	– bezbłędnie zapisuje wyrazy z <i>ch</i>
101.	84. Chrońmy dziką przyrodę! Nela Mała Reporterka, <i>Nela i wyprawa do serca dżungli</i> (fragmenty)	– rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wie, kto to jest reporter – wie, kto to jest narrator – rozpoznaje cechy bohatera – gromadzi słownictwo do opisu miejsca – wie, że należy dbać o środowisko	– porządkuje elementy świata przedstawionego – wyjaśnia, czym zajmuje się reporter – rozpoznaje narratora – nazywa cechy bohatera – przedstawia miejsce – wie, na czym polega dbanie o środowisko	– wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego – omawia zajęcia reportera – wypowiada się na temat narratora – omawia cechy bohatera – wypowiada się na temat miejsca – wypowiada się na temat dbania o środowisko	– omawia elementy świata przedstawionego – tworzy rozbudowaną wypowiedź na temat statusu reportera i jego zajęć – charakteryzuje narratora – charakteryzuje bohatera – opisuje miejsce – dba o środowisko	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
102.	85. Jaki cudowny widok... Opisujemy krajobraz	– wie, co to jest opis krajobrazu – wie, na czym polega opis krajobrazu	– wyjaśnia, na czym polega opis krajobrazu – gromadzi słownictwo do opisu krajobrazu	– rozpoznaje opis krajobrazu – gromadzi różnorodne słownictwo do opisu	– zestawia opis krajobrazu z innymi rodzajami opisu – porządkuje słownictwo do opisu krajobrazu	– tworzy rozwinięty, oryginalny opis krajobrazu

		– pod kierunkiem tworzy opis krajobrazu	– tworzy opis krajobrazu	krajobrazu – tworzy ciekawy opis krajobrazu	– tworzy rozwinięty opis krajobrazu	
103.	86. Wybierzmy się gdzieś w świat. Pisownia nazw geograficznych	– zna zasady pisowni nazw geograficznych – zna podstawowe zasady pisowni wielką i małą literą	– wymienia zasady pisowni nazw geograficznych – zna zasady pisowni wielką i małą literą	– omawia zasady pisowni nazw geograficznych – omawia zasady pisowni wielką i małą literą	– stosuje w praktyce zasady pisowni nazw geograficznych – stosuje w praktyce zasady pisowni wielką i małą literą	– poprawnie zapisuje wyrazy małą i wielką literą
104.	Kim był Mikołaj Kopernik i co go fascynowało? Błażej Kuztelski, <i>Nazywam się... Mikołaj Kopernik*</i> * Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Błażeja Kuztelskiego jako lekturę uzupełniającą)	– zna pojęcie człowieka renesansu – zna pojęcie heliocentryzmu – rozpoznaje cechy bohatera – przy pomocy układu notatkę na podstawie wiadomości z internetu	– wie, kto to jest człowiek renesansu – wie, na czym polega heliocentryzm – nazywa cechy bohatera – układa notatkę na podstawie wiadomości z internetu	– omawia człowieka renesansu – omawia pojęcie heliocentryzmu – omawia cechy bohatera – układa rozbudowaną notatkę na podstawie wiadomości z internetu	– wyjaśnia, czym cechuje się człowiek renesansu – wyjaśnia, na czym polega heliocentryzm – charakteryzuje bohatera – tworzy funkcjonalną notatkę na podstawie wiadomości z internetu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
105.	Czego możemy się nauczyć od Mikołaja Kopernika? Błażej Kuztelski, <i>Nazywam się... Mikołaj Kopernik*</i> * Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Błażeja Kuztelskiego jako lekturę	– wie, czym zasłużył się uczony – zbiera informacje o bohaterze	– wymienia osiągnięcia uczonego – porządkuje informacje na temat bohatera	– wypowiada się na temat osiągnięć uczonego – charakteryzuje bohatera	– omawia osiągnięcia uczonego – ocenia bohatera	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	uzupełniająca)					
106.	87. Ja i świat wokół mnie. Podsumowanie rozdziału VII Daniel Defoe, <i>Przypadki Robinsona Kruzo</i> (fragmenty) materiał z rozdziału VII	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kto to jest narrator – zna pojęcie wyrazu dźwiękonaśladowczego – gromadzi słownictwo do opisu krajobrazu – pod kierunkiem pisze zaproszenie – pod kierunkiem pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia narratora – wie, co to jest wyraz dźwiękonaśladowczy – pisze zaproszenie – porządkuje słownictwo do opisu krajobrazu – pisze zaproszenie – pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat narratora – wyjaśnia, co to jest wyraz dźwiękonaśladowczy – pisze prosty opis krajobrazu – pisze ciekawe zaproszenie – pisze ciekawe ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje narratora w tekstach – rozpoznaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – pisze opis krajobrazu – pisze ciekawe zaproszenie – pisze ogłoszenie zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągną poziomu wymagań koniecznych. Nie potrafi, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
1.	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV, 3), 7) – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11; zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania
Jacy jesteśmy					
2.	Witam, żegnam, przedstawiam komuś kogoś. I, 2: 1); II, 2: 1), 2), 3), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 5); 2: 1) – <i>Witam się i żegnam.</i> <i>Hej, hej!</i> – <i>Przedstawiam komuś kogoś. Asiu, poznaj Marka</i> – <i>Piszę list. Kochana Kasiu!</i> – powitanie – pożegnanie – przedstawianie – list [zeszyt ćwiczeń, s. 6–9, 12]	– bierze udział w scenie powitania po wakacjach i pożegnania po pierwszym dniu w szkole – podkreśla formy, których używa najczęściej przy pożegnaniu	– wpisuje w odpowiednie dymki wybrane formy powitania – w każdej parze podkreśla tę osobę, która może przywitać drugą osobę słowem <i>witam</i> – bierze udział w scenie, w której wychowawczyni przedstawia klasie nowego ucznia (nową uczennicę) – bierze udział w scenkach związanych z przedstawianiem jednej osoby drugiej osobie – pisze list do kolegi, korzystając z podanego schematu – zapisuje, co zawiera każdy z fragmentów listu – pisze liścik do rodziców	– wyjaśnia, co poza słowami odgrywa rolę przy witaniu i żegnaniu – wyjaśnia, z kim pożegna się w podany sposób – uzupełnia dymki odpowiednimi zwrotami w zależności od tego, kogo komu przedstawia	– wskazuje formę pożegnania, której użyje wobec kolegi / rodziców / nauczyciela / księdza / siostry zakonnej – opowiada o sytuacjach przedstawionych na obrazkach, wykorzystując podane słownictwo

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
3.	<p>Nazywamy uczucia dziewcząt biorących udział w wyborach na najmiłszą dziewczynę szkoły.</p> <p>I, I: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 16), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); III, I: 1), 4); 2: 6)</p> <p>– Małgorzata Musierowicz, <i>Kłamczucha</i></p> <p>– bohater</p> <p>– akapit</p> <p>[podręcznik, s. 14–17]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na napisaniu planu wydarzeń do czytanki lub podejmuje taką próbę z pomocą nauczyciela – powierzchownie charakteryzuje postać literacką – wskazuje i z reguły poprawnie nazywa negatywne i pozytywne uczucia bohaterów utworu – podejmuje próbę napisania krótkiej informacji (SMS-a) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie; odwzorowuje przy tym schemat 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystując informacje na jej temat wyrażone wprost – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – podejmuje próbę napisania w punktach planu wydarzeń (opowiadania) – wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu – nazywa negatywne i pozytywne uczucia bohaterów utworu – na podstawie wzoru pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu, podejmuje próby wartościowania – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – tworzy w punktach plan wydarzeń (opowiadania) – charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystując informacje na jej temat wyrażone wprost (na podstawie cech nazwanych bezpośrednio i opinii wyrażonych przez innych bohaterów), częściowo interpretuje jej zachowania, postawy – nazywa uczucia bohaterów utworu, dzieląc je na pozytywne i negatywne – pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie, częściowo korzysta z wzoru 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu, wartościuje je – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – samodzielnie tworzy w punktach plan wydarzeń (opowiadania) – barwnie charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystuje informacje na jej temat wyrażone wprost (na podstawie cech nazwanych bezpośrednio i opinii wyrażonych przez innych bohaterów) oraz interpretuje jej zachowania, postawy – poprawnie nazywa uczucia bohaterów utworu, dzieli je na pozytywne i negatywne – samodzielnie pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie
4.	<p>Kto czyta książki, ten żyje podwójnie.</p> <p>I, I: 1), 7), 9), 12), 17), 19), 20), 2: 3), III, I: 1), 4), 2: 5)</p> <p>– <i>10 wskazówek... dla czytelnika</i></p> <p>[podręcznik, s. 17; zeszyt ćwiczeń, s. 90–92]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się z listą lektur – opowiada o swojej ulubionej książce – z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst przysłówkami 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonuje plakat – opowiada o swojej ulubionej książce i próbuje ją oceniać – wymienia tytuły kilku książek 	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w organizowaniu konkursu na najlepszego czytelnika – opowiada o ostatnio przeczytanej książce i ją ocenia, używając podanych przymiotników – wymienia tytuły książek i umie je przyporządkować do podanych kategorii 	<ul style="list-style-type: none"> – wymyśla strategię zachęcającą do czytania książek – opowiada o ostatnio przeczytanych książkach, szczegółowo je ocenia – podaje przykłady książek dla młodzieży, biograficznych, historycznych, fantastycznych – organizuje konkurs na najlepszego czytelnika w szkole / w klasie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
5.	<p>Jak bezpiecznie poruszać się w internecie. I, 2: 1), 2), 5), II, 2: 3), 3: 7), III, 1: 1), 3), 4), 2: 6), IV, 3), 5), 7), 9) – <i>Mój profil</i> – <i>Bezpiecznie i kulturalnie w sieci</i> – login (nick), hasło, dane osobowe, profil – notatka – netykieta – dyskusja, argumenty [podręcznik, s. 18–22; zeszyt ćwiczeń, s. 87–89]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – krótko się przedstawia – z pomocą nauczyciela pisze krótką informację o sobie – rozumie, czym jest internet 	<ul style="list-style-type: none"> – krótko mówi o sobie – pisze krótką informację o sobie – wie, jakich danych osobowych nie wolno podawać w internecie – zna zasady netykiety – korzysta ze słownika języka polskiego / słownika wyrazów obcych – bierze udział w scenie dramowej – rozumie, co to jest cyberprzemoc 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi o swoich zainteresowaniach – pisze informację o sobie i swoich zainteresowaniach – wymyśla bezpieczny nick – uczestniczy w dyskusji na temat zalet i wad internetu i urządzeń mobilnych – wie, jakie zachowania świadczą o cyberprzemocy 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada ciekawie o swoich zainteresowaniach – pisze informację o sobie i swoich zainteresowaniach, tak aby zachęcić innych do kontaktu – tworzy hasła przestrzegające użytkowników internetu przed zagrożeniami wynikającymi z korzystania z sieci – wskazuje korzyści i zagrożenia płynące z korzystania z internetu – wyjaśnia, na czym polega cyberprzemoc
6.	<p>Czego dowiadujemy się o Colinie – bohaterze poznanego fragmentu <i>Tajemniczego ogrodu</i>? I, 1: 1), 2), 3), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 14), 19); 2: 2), 3), 5), 6), 8); II, 2: 6); 3: 1), 3), 4), 6); III, 1: 1), 2), 3) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – narracja trzecioosobowa – narracja pierwszoosobowa (pamiętnikarska) – narrator – dialog – świat przedstawiony – opis bohatera [podręcznik, s. 23–29; zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta informacje o narratore i rodzajach narracji – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – czyta tekst – zapisuje informacje o elementach świata przedstawionego w tekście – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniu opisanym we fragmencie <i>Tajemniczego ogrodu</i> – podaje kilka informacji na temat Colina – próbuje skończy wybrane zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kim jest narrator w utworze epickim – określa narratora (wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia) – wie, czym jest narracja – czyta tekst w skupieniu – podaje informacje o elementach świata przedstawionego w tekście – zapisuje niektóre informacje dotyczące wyglądu Colina i jego cech – wypowiada się krótko o wydarzeniu opisanym we fragmencie <i>Tajemniczego ogrodu</i> – kończy zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – dopasowuje typ narracji do celu wypowiedzi – uważnie czyta tekst – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w tekście – krótko charakteryzuje osobę opowiadającą o wydarzeniach (zwraca uwagę na to, że narrator wie o uczuciach i myślach bohaterów) – zapisuje informacje dotyczące Colina – kończy zdanie, próbuje uzasadnić swoją odpowiedź 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową – uważnie czyta tekst – samodzielnie i poprawnie określa elementy świata przedstawionego w tekście – trafnie charakteryzuje Colina – kończy zdanie i uzasadnia swoją odpowiedź

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
7.	Prośbą, groźbą i namową, czyli o intencjach naszych wypowiedzi. II, 1: 11); 2: 1), 2), 3), 7); 3: 2), 3), 4), 5), 6), 7) – intencja wypowiedzi – komunikat – kontekst wypowiedzi – mimika, mowa ciała, ton głosu [podręcznik, s. 30–32; zeszyt ćwiczeń, s. 115–121]	– wie, czym jest intencja wypowiedzi – z pomocą nauczyciela tworzy zdanie wyrażające prośbę, zakaz, namowę, przeprosiny, uzyskanie informacji – czyta wypowiedzi	– tworzy własne wypowiedzi o różnych intencjach (prośba, zakaz, namowa, przeprosiny, uzyskanie informacji) – określa nadawcę i odbiorcę w cytowanych fragmentach utworu – próbuje odczytać intencje wypowiedzi – wie, czym jest kontekst wypowiedzi	– interpretuje głosowo wypowiedzi w zależności od intencji – określa nadawcę i odbiorcę w cytowanych fragmentach utworu, określa intencje ich wypowiedzi – uczestniczy w grze związanej z odgadywaniem uczuć wyrażonych niewerbalnie (mimicznie i gestem)	– określa cel użycia przez nadawcę różnych form językowych (np. pytanie – wątpliwość lub prośba) – odczytuje intencje jednej wypowiedzi w zależności od kontekstu jej pojawienia się
8.	W galerii malarstwa – opisujemy portret. I, 2: 8); II, 2: 9), 3: 1), 4: 1), 2); III, 1: 3), 5), 2: 1), 9); IV, 5), 6) – <i>Opis obrazu – portret dziewczynki</i> – Stanisław Wyspiański, <i>Dziewczynka trzymająca świecę</i> – opis obrazu – portret – plan, kompozycja, barwy, światło, tło [podręcznik, s. 33–35; zeszyt ćwiczeń, s. 21–24]	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia termin <i>galeria</i> – zapoznaje się z terminami związanymi z malarstwem – oddziela przymiotniki nazywające barwę od przymiotników nazywających wielkość i kształt – przedstawia ogólnikowo własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – ogólnie wypowiada się na temat obrazu, często korzysta z sugestii nauczyciela – opisuje wybraną reprodukcję, posługuje się szablonem	– korzystając ze słownika, wyjaśnia termin <i>galeria</i> – wskazuje niektóre terminy związane z malarstwem – określa położenie względem siebie elementów przedstawionych na obrazie – przedstawia własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – opisuje obraz, korzystając z wypowiedzi – opisuje wybraną reprodukcję, w pewnym stopniu posługuje się słownictwem i formami językowymi typowymi dla opisu – stara się tworzyć teksty spójne logicznie, mające poprawną kompozycję	– rozumie termin <i>galeria</i> – rozumie terminy związane z malarstwem – zapisuje wyrazy określające nastrój – przedstawia własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – określa nastrój obrazu, zwraca uwagę na usytuowanie postaci, jej mimikę, wykonywaną przez nią czynność, a także uwzględnia wykorzystaną kolorystykę; częściowo korzysta z wzoru lub podpowiedzi – opisuje wybraną reprodukcję, tworzy tekst spójny logicznie, o poprawnej kompozycji – posługuje się słownictwem i formami typowymi dla opisu	– wyjaśnia różne znaczenia terminu <i>galeria</i> – rozumie i wyjaśnia terminy związane z malarstwem, wpisuje je we właściwe miejsca – przedstawia własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – określa nastrój obrazu, zwraca uwagę na usytuowanie postaci, jej mimikę, wykonywaną przez nią czynność, a także uwzględnia wykorzystaną kolorystykę – twórczo opisuje wybraną reprodukcję, tworzy tekst spójny logicznie, o poprawnej kompozycji – swobodnie posługuje się słownictwem i formami typowymi dla opisu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
9.	<p>Oceniamy postawę bohatera poznanego wiersza.</p> <p>I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 3), II, 2: 3), 4), 5), 6); II, 3: 1), 2), 3); III, 1: 1); IV, 5), 6)</p> <p>– Jan Twardowski, <i>Obiecanki cacanki</i></p> <p>– strofa</p> <p>– rym</p> <p>– rytm</p> <p>– wiersz rymowany</p> <p>– wiersz bezrymowy [podręcznik, s. 36–37; zeszyt ćwiczeń, s. 58–61]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – mówi o bohaterze wiersza – rozumie znaczenie frazeologizmu <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów – łączy rymujące się wersy – dzieli wyrazy na sylaby 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – samodzielnie korzysta ze słownika języka polskiego – mówi o zachowaniu bohatera – rozumie znaczenie frazeologizmu <i>obiecanki cacanki</i> i próbuje go powiązać z treścią utworu – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście – częściowo posługuje się słownictwem oceniającym – wypisuje z wiersza pary rymujących się wyrazów 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – rozumie znaczenie tytułu – opisuje sposób odnoszenia się bohatera do bliskich – próbuje zinterpretować tytuł utworu, odnosząc się do całości powiedzenia – wskazuje możliwe sytuacje, w których poprawne jest użycie związku frazeologicznego <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście – czyta, mocniej wymawiając sylaby akcentowane 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wyjaśnia znaczenie tytułu – ocenia postawę bohatera – sprawnie posługuje się słownictwem oceniającym – trafnie interpretuje tytuł utworu, odnosząc się do całości powiedzenia – wyjaśnia możliwe sytuacje, w których poprawne jest użycie związku frazeologicznego <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście, analizuje ten układ – odróżnia wiersz stroficzny od ciągłego – określa rytm utworu – czyta wiersz w rytmie rapu
10.	<p>Czy łatwo jest być odważnym? Rozmawiamy o przeżyciach Nemecka.</p> <p>I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 2), 3), 6), 7)</p> <p>– Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i></p> <p>– plan wydarzeń</p> <p>– punkt kulminacyjny</p> <p>– kontrast</p> <p>– główny bohater</p> <p>– intencja wypowiedzi</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia typowe sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem – włącza się do dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach, ma trudności z prezentacją swoich myśli – czyta tekst pisany prozą – wie, jakie elementy składają się na świat przedstawiony w utworze, podejmuje częściowo udane próby wskazania ich we fragmencie utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia typowe sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem – włącza się do dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach – czyta uważnie tekst pisany prozą – wie, jakie elementy składają się na świat przedstawiony w utworze, podejmuje udane próby wskazania ich we fragmencie utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem – uczestniczy w dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach – czyta w skupieniu tekst pisany prozą – na ogół poprawnie określa elementy świata przedstawionego we fragmencie utworu – opowiadając o wydarzeniu, zachowuje chronologię 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach, umiejętnie formułuje swoje sądy – czyta w skupieniu tekst pisany prozą – poprawnie określa elementy świata przedstawionego we fragmencie utworu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
10.	[podręcznik, s. 38–45]	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela opowiada o wydarzeniu – wie, czym jest punkt kulminacyjny – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach 	<ul style="list-style-type: none"> – próbuje opowiedzieć o wydarzeniu – wie, czym jest punkt kulminacyjny, i próbuje go wskazać w czytanim tekście – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – dzieli bohaterów na pozytywne i negatywne 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje punkt kulminacyjny opowiadanej historii – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – dzieli bohaterów na pozytywne i negatywne; uzasadnia swoje stanowisko 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wydarzeniu, uwzględnia chronologię i wybiera najważniejsze wydarzenia – trafnie wskazuje punkt kulminacyjny opowiadanej historii – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – porównuje i ocenia Nemeckza i Gereba
11.	Opisujemy postać literacką. II, 2: 4), 5), 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – opis postaci literackiej – plan opisu [podręcznik, s. 45; zeszyt ćwiczeń, s. 26–31]	<ul style="list-style-type: none"> – podkreśla przymiotniki w podanych związkach wyrazowych – podejmuje częściowo udaną próbę opisu wybranej postaci literackiej na podstawie podanego planu opisu postaci – wyraża powierzchowną opinię na temat postaci literackiej 	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje przymiotniki określające nazwane postaci fantastyczne – częściowo wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, nie zawsze nazywa te cechy – podejmuje próbę opisu wybranej postaci literackiej, kierując się podanym planem opisu postaci – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej 	<ul style="list-style-type: none"> – dopisuje określenia oceniające postacie pod względem wyglądu i charakteru – w zasadzie poprawnie wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, z reguły poprawnie nazywa te cechy – opisuje wybraną postać literacką – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej i uzasadnia swoją ocenę 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenia podanych frazeologizmów – używa przymiotników o znaczeniu przeciwnym – poprawnie wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, poprawnie nazywa te cechy – w sposób twórczy opisuje wybraną postać literacką – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej, rzeczowo uzasadnia swoją ocenę
12.	Nie ma nieszczęścia z „nie”. I, 2: 3); II, 1: 1), 2); 2: 8); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Gwiazdki z nieba</i> – pisownia łączna przeczenia <i>nie</i> z różnymi częściami mowy [podręcznik, s. 46–47; zeszyt ćwiczeń, s. 173–175]	<ul style="list-style-type: none"> – orientuje się w zasadach pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami oraz przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – tworzy wyrazy przeciwstawne przez dodanie <i>nie</i> – zdarza mu się łamać przy tym zasady ortograficzne – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – orientuje się w zasadach pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i podejmuje próbę dopasowania do nich zasad pisowni podanych w ramce 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i dopasowuje do nich zasady pisowni podane w ramce 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno, wyraźnie i wyraziście, zwracając uwagę na wyrazy wyróżnione w tekście

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
12.		<ul style="list-style-type: none"> – układa wyrazy w porządku alfabetycznym – wpisuje wyrazy do diagramu 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe przez dodanie cząstki <i>nie</i>, z reguły poprawnie je zapisuje; postępuje według wzoru – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – stara się wyjaśnić sens przysłowia – odgaduje niektóre hasła w diagramie 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe przez dodanie cząstki <i>nie</i>, z reguły zachowując poprawność ortograficzną – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – podejmuje próbę samodzielnego wyjaśnienia sensu przysłowia – uzupełnia diagram 	<ul style="list-style-type: none"> – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i dopasowuje do nich podane w ramce zasady pisowni – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe, stosując odpowiednie zasady ortografii – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – wyjaśnia sens przysłowia – bezbłędnie uzupełnia diagram
13.	Jaki jest nasz stosunek do obowiązków domowych i szkolnych? Nasze rozważania zainspirowane wierszem <i>Mrówka</i>. I, 1: 1), 4), 6), 9), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3); II, 2: 4); IV, 5), 6) – Jan Brzechwa, <i>Mrówka</i> – synonim – strofa – wers – rytm – przysłowie – uosobienie [podręcznik, s. 48–50; zeszyt ćwiczeń, s. 62–64]	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – próbuje uzupełniać schemat – czyta tekst z podziałem na role – czyta, czym jest uosobienie – podejmuje próbę oceny postępowania bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – podejmuje próbę napisania odpowiedzi na pytania w metaplanie 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza w słowniku znaczenie rozwiązania – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – uzupełnia schemat – czyta tekst z podziałem na role; z reguły poprawnie interpretuje tekst głosowo – rozumie, czym jest uosobienie – ocenia postępowanie bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – podejmuje próbę napisania odpowiedzi na pytania w metaplanie 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie znaczenie zastosowanego porównania – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – bierze udział w czytaniu tekstu z podziałem na role; z reguły poprawnie interpretuje tekst głosowo – wyjaśnia, czym jest uosobienie – trafnie ocenia postępowanie bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – pisze odpowiedzi na pytania w metaplanie 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie wyjaśnia znaczenie zastosowanego porównania – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – czyta tekst z podziałem na role, głosowo interpretuje swój fragment – wyjaśnia, czym jest uosobienie; funkcjonalnie używa terminu w opisie wiersza – trafnie ocenia postępowanie bohaterów literackich, wyróżnia odmienne postępowanie mrówki – dostrzega humor utworu – aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków, stosuje słownictwo z tego zakresu (w tym frazeologizmy i przysłowia) – samodzielnie pisze odpowiedzi na pytania w metaplanie; zapisuje wnioski

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
14.	Czego uczą nas bajki Ignacego Krasickiego? I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4); 3: 1); III, 2: 2); IV, 5), 6) – Ignacy Krasicki: <i>Kruk i lis, Mądry i głupi, Słownik i szczygieł, Ptaszki w klatce</i> – bajka – morał – uosobienie – kontrast [podręcznik, s. 51–55; zeszyt ćwiczeń, s. 65–66]	– słucha informacji o Ignacym Krasickim – czyta tekst w skupieniu – podejmuje próby określenia głównej myśli utworów, wskazuje ją z pomocą nauczyciela – wypowiada się ogólnikowo na temat zachowania bohaterów – z reguły dostrzega przenośny sens utworów – wie, czym jest bajka – wie, czym jest morał	– czyta informacje o Ignacym Krasickim – czyta tekst w skupieniu – z reguły poprawnie określa główną myśl utworów – opisuje ustnie zachowanie bohaterów, podejmuje próbę jego oceny – zauważa opozycje cech i postaw wyrażonych w bajkach – z reguły trafnie wyjaśnia przenośny sens utworów – wie, czym jest bajka – wie, czym jest morał, podejmuje z reguły udane próby jego wskazania w tekstach	– określa wiek, w którym żył poeta – czyta tekst w skupieniu – poprawnie określa główną myśl utworów – opisuje ustnie zachowanie bohaterów, z reguły poprawnie je ocenia – porównuje cechy i postawy bohaterów, zauważa wyraźne opozycje w tym zakresie – dostrzega przenośną wymowę utworów (bajek) – wie, czym jest bajka jako gatunek literacki – wie, czym jest morał, wskazuje go w tekstach	– podaje informacje o sytuacji Polski (utrata niepodległości, <i>Konstytucja 3 maja</i>) – czyta tekst w skupieniu – poprawnie określa główną myśl utworów – twórczo opisuje zachowanie bohaterów, trafnie je ocenia – porównuje cechy i postawy bohaterów, zauważa wyraźne opozycje w tym zakresie – dostrzega przenośną wymowę utworów (bajek) – wyjaśnia, czym jest bajka jako gatunek literacki – wyjaśnia, czym jest morał, wskazuje go w tekście
15.	Malujemy „słowem” portret kolegi lub koleżanki z klasy. I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 9); 3: 1), 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 9) – Ignacy Krasicki, <i>Malarze</i> – bajka – morał – kontrast – opis postaci rzecz- wistej [podręcznik, s. 56–57; zeszyt ćwiczeń, s. 31–37]	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – ogólnikowo wypowiada się na temat zachowania bohaterów przedstawionych w utworze – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – wie, czym jest opis postaci – podejmuje próbę opisu postaci, odwzorowując schemat zamieszczony w podręczniku	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – podejmuje próby określenia tematu utworu; z reguły poprawnie nazywa cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze – podejmuje próbę oceny postaw postaci literackich – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis – na podstawie wzoru opracowuje plan opisu postaci	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – trafnie określa temat utworu; nazywa cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze – ocenia postawy postaci literackich, próbuje uzasadnić swoją ocenę – wie, czym jest portret – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis, zna jego cechy gatunkowe	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – trafnie określa temat utworu; wymienia przeciwstawne cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze; formułuje morał – właściwie ocenia postawy postaci literackich, uzasadnia swoją ocenę – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis, zna jego cechy gatunkowe – analizuje wzorcowy opis postaci

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
15.			<ul style="list-style-type: none"> – czyta wzorcowy opis postaci – w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy podejmuje próbę opisu postaci 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje wzorcowy opis postaci – w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy sporządza opis postaci, zachowuje trójdzielny kompozycję tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy sporządza opis postaci, zachowuje trójdzielny kompozycję, używa odpowiedniego słownictwa
16.	Co wiemy o częściach mowy? II, I: 1), 2), 3), 4), 6), 7) – części mowy – odmienne części mowy – nieodmienne części mowy – rzeczownik – przymiotnik – czasownik – przysłówki – przypadek – liczba – osoba – rodzaj [podręcznik, s. 58–59; zeszyt ćwiczeń, s. 121–125]	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na jakie pytania odpowiadają: czasownik, rzeczownik, przymiotnik i przysłówki – rozpoznaje części mowy – klasyfikuje wyrazy według zależności do danej części mowy – z pomocą nauczyciela określa formy gramatyczne rzeczowników, przymiotników i czasowników – odmienia rzeczowniki przez przypadki na podstawie wzoru – odmienia czasowniki przez osoby na podstawie wzoru 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na jakie pytania odpowiadają: czasownik, rzeczownik, przymiotnik i przysłówki – rozpoznaje w tekście części mowy – klasyfikuje wyrazy, dzieli je na części mowy odmienne i nieodmienne – samodzielnie, częściowo z błędami określa formy gramatyczne rzeczowników, przymiotników i czasowników – samodzielnie, częściowo z błędami odmienia rzeczowniki przez przypadki – samodzielnie odmienia czasowniki przez osoby i liczby 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki – klasyfikuje wyrazy, dzieląc je na części mowy odmienne i nieodmienne – na ogół poprawnie określa formy gramatyczne wyrazów występujących w tekście – samodzielnie odmienia rzeczowniki przez przypadki – z niewielkimi błędami określa formy gramatyczne rzeczowników występujących w tekście – samodzielnie odmienia czasowniki przez osoby i liczby – z niewielkimi błędami określa formy gramatyczne czasowników występujących w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki – klasyfikuje wyrazy, dzieląc je na części mowy odmienne i nieodmienne – poprawnie określa formy gramatyczne wyrazów występujących w tekście – bezbłędnie odmienia rzeczowniki przez przypadki – poprawnie określa formy gramatyczne rzeczowników występujących w tekście – bezbłędnie odmienia czasowniki przez osoby, liczby i rodzaje – poprawnie określa formy gramatyczne czasowników występujących w tekście
17.	Dlaczego nie należy plotkować? I, I: 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); II, 2: 3), 4), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 4), 6); III, I: 1), 2), 6) – Hans Christian Andersen, <i>Pewna wiadomość</i> – baśń	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje rebus – zna słowo <i>plotka</i> – podaje bohaterów wydarzeń – odczytuje cytaty wpisane do schematu – bierze udział w zabawie w głuchy telefon – wymienia tytuły znanych baśni 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje rozwiązanie rebusu – wie, czym jest plotka – wymienia bohaterów wydarzeń i określa, co jest tematem baśni – wyszukuje cytaty w tekście – wie, że plotkowanie jest niewłaściwe – przypomina cechy baśni 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje słownictwo z <i>Banku plotkarskich słówek</i> – określa elementy świata przedstawionego – uzupełnia schemat odpowiednimi cytatami – uzasadnia, że poznany utwór jest baśnią – wyjaśnia, dlaczego nie należy plotkować 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat plotki i plotkowania – zna konsekwencje plotkowania – określa elementy świata przedstawionego – wyjaśnia mechanizm powstawania plotki – wyjaśnia, dlaczego nie należy plotkować, i uzasadnia swoje zdanie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
17.	– intencja wypowiedzi – netykieta [podręcznik, s. 60–63]			– wyjaśnia, jak rozumie podane przysłowie	– uzasadnia, że nieprawdziwe informacje w internecie mogą być niebezpieczne
18.	Jacy jesteście – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 3), 4), 10), 11); II, 1: 4); 2: 7); 4: 1), 2) treści zawarte w I. rozdziale podręcznika – uosobienie – rodzaje narracji – bajka – intencja wypowiedzi [podręcznik, s. 64–66]	– czyta tekst w skupieniu – zna zasady bezpiecznego korzystania z sieci – rozpoznaje części mowy i je nazywa – ma trudności z charakterystyką części mowy – wie, czym jest intencja wypowiedzi – podejmuje próby rozpoznania intencji wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu – rozpoznaje uosobienie – zna cechy bajki – rozpoznaje części mowy w tekście, nazywa je – nie w pełni charakteryzuje formy wyrazowe występujące w zadaniach – z reguły trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – określa rodzaj narracji – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – z reguły poprawnie charakteryzuje części mowy występujące w zadaniach – rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – poprawnie określa formy części mowy występujące w zadaniach – trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi, poprawnie określa cele przytoczonych wypowiedzi – dostosowuje sposób wyrażania się do intencji wypowiedzi
19.	Jacy jesteście – piszemy sprawdzian. I, 1: 3), 4), 10), 11); II, 1: 4); 2: 7); 4: 1), 2); IV, 1) sprawdzian kontrolny nr 1 – uosobienie – rodzaje narracji – bajka – intencja wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu – zna zasady bezpiecznego korzystania z sieci – rozpoznaje części mowy i je nazywa – ma trudności z charakterystyką części mowy – wie, czym jest intencja wypowiedzi – podejmuje próby rozpoznania intencji wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu – rozpoznaje uosobienie – zna cechy bajki – rozpoznaje części mowy w tekście, nazywa je – nie w pełni charakteryzuje formy wyrazowe występujące w zadaniach – z reguły trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – określa rodzaj narracji – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – z reguły poprawnie charakteryzuje części mowy występujące w zadaniach – rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – poprawnie określa formy części mowy występujące w zadaniach – trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi, poprawnie określa cele przytoczonych wypowiedzi – dostosowuje sposób wyrażania się do intencji wypowiedzi
20.	Co nas wzruszyło i zaintrygowało w utworze Ferencza Molnára <i>Chłopcy z Placu Broni</i>?¹	– z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki – z pomocą uzupełnia diagram	– odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki – częściowo uzupełnia diagram	– z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – uzupełnia diagram	– odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki – korzysta z dostępnych źródeł informacji

¹ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 5*; WSiP, Warszawa 2018

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
20.	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – autor – biogram	– zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury	– dzieli tekst na wyrazy i zapisuje notatkę na temat autora – mówi o książce	– opowiada o fragmentach książki, które zrobiły na nim wrażenie	– barwnie opowiada wybrany fragment lektury – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury
21.	Określamy tematykę poznanej lektury. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1); 2: 3), 4) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	– wymienia głównego bohatera – mówi o wydarzeniach	– podaje najważniejsze informacje na temat głównego bohatera, wymienia niektórych bohaterów drugoplanowych – określa czas i miejsce wydarzeń	– zna i opisuje większość bohaterów – porządkuje plan wydarzeń	– zna bohaterów i dzieli ich według przynależności do wskazanej grupy – określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów – określa problematykę utworu
22.	Zwykły szeregowiec, tymczasem... Portret Nemezcza – bohatera poznanej lektury. I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11); II, 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – opis bohatera literackiego	– wyszukuje informacje na temat głównego bohatera – podaje informacje na temat jego wyglądu – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis bohatera	– wyszukuje informacje na temat głównego bohatera – wymienia cechy bohatera – samodzielnie tworzy opis bohatera	– wyszukuje informacje na temat rodziny chłopca – podaje nazwy cech bohatera – tworzy opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi	– uzasadnia podane cechy przykładami zachowania, postępowania bohatera – redaguje plastyczny, wyczerpujący opis bohatera literackiego, korzysta z różnych środków stylistycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
23.	Jaką rolę w życiu chłop-ców odgrywał Plac Broni? I, 1: 1), 7), 9), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11); II, 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – opis miejsca	– wyszukuje słowa do uzupełnienia diagramu – opowiada o placu	– rozwiązuje krzyżówkę – gromadzi słownictwo do opisu placu – opisuje Plac Broni na podstawie podanego planu opisu	– opisuje Plac Broni, uwzględnia jego położenie i elementy, które się na nim znajdują – w opisie placu stosuje wyrazy opisujące i oceniające	– określa rolę placu w życiu chłop-ców – redaguje szczegółowy i ciekawy stylistycznie opis Placu Broni
Nasz dom ojczysty					
24.	W jakim znaczeniu Maria Konopnicka użyła wyrazu <i>dom</i> w swoim wierszu? I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1); 2: 2); IV, 5), 6) – Maria Konopnicka, <i>Pieśń o domu</i> – powtórzenie – patriotyzm [podręcznik, s. 68–70; zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	– zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>dom</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – rozumie pojęcie <i>patriotyzm</i> – zna pojęcie <i>powtórzenie</i> – mówi o postawach patriotycznych – recytuje wiersz	– zapoznaje się z różnymi znaczeniami wyrazu <i>dom</i> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa ogólnie tematykę wiersza – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i jego funkcję – wskazuje powtórzenie w tekście wiersza – formułuje wypowiedź na temat tego, kim jest patriota – recytuje wiersz	– układa zdania, w których używa wyrazu <i>dom</i> w różnych znaczeniach – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – określa ogólne znaczenie wyrazu <i>dom</i> w odniesieniu do całego wiersza, w kontekście tytułu wiersza i tytułu rozdziału podręcznika – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i zna jego funkcję – wskazuje w wierszu nawiązania do hymnu narodowego – recytuje wiersz z pamięci	– zapisuje synonimy wyrazu <i>dom</i> – określa znaczenia, w jakich Maria Konopnicka użyła wyrazu <i>dom</i> w poszczególnych zwrotkach wiersza – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i wyjaśnia jego funkcję – wskazuje w tekście powtórzenia i wyjaśnia ich znaczenie dla wymowy utworu – wyjaśnia, w formie krótkiej wypowiedzi pisemnej, w jaki sposób może „sercem strzec ojczystych progów” – przywołuje cytaty na poparcie swojego zdania – recytuje wiersz z pamięci
25.	Jak to zrobić? Odczytaj i pisz instrukcję. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 11), 12); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 9)	– czyta informacje na temat instrukcji – wie, do czego służy instrukcja – czyta informacje na temat kokardy narodowej	– rozumie, co to jest instrukcja – czyta i omawia instrukcję – wie, czym jest kokarda narodowa	– wykonuje przedmiot na podstawie instrukcji – wie, czym się różni kokarda narodowa od kotylionu	– pisze instrukcję na podstawie zdjęć – przedstawia historię kokardy narodowej

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
25.	– instrukcja [podręcznik, s. 70–72, od 10. polecenia; zeszyt ćwiczeń, s. 14–18]	– porządkuje instrukcję obrazkową zamieszczoną na opakowaniu kisielu	– wpisuje odpowiednie pytania przy informacjach znajdujących się w instrukcji obrazkowej – zastępuje czasowniki użyte w instrukcji bezokolicznikami	– przyporządkowuje znaki graficzne właściwym informacjom – porządkuje czynności podane w instrukcji	– wyszukuje przykładową instrukcję obsługi domowego urządzenia – ocenia język instrukcji – pisze instrukcję na podstawie kolejnych obrazków
26.	Ta książka jest ciekawsza, przeczytam ją jeszcze szybciej – o stopniowaniu przymiotników i przysłówków. II, 1: 1), 2), 4), 7); 2: 3); III, 2: 9) – stopniowanie przymiotników i przysłówków [podręcznik, s. 73–76; zeszyt ćwiczeń, s. 126–132]	– zna stopnie i rodzaje stopniowania przymiotnika i przysłówka – stopniuje przymiotniki i przysłówki z pomocą nauczyciela – stopniuje przymiotniki w oparciu o wzór	– wymienia przymiotniki i przysłówki stopniujące się nieregularnie – wskazuje przymiotniki, które stopniują się wyłącznie opisowo – podejmuje próby samodzielnego stopniowania przymiotników	– porównuje formy przymiotników i przysłówków określających tę samą cechę – używa przymiotników w różnym stopniu, żeby podkreślić różnicę między przedmiotami przedstawionymi na obrazkach – samodzielnie stopniuje przymiotniki	– funkcjonalnie używa przymiotników i przysłówków w różnych stopniach – podaje przykłady przymiotników i przysłówków, które nie podlegają stopniowaniu – samodzielnie stopniuje przymiotniki – poprawnie określa stopień przymiotnika i przysłówka
27.	Poznajemy dzieje rodu Bohatyrowiczów. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Eliza Orzeszkowa, <i>Legenda o Janie i Cecylii</i> (fragm.) – legenda, baśń – drzewo genealogiczne [podręcznik, s. 77–82]	– podaje tytuły poznanych legend – zapisuje informacje na temat Jana i Cecylii – wyszukuje informacje na temat miejsca, w którym zamieszkali Jan i Cecylia	– wie, co to jest legenda – opowiada legendę o rodzie Piastów – opowiada o miejscu i czasie wydarzeń – przypomina cechy legendy – opisuje pierwszy dom Jana i Cecylii	– podaje cechy legendy – porządkuje plan wydarzeń – opisuje reakcję króla na widok wsi – zbiera informacje o losach swojej rodziny – uzupełnia drzewo genealogiczne	– uzasadnia, że historia o Janie i Cecylii jest legendą – opowiada o dziejach rodu Bohatyrowiczów – opisuje pierwszy dom Jana i Cecylii i porównuje go z ich siedliskiem w chwili, gdy pojawia się u nich król – rozumie znaczenie historii jako dziedzictwa narodowego – wyjaśnia pochodzenie własnego nazwiska – szuka informacji o losach swojej rodziny

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
28.	Jakie obyczaje panowały w domu Sędziego? I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 11), 12); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 9) – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga I) – zwyczaj, obyczaj, tradycja [podręcznik, s. 83–84, 87, 90]	– wie, kim był Adam Mickiewicz – wymienia kilka zasad dobrego wychowania – rozumie znaczenie słów: <i>zwyczaj, tradycja</i> – podaje przykłady zwyczajów w swoim domu	– przypomina podstawowe informacje na temat poety i epoki, w której żył – wie, dlaczego warto korzystać z zasad dobrego wychowania – wymienia zwyczaje domowe opisane przez poetę	– uzupełnia biogram Adama Mickiewicza – omawia zwyczaje, które były pielęgnowane w domu Sędziego – prezentuje jeden ze zwyczajów i ilustruje go cytatami	– zapoznaje się z informacjami na temat Muzeum Pana Tadeusza – uzasadnia, że zasady dobrego wychowania pomagają w zachowaniu dobrych relacji z innymi – wyjaśnia, dlaczego w domu Sędziego pielęgnowano tradycję
29.	Jakie potrawy podawano na śniadanie w domu Sędziego? I, 1: 1), 2), 4), 6), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 3), 5), 11); II, 3: 1); III, 1: 1); IV, 3), 9) – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga II) – epitet [podręcznik, s. 85, 88; zeszyt ćwiczeń, s. 69–73]	– zna podstawowe informacje dotyczące Adama Mickiewicza – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się na temat śniadania opisanego w tekście – wie, co to jest epitet	– podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i jego twórczości – stosuje formy wyrazowe wyrażające polecenie – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – zapisuje nazwy potraw, które podawano na śniadanie w domu Sędziego – rozumie znaczenie terminu <i>epitet</i> – wyszukuje epitety we fragmencie tekstu	– zapisuje zasady, których powinno się przestrzegać przy stole – rozwiązuje krzyżówkę – wyjaśnia znaczenie niezrozumiałych wyrazów – dobiera odpowiednie epitety do podanych rzeczowników – opisuje scenę przedstawioną na zdjęciu, używając epitetów	– uczestniczy w rozmowie na temat zasad obowiązujących przy stole podczas jedzenia – gromadzi epitety określające podany rzeczownik – zapisuje wyrażenia opisujące najbliższą okolicę
30.	„Poloneza czas zacząć” – poznajemy fragment książki XII Pana Tadeusza. I, 1: 1), 2), 4), 6), 12), 14), 18), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 8), 10), 11), 13); II, 2: 4); 3: 1), 5), 6); III, 1: 1); 2: 2); IV, 5), 6)	– słucha nagrania poloneza – mówi o obejrzanym fragmencie filmu – wie, co to są: epitet, porównanie – wie, że w języku polskim wyrazy najczęściej akcentuje się na 2. sylabie od końca	– podaje cechy poloneza (tańca) – mówi o swoich wrażeniach po obejrzeniu filmu – wyszukuje epitety i porównania w tekście – akcentuje zaznaczone sylaby	– wyjaśnia znaczenie niezrozumiałych słów – opowiada o poetyckości opisanego tańca – poprawnie akcentuje sylaby w tekście	– określa tematykę fragmentu tekstu – wyjaśnia, jaką funkcję pełnią epitety i porównania w tekście – recytuje utwór, poprawnie akcentując wyrazy – organizuje wystawę pamiętek

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
30.	<ul style="list-style-type: none"> – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga XII) – epitet – porównanie – rytm – akcent wyrazowy [podręcznik, s. 86–89] 				
31.	<p>Nieraz nie zaprzeczamy nieświadomie. II, 1: 1); 4: 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Agnieszka Frączek, <i>Znajdka</i> – pisownia przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym – pisownia przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami – pisownia przeczenia <i>nie</i> z czasownikami [podręcznik, s. 91–93; zeszyt ćwiczeń, s. 175–177] 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami – pod kierunkiem nauczyciela podejmuje się zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), starając się poprawnie zapisać zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – z pomocą nauczyciela lub na podstawie wzoru podejmuje się napisania w punktach kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej – stara się uzasadnić pisownię łączną i oddzielną <i>nie</i> z różnymi częściami mowy – podejmuje próbę zredagowania na podstawie wzoru własnego tekstu wyrażającego odmowę 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, z reguły wykorzystuje je w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, zasadniczo korzysta z nich w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, z reguły korzysta z właściwych zasad podczas wykonywania ćwiczeń – podejmuje się zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), z reguły poprawnie zapisując zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – z pomocą nauczyciela lub na podstawie wzoru podejmuje się napisania w punktach kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej – podejmuje próbę zredagowania tekstu wyrażającego odmowę, korzysta ze wzoru 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, wykorzystuje je w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, korzysta z nich w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, z reguły korzysta z właściwych zasad podczas wykonywania ćwiczeń – podejmuje próbę samodzielnego zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), poprawnie zapisuje zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – podejmuje się napisania w punktach kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej – redaguje tekst wyrażający odmowę 	<ul style="list-style-type: none"> – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, wykorzystuje je w sytuacjach problemowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, korzysta z nich w sytuacjach problemowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, korzysta z nich podczas wykonywania ćwiczeń i pisania własnych tekstów – redaguje krótkie teksty informacyjne (zakazy), wykorzystując zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – pisze krótkie teksty dotyczące zachowania się w środkach komunikacji publicznej, redaguje w punktach kodeks zachowania się pasażera – poprawnie uzupełnia zdania formami zaprzeczonych przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – redaguje tekst wyrażający odmowę

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
32.	<p>Gwarą podhalańską o śpiących rycerzach. I, 1: 1), 2), 3), 7), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 2), 4); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 8)</p> <p>– Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Śpiący rycerze</i></p> <p>– legenda</p> <p>– gwara</p> <p>[podręcznik, s. 94–96]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – wie, czym jest legenda – słucha tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwara podhalańską – opowiada ogólnikowo wysłuchaną historię – wie, czym jest gwara ludowa – zapisuje kilka słów z gwary uczniowskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – z pomocą nauczyciela podaje znaczenie słowa <i>gwara</i> – wie, czym jest legenda – słucha tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwara podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada wysłuchaną historię – dostrzega najbardziej widoczne różnice między gwara a polszczyzną ogólną – sporządza kartkę ze spisem słów z gwary uczniowskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – na podstawie słownika wyjaśnia termin <i>gwara</i> – słucha uważnie tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwara podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada swoimi słowami wysłuchaną historię – wie, czym jest legenda, a czym podanie – z reguły trafnie wskazuje występujące w tekście cechy gwary podhalańskiej (wskazuje najbardziej widoczne różnice w stosunku do polszczyzny ogólnej) – próbuje odpowiedzieć na pytanie zawarte w zakończeniu legendy – sporządza kartkę do słowniczka gwary uczniowskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje krzyżówkę – podaje przykłady wyrazów gwarowych – słucha uważnie tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwara podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada barwnie wysłuchaną historię – wie, czym jest legenda, a czym podanie, wskazuje różnice i podobieństwa występujące między nimi – wyjaśnia, czym jest gwara ludowa – trafnie wskazuje w tekście cechy gwary podhalańskiej (wskazuje najbardziej widoczne różnice w stosunku do polszczyzny ogólnej) – wyjaśnia sens pytania zawartego w zakończeniu legendy – wyjaśnia powody użycia gwary przez autora – sporządza kartkę do słowniczka gwary uczniowskiej – tworzy słowniczek nazw gwarowych używanych w jego regionie
33.	<p>Rozmawiamy o polskich pieśniach ludowych. I, 1: 6), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 8), 13); II, 2: 4); 3: 1); III, 1: 1), 4); 2: 1); IV, 2), 3), 5), 6), 7), 8), 9)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – korzysta ze słownika języka polskiego – czyta tekst Anny Kamieńskiej – słucha pieśni ludowych – przynosi przedmiot ludowy 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w słowniku znaczenie słowa <i>etnografia</i> – wyszukuje potrzebne informacje – słucha pieśni ludowych – opowiada o przedmiocie ludowym 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie słowa <i>etnografia</i> – na ogół poprawnie uzupełnia schemat informacjami na temat pieśni ludowych – określa tematykę pieśni ludowych 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje informacje nt. regionów etnograficznych – poprawnie uzupełnia schemat informacjami na temat pieśni ludowych – tworzy hasło reklamowe

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
33.	<ul style="list-style-type: none"> – Anna Kamieńska, <i>O pieśniach ludowych</i> – pieśni ludowe: <i>Lipka, Krakowiak, Zasiłali górale</i> <p>[podręcznik, s. 97–100]</p>			<ul style="list-style-type: none"> – opisuje przedmiot ludowy – zbiera informacje na temat regionu, z którego pochodzi 	<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę i cechy pieśni ludowych – opowiada o swoich wrażeniach z wizyty w muzeum etnograficznym lub skansenie
34.	<p>Kto i do kogo mówi w wierszu Juliusza Słowackiego <i>W pamiętniku Zofii Bobrówny?</i></p> <p>I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 6), 9); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); IV, 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Juliusz Słowacki, <i>W pamiętniku Zofii Bobrówny</i> – podmiot liryczny – nadawca – odbiorca – pamiętnik – zdrobnienie <p>[podręcznik, s. 101–105, 89; zeszyt ćwiczeń, s. 74–75]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pamiętnik – słucha wiersza Słowackiego – wypowiada się ogólnikowo na temat swoich emocji związanych z treścią utworu – zna pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wie, czym jest epitet, z pomocą nauczyciela wskazuje go w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego – opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu – stara się ustalić, kim jest osoba mówiąca w tekście – zna pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – z pomocą nauczyciela odnajduje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – wie, czym jest epitet, wskazuje go w tekście – wypowiada się ogólnikowo na temat uczuć i emocji wyrażonych w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego – opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu, nazywa uczucia i emocje – poprawnie ustala adresata utworu i osobę mówiącą w tekście – zna i rozumie pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wskazuje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – wskazuje w tekście odpowiednie fragmenty na poparcie swojej tezy – wie, czym jest epitet, dostrzega jego funkcję jako środka stylistycznego w opisie krajobrazu ojczystego – nazywa uczucia i emocje wyrażone w tekście pośrednio i wprost 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje przyniesiony pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego – opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu, nazywa uczucia i emocje – wypowiada się na temat osoby mówiącej w utworze – poprawnie ustala adresata utworu – zna i rozumie pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wskazuje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – w kontekście biografii Słowackiego interpretuje przenośny sens wybranych wersów – wskazuje w tekście odpowiednie fragmenty na poparcie swojej tezy – wie, czym jest epitet, dostrzega jego funkcję jako środka stylistycznego w opisie krajobrazu ojczystego – nazywa uczucia i emocje wyrażone w tekście pośrednio i wprost – recytuje wiersz

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
35.	Do jakich faktów z życia Chopina nawiązuje tytuł konkursu <i>Fryderyku! Wróć do Warszawy?</i> I, 2: 1), 2), 8) 13); II, 1: 6); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 4), 9); IV, 3), 7) – <i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i> – plakat – notatka (notka biograficzna) [podręcznik, s. 104–107]	– wypowiada się na temat wybranego plakatu – słucha nagrań utworów Chopina, wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – podejmuje próbę napisania na podstawie wzoru notatki na temat życia i twórczości Chopina	– podejmuje próbę interpretacji tytułu konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – opisuje ustnie wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne) – słucha nagrań utworów Chopina, wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje podejmuje próbę zredagowania notatki na temat życia i twórczości Chopina	– w dużej mierze poprawnie interpretuje tytuł konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – opisuje ustnie wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne), uzasadnia swoją opinię – słucha uważnie nagrań utworów Chopina, z reguły trafnie wypowiada się na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje redaguje notatkę na temat życia i twórczości Chopina	– poprawnie interpretuje tytuł konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – sugestywnie opisuje wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne) i uzasadnia swoją ocenę – słucha uważnie nagrań utworów Chopina, wypowiada się na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje redaguje notatkę na temat życia i twórczości Chopina
36.	Opisujemy pomnik. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 6), 8), 11); II, 1: 6); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 3), 7) – Maria Dąbrowska, <i>Kościuszcze</i> – opis pomnika – epitet [podręcznik, s. 108–111; zeszyt ćwiczeń, s. 38]	– układa obraz z puzzli – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, kim był Tadeusz Kościuszko – ogląda zdjęcia kopca Kościuszki – opowiada ogólnikowo o innym znanym mu pomniku – z pomocą nauczyciela i na podstawie instrukcji sporządza opis pomnika	– określa temat obrazu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta informacje o Kościuszcze – mówi o kopcu Kościuszki – opowiada o innych znanych mu pomnikach – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje na temat pomnika i podejmuje próbę jego prezentacji – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika	– mówi o swoich wrażeniach na temat obrazu – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje znane fakty z życia Kościuszki – dzieli się swoimi spostrzeżeniami na temat kopca Kościuszki – dostrzega dosłowne i przenośne znaczenie słowa <i>pomnik</i> – opowiada o znanych mu pomnikach	– wyszukuje informacje na temat obrazu w internecie – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje znane fakty z życia Kościuszki – dzieli się refleksjami na temat kopca Kościuszki – dostrzega dosłowne i przenośne znaczenie słowa <i>pomnik</i> – podaje przykłady znanych mu pomników w najbliższej okolicy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
36.				<ul style="list-style-type: none"> – korzystając z różnych źródeł wiedzy, opowiada o pomnikach (prezentuje wybrane) – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje postacie na pomnikach – korzystając z różnych źródeł wiedzy, opowiada barwnie o pomnikach (prezentuje wybrane) – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika
37.	W jakich okolicznościach powstała pieśń <i>Marsz, marsz Polonia</i>? I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 9); 3: 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 3), 9) – <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – Jan Matejko, <i>Polonia</i> – <i>Rok 1863</i> – pieśń – refren – opis obrazu [podręcznik, s. 112–113]	<ul style="list-style-type: none"> – słucha nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – zna okoliczności powstania utworu – wie, czym jest refren, wskazuje go w tekście – wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju utworu – wypowiada się krótko na temat obrazu Jana Matejki 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – na podstawie zgromadzonych informacji prezentuje krótko okoliczności powstania utworu – określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – wypowiada się krótko na temat nastroju utworu – wypowiada się krótko na temat obrazu Jana Matejki i jego związku z tytułem – wskazuje niektóre symboliczne elementy przedstawienia plastycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – na podstawie zgromadzonych informacji prezentuje krótko okoliczności powstania utworu – trafnie określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – dostrzega związki między refrenem utworu <i>Marsz, marsz, Polonia</i> a refrenem hymnu Polski, wypowiada się na ten temat – trafnie określa nastrój utworu – wskazuje i komentuje niektóre symbole występujące w utworze – podejmuje próbę interpretacji tytułu obrazu Jana Matejki – dostrzega zasadnicze symboliczne elementy przedstawienia plastycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – korzystając z różnych źródeł wiedzy, omawia okoliczności powstania utworu – trafnie określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – dostrzega związki między refrenem utworu <i>Marsz, marsz, Polonia</i> a refrenem hymnu Polski, wypowiada się na ten temat – trafnie określa nastrój utworu – wskazuje i komentuje symbole występujące w utworze – interpretuje tytuł obrazu Jana Matejki – dostrzega symboliczne elementy przedstawienia plastycznego
38.	Planujemy wycieczkę do wybranego muzeum warszawskiego. I, 2: 1), 5), 8); II, 3: 1); III, 1: 1), 2), 4); IV, 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9) – <i>Pamiętki historyczne</i> – opis	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się krótko i ogólnikowo na temat przedmiotów przedstawionych na fotografiach – korzysta ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych w celu wyjaśnienia znaczeń słów – z pomocą nauczyciela pisze notatkę na temat wybranego muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje krótko przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych podejmuje próbę wyjaśnienia znaczeń słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje ustnie przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych wyjaśnia znaczenie słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem 	<ul style="list-style-type: none"> – plastycznie opisuje przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych wyjaśnia znaczenie słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
38.	<ul style="list-style-type: none"> – opis – notatka – słownictwo związane z muzeum [podręcznik, s. 114–115; zeszyt ćwiczeń, s. 93–96]	<ul style="list-style-type: none"> – ogólnikowo opowiada o muzeach warszawskich 	<ul style="list-style-type: none"> – pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum – zna zasady zachowania się w muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – aktywnie pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum według planu – spisuje zasady zachowania się w muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – aktywnie pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum według planu – układa zasady zachowania się w muzeum
39.	Rysunkowi bohaterowie i prawdziwe historie – Antek Srebrny broni Grodna. I, 1: 1), 4), 8), 9), 12), 19), 20); I, 2: 7), 13); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 5), 7; IV, 1), 2), 3) – Tomasz Robaczewski, Hubert Roniek, <i>Obrona Grodna 1939 r.</i> (fragm. serii <i>Wojenna odyseja Antka Srebrnego 1939–1944</i>) – świat przedstawiony – komiks [podręcznik, s. 116–123; zeszyt ćwiczeń, s. 97–99]	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje bohatera tytułowego – wie, czym jest komiks – tworzy komiks – bierze udział w przygotowaniu wystawy komiksów 	<ul style="list-style-type: none"> – określa elementy świata przedstawionego: czas i miejsce wydarzeń, bohaterów – zna wydarzenia z 1 i 17 września 1939 roku – zna cechy komiksu – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie słowa <i>odyseja</i> – wymienia wydarzenia historyczne opisane w komiksie – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy komiksu – określa funkcje dialogu i monologu w komiksie – uzasadnia własne sądy – korzysta z różnych źródeł informacji – przynosi ulubione komiksy i o nich opowiada – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu; stosuje wszystkie wyznaczniki tej formy wypowiedzi
40.	One dwie, nas troje, a jeden cel – liczebników podboje! II, 1: 1), 2), 4), 6) – liczebnik – rodzaje liczebników: główne, porządkowe, zbiorowe, ułamkowe	<ul style="list-style-type: none"> – zna pytania, na jakie odpowiadają liczebniki – rozpoznaje różne rodzaje liczebników – zna zasady stosowania liczebników zbiorowych – rozpoznaje liczebniki wśród innych części mowy 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia liczebniki główne, porządkowe, zbiorowe, ułamkowe – odmienia liczebniki przez przypadki i rodzaje – odmienia liczebniki zbiorowe przez przypadki 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście różne rodzaje liczebników – poprawnie odmienia przez przypadki liczebniki zbiorowe 	<ul style="list-style-type: none"> – układa wypowiedź na podany temat z użyciem różnych rodzajów liczebników

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
40.	– odmiana liczebnika – zapis liczebników [podręcznik, s. 124–129; zeszyt ćwiczeń, s. 133–139]				
41.	Duma z bycia Polakiem, czyli jak mówić o Polsce. I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 17), 20); 2: 8), 11), 13); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2) – Przemysław Majewski, <i>Mam biało-czerwone serce</i> – logo Niepodległa [podręcznik, s. 130]	– mówi o dokonaniach Polaków opisanych w piosence – mówi o swoich wrażeniach	– określa tematykę wiersza – zna zasady zachowania się wobec symboli narodowych	– wymienia wartości, które są ważne dla osoby wypowiadającej się w piosence – bierze udział w rozmowie nt. patriotyzmu	– przygotowuje konkurs na plakat lub znak rocznicowy – wypowiada się o formach patriotyzmu w przeszłości i współcześnie – przygotowuje konkurs na plakat
42.	Nasz dom ojczysty – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); II, 1: 1), 2), 4), 7); 3: 1); 4: 1), 2) – treści zawarte w 2. rozdziale podręcznika – części mowy – stopniowanie przymiotników i przysłówków – typy liczebników – powtórzenie – epitet – pisownia z przeczeniem <i>nie</i> – instrukcja [podręcznik, s. 131–132]	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– na ogół poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– bezbłędnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
43.	Nasz dom ojczysty – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); II, 1: 1), 2), 4), 7); 3: 1); 4: 1), 2); IV, 1 – sprawdzian kontrolny nr 2 – części mowy – stopniowanie przymiot- ników i przysłówków – rodzaje liczebników – powtórzenie, epitet – pisownia z przeczeniem <i>nie</i> – instrukcja	– czyta w skupieniu tekst pisany prozą – podejmuje próby wyszukiwania w tekście potrzebnych informacji – rozpoznaje liczebniki, przymiotni- ki i przysłówki – rozpoznaje powtórzenie i epitet – zapisuje liczebniki – próbuje napisać instrukcję	– czyta w skupieniu tekst pisany prozą – z reguły wyszukuje w tekście właściwe informacje dotyczące poleceń – wie, czym są epitet i powtórzenie – wskazuje w tekście przymiotniki, rozpoznaje formy przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – tworzy poprawne formy liczebni- ków głównych i porządkowych – tworzy instrukcję, z zachowaniem niektórych wyznaczników tej formy wypowiedzi	– czyta w skupieniu i ze zrozumie- niem tekst pisany prozą – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje epitet i powtórzenie w tekstach literackich – tworzy poprawne formy liczebni- ków ułamkowych – tworzy instrukcję, z zachowaniem większości wyznaczników tej formy wypowiedzi	– czyta w skupieniu i ze zrozumie- niem tekst pisany prozą – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – właściwie rozumie terminy lite- rackie: epitet i powtórzenie – tworzy poprawne formy liczebni- ków zbiorowych – tworzy instrukcję, z zachowaniem wszystkich wyznaczników tej formy wypowiedzi
44.	Tajemniczy ogród opowieścią o przyjaźni, która odmieniła losy bohaterów². I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 10), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8) – Frances Hodgson Bur- nett, <i>Tajemniczy ogród</i> – autor – biogram	– rozwiązuje rebus – z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki – z pomocą uzupełnia diagram – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury	– zapoznaje się z informacjami na temat autorki przeczytanej lektury – rozwiązuje krzyżówkę – odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki – częściowo uzupełnia diagram – mówi o książce	– z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – podkreśla tytuły książek w notce – uzupełnia diagram – opowiada o fragmentach książki dotyczących przyjaźni	– określa tematykę, problematykę poznanej powieści – dzieli się wrażeniami, jakie to- warzyszyły mu podczas czytania lektury – odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki – opowiada o przyjaźni bohaterów
45.	Bliskie czy odległe? Co możemy powiedzieć o realiach świata przed- stawionego w powieści <i>Tajemniczy ogród</i>?	– wymienia elementy świata przed- stawionego utworu – wymienia głównych bohaterów – mówi o wydarzeniach	– określa czas i miejsce wydarzeń – podaje najważniejsze informacje na temat głównych bohaterów, wymienia niektórych bohaterów drugoplanowych	– wymienia i opisuje bohaterów – porządkuje plan wydarzeń, umieszcza wydarzenia na osi czasu	– wymienia bohaterów i dzieli ich według wskazań tabeli – określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów

² Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 4*; WSiP, Warszawa 2017

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
45.	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 13), 16), 19), 20) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń				– porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – formułuje wnioski
46.	Mary, Dick czy Colin? Który z bohaterów zyskał moją największą sympatię i dlaczego? I, 1: 1), 2), 3), 9), 11), 16), 19), 20); 2: 2), 5), 6); II, 1: 6); 2: 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – opis bohatera literackiego	– przyporządkowuje podane słownictwo odpowiednim bohaterom – wyszukuje informacje na temat głównych bohaterów – podaje informacje na temat ich wyglądu – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis jednego z bohaterów	– redaguje opis bohatera literackiego – formułuje wypowiedzi w imieniu bohaterów – wyszukuje informacje na temat bohaterów – wymienia cechy bohaterów – samodzielnie tworzy opis wybranego bohatera	– nazywa cechy głównych bohaterów – uzupełnia gwiazdki pytań – tworzy poprawny opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi	– uzasadnia podane cechy przykładami zachowania, postępowania bohatera – ocenia bohatera – zauważa zmiany postawy bohatera i potrafi ją uzasadnić – redaguje wyczerpujący, bezbłędny opis wybranego bohatera literackiego, używa różnych środków stylistycznych
47.	Dlaczego lord Craven unikał Colina? Rozmawiamy o trudnych relacjach ojca z synem. I, 1: 1), 2), 9), 11), 16), 19), 20); 2: 2), 5), 6); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 5), 6)	– odczytuje zaszyfrowane wyrazy – z pomocą nauczyciela próbuje wyjaśnić ich znaczenie	– wyjaśnia znaczenie podanych wyrazów – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na temat bohatera	– gromadzi informacje na temat życia bohatera i jego relacji z ojcem – wskazuje zdarzenie, które popsuło relacje bohatera z ojcem	– przedstawia w formie burzy mózgów propozycje postępowania, które zapobiegą ponownemu oddaleniu się ojca od syna – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
47.	– Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – wartości				
48.	Jaką rolę w życiu trójki dzieci odegrał tajemniczy ogród? I, 1: 1), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 6); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – wartość – opis miejsca	– tworzy słoneczko skojarzeniowe do wyrazu <i>ogród</i> – opowiada o ogrodzie	– opowiada historię związaną z tajemniczym ogrodem – opisuje tajemniczy ogród według podanego planu – gromadzi informacje na temat wyglądu ogrodu	– gromadzi informacje na temat wyglądu tajemniczego ogrodu – określa rolę ogrodu w życiu bohaterów – opisuje tajemniczy ogród, w opisie wykorzystuje słownictwo opisujące i oceniające	– odczytuje przenośne znaczenia (symbolikę) ogrodu – redaguje szczegółowy i poprawny stylistycznie opis ogrodu
Pradawne mity					
49.	Jak powstał świat według mitu chińskiego P'an-ku – twórcą kosmosu? I, 1: 1), 2), 3), 7), 12), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 8) – Helena Adamczewska, <i>P'an-ku – twórcą kosmosu</i> – mit – plan wydarzeń [podręcznik, s. 134–136]	– zapoznaje się ze zwyczajami ludowymi związanymi z narodzinami i życiem – przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – dostrzega wieloznaczność wyrazów – opowiada ogólnie treść mitu	– zna zwyczaj ludowe związane z narodzinami i życiem – przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – dostrzega związki słotwórcze między niektórymi wyrazami użytymi w tekście – przedstawia wydarzenia opisane w micie	– w oparciu o własne doświadczenia i wiadomości zawarte w podręczniku wypowiada się skrótowo na temat zwyczajów ludowych związanych z narodzinami i życiem – czyta tekst na głos – wyraźnie i wyraziście – poprawnie przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – streszcza tekst ustnie, zachowując chronologię wydarzeń przedstawionych w tekście	– w oparciu o własne doświadczenia i wiadomości zawarte w podręczniku barwnie opowiada o zwyczajach ludowych związanych z narodzinami i życiem – czyta tekst na głos – wyraźnie i wyraziście – poprawnie przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – streszcza tekst ustnie, zachowując chronologię wydarzeń przedstawionych w tekście – dostrzega wieloznaczność wyrazów

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
49.				<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega wieloznaczność wyrazów – dostrzega związki słotwórcze między niektórymi wyrazami użytymi w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – dostrzega związki słotwórcze między wyrazami z tekstu – tworzy własną listę najważniejszych pytań – określa, czy pytania o naturę i pochodzenie świata i człowieka są nadal aktualne
50.	Jakie środki poetyckie zastosował autor w wierszu <i>Aby nas nie obudzić</i>? I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 12); II, 2: 4), 5); 3: 1), 2); IV, 5), 6) – Józef Ratajczak, <i>Aby nas nie obudzić</i> – uosobienie [podręcznik, s. 137]	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela sprawdza znaczenie podanych określeń – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest uosobienie – określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – tworzy ilustrację do wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> – próbuje samodzielnie sprawdzać znaczenie podanych określeń – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – zwraca uwagę na nagromadzenie w utworze głosek miękkich 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza znaczenie podanych określeń w słowniku języka polskiego – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno i wyraziście tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – wypowiada się krótko na temat nastroju utworu, trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – zwraca uwagę na nagromadzenie w utworze głosek miękkich, próbuje wyjaśnić związek tego faktu z budowaniem nastroju utworu i przedstawianą treścią 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza znaczenie podanych określeń w słowniku języka polskiego – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno i wyraziście tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – wypowiada się na temat nastroju utworu, trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – dostrzega związek nagromadzenia w utworze głosek miękkich z budowaniem nastroju utworu i przedstawianą treścią
51.	Opowiadamy o powstaniu świata na podstawie poznanego fragmentu mitologii. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 5), 6)	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst – próbuje rozwiązać krzyżówkę mitologiczną – wie, czym jest mit – zna pojęcie <i>mitologia</i> – zna imiona najważniejszych bogów greckich 	<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie <i>mitologia</i> – częściowo poprawnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – stara się uzupełnić drzewo genealogiczne bogów greckich – wymienia imiona najważniejszych bogów greckich 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest mitologia – na ogół poprawnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – na ogół poprawnie uzupełnia drzewo genealogiczne bogów greckich 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest mitologia – bezbłędnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – poprawnie uzupełnia drzewo genealogiczne bogów greckich

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
51.	<ul style="list-style-type: none"> – Jan Parandowski, <i>Narodziny świata</i> – mit – mitologia – plan wydarzeń [podręcznik, s. 138–143] 	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje plan wydarzeń – krótko opowiada o powstaniu świata 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kim był Zeus – podejmuje próbę napisania szczegółowego planu wydarzeń w oparciu o wzór 	<ul style="list-style-type: none"> – zna imiona najważniejszych bogów greckich i wie, czym się zajmowali – podaje informacje o Zeusie – pisze szczegółowy plan wydarzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – zna imiona najważniejszych bogów greckich, wie, czym się zajmowali, wymienia ich atrybuty – podaje informacje o Zeusie: o jego pochodzeniu, wychowaniu, atrybutach – pisze szczegółowy plan wydarzeń
52.	<p>O tym, jak wyrazy wiążą się w zdanie. II, 1: 1), 4), 8), 10); 2: 7); 3: 3)</p> <ul style="list-style-type: none"> – związek wyrazowy – związek główny – związek podrzędny – związek współrzędny [podręcznik, s. 144–146, zeszyt ćwiczeń, s. 140–144] 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija zdania przez dodawanie określeń – wie, czym jest związek główny zdania – wie, czym jest związek poboczny zdania – podejmuje próby poprawnego rozbudowania zdania o określenia 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – z reguły poprawnie rozbudowuje zdania o określenia – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędne i współrzędne związki wyrazowe 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – z reguły poprawnie buduje związki poboczne zdań, dodając do wypowiedzeń określenia – z reguły poprawnie wynotowuje z tekstu związki wyrazowe podrzędne i współrzędne – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach współrzędne związki wyrazowe – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędne związki wyrazowe (związki poboczne) 	<ul style="list-style-type: none"> – rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – poprawnie buduje związki poboczne zdań, dodając do wypowiedzeń określenia – poprawnie wynotowuje z tekstu związki wyrazowe podrzędne i współrzędne – poprawnie wskazuje w zdaniach współrzędne związki wyrazowe – poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędne związki wyrazowe (związki poboczne)
53.	<p>Jakie uczucia wyraża wiersz Leopolda Staffa <i>Niebo w nocy?</i> I, 1: 1), 4), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 5); 3: 1); IV, 5), 6)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia krótko własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia krótko własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
53.	<ul style="list-style-type: none"> – Leopold Staff, <i>Niebo w nocy</i> – epitet [podręcznik, s. 147] 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę połączenia podanych wyrażen z odpowiednimi znaczeniami 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę wyjaśnienia użytego w tekście wyrażenia: <i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje w tekście epitety 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje własne spostrzeżenia związane z udziałem w wymagowanej sytuacji (stąpienie po Drodze Mlecznej) – dostrzega grę słów – wykorzystaną przez poetę w wyrażeniu: <i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje w tekście epitety 	<ul style="list-style-type: none"> – prezentuje własne spostrzeżenia związane z udziałem w wymagowanej sytuacji (stąpienie po Drodze Mlecznej) – dostrzega grę słów – wykorzystaną przez poetę w wyrażeniu: <i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje słowa z częstką <i>noc</i> – wyszukuje w tekście epitety
54.	<p>Przygotowujemy klasową inscenizację na podstawie poznanej miniatuury teatralnej.</p> <p>I, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 8), 12); 2: 3), 8), 9), 10), 12); II, 3: 1), 2), 4); 4: 1), 2); III, 1: 1); 2: 1), 9)</p> <p>– Agata Szydelko, <i>Scenariusz miniatuury teatralnej na podstawie mitu „Demeter i Kora” Wandy Markowskiej</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – składniki spektaklu teatralnego: gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka – scenariusz – tekst główny, tekst poboczny – dialog, monolog – inscenizacja – afisz teatralny – zaproszenie [podręcznik, s. 148–152] 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów – pod kierunkiem nauczyciela porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – dostrzega różnice w zakresie treści, kompozycji i sposobu zapisu obu tekstów – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów – podejmuje próby odczytania wypowiedzi bohaterów utworu – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – zauważa różnice w sposobie zapisu obu tekstów – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym – uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatuury zawartej w podręczniku) 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów – z reguły trafnie interpretuje wypowiedzi bohaterów utworu – dostrzega uniwersalny i ponadczasowy charakter problemu poruszonego w tekście – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – wskazuje główne różnice w zakresie treści, kompozycji i w sposobie zapisu – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym, zna jego znaczenie – uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatuury zawartej w podręczniku) 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów – trafnie interpretuje wypowiedzi bohaterów utworu – dostrzega uniwersalny i ponadczasowy charakter problemu poruszonego w tekście, wskazuje inne teksty odnoszące się do tego zagadnienia – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – wskazuje różnice w treści – porównuje tekst pisany prozą z tekstem scenariusza – wskazuje różnice w budowie tekstu, sposobie zapisu, kompozycji – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym, zna jego funkcję

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
54.					– aktywnie uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatury zawartej w podręczniku), bierze udział w przedstawieniu
55.	Opisujemy Prometeusza – mitologicznego dobroczyńcę ludzkości. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 14), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5), 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 9) – Grzegorz Kasdepke, <i>Nasz przyjaciel Prometeusz</i> – mit – postawa prometejska [podręcznik, s. 153–157]	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – z pomocą nauczyciela pisze krótki opis postaci – podejmuje próbę oceny postępowania bohatera utworu – na podstawie planu i z pomocą nauczyciela charakteryzuje ustnie bohatera literackiego – zna określenia <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i>	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – podejmuje próbę pisemnego opisu postaci – ocenia postępowanie bohatera utworu, starając się uzasadnić swoją opinię – podejmuje próbę scharakteryzowania ustnie bohatera literackiego zgodnie z instrukcją – wyjaśnia związek niektórych nazw nawiązujących do mitologii – zna przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i>	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – tworzy pisemny opis postaci, wykorzystuje informacje zawarte w tekście – trafnie ocenia postępowanie bohatera utworu – uzasadnia krótko swoją opinię na temat postępowania bohatera – charakteryzuje ustnie bohatera literackiego, postępując według instrukcji – wyjaśnia związek nazw nawiązujących do mitologii i podaje podobne przykłady – rozumie i wyjaśnia przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i> , potrafi zastosować je zgodnie z ich sensami	– samodzielnie tworzy pisemny opis postaci, odwołuje się do informacji zawartych w tekście – trafnie ocenia postępowanie bohatera utworu – uzasadnia swoją opinię na temat postępowania bohatera – charakteryzuje ustnie bohatera literackiego, postępując według instrukcji – wyjaśnia związek nazw nawiązujących do mitologii i podaje podobne przykłady – rozumie i wyjaśnia przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i> , potrafi zastosować je zgodnie z ich sensami
56.	Za pół godziny zjem ćwierć kilo jabłek – o pisowni liczebników ułamkowych II, 1: 1), 4), 6) – liczebniki ułamkowe [podręcznik, s. 158–159; zeszyt ćwiczeń, s. 180]	– wie, czym są liczebniki ułamkowe – wskazuje w wierszu związki liczebnika z rzeczownikami – zna regułę ortograficzną dotyczącą pisowni liczebników <i>pół</i> , <i>półtora</i> , <i>ćwierć</i>	– wskazuje liczebniki ułamkowe w zdaniu – zastępuje obrazki liczebnikami	– stosuje właściwe formy liczebników w przepisie kulinarnym	– używa poprawnych form liczebników <i>pół</i> , <i>półtora</i> , <i>ćwierć</i> w połączeniu z dopełniaczem

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
57.	Dlaczego Wielki Duch postanowił stworzyć człowieka? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 3: 1); III, 2: 5); IV, 1) – Sat-Okh, <i>Powstanie człowieka</i> – mit [podręcznik, s. 160–165]	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – z pomocą nauczyciela buduje pytania do tekstu, związane z elementami świata przedstawionego w utworze i głównym tematem tekstu – z pomocą nauczyciela uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – nieprecyzyjnie opowiada historię opisaną w tekście	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – podejmuje próbę zbudowania pytań do tekstu, związanych z elementami świata przedstawionego w utworze, głównym tematem tekstu i wątkami pobocznymi – stara się samodzielnie uzupełnić tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – opowiada krótko własnymi słowami historię opisaną w tekście – podaje tytuły tekstów związanych z omawianym zagadnieniem – w oparciu o informacje zawarte w internecie podejmuje próbę napisania krótkiego tekstu mającego na celu zachęcić innych do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – buduje z reguły poprawne pytania do tekstu, służące ustaleniu elementów świata przedstawionego w utworze, głównego tematu tekstu i wątków pobocznych – poprawnie i w dużej mierze samodzielnie uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – opowiada własnymi słowami historię opisaną w tekście – określa główne przesłanie utworu – podejmuje się zinterpretowania cytatu z tekstu – wskazuje główne analogie między znanymi mu historiami dotyczącymi pochodzenia człowieka – wykorzystuje informacje zawarte w internecie i przygotowuje wypowiedź zachęcającą do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – poprawnie buduje pytania do tekstu, służące ustaleniu elementów świata przedstawionego w utworze, głównego tematu tekstu i wątków pobocznych – poprawnie i samodzielnie uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu (porządkuje informacje) – opowiada barwnie własnymi słowami historię opisaną w tekście – formułuje tezę o przesłaniu utworu – trafnie interpretuje cytat z tekstu – porównuje znane mu historie dotyczące pochodzenia człowieka – wykorzystuje informacje zawarte w internecie i przygotowuje wypowiedź zachęcającą do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>
58.	Czy zawsze można określić wykonawcę czynności w zdaniu? II, 1: 1), 4), 6), 8) – podmiot – orzeczenie – związek główny – rodzaje podmiotów – zdanie bezpodmiotowe	– wie, czym jest podmiot i jaką zwykle częścią mowy jest wyrażony – uzupełnia zdania podmiotem – rozpoznaje podmiot szeregowy – rozumie pojęcie <i>podmiot domyślny</i> – zastępuje powtórzenia podmiotami domyślnymi	– z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty i orzeczenia – z reguły rozpoznaje część mowy, którą zostały wyrażone podmioty – rozpoznaje zdania z podmiotami szeregowymi – rozumie pojęcie <i>podmiot domyślny</i>	– poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty – wie, jakie części mowy mogą pełnić funkcję podmiotu – rozpoznaje w zdaniach podmioty szeregowy	– bezbłędnie wskazuje w zdaniach podmioty – nazywa część mowy, którą został wyrażony podmiot – bezbłędnie uzupełnia zdania podmiotami wyrażonymi różnymi częściami mowy – dopisuje do podanych zdań podmioty w dopełniaczu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
58.	– grupa podmiotu – grupa orzeczenia [podręcznik, s. 166–170; zeszyt ćwiczeń, s. 145–150]	– zna pojęcie <i>zdanie bezpodmiotowe</i>	– przekształca wypowiedzenia w taki sposób, aby pojawił się w nich podmiot w mianowniku lub podmiot domyślny		– określa podmiot na podstawie formy orzeczenia lub kontekstu – zastępuje powtórzenia podmiotami domyślnymi
59.	Ta historia zdarzyła się... Piszemy opowiadanie. II, 2: 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 3), 7), 9) – opowiadanie – opowiadanie twórcze i odtwórcze – dialog w opowiadaniu [zeszyt ćwiczeń, s. 41–46]	– rozpoznaje wyrazy określające następstwo czasowe – z pomocą nauczyciela tworzy plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie odtwórcze na podstawie planu	– tworzy ogólny plan wydarzeń – układa opowiadanie na podstawie napisanego planu	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – przekształca punkty planu wydarzeń w zdania bogate w treść – pisze opowiadanie z zastosowaniem dialogu	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – przekształca punkty planu wydarzeń w zdania bogate w treść – pisze twórcze lub odtwórcze opowiadanie z użyciem dialogu – wzbogaca opowiadanie opisem miejsc i postaci – wyodrębnia dialog myślnikami – używa bogatego słownictwa – stosuje związek przyczynowo-skutkowy
60.	Dlaczego bogowie ukarali Syzyfa? I, 1: 1), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 6); II, 2: 5); 4: 1); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 1), 3), 5); IV, 1), 2) – Wanda Markowska, <i>Syzyf</i> – frazeologizm [podręcznik, s. 171–174]	– czyta tekst – przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika frazeologicznego i wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), przepisuje definicje słownikowe – wymienia greckich bogów – zna zasady pisowni nazw miast, rzek, krain geograficznych	– czyta tekst w skupieniu – przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), używa definicji ze słownika frazeologicznego – wie, czym jest frazeologizm – określa postacie pasującymi epitetami – dopasowuje znaczenia do popularnych frazeologizmów – występuje w pantomimie	– uważnie czyta tekst – przedstawia główny temat tekstu – rozumie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), pracując ze słownikiem frazeologicznym – w oparciu o definicje słownikowe w dużej mierze wyjaśnia własnymi słowami znaczenia frazeologizmów – wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>syzyfowa praca</i>	– uważnie czyta tekst – przedstawia główny temat tekstu – wyjaśnia, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm), podaje własne przykłady – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), pracując ze słownikiem frazeologicznym – w oparciu o definicje słownikowe wyjaśnia własnymi słowami znaczenia frazeologizmów – stosuje związki frazeologiczne we właściwych kontekstach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
60.			– poprawnie zapisuje nazwy miast, rzek, krain geograficznych		– pisze pracę na temat świata starożytnych bogów greckich – funkcjonalnie używa frazeologizmów w tekstach
61.	Młodzi archeolodzy, na start! I, 1: 1), 2), 5), 9), 11), 12), 15), 18); 2: 2), 5), 12); II, 2: 4), 7), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1), 2), 3), 9) – Olaf Fritsche, <i>Skarb Troi</i> – opowiadanie twórcze – dialogi [podręcznik, s. 175–178]	– opowiada o bohaterach i wydarzeniach – bierze udział w scenie dramowej	– nadaje tytuł fragmentowi książki – określa czas wydarzeń – rozpoznaje elementy fantastyczne w utworze	– wie, że opowiadanie ma charakter fantastyczny – pisze o dalszych losach bohaterów – wyszukuje informacje na temat Heinricha Schliemanna	– rozpoznaje elementy współczesne i dawne we fragmencie opowiadania – pisze opowiadanie twórcze na zadany temat – wyszukuje informacje na temat Schliemanna
62.	Pradawne mity – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 2), 3); 2: 8), 9), 10); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9) – treści zawarte w 3. rozdziale podręcznika – mit – podmiot – rodzaje podmiotów – scenariusz – związek współrzędny i podrzędny – frazeologizm (związek frazeologiczny) – opowiadanie [podręcznik, s. 179–180]	– zna pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – zna cechy gatunkowe mitu – wskazuje w zdaniu podmiot – wie, czym jest scenariusz – pisze proste opowiadania	– zna pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – zna cechy gatunkowe mitu – rozpoznaje w zdaniu podstawowe rodzaje podmiotów – wie, czym jest tekst główny i tekst poboczny – pisze proste opowiadanie, stosuje najważniejsze wyróżniki tej formy wypowiedzi	– rozumie pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – wymienia cechy gatunkowe mitu – określa rodzaj podmiotu – wskazuje w scenariuszu tekst główny i poboczny – tworzy związek wyrazowy podrzędny i współrzędny – rozumie przenośne znaczenia wybranych związków frazeologicznych – pisze ciekawe opowiadanie, stosuje większość wyróżników tej formy wypowiedzi	– rozumie pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – wskazuje w omawianych utworach cechy gatunkowe mitu – tworzy zdania z różnymi podmiotami – wie, jakie informacje znajdują się w tekście głównym, a jakie – w pobocznym – funkcjonalnie wykorzystuje poznane frazeologizmy – pisze ciekawe opowiadanie, stosuje wyróżniki tej formy wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
63.	<p>Pradawne mity – piszemy sprawdzian.</p> <p>I, 1: 2), 3); 2: 8), 9), 10); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1)</p> <p>– sprawdzian kontrolny nr 3</p> <p>– związek współrzędny i podrzędny wyrazów</p> <p>– rodzaje podmiotów</p> <p>– scenariusz</p> <p>– frazeologizm</p> <p>– opowiadanie twórcze</p>	<p>– czyta tekst w ciszy</p> <p>– wyszukuje w tekście odpowiedzi na pytania, w ograniczonym stopniu odnajduje właściwe informacje</p> <p>– wie, czym jest podmiot, i stara się wskazać go w zdaniu</p> <p>– podejmuje próby wyjaśnienia znaczenia podanych związków frazeologicznych</p> <p>– podejmuje próbę napisania opowiadania</p>	<p>– czyta tekst uważnie</p> <p>– z reguły odnajduje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści</p> <p>– wie, czym jest podmiot, wskazuje w zdaniach najbardziej typowe podmioty</p> <p>– wie, czym są związki frazeologiczne (frazeologizmy)</p> <p>– wyjaśnia własnymi słowami znaczenia niektórych związków frazeologicznych</p> <p>– pisze proste opowiadanie fantastyczne, zachowując najważniejsze wyróżniki tej formy wypowiedzi</p>	<p>– czyta tekst uważnie i ze zrozumieniem</p> <p>– z reguły odnajduje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści</p> <p>– wie, czym jest podmiot, trafnie wskazuje w zdaniach podmioty</p> <p>– tworzy na ogół poprawne związki wyrazowe</p> <p>– wie, czym są związki frazeologiczne (frazeologizmy)</p> <p>– wyjaśnia własnymi słowami znaczenia związków frazeologicznych, układa zdanie z podanym frazeologizmem</p> <p>– pisze opowiadanie fantastyczne, stosuje większość cech tej formy wypowiedzi</p>	<p>– czyta tekst uważnie i ze zrozumieniem</p> <p>– wyszukuje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści</p> <p>– wie, czym jest podmiot, bezbłędnie wskazuje w zdaniach tę część zdania</p> <p>– tworzy poprawne związki wyrazowe</p> <p>– wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych (frazeologizmów), używa ich w zdaniach we właściwych znaczeniach</p>
Świat Biblii					
64.	<p>Dlaczego podmiot liryczny nazywa Biblię swoją ojczyzną?</p> <p>I, 1: 5), 6), 9), 12), 14), 17), 18); III, 1: 1); 2: 1); IV, 1), 2)</p> <p>– Roman Brandstaetter, <i>Biblio, ojczyzna moja...</i></p> <p>– podmiot liryczny</p> <p>– frazeologizmy biblijne</p> <p>– powtórzenie [podręcznik, s. 182–183]</p>	<p>– czyta wiersz</p> <p>– zapoznaje się z frazeologizmami biblijnymi</p> <p>– wyszukuje powtórzenia</p>	<p>– czyta wiersz</p> <p>– określa, do kogo zwraca się podmiot liryczny</p> <p>– podaje kilka cech Biblii</p> <p>– określa nastrój wiersza</p>	<p>– czyta uważnie wiersz</p> <p>– wskazuje podmiot liryczny</p> <p>– wyszukuje powtórzenia i wyjaśnia ich funkcję w wierszu</p> <p>– wymienia wartości, do których odwołuje się podmiot liryczny</p>	<p>– czyta uważnie wiersz</p> <p>– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny nazywa Biblię ojczyzną</p> <p>– określa rolę Biblii w kulturze</p> <p>– określa cechy języka utworu</p>
65.	<p>Biblia, czyli historia najbardziej znanej księgi.</p> <p>I, 2: 1), 2), 3), 5); II, 4: 1)</p>	<p>– wie, z jakich części składa się Biblia (Stary, Nowy Testament)</p>	<p>– zna nazwy kilku ksiąg biblijnych</p> <p>– wyszukuje informacje o Biblii na infografice</p>	<p>– wyszukuje, w jakim czasie powstał Stary, a w jakim Nowy Testament</p>	<p>– potrafi określić, a jakich okolicznościach powstała Biblia</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
65.	<ul style="list-style-type: none"> – Waldemar Chrostowski, <i>Co to jest Pismo Święte</i> – historia Biblii – zasady pisowni tytułów utworów literackich i dzieł sztuki <p>[podręcznik, s. 184–187]</p>			<ul style="list-style-type: none"> – przypomina zasady pisowni tytułów utworów literackich i dzieł sztuki 	<ul style="list-style-type: none"> – zauważa odmienną pisownię ksiąg biblijnych
66.	<p>Dodajemy określenia, czyli budujemy zdania rozwinięte.</p> <p>II, 1: 1), 2), 4), 8), 10)</p> <ul style="list-style-type: none"> – związki podrzędne i współrzędne – podmiot – orzeczenie – grupa podmiotu – grupa orzeczenia <p>[podręcznik, s. 188–189; zeszyt ćwiczeń, s. 151–153]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela rozwija zdania przez dodawanie określeń – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot i określenia) – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) 	<ul style="list-style-type: none"> – stara się samodzielnie rozwijać zdania przez dodawanie określeń – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażeń przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – podejmuje próby doboru określeń rzeczownika i czasownika zgodnie z ukształtowaniem stylistycznym wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – z reguły poprawnie rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega zależność formy gramatycznej wyrazu określającego od formy wyrazu określanego – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażeń przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – z reguły poprawnie dobiera określenia rzeczownika i czasownika, uwzględniając ukształtowanie stylistyczne wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie rozwija zdania przez dodawanie określeń – wykazuje zależność formy gramatycznej wyrazu określającego od formy wyrazu określanego – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażeń przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – poprawnie dobiera określenia rzeczownika i czasownika, uwzględniając ukształtowanie stylistyczne wypowiedzi
67.	<p>Księga, która mówi o początku.</p> <p>I, 1: 1), 4), 5), 7), 9), 12), 14), 15), 18), 20); 2: 2), 3), 5), 8); II, 2: 3), 6), 7), 9); 3: 3); III, 1: 1), 2), 3); 2: 5); IV, 1), 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Anna Kamieńska, <i>Stworzenie świata</i> – motto, epitet <p>[podręcznik, s. 190–193]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przypomina tytuły tekstów, które mówią o powstaniu świata i człowieka – zna słowo <i>motto</i> – wymienia etapy powstania świata według Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> – próbuje uzupełniać tabelę – wskazuje motto w tekście – relacjonuje powstanie świata według Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> – uzupełnia tabelę nt. powstania świata i człowieka w różnych mitach – wie, dlaczego Kamieńska użyła motto z Księgi Rodzaju – podaje synonimy wyrazu <i>dobry</i> – wskazuje główną myśl utworu poetyckiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Kamieńska użyła motto z Księgi Rodzaju – wyjaśnia znaczenie słów: <i>niedziela</i> i <i>Dzień Pański</i> – dostrzega podobieństwa treściowe między różnymi tekstami kultury – podaje przykłady osób, sytuacji itp., które można nazwać dobrymi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
68.	Opowieść o raju, czyli historia Boga, jabłka, węża i człowieka. I, 1: 1), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19); II, 2: 3), 4), 5); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2) – Kenneth McLeish, <i>Adam i Ewa</i> – opis miejsca – epitet, porównanie – frazeologizm [podręcznik, s. 194–196]	– zapisuje skojarzenia ze słowem <i>raj</i> – mówi o zachowaniu węża – opisuje wygląd wyobrazonego raju – zna związki frazeologiczne z motywem raju	– opisuje wygląd wyobrazonego raju, stosuje środki stylistyczne – podaje cechy węża – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów biblijnych z motywem raju	– rozpoznaje w tekście obrazy symboliczne – opowiada o powodach wygnania ludzi z raju – podaje przykłady obecności zła w życiu ludzi – proponuje sposoby na mnożenie dobra w życiu codziennym – opisuje wybrany obraz – przygotowuje folder reklamowy	– zastanawia się nad obecnością zła na świecie – opisuje dzieło malarskie, uzasadnia swój wybór – funkcjonalnie używa podanych związków frazeologicznych – stosuje argumentację na poparcie swojego zdania
69.	Radość ze świata, który nas otacza. I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 16), 20); 2: 3), 11); II, 2: 6); 3: 2), 3); IV, 3) – Franciszek Karpiński, <i>Pieśń poranna</i> – hymn – podmiot liryczny – rytm – Stanisław Moniuszko [podręcznik, s. 197]	– słucha uważnie utworu – mówi o sytuacjach, kiedy czuje wdzięczność – słucha informacji o Moniuszce	– mówi o tym, co go zachwyca w otaczającym świecie – określa, do kogo zwraca się podmiot liryczny – wie, kim był Stanisław Moniuszko	– wie, jakie są cechy hymnu – wymienia, za co podmiot liryczny dziękuje Stwórcy – wymienia sytuacje, w których człowiek może czuć wdzięczność	– tworzy poprawną definicję hymnu – określa elementy rytmiczne w wierszu – wyjaśnia zapis ortograficzny wyrazów pisanych wielką literą – prowadzi dzienniczek wdzięczności
70.	Przyimek stoi przy imieniu. II, 1: 1), 2), 4), 6) – przyimek – wyrażenie przyimkowe – przyimki złożone [podręcznik, s. 198–200; zeszyt ćwiczeń, s. 154–156]	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – z pomocą nauczyciela uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając z reguły właściwych przyimków – zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – z reguły poprawnie dobiera formę gramatyczną rzeczownika w zależności od przyimka	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – dobiera poprawnie formę gramatyczną rzeczownika w zależności od przyimka

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
70.			<ul style="list-style-type: none"> określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika – podejmuje próbę napisania relacji z wymyślonej przygody, wykorzystuje wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków) 	<ul style="list-style-type: none"> – zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika – pisze relację z wymyślonej przygody, wykorzystując wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków) 	<ul style="list-style-type: none"> – zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika – pisze barwną relację z wymyślonej przygody, świadomie wykorzystując wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków)
71.	<p>Na pewno czy na niby? Pisownia przyimków złożonych i wyrażen przyimkowych. II, I: 1), 2), 4); 4: 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Agnieszka Frączek, <i>Dziwna wizyta</i> – pisownia przyimków złożonych – pisownia wyrażen przyimkowych [podręcznik, s. 201–203; zeszyt ćwiczeń, s. 181–185] 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha utworu czytanego przez nauczyciela – z reguły poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – z pomocą nauczyciela układa zdania z przyimkami i wyrażeniami przyimkowymi – zna zasady pisowni wyrażen przyimkowych i przyimków złożonych – podejmuje próbę uzupełnienia luk w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – wie, w jakich sytuacjach korzysta się ze słownika ortograficznego, ma świadomość obecności w słowniku elementów fakultatywnych, np. zestawu zasad pisowni, przykładów zapisu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha utworu czytanego przez nauczyciela – z reguły poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – układa zdania z przyimkami i wyrażeniami przyimkowymi, starając się zachować ich poprawną pisownię – zna podstawowe zasady pisowni wyrażen przyimkowych i przyimków złożonych – uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – korzysta ze słownika ortograficznego, ma świadomość obecności w słowniku elementów fakultatywnych, np. zestawu zasad pisowni, przykładów zapisu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – samodzielnie układa zdania z wyrażeniami przyimkowymi, z reguły nie popełnia błędów w tym zakresie – zna zasady pisowni wyrażen przyimkowych, stosuje je w sytuacjach typowych – poprawnie uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – umiejętnie korzysta ze słownika ortograficznego 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – samodzielnie i poprawnie układa zdania z wyrażeniami przyimkowymi – zna zasady pisowni wyrażen przyimkowych, stosuje je w sytuacjach problemowych – poprawnie uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – umiejętnie korzysta ze słownika ortograficznego

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
72.	„Kto ma uszy, niechaj słucha...” I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19); 2: 3), 11), 12); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2), 5) – <i>Przypowieść o siewcy</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 186–187, 204–206]	– określa czas i miejsce wydarzeń – wie, jakie są cechy przypowieści – zapisuje notatkę	– wyjaśnia znaczenie dosłowne przypowieści – wyszukuje w tekście odpowiednie cytaty – pisze pracę na zadany temat – podaje najważniejsze informacje do notatki	– formułuje wskazówki dla człowieka, który chce wydać plon – opisuje obraz – rozumie przenośne znaczenie przypowieści – redaguje notatkę	– przedstawia sytuacje, które mogą być współczesnym odniesieniem do przypowieści – wyjaśnia przenośne znaczenie przypowieści – samodzielnie redaguje notatkę – wyjaśnia słowa z tematu lekcji
73.	Znaczenie światła w przypowieściach. I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2) – <i>Przypowieść o pannach roztropnych i nierozsądnych</i> – <i>Przypowieść o lampie</i> – przypowieść – kontrast – przymiotniki o znaczeniu przeciwstawnym – znaczenie przenośne wyrazów – frazeologizm [podręcznik, s. 207–208]	– słucha informacji nauczyciela – wskazuje wydarzenia fabuły – wymienia przykłady związków frazeologicznych pochodzenia biblijnego	– mówi o roli światła w życiu człowieka – dostrzega znaczenia dosłowne – wyjaśnia znaczenie określonych biblizmów	– próbuje odczytać znaczenia przenośne – dostrzega kontrast w przypowieści o pannach – dopisuje przymiotniki o znaczeniu przeciwstawnym do napisanych – stosuje wybrane związki frazeologiczne w zdaniach	– wyjaśnia znaczenie lampy i światła w obu przypowieściach – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów – buduje wypowiedź z zastosowaniem poznanych związków frazeologicznych pochodzenia biblijnego
74.	Kim jest dobry pasterz z ewangelicznej przypowieści? I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 8), 11), 13); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); 2: 5); IV, 1), 2)	– czyta <i>Przypowieść o Dobrym Pasterzu</i> – zna wyraz <i>psalm</i> – słucha nagrania – dopisuje synonimy do wyrazu <i>dobry</i> – wymienia cechy dobrego pasterza	– zaznacza poprawne odpowiedzi w zadaniu – wyszukuje na osi czasu czas powstania psalmów – słucha nagrania – wymienia cechy dobrego pasterza	– wyjaśnia dosłowne znaczenie słowa <i>pasterz</i> – wie, że Księga Psalmów jest częścią Starego Testamentu – mówi o swoich wrażeniach po wysłuchaniu nagrania	– wyjaśnia przenośne znaczenie słowa <i>pasterz</i> – wie, że psalmy są gatunkiem biblijnym – wyjaśnia, która wersja psalmu zrobiła na nim większe wrażenie – podaje synonimy wyrazu <i>dobry</i>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
74.	– <i>Dobry Pasterz</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 186–187 (infografika), 209–210]		– mówi o zagrożeniach dla młodych ludzi we współczesnym świecie	– szuka synonimów wyrazu <i>dobry</i> – wskazuje cechy dobrego pasterza w tekście przypowieści i <i>Psalmie 23</i> – podaje propozycje unikania zagrożeń	– porównuje cechy dobrego pasterza w tekście przypowieści i <i>Psalmie 23</i> – dostrzega aktualność przesłania obu przypowieści
75.	Co jest istotą miłości do drugiego człowieka? I, 1: 1), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8), 11); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2), 5) – <i>Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie</i> – Lusia Ogińska, <i>Dobry Samarytanin</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 211–212]	– zna znaczenie słowa <i>miłosierny</i> – wymienia bohaterów przypowieści – opowiada, co widzi na obrazie	– zna znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – opisuje zachowanie bohaterów przypowieści – odpowiada na pytanie z wiersza – wymienia bohaterów <i>Przypowieści o miłosiernym Samarytaninie</i> – opisuje główne postacie na obrazie – zastanawia się, jak można być dobrym we współczesnym świecie	– rozumie znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – charakteryzuje postępowanie Samarytanina – opisuje obraz Vincenta van Gogha <i>Dobry Samarytanin (według Delacroix)</i> – mówi, jak można być dobrym we współczesnym świecie	– wyjaśnia znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – wskazuje dwie postawy wobec potrzebującego człowieka – analizuje obraz Vincenta van Gogha – podaje przykład współczesnego Samarytanina – proponuje akcję wolontariatu
76.	Wszyscy jesteśmy z jednej makówki. I, 1: 1), 3), 4), 5), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 3), 8), 11), 12), 13); III, 1:1), 2), 3), 5); IV, 1), 2) – Czesław Miłosz, <i>Przypowieść o maku</i> – porównanie – kontrast [podręcznik, s. 213–214]	– wypowiada się na temat wiersza – uważnie ogląda film – bierze udział w pantomimie – pisze opowiadanie	– opowiada o świecie przedstawionym w utworze – występuje w pantomimie – pisze opowiadanie – zna nazwiska polskich noblistów z dziedziny literatury	– wyodrębnia obrazy poetyckie w wierszu – przygotowuje pytania, które mógłby zadać podczas konferencji prasowej – stosuje zasady etykiety językowej podczas inscenizowanej konferencji	– interpretuje obrazy poetyckie w wierszu – wyjaśnia przesłanie utworu – pisze opowiadanie twórcze na zadany temat, stosuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi – wyjaśnia, dlaczego wiersz można nazwać przypowieścią
77.	Świat Biblii – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 2), 3), 5); 2: 2), 8), 11); II, 1: 1), 2), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9)	– czyta tekst w ciszy – rzadko odnajduje w tekście potrzebne informacje	– czyta tekst, częściowo odnajdując w nim właściwe fragmenty, na podstawie których udziela odpowiedzi na pytania	– czyta tekst, z reguły odnajdując fragmenty pomocne w udzieleniu odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach określenia rzeczowników	– czyta tekst ze zrozumieniem, wyszukuje w nim odpowiedzi na pytania – poprawnie wskazuje w zdaniach określenia rzeczowników

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
77.	<ul style="list-style-type: none"> – treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika – przypowieść – grupa podmiotu – grupa orzeczenia – frazeologizm – przyimek, wyrażenie przyimkowe – związek współrzędny wyrazów – związek podrzędny wyrazów [podręcznik, s. 215–216]	<ul style="list-style-type: none"> – ma trudności z odpowiedzią na wszystkie pytania – wie, czym jest grupa podmiotu i grupa orzeczenia – wie, czym jest przyimek, z reguły poprawnie uzupełnia luki przyimkami – wie, czym jest wyrażenie przyimkowe – wie, czym jest przypowieść 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na większość pytań – poprawnie uzupełnia luki przyimkami – wie, czym jest przypowieść, próbuje napisać przypowieść 	<ul style="list-style-type: none"> – z reguły poprawnie odpowiada na pytania – wyjaśnia większość frazeologizmów – zna i rozumie termin <i>przypowieść</i>, pisze przypowieść na zadany temat, stosuje większość wyróżników tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie odpowiada na pytania – wyjaśnia wszystkie frazeologizmy – zna i rozumie termin <i>przypowieść</i>, pisze przypowieść na zadany temat, stosuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi
78.	Świat Biblii – piszemy sprawdzian. I, 1: 2), 3), 5); 2: 2), 8), 11); II, 1: 1), 2), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 4 – przypowieść – grupa podmiotu – grupa orzeczenia – frazeologizm – przyimek, wyrażenie przyimkowe – związek współrzędny wyrazów – związek podrzędny wyrazów	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w ciszy – rzadko odnajduje w tekście potrzebne informacje – ma trudności z odpowiedzią na pytania – wie, czym jest przypowieść 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst, częściowo odnajdując w nim właściwe fragmenty, na podstawie których udziela odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie wykonuje zadania – próbuje napisać przypowieść 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst, z reguły odnajdując fragmenty pomocne w udzieleniu odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie wykonuje zadania – pisze przypowieść na zadany temat, stosuje większość wyróżników tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst ze zrozumieniem, wyszukuje w nim odpowiedzi na pytania – bezbłędnie wykonuje zadania – zna i rozumie termin: <i>przypowieść</i>; pisze przypowieść na zadany temat, stosuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
Blisko natury					
79.	Czyż to nie cudne, że bywają poranki? I, 1: 1), 4), 9), 10), 11), 19); 2: 6), 12); II, 1: 6); 2: 3), 6), 7), 8); 3: 3); 4: 1); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1) – Lucy Maud Montgomery, <i>Poranek na Zielonym Wzgórzu</i> – świat przedstawiony – narracja – główny bohater – opis krajobrazu – epitet – synonim [podręcznik, s. 218–220]	– wymienia bohaterki przedstawione we fragmencie – mówi o miejscu wydarzeń	– określa czas wydarzeń – opisuje główną bohaterkę – opisuje krajobraz	– omawia elementy świata przedstawionego – omawia cechy bohaterki – wypisuje przymiotniki opisujące i oceniające	– opisuje krajobraz widziany oczami bohaterki – charakteryzuje bohaterkę – wymienia emocje odczuwane przez Anię – określa rodzaj narracji w utworze – wykonuje pracę pt. <i>Cztery pory roku na Zielonym Wzgórzu</i> – opisuje swoje przeżycia i emocje, kiedy się budzi w piękny poranek
80.	Część zdania, która pomaga w opisie. II, 1: 1), 2), 4), 8), 10) – przydawka – sposoby wyrażania przydawek [podręcznik, s. 221–223; zeszyt ćwiczeń, s. 156–159]	– wie, co to jest przydawka – wie, na jakie pytania odpowiada przydawka	– wskazuje podmiot, orzeczenie i określenia – wyszukuje związki wyrazowe w zdaniach – wie, czym może być wyrażona w zdaniu przydawka – wyszukuje przydawki w tekście	– potrafi wskazać przydawki w zdaniu – uzupełnia zdania przydawkami – dopisuje przydawki wyrażone różnymi częściami mowy	– określa role przydawki w zdaniu – funkcjonalnie używa różnych przydawek w tekście
81.	Jakie środki poetyckie zastosował Julian Tuwim w wierszu <i>Mowa ptaków</i>? I, 1: 1), 2), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 5); 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6)	– słucha nagrań – mówi o swoich wrażeniach – zapisuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – zna pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , <i>wyraz dźwiękonaśladowczy</i>	– opowiada o wrażeniach związanych z odgłosami budzącej się natury – wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – rozumie pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , <i>wyraz dźwiękonaśladowczy</i>	– opisuje sytuację ukazaną w wierszu – wyszukuje i odczytuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wyjaśnia pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , <i>wyraz dźwiękonaśladowczy</i>	– wyjaśnia przenośne znaczenie słów w wierszu – łączy frazeologizmy z ich znaczeniami – zapisuje odgłosy wydawane przez podane przedmioty

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
81.	– Julian Tuwim, <i>Mowa ptaków</i> – wyraz dźwiękonaśladowczy – dźwiękonaśladownictwo [podręcznik, s. 224–226; zeszyt ćwiczeń, s. 75–78]			– odczytuje wersy, w których celowo powtarzają się głoski lub występują wyrazy oddające dźwięki natury	– korzysta ze słownika języka polskiego i słownika razeologicznego
82.	Jaką rolę w życiu rodziny odgrywał pies Burek? I, 1: 1), 2), 7), 9), 12), 14), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 6); 3: 1); III, 1: 1); 2: 5) – Paweł Beręsewicz, <i>Burek</i> – cytat – cytowanie [podręcznik, s. 227–229]	– czyta tekst w skupieniu / podejmuje próbę czytania na głos – słucha tekstu czytanego przez innego ucznia – z pomocą nauczyciela opisuje w formie ustnej wygląd i zachowanie zwierzęcia przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celem służy cytowanie	– czyta głośno – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – ogólnikowo wypowiada się na temat głównego bohatera utworu – nieprecyzyjnie opisuje w formie ustnej wygląd i zachowanie zwierzęcia przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celem służy cytowanie	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – opowiada o głównym bohaterze utworu, stara się przytoczyć właściwe fragmenty tekstu na poparcie swoich opinii – opisuje ustnie wygląd i zachowanie zwierzęcia przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celem służy cytowanie	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – barwnie opowiada o głównym bohaterze utworu, przytacza właściwe fragmenty tekstu na poparcie swoich opinii – dokładnie opisuje wygląd i zachowanie zwierzęcia przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celem służy cytowanie
83.	On jest zupełnie wyjątkowy! – jak opisać ulubione zwierzę. I, 1: 4); 2: 1), 4), 5), 6); II, 2: 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9); 3: 1), 3), 4), 5); III, 2: 1), 4), 9); IV, 2: 3), 5), 7) – <i>Nasi ulubieńcy</i> – opis zwierzęcia – notka encyklopedyczna	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – z pomocą nauczyciela sporządza listę cech, jakimi może się charakteryzować jakieś zwierzę – z pomocą nauczyciela pisze krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi) – analizuje wzorcowy opis zwierzęcia – wie, czym jest opinia	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – stara się scharakteryzować opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – pisze krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), wykorzystując informacje zaczerpnięte z różnych źródeł	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – charakteryzuje opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – redaguje krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), korzystając z różnych źródeł informacji – na podstawie instrukcji i wzoru redaguje krótki opis zwierzęcia	– opowiada barwnie o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – charakteryzuje opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – samodzielnie redaguje krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), korzystając z różnych źródeł informacji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
83.	[podręcznik: s. 230–233; zeszyt ćwiczeń: s. 39–40]	– ma trudności z odróżnieniem opinii od faktu	– podejmuje próbę zredagowania opisu zwierzęcia na podstawie instrukcji i wzoru – wie, czym jest opinia – odróżnia opinię od faktu – dostrzega miejsce opinii w opisie	– wie, czym jest opinia – odróżnia opinię od faktu – dostrzega miejsce opinii w opisie	– na podstawie instrukcji i wzoru redaguje opis zwierzęcia – wie, czym jest opinia – odróżnia opinię od faktu – dostrzega miejsce opinii w opisie
84.	Nie jeden z nas nieraz błąd ortograficzny popęlnił. II, 1: 1), 2), 4); 3: 5); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Kompani</i> – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami [podręcznik, s. 234–235; zeszyt ćwiczeń, s. 181]	– nazywa części mowy wyróżnione w wierszu – zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami	– ilustruje przykładami zapis przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami – uzupełnia przysłowia	– uzasadnia zapis przeczenia <i>nie</i> na przykładach – wyjaśnia sens przysłów	– zna wyjątki od reguły w zakresie pisowni <i>nie</i> z liczebnikami – stosuje w praktyce zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami
85.	Ustalamy zasady dotyczącego postępowania z bezpiecznymi psami. I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 11); II, 2: 4), 5); 3: 1); IV, 5), 6) – Ryszard Marek Groński, <i>Nos</i> – rytm [podręcznik, s. 236–237]	– z pomocą nauczyciela ustala liczbę sylab w wersach, określa liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy – z pomocą nauczyciela opowiada o głównym bohaterze utworu	– czyta wiersz, starając się podkreślić jego rytm – podejmuje samodzielne próby ustalenia liczby sylab w wersach, określenia liczby wersów w strofach, wskazania rymów – krótko opowiada o głównym bohaterze utworu	– czyta głośno wiersz, podkreślając jego rytm – bada elementy tworzące rytm wiersza (z reguły bezbłędnie ustala liczbę sylab w wersach, określa liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy) – opowiada o głównym bohaterze utworu – proponuje zasady postępowania z bezpiecznymi psami	– czyta głośno wiersz, podkreślając jego rytm – umiejętnie bada elementy tworzące rytm wiersza (ustala liczbę sylab w wersach, liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy) – barwnie opowiada o głównym bohaterze utworu, cytując fragmenty wiersza – zapisuje zasady postępowania z bezpiecznymi psami
86.	Redagujemy ogłoszenia. II, 1: 6); 2: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – ogłoszenie [podręcznik, s. 237; zeszyt ćwiczeń, s. 46–49;	– wie, czym jest <i>ogłoszenie</i> – odpowiada na pytania dotyczące treści ogłoszenia	– analizuje przykładowe ogłoszenia – pisze według podanego planu ogłoszenie o zaginięciu zwierzęcia – pisze ogłoszenia pasujące do podanych sytuacji / okoliczności	– porównuje ogłoszenia – proponuje najdogodniejsze miejsce na umieszczenie napisanego ogłoszenia – pisze ogłoszenie w imieniu harcerzy	– określa nadawców podanych ogłoszeń – wskazuje ogłoszenia, które zawierają wyrazy podkreślające atrakcyjność oferty

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
86.	materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 132–137]		– dopisuje brakujące informacje w podanych ogłoszeniach	– uzupełnia ogłoszenie o brakujące informacje	– określa cel, w jakim zostały napisane ogłoszenia – wskazuje w podanych ogłoszeniach określenia i sformułowania zachęcające do skorzystania z oferty
87	Zabawa słowami w wierszu Juliana Tuwima <i>Figielek</i>. I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17); 2: 2), 3); II, 1: 1), 3); 2: 4), 5), 6), 8); 3: 1); IV, 5), 6) – Julian Tuwim, <i>Figielek</i> – porównanie – komizm [podręcznik, s. 238]	– odczytuje wyraz składający się ze wskazanych sylab innych wyrazów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje zwierzęta występujące w wierszu	– wyjaśnia znaczenie podanego wyrazu – określa swoje wrażenia po wysłuchaniu tekstu – zapisuje czasowniki występujące w wierszu w formie bezokoliczników – uzupełnia podane porównania pasującymi nazwami zwierząt	– zapisuje synonimy podanego wyrazu – określa tematykę wiersza – podaje informacje na temat zachowania zwierząt z wiersza – wyjaśnia znaczenia podanych wyrażeń, dobierając do nich odpowiednie przymiotniki – wyjaśnia tytuł wiersza – wypowiada się na swój temat, korzystając z podanego słownictwa	– korzysta ze słownika języka polskiego / słownika frazeologicznego / słownika synonimów – określa wymowę utworu – podaje przykłady sytuacji z wiersza, które nie mogły wydarzyć się w rzeczywistości, i takich, które są prawdopodobne – uzasadnia słuszność stwierdzenia, że obserwacja świata zwierząt może być dobrą lekcją dla człowieka
88.	Ania z Zielonego Wzgórza – opowieścią o niezwykłej dziewczynce z bujną wyobraźnią³. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – autor – biogram	– odpowiada na część pytań dotyczących treści książki – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury – zna słowo <i>biografia</i>	– rozwiązuje krzyżówkę – rozumie słowo <i>biografia</i> – uzupełnia zdania o autorce na podstawie podanej biografii – układa z rozsypanki wyrazowej tytuły książek o przygodach Ani	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>biografia</i> – gromadzi informacje na temat cyklu książek o Ani – opowiada wybrany fragment lektury	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury

³ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
89.	„Milion razy lepiej być Anią z Zielonego Wzgórza niż Anią znikąd”, czyli losy panny Shirley. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 8); III, 1: 1); 2: 3), 4) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>dom</i> – mówi o miejscu wydarzeń	– wyjaśnia znaczenia podanych przysłów – określa czas wydarzeń – określa miejsce wydarzeń – ilustruje wybrane wydarzenia z życia bohaterki	– wypowiada się na temat roli domu (rodziny) w życiu człowieka – uzupełnia plan wydarzeń dotyczący pobytu Ani na Zielonym Wzgórzu	– wyjaśnia sens cytatu zawartego w temacie lekcji – zaznacza na osi czasu wydarzenia z życia Ani przed przybyciem na Zielone Wzgórze
90.	„Ona jest naprawdę bardzo miłym stworzeniem”, czyli o niezwykłym charakterku Ani Shirley. I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 3), 4); IV, 5), 6) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – opis postaci literackiej	– opowiada o głównej bohaterce – gromadzi informacje na temat wyglądu zewnętrznego Ani – z pomocą nauczyciela redaguje opis postaci literackiej	– wyjaśnia znaczenia słów: <i>charakter, usposobienie, umysłowość</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – gromadzi słownictwo dotyczące przedstawienia postaci – porządkuje cechy dotyczące Ani – redaguje ogólny opis postaci literackiej	– rozdziela słownictwo na wyrazy nazywające cechy charakteru, usposobienia i umysłowości – omawia elementy tworzące plan opisu postaci literackiej – ocenia postać literacką – redaguje opis postaci literackiej zgodny z wzorcem tej formy wypowiedzi	– wyjaśnia, na czym polegał „niezwykły charakter” bohaterki lektury – uzasadnia wybrane określenia przykładami zachowania, postępowania bohaterki – redaguje bezbłędny i oryginalny opis postaci literackiej

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
91.	<p>„Jakże wspaniały byłby świat, gdyby ludzkie marzenia zmieniały się w rzeczywistość”, czyli do czego są potrzebne marzenia?</p> <p>I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 5), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1); IV, 5), 6)</p> <p>– Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i></p> <p>– sentencja</p> <p>– frazeologizm</p>	<p>– tworzy słoneczko skojarzeniowe do wyrazu <i>marzenie</i></p> <p>– zna słowo <i>sentencja</i></p> <p>– z niewielką pomocą nauczyciela redaguje list</p>	<p>– rozumie znaczenie słowa <i>sentencja</i></p> <p>– układa sentencje o marzeniach</p> <p>– nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji</p> <p>– odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji</p> <p>– samodzielnie redaguje list, zachowuje większość elementów tej formy wypowiedzi</p>	<p>– wyjaśnia znaczenie słowa <i>sentencja</i></p> <p>– wyjaśnia sens ułożonych sentencji</p> <p>– redaguje list, zachowuje wszystkie ważne elementy tej formy wypowiedzi</p>	<p>– wyjaśnia znaczenia podanych frazeologizmów</p> <p>– wypowiada się na temat marzeń</p> <p>– Ani i sposobów ich spełniania</p> <p>– redaguje bezbłędny pod względem językowym list z zachowaniem wszystkich elementów tej formy wypowiedzi, stosuje odpowiednie sformułowania, zachowuje spójność tekstu</p>
92.	<p>Przedstawiamy poznaną legendę w formie komiksu.</p> <p>I, 1: 1), 2), 3), 7), 8), 9), 11), 12), 14), 15), 18), 19), 20); 2: 3), 7), 8), 12); II, 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3); 2: 5), 9)</p> <p>– <i>Wilk z Gubbio</i></p> <p>– elementy świata przedstawionego</p> <p>– plan wydarzeń</p> <p>– komiks</p> <p>– legenda</p> <p>[podręcznik, s. 239–240]</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem</p> <p>– z pomocą nauczyciela układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście</p> <p>– wie, co to jest komiks</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem</p> <p>– podejmuje próbę ułożenia planu wydarzeń przedstawionych w tekście</p> <p>– dostrzega w tekście elementy legendy</p> <p>– podaje cechy komiksu</p> <p>– wykonuje komiks</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem</p> <p>– samodzielnie układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście</p> <p>– opowiada o przebiegu wydarzeń</p> <p>– dostrzega w tekście elementy legendy</p> <p>– wypowiada się na temat umowy między wilkiem a mieszkańcami miasta</p> <p>– tworzy komiks</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem</p> <p>– określa czas i miejsce wydarzeń przedstawionych w tekście</p> <p>– samodzielnie układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście</p> <p>– omawia czyn dokonany przez Świętego Franciszka</p> <p>– ocenia postawę Świętego Franciszka</p> <p>– dostrzega w tekście elementy legendy</p> <p>– wypowiada się na temat umowy między wilkiem a mieszkańcami miasta Gubbio</p> <p>– tworzy i prezentuje ciekawy komiks</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
93.	Cóż począć, gdy nie wiadomo, co już zrobiono, a co pominięto? II, 1: 1), 2), 3), 4), 8) – osobowa i nieosobowa forma czasownika – bezokolicznik – formy na <i>-no</i> , <i>-to</i> – orzeczenie – podmiot [podręcznik, s. 241–243; zeszyt ćwiczeń, s. 160–162]	– odróżnia formy osobowe czasownika od nieosobowych	– wie, że formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> pełnią funkcję orzeczeń – wie, kiedy stosuje się zdania z formami na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– przekształca zdania z formami osobowymi w zdania z formami nieosobowymi czasownika	– funkcjonalnie wykorzystuje infleksję na temat różnych form czasownika
94.	O szacunku do każdego stworzenia I, 1: 1), 3), 4), 8), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); II, 4: 1); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 5); IV, 1), 2) – Ignacy Krasicki, <i>Dzieci i żaby</i> – bajka – morał [podręcznik, s. 53, 244]	– opowiada o zachowaniu chłopców – podaje cechy bohaterów	– wie, że utwór Krasickiego jest bajką – wie, że postacie są zbudowane na zasadzie kontrastu – wyszukuje morał w utworze	– ocenia zachowanie chłopców – wskazuje uosobienie w bajce – zna cechy bajki – wyjaśnia morał	– wskazuje cechy bajki w utworze Krasickiego – ocenia, czy bajka Krasickiego jest nadal aktualna
95.	Nasz głos w obronie środowiska. I, 2: 1), 3), 8); II, 3: 1); III, 1: 1) – plakat [podręcznik, s. 245–246]	– wie, czym jest plakat – z pomocą nauczyciela opisuje plakaty zamieszczone w podręczniku – z pomocą nauczyciela określa cel powstania plakatów – wymienia wydarzenia (znane ze szkoły i nie tylko) związane z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata	– krótko opisuje ustnie plakaty – podejmuje próbę oceny plakatów – z pomocą nauczyciela określa cel powstania plakatów – wymienia wydarzenia (znane ze szkoły i nie tylko) związane z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – mówi o wartości rzeki Wisły	– analizuje plakaty, po części uwzględniając przedstawione obiekty, wykorzystane barwy i umieszczone na nich napisy – krótko, ale rzeczowo wypowiada się na temat plakatów, wyraża opinię na ich temat – podejmuje próbę określenia celu powstania plakatów, wypowiada się	– analizuje plakaty, zwracając uwagę na przedstawione obiekty, wykorzystane barwy i umieszczone na nich napisy – interesująco wypowiada się na temat plakatów, wyraża opinię na ich temat – wyjaśnia, czego symbolem jest Wisła

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
95.		<ul style="list-style-type: none"> – wymienia przedsięwzięcia związane z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – czyta informacje na temat Roku Wisły – słucha nagrania piosenki – przedstawia w formie ustnej własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę zredagowania spisu przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – słucha nagrania piosenki – podejmuje próbę napisania tekstu, w którym przedstawia własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego 	<ul style="list-style-type: none"> na temat ich możliwych adresatów – opowiada o wydarzeniach (szkolnych i pozaszkolnych) związanych z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – samodzielnie redaguje spis przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – słucha uważnie nagrania piosenki – poprawnie określa temat wysłuchanego utworu – redaguje tekst, w którym przedstawia własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego 	<ul style="list-style-type: none"> – trafnie określa cel powstania plakatów, wypowiada się na temat ich możliwych adresatów – barwnie opowiada o wydarzeniach (szkolnych i pozaszkolnych) związanych z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – samodzielnie redaguje spis przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – słucha uważnie nagrania piosenki – poprawnie określa temat wysłuchanego utworu i jego przesłanie – redaguje tekst, w którym przedstawia własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego
96.	<p>Wyprawa w nieznaną, czyli jak chronić przyrodę. I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 5), 6); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 4); IV, 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Kronika olsztyńska</i> (fragment XIX) – cytaty [podręcznik, s. 247] 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – z pomocą nauczyciela określa temat utworu – odbiera tekst na poziomie dosłownym – wyraża własną opinię, ale ma trudności z jej uzasadnieniem – mówi krótko o swoich reakcjach czytelniczych – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego) 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – podejmuje próbę określenia tematu utworu – z pomocą nauczyciela odbiera tekst na poziomie przenośnym – stara się uzasadnić swoje stanowisko – nazywa swoje reakcje czytelnicze – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego) 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – określa główny temat utworu (podróż) – bez większych trudności odbiera tekst na poziomie przenośnym – argumentuje swoje stanowisko, częściowo podając jako argumenty cytaty z tekstu – w dużej mierze poprawnie interpretuje cytaty w kontekście całości utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub ucznia – poprawnie określa główny temat utworu (podróż), opatruje go własnym komentarzem – odbiera tekst na poziomie przenośnym – umiejętnie uzasadnia swoje stanowisko, przytacza odpowiednie cytaty z utworu na poparcie swojej oceny – trafnie interpretuje cytaty w kontekście całości utworu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
96.				<ul style="list-style-type: none"> – nazywa swoje reakcje czytelnicze – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego) 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa swoje reakcje czytelnicze – aktywnie uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego)
97.	<p>Blisko natury – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); 2: 2); II, 1: 1), 3), 6), 8); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9)</p> <ul style="list-style-type: none"> – treści zawarte w 5. rozdziale podręcznika – przydawka – rodzaje przydawek – dźwiękonaśladowictwo – osobowe i nieosobowe formy czasownika – orzeczenie – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami – ogłoszenie – opis zwierzęcia <p>[podręcznik, s. 248–250]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu – stara się odpowiedzieć na pytania – stara się zredagować ogłoszenie – redaguje prosty opis zwierzęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje formy nieosobowe czasownika – redaguje ogłoszenie, zachowuje niektóre jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje niektóre wyróżniki opisu zwierzęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu i ze zrozumieniem – podaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wypisuje przydawki z tekstu – redaguje ogłoszenie, zachowuje większość jego wyróżników – opisuje zwierzę, zachowuje większość wyróżników opisu zwierzęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – używa przydawek wyrażonych różnymi częściami mowy – przekształca formy nieosobowe czasownika w formy osobowe – redaguje ogłoszenie, zachowuje wszystkie jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje wszystkie wyróżniki opisu zwierzęcia
98.	<p>Blisko natury – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); 2: 2); II, 1: 1), 3), 6), 8); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> – sprawdzian kontrolny nr 5 – przydawka – rodzaje przydawek 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu – stara się odpowiedzieć na pytania – stara się zredagować ogłoszenie – redaguje prosty opis zwierzęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje formy nieosobowe czasownika – redaguje ogłoszenie, zachowuje niektóre jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje niektóre wyróżniki opisu zwierzęcia 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst w skupieniu i ze zrozumieniem – podaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wypisuje przydawki z tekstu – redaguje ogłoszenie, zachowuje większość jego wyróżników – opisuje zwierzę, zachowuje większość wyróżników opisu 	<ul style="list-style-type: none"> – używa przydawek wyrażonych różnymi częściami mowy – przekształca formy nieosobowe czasownika w formy osobowe – redaguje ogłoszenie, zachowuje wszystkie jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje wszystkie wyróżniki opisu zwierzęcia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
98.	<ul style="list-style-type: none"> – dźwiękonaśladownictwo – osobowe i nieosobowe formy czasownika – orzeczenie – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami – ogłoszenie – opis zwierzęcia 				
Ogród sztuki					
99.	W ogrodzie sztuk. I, 2: 2), 3), 8); II, 3: 1); III, 1: 1) – <i>Ogród sztuki</i> – martwa natura – dziedziny sztuki – rodzaje malarstwa [podręcznik, s. 251; zeszyt ćwiczeń, s. 112–114]	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat obrazu – tworzy kompozycję z przedmiotów leżących na szkolnym stoliku – rozwiązuje diagram sylabowy 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie pojęcie <i>martwa natura</i> – łączy rodzaj malarstwa z informacją o tym, co zostało przedstawione na obrazie 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia przedmiot nawiązujący do innej niż malarstwo dziedziny sztuki, który można byłoby dodać do stworzonej kompozycji – dopasowuje wyjaśnienia do pojęć: <i>fresk, fotografia, grafika</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z jakimi dziedzinami sztuki łączą się podane pojęcia – podaje własne przykłady pojęć związanych z określonymi dziedzinami sztuki
100.	Jaki był stosunek Jerzego do własnej twórczości? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 14), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 11); II, 3: 1); IV, 5), 6) – Kornel Makuszyński, <i>Szaleństwo panny Ewy</i> – opis miejsca – pejzaż – synonim – frazeologizm – słownictwo gwarowe – słownictwo potoczne – wulgaryzmy [podręcznik, s. 252–256]	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst – z pomocą nauczyciela określa elementy świata przedstawionego w utworze – opowiada krótko o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką – wartościuje postawy i zachowania postaci – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – wie, czym są synonimy, z reguły poprawnie tworzy pary wyrazów synonimicznych 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst głośno – z reguły poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – dostrzega dwa punkty widzenia na jedną sprawę – opowiada krótko o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, stara się je porównać z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, w niewielkim stopniu posługuje się słownictwem wartościującym – przedstawia własne zdanie i z reguły poprawnie je uzasadnia 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – podejmuje próbę interpretacji cytatu w kontekście całości tekstu – dostrzega dwa punkty widzenia na jedną sprawę – podejmuje próbę konfrontacji poglądów bohaterów – opowiada o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, porównuje je z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, posługuje się słownictwem wartościującym 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – trafnie interpretuje cytat w kontekście całości tekstu – przedstawia dwa punkty widzenia na jedną sprawę – umiejętnie konfrontuje poglądy bohaterów – barwnie opowiada o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, porównuje je z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, swobodnie posługuje się słownictwem wartościującym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
100.		<ul style="list-style-type: none"> – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika języka polskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – podejmuje próbę zredagowania opisu miejsca w oparciu o wzór – wie, czym są synonimy, z reguły poprawnie zastępuje wyrazy ich bliskoznacznymi / jednoznacznymi odpowiednikami, tworzy pary synonimiczne – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika języka polskiego – orientuje się w podstawowych oznaczeniach występujących w słownikach 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia własne zdanie i z reguły poprawnie je uzasadnia – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – podejmuje próbę samodzielnego zredagowania opisu miejsca, wykorzystując zgromadzone uprzednio informacje – wie, czym są synonimy, posługuje się nimi w celu unikania powtórzeń – korzysta ze słownika języka polskiego – zna podstawowe oznaczenia występujące w słownikach 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia własne zdanie, umiejętnie je uzasadnia – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – na podstawie zgromadzonego materiału samodzielnie redaguje opis miejsca – wie, czym są synonimy, świadomie posługuje się nimi – korzysta ze słownika języka polskiego – zna podstawowe oznaczenia występujące w słownikach
101.	Sporo piszę, więc zosta- nę pisarzem. Orzeczenie i jego rodzaje. II, 1: 1), 2), 3), 4), 8), 10) – orzeczenie czasowni- kowe – orzeczenie imienne – łącznik – orzecznik [podręcznik, s. 257–259; zeszyt ćwiczeń, s. 163–166]	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest orzeczenie, wskazuje je w zdaniu – zna definicje orzeczenia czasownikowego i orzeczenia imiennego – wypisuje orzeczenia z tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – rozpoznaje w zdaniach i nazywa rodzaje orzeczeń – rozpoznaje części mowy, które pełnią funkcję orzecznika 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – nazywa części mowy, które pełnią funkcję orzecznika w orzeczeniu imiennym – przekształca tekst, aby uniknąć powtórzeń 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – przekształca zdania z orzeczeniem imiennym w zdania z orzeczeniem czasownikowym – i odwrotnie
102.	Opisujemy pejzaż. I, 1: 4); 2: 8); II, 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1); 2: 1), 9); IV, 3), 9) – Stanisław Wyspiański, <i>Planty o świcie</i>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pejzaż – krótko i mało precyzyjnie opisuje ustnie przykładowe reprodukcje – z pomocą nauczyciela nadaje tytuł fragmentowi utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pejzaż – wypowiada się krótko na temat przykładowych pejzaży – opisuje ustnie przykładowe reprodukcje 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pejzaż – wypowiada się krótko na temat przykładowych pejzaży, wyraża opinię na ich temat 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest pejzaż – interesująco wypowiada się na temat przykładowych pejzaży, wyraża opinię na ich temat i ją uzasadnia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
102.	<ul style="list-style-type: none"> – Stefan Filipkiewicz, <i>Pejzaż z rzeką</i> – porównanie – epitet – pejzaż – opis obrazu [podręcznik, s. 260–261, zeszyt ćwiczeń, s. 24–25] 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest epitet – wie, czym jest porównanie – stara się wskazać w tekście epitety i porównania – dostrzega rolę techniki w upowszechnianiu kultury 	<ul style="list-style-type: none"> – nadaje tytuł fragmentowi utworu – wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych – odwiedza wirtualne muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykładowe reprodukcje, w dużej mierze zwracając uwagę na sposoby ukazywania na nich przestrzeni i wierność w oddaniu szczegółów – nadaje fragmentowi utworu trafny tytuł – wie, jaką funkcję w utworze literackim pełnią porównania i epitety – poprawnie wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych – odwiedza wirtualne muzeum 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykładowe reprodukcje pod kątem ich tematów, sposobów ukazywania na nich przestrzeni i wierności w oddaniu szczegółów – nadaje fragmentowi utworu trafny tytuł – wie, jaką funkcję w utworze literackim pełnią porównania i epitety – poprawnie wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych – odwiedza wirtualne muzeum
103.	<p>Czym dla podmiotu lirycznego w wierszu jest muzyka?</p> <p>I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 11); II, 3: 1); 4: 1), 2); III: 1: 1), 2), 3), 5); 2: 4); IV, 2), 3), 7), 9)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ludwik Jerzy Kern, <i>Muzyka</i> – podmiot liryczny – rytm [podręcznik, s. 262–263] 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat ulubionego zespołu muzycznego lub solisty – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat upodobań muzycznych koleżanek i kolegów z klasy – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się na temat znaczenia muzyki w życiu człowieka – odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – czyta wiersz w taki sposób, aby wydobyć jego zmienny rytm 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens przenośni zawartych w wierszu – opracowuje zasady, których powinny przestrzegać osoby słuchające muzyki – bada rytm wiersza
104.	<p>Jaki utwór nazywamy fraszką?</p> <p>I, 1: 6), 12), 14), 15), 17), 18); 2: 2), 3), 8), 9), 11), 12); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1), 3)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno fraszki – z pomocą nauczyciela określa tematy poszczególnych utworów – zna termin <i>fraszka</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno fraszki – z reguły trafnie określa tematy poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta fraszki głośno, wyraźnie i wyraziście – trafnie określa tematy poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta fraszki głośno, wyraźnie i wyraziście – trafnie określa tematy poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
104.	<ul style="list-style-type: none"> – Ryszard Przymus, <i>Fraszki teatralne</i> – teatr – terminologia związana z teatrem [podręcznik, s. 264–265, 267–269] 	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii – zna zasady zachowania się w teatrze i kinie – z pomocą nauczyciela redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – uczestniczy w scenie dramowej 	<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę ułożenia własnego żartobliwego utworu wierszowanego związanego z teatrem – podejmuje próbę zredagowania opisu wnętrza teatru na podstawie fotografii – zna zasady zachowania się w teatrze – redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie – uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – układa własny żartobliwy utwór wierszowany związany z teatrem, częściowo powielając kompozycję i ukształtowanie językowe utworu Ryszarda Przymusa – samodzielnie redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii, z reguły zachowuje wyznaczniki gatunkowe opisu – zna zasady zachowania się w teatrze – redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie – uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego 	<ul style="list-style-type: none"> – układa własny żartobliwy utwór wierszowany związany z teatrem – samodzielnie redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii, zachowuje wyznaczniki gatunkowe opisu – zna zasady zachowania się w teatrze – samodzielnie redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – poprawnie wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie – uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego
105.	<p>Tworzymy Dekalog kulturalnego widza teatralnego i kinowego.</p> <ul style="list-style-type: none"> I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 11); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Ewa Skarżyńska, <i>Teatr</i> – Tadeusz Makowski, <i>Teatr dziecięcy</i> – teatr – terminologia związana z teatrem [podręcznik, s. 266–267] 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się krótko na temat swojej wizyty w teatrze (np. klasowego wyjścia na spektakl) – z pomocą nauczyciela opisuje sytuację przedstawioną w utworze – z pomocą nauczyciela opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – wie, że w kinie i teatrze obowiązują określone zasady zachowania 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia krótko własne wrażenia związane z wizytą w teatrze – wypowiada się ogólnikowo na temat sytuacji opisanej w utworze – opowiada mało precyzyjnie o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – rozmawia na temat zasad obowiązujących w kinie i teatrze 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia własne wrażenia związane z wizytą w teatrze, posługuje się starannym językiem – wypowiada się krótko na temat sytuacji opisanej w utworze – ocenia zgodność zobrazowanej w utworze sytuacji z rzeczywistością – opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – bierze udział w opracowaniu zasad obowiązujących w kinie i teatrze 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia własne wrażenia związane z wizytą w teatrze, opowiada o tym w sposób interesujący, posługuje się starannym językiem – wypowiada się na temat sytuacji opisanej w utworze – ocenia zgodność zobrazowanej w utworze sytuacji z rzeczywistością, uzasadnia swoją opinię – opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – opracowuje zbiór zasad obowiązujących w kinie i teatrze

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
106.	<p>Ostatnio na lekcji zdarzyło się coś niezwykłego... – piszemy sprawozdanie. II, 2: 2), 3), 6), 7), 8), 9); 3: 1), 3); 4: 1), 2); III, 1: 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9); IV, 5) – sprawozdanie [podręcznik, s. 269–271; zeszyt ćwiczeń, s. 49–54]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta wzór sprawozdania – wskazuje plan, na podstawie którego napisano sprawozdanie – pisze sprawozdanie, korzystając ze schematu 	<ul style="list-style-type: none"> – zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego sprawozdanie – skreśla pytania, na które sprawozdanie ze szkolnej uroczystości nie musi dawać odpowiedzi – na podstawie wskazówek dla sprawozdawcy i wzoru w podręczniku pisze sprawozdanie na określony temat 	<ul style="list-style-type: none"> – podkreśla określenia dotyczące dobrego sprawozdania – zapoznaje się ze słownictwem przydatnym podczas pisania sprawozdania – uzupełnia sprawozdanie podanymi określeniami – pisze sprawozdanie, zachowuje najważniejsze jego wyróżniki 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na pytania dotyczące tekstu podanego sprawozdania – funkcjonalnie wykorzystuje słownictwo przydatne podczas pisania sprawozdania – redaguje sprawozdanie na określony temat, zachowuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi
107.	<p>Z wizytą w teatrze. I, 2: 8), 9); II, 3: 4); III, 1: 1) – teatr – terminologia związana z teatrem – plakat – afisz – bilet – pantomima – tekst główny – tekst poboczny [zeszyt ćwiczeń: s. 99–105]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje informacje, jakie znajdują się na bilecie teatralnym – rysuje wnętrze teatru – wskazuje rekwizyty, których brakuje w podanych scenkach – przedstawia ruchami jednej ręki określone gesty 	<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje kolejne czynności wykonywane od momentu wejścia do teatru – opisuje rysunek przedstawiający wnętrze teatru – wymienia rodzaje znanych mu przedstawień teatralnych – wie, czym jest scenariusz, tekst główny i poboczny 	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia plakat od afisza – uzupełnia tekst, który rozlega się w teatrze z megafonów przed rozpoczęciem spektaklu – zna słownictwo związane z teatrem – pokazuje ruchami głowy określone sytuacje – odgrywa scenki – przedstawia w formie pantomimy grę na wybranym instrumencie – dopisuje brakujące części wyrazów – podkreśla w podanym fragmencie tekst poboczny 	<ul style="list-style-type: none"> – określa adresata spektaklu – wyjaśnia, czym jest pantomima – łączy terminy związane z teatrem z odpowiednimi wyjaśnieniami – opracowuje ruch sceniczny do podanych sytuacji – rozumie, czym jest tekst poboczny – dopisuje do podanych scenek tekst poboczny
108.	<p>Czy zawsze piszemy wyrazy zgodnie z ich brzmieniem? II, 3: 5); 4: 1); III, 1: 1) – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Rozbieżności między mową a pismem</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje wyrazy wyróżnione w wierszu – wie, czym się różni litera od głosu – wskazuje litery, które wymawia się inaczej, niż są zapisane – uzupełnia wyrazy brakującymi literami 	<ul style="list-style-type: none"> – zauważa różnice między wymową a pisownią – uzupełnia w zeszycie wyrazy, które zapisuje się inaczej, niż wymawia – podaje formy wyrazów, dzięki którym można wyjaśnić ich pisownię 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym wskazane wyrazy odróżniają się od pozostałych – uzupełnia literami nazwy miast w celu wyjaśnienia różnic między ich pisownią a wymową – dopisuje formy wyrazów uzasadniające ich pisownię 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pisownię innymi formami wyrazów lub wyrazami pochodzącymi z tej samej rodziny wyrazów – dzieli wyrazy na dwie grupy w zależności od miejsca, w którym zachodzą rozbieżności między ich wymową a zapisem

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
108.	– Agnieszka Frączek, <i>Co widzi widzi?</i> – różnice między wymową a pisownią – głoska a litera – głoski bezdźwięczne i dźwięczne [podręcznik, s. 272–273, zeszyt ćwiczeń, s. 186–188]	– uzupełnia imiona, zwracając uwagę na różnice między wymową a pismem – uzupełnia wyrazy brakującymi literami	– w rozwiązaniach rebusów podkreśla litery oznaczające głoski, które wymawia się inaczej, niż pisze	– rozwiązuje rebus, a następnie układa zdanie z wyrazem będącym rozwiązaniem	– podaje własne przykłady wyrazów, w których zachodzą rozbieżności między wymową a zapisem
109.	Scenariusz to film na papierze... I, 1: 1), 7), 8); 2: 5), 8), 9), 10); II, 3: 1), 3); III, 2: 5) – Kornel Makuszyński, <i>Panna z mokrą głową</i> – <i>Panna z mokrą głową</i> – scenariusz filmowy (Tomasz Piotrowski, Kazimierz Tarnas) – adaptacja filmowa – scenariusz – tekst główny – tekst poboczny – środki filmowe [podręcznik: s. 274–277]	– zauważa różnice między tekstem literackim a filmem – określa czas i miejsce wydarzeń, wymienia bohaterów – zna pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i>	– opisuje sytuację przedstawioną w utworze – wie, czym jest adaptacja filmowa – rozmawia o czytaniu książek i oglądaniu filmów – zna pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i>	– zauważa różnice między tekstem literackim a scenariuszem – wie, czym jest adaptacja filmowa – rozumie pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i> – wskazuje w tekście scenariusza tekst poboczny – podaje przykłady adaptacji filmowej – zna filmowe środki wyrazu – pisze pracę na temat: <i>Co lepsze – książka czy film?</i>	– wskazuje różnice między tekstem literackim a scenariuszem – podaje przykłady adaptacji filmowej – wyjaśnia pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i> – wyjaśnia terminy filmowe – wypowiada się na temat roli dźwięku i światła w filmie – wypowiada się na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu – pisze pracę na temat: <i>Co lepsze – książka czy film?</i>
110.	Czy uważnie przeczytaliśmy Opowieści z Narnii C.S. Lewisa? ⁴	– z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki	– odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki	– korzysta z dostępnych źródeł informacji	– dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury

⁴ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 5*; WSiP, Warszawa 2018

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
110.	I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – autor – biogram	– z pomocą nauczyciela uzupełnia diagram – zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury	– rozwiązuje krzyżówkę – zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury – częściowo uzupełnia diagram – mówi o książce	– z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – dopisuje tytuły książek Lewisa – uzupełnia diagram – opowiada wybrany fragment lektury	– bezbłędnie uzupełnia diagram – opowiada wybrany fragment lektury – odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki
111.	Świat przedstawiony w <i>Opowieściach z Narnii</i> C.S. Lewisa. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 3), 4) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	– wymienia elementy świata przedstawionego utworu – wymienia głównych bohaterów – mówi o wydarzeniach	– podaje najważniejsze informacje na temat głównych bohaterów, wymienia niektórych bohaterów drugoplanowych – określa czas i miejsce wydarzeń – porządkuje plan wydarzeń	– dzieli bohaterów na pierwszo-, drugoplanowych i epizodycznych – porządkuje plan wydarzeń – wie, że akcja rozgrywa się w dwóch światach: realistycznym i fantastycznym	– wymienia bohaterów i dzieli ich według wskazań tabeli – określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów, dopasowuje do odpowiedniego miejsca w tabeli – porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – formułuje wnioski
112.	Dlaczego w Narnii nie było Bożego Narodzenia? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11), 12); II, 2: 4), 8); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6)	– zapisuje skojarzenia do nazwy <i>Boże Narodzenie</i> – podaje zwyczaj bożonarodzeniowy – koloruje ilustrację przedstawiającą Świętego Mikołaja z Narnii – opowiada o wymarzonej prezencie	– dopisuje przynajmniej dwa wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>prezent</i> – opowiada o zwyczajach bożonarodzeniowych – koloruje i opisuje ilustrację przedstawiającą Świętego Mikołaja z Narnii	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>prezent</i> – opowiada o swoich przeżyciach związanych ze świętami – opisuje swój wymarzony świąteczny prezent	– wyjaśnia, dlaczego w Narnii nie było Bożego Narodzenia – wypowiada się na temat swojego wyobrażenia Świętego Mikołaja – opisuje swój wymarzony świąteczny prezent

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
112.	<ul style="list-style-type: none"> – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – synonimy – opis postaci – opis przedmiotu 		<ul style="list-style-type: none"> – zapisuje informacje na temat prezentów, jakie otrzymali bohaterowie lektury – opowiada o wymarzonym prezencie 		
113.	<p>Aslan – dobry duch w lwiej skórze. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 12), 2: 4), 5); 3: 1); IV, 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – frazeologizmy – bohater 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie znaczenie niektórych podanych związków frazeologicznych – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – opowiada o Aslanie – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis lwa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie niektórych podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – mówi, jak rozumie sens podanego zdania – opowiada o Aslanie – samodzielnie tworzy opis lwa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych – wyjaśnia sens podanego zdania – opowiada o Aslanie i jego roli w Narnii – omawia fragment tekstu opisujący reakcję dzieci na dźwięk słowa <i>Aslan</i> – nazywa cechy Aslana – tworzy poprawny opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych – układa zdania ze związkami frazeologicznymi – uzasadnia podane cechy Aslana przykładami jego zachowania, postępowania – ocenia bohatera – wyjaśnia znaczenie Aslana w powieści – redaguje wyczerpujący, bezbłędny opis bohatera, używa różnych środków stylistycznych
114.	<p>Opowieści z Narnii – książka a film. I, 2: 3), 8), 9), 10), 11), 13); II, 2: 7); III, 1: 1), 2), 3); IV, 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – ekranizacja – terminologia związana z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> – ogląda film – wie, czym jest ekranizacja 	<ul style="list-style-type: none"> – z uwagą ogląda film – łączy pojęcia z odpowiednimi wyjaśnieniami – redaguje wypowiedź na temat filmu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie, czym jest ekranizacja – dzieli się wrażeniami z obejrzanego filmu – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź zachęcającą do obejrzenia filmu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia podobieństwa i różnice między książką a filmem – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem zachęcającą do obejrzenia filmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
115.	Dopełnienie – nieznanam dotąd część zdania. II, 1: 1), 2), 3), 8), 10) – części zdania – dopełnienie [podręcznik, s. 278–280; zeszyt ćwiczeń, s. 166–168]	– wie, czym jest dopełnienie – zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– wyszukuje w zdaniach poznane części zdania – zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– wie, czym dopełnienie może być wyrażone – uzupełnia zdania dopełnieniami	– określa rolę dopełnienia w tekście – funkcjonalnie używa dopełnień w tekście
116.	Telewizja – przyjaciel czy wróg? I, 2: 1), 2), 3), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 13); II, 2: 6), 7); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 3), 5), 6), 7), 9) – program telewizyjny [podręcznik, s. 281–282; zeszyt ćwiczeń, s. 106–109]	– wypowiada się ogólnikowo na temat znaczenia telewizji w życiu współczesnego społeczeństwa – z pomocą nauczyciela wskazuje zalety i wady powszechnego dostępu do telewizji – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika wyrazów obcych – wypowiada się krótko na temat najciekawszego (jego zdaniem) programu telewizyjnego – z pomocą nauczyciela pisze krótki tekst informacyjny na temat wybranego programu telewizyjnego	– wypowiada się ogólnikowo na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się ogólnikowo na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika wyrazów obcych – podejmuje próbę przedstawienia najbardziej wartościowego (jego zdaniem) programu telewizyjnego – podejmuje próbę napisania tekstu informacyjnego na temat wybranego programu telewizyjnego	– wypowiada się na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego, dopasowując język i styl wypowiedzi do wystąpienia publicznego – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych – korzysta ze słownika wyrazów obcych – przedstawia krótko najbardziej wartościowy (jego zdaniem) program telewizyjny – samodzielnie tworzy tekst informacyjny dotyczący programu telewizyjnego	– interesująco wypowiada się na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego, dopasowując język i styl wypowiedzi do wystąpienia publicznego – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych – krytycznie wypowiada się na temat zwyczajów panujących w jego środowisku, związanych z oglądaniem telewizji – korzysta ze słownika wyrazów obcych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
116.			<ul style="list-style-type: none"> – stara się napisać krótki tekst promujący (reklamujący) jakiś program telewizyjny – uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy tekst promujący (reklamujący) program telewizyjny – aktywnie uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka, zachowuje zasady poprawnej dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia najbardziej wartościowy (jego zdaniem) program telewizyjny – samodzielnie tworzy tekst informacyjny dotyczący programu telewizyjnego – samodzielnie tworzy tekst promujący (reklamujący) program telewizyjny – aktywnie uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka, zachowuje zasady poprawnej dyskusji
117.	Dlaczego warto słuchać radia? I, 2: 1), 2), 3), 5), 10), 13); II, 2: 7); 3: 1), 2), 3), 6), 7); III, 1: 1), 2), 4), 6); IV, 3), 7), 9) – Polskie Radio – radio – ramówka – Teatr Polskiego Radia	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wrażeniach związanych ze słuchaniem radia – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – odróżnia zdania prawdziwe od zdań fałszywych – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – uczestniczy w sporządzeniu klasowej listy ulubionych stacji i audycji radiowych – formułuje wypowiedź na podany temat wraz z uzasadnieniem – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru 	<ul style="list-style-type: none"> – czyta cicho ze zrozumieniem – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – prezentuje informacje na temat doświadczeń związanych ze słuchaniem radia przez siebie i swoich bliskich – formułuje wypowiedź na podany temat wraz z uzasadnieniem – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – wyjaśnia, czym jest ramówka – korzysta z ramówki programowej – ocenia słuchowisko / nagranie z archiwum teatru

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
118.	Różne sposoby rozmawiania z widzem. I, 2: 8), 9), 10), 11), 13); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 3), 5); IV, 1), 2), 3) – <i>Gatunki filmowe</i> – <i>Repertuar kinowy</i> – film fabularny – film dokumentalny – animacja – repertuar kinowy [podręcznik, s. 283–284, 287; zeszyt ćwiczeń, s. 109–112]	– zna podstawowe rodzaje filmowe – orientuje się w różnicach między filmem dokumentalnym i fabularnym – wie, czym jest animacja – wie, czym jest scenariusz filmowy – z pomocą nauczyciela nadaje filmom tytuły odpowiadające ich gatunkom i tematom – dostrzega rolę muzyki w filmie – wie, czym jest repertuar kinowy – korzysta z legendy umieszczonej w repertuarze kinowym – z pomocą nauczyciela uzupełnia diagram – wypowiada się ogólnikowo na temat wpływu filmów na młodego człowieka	– zna podstawowe rodzaje filmowe – orientuje się w różnicach między filmem dokumentalnym i fabularnym – wie, czym jest animacja – uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – podejmuje próby nadania filmom tytułów odpowiadających ich gatunkom i tematom – opowiada krótko wybrany film, stara się wyrazić ocenę na jego temat – dostrzega rolę muzyki w filmie – wie, czym jest repertuar kinowy – poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczone w tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – włącza się do rozmowy o kinie – z reguły poprawnie uzupełnia diagram związany z filmem – wypowiada się krótko na temat wpływu filmów na młodego człowieka, podejmuje próbę uzasadnienia swojego stanowiska	– zna podstawowe gatunki filmowe – poprawnie wskazuje cechy charakterystyczne filmu dokumentalnego i fabularnego – wie, czym jest animacja – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – tworzy poprawnie tytuły filmów w zależności od gatunku i tematu – opowiada wybrany film, podejmuje próbę jego oceny – wypowiada się na temat roli muzyki w filmie – wypowiada się krótko na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu – wie, czym jest repertuar kinowy – poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczone w tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat wartości kina – próbuje wykonać „filmik” animowany na podstawie instrukcji – wypowiada się krótko na temat wpływu filmów na młodego człowieka, uzasadnia swoje stanowisko	– zna podstawowe gatunki filmowe – poprawnie wskazuje cechy charakterystyczne filmu dokumentalnego i fabularnego – wie, czym jest animacja – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – tworzy poprawnie tytuły filmów w zależności od gatunku i tematu – wypowiada się krytycznie na temat wybranego filmu, ocenia go i argumentuje swoje stanowisko – interesująco wypowiada się na temat roli muzyki w filmie – ciekawie wypowiada się na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu – wie, czym jest repertuar kinowy – poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczone w tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat wartości kina – interesująco wypowiada się na temat wpływu filmów na młodego człowieka, uzasadnia swoje stanowisko

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
119.	<p>Czym jest dubbing? I, 1: 8), 12); 2: 1), 3), 8), 9), 10); II, 3: 1), 2), 3), 4), 6); III, 1: 1), 2)</p> <p>– Jolanta Gajda-Zadworna, <i>Znów będę Shrekiem</i> (fragmenty rozmowy ze Zbigniewem Zamachowskim)</p> <p>– film</p> <p>– wywiad</p> <p>– dubbing</p> <p>[podręcznik, 285–286]</p>	<p>– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu</p> <p>– wie, czym jest dubbing</p> <p>– uczestniczy w scenie pantomimicznej</p> <p>– wie, czym jest wywiad</p> <p>– z pomocą nauczyciela opracowuje listę pytań do wywiadu z konkretną osobą</p>	<p>– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu</p> <p>– wie, czym jest dubbing</p> <p>– wypowiada się na temat zalet i wad filmów dubbingowanych</p> <p>– uczestniczy w scenie pantomimicznej</p> <p>– wie, czym jest wywiad</p> <p>– podejmuje próbę przygotowania listy pytań do wywiadu z konkretną osobą</p>	<p>– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu</p> <p>– wyjaśnia na podstawie tekstu, czym jest dubbing</p> <p>– wypowiada się na temat zalet i wad filmów dubbingowanych</p> <p>– uczestniczy w scenie pantomimicznej</p> <p>– przygotowuje się do przeprowadzenia wywiadu (sporządza listę pytań do konkretnej osoby)</p>	<p>– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu</p> <p>– wyjaśnia na podstawie tekstu, czym jest dubbing</p> <p>– wypowiada się krytycznie na temat zalet i wad filmów dubbingowanych, odnosi się do konkretnych przykładów</p> <p>– uczestniczy w scenie pantomimicznej</p> <p>– przygotowuje się do przeprowadzenia wywiadu (sporządza listę pytań do konkretnej osoby)</p>
120.	<p>Ogród sztuki – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); 2: 2), 8), 9), 10); II, 1: 1), 3), 4), 5), 6), 8); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9)</p> <p>– treści zawarte w 6. rozdziale podręcznika</p> <p>– uosobienie, porównanie, frazeologizm, adaptacja, pejzaż, martwa natura, foyer</p> <p>– film dokumentalny, fabularny, animowany</p> <p>– orzeczenie czasownikowe</p> <p>– orzeczenie imienne</p> <p>– dopełnienie</p> <p>– sprawozdanie</p> <p>[podręcznik, s. 288–290]</p>	<p>– czyta tekst w skupieniu</p> <p>– rzadko odpowiada na pytania do tekstu, ma trudności w odnalezieniu w nim potrzebnych informacji</p> <p>– zna niektóre pojęcia związane z teatrem, filmem, malarstwem</p>	<p>– czyta tekst w skupieniu</p> <p>– częściowo odpowiada na pytania do tekstu, odnajdując w nim potrzebne informacje</p> <p>– zna podane pojęcia i terminy</p> <p>– wskazuje dopełnienia w zdaniach</p>	<p>– czyta tekst w skupieniu</p> <p>– odpowiada na pytania do tekstu, z reguły odnajdując w nim właściwe informacje</p> <p>– rozumie podane pojęcia i terminy</p> <p>– odróżnia orzeczenia czasownikowe od orzeczeń imiennych</p> <p>– określa, jaką częścią mowy jest wyrażone dopełnienie</p>	<p>– czyta tekst w skupieniu</p> <p>– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe informacje</p> <p>– poprawnie definiuje podane pojęcia i terminy</p> <p>– wskazuje łączniki w orzeczeniach</p> <p>– zna wyróżniki sprawozdania jako formy wypowiedzi</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
121.	Ogród sztuki – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); 2: 2), 8), 9), 10); II, 1: 1), 3), 4), 5), 6), 8); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 6 – uosobienie, porównanie, frazeologizm, adaptacja, pejzaż, martwa natura, foyer – film dokumentalny, fabularny, animowany – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – dopełnienie – sprawozdanie	– czyta tekst w skupieniu – rzadko odpowiada na pytania do tekstu, ma trudności w odnalezieniu w nim potrzebnych informacji – zna niektóre pojęcia związane z teatrem, filmem, malarstwem	– czyta tekst w skupieniu – częściowo odpowiada na pytania do tekstu, odnajdując w nim potrzebne informacje – zna podane pojęcia i terminy – wskazuje dopełnienia w zdaniach	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, z reguły odnajdując w nim właściwe informacje – rozumie podane pojęcia i terminy – odróżnia orzeczenia czasownikowe od orzeczeń imiennych – określa, jaką częścią mowy jest wyrażone dopełnienie	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe informacje – poprawnie definiuje podane pojęcia i terminy – wskazuje łączniki w orzeczeniach – zna wyróżniki sprawozdania jako formy wypowiedzi
Warto marzyć					
122.	Dlaczego warto marzyć? I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 11); II, 2: 4), 9); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 7), 9) – Joanna Kulmowa, <i>Nie wyrastaj z marzenia</i> – tytuł – podmiot liryczny – opowiadanie [podręcznik, s. 292]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się na temat wartości marzeń, odwołując się do własnych doświadczeń – próbuje określić nadawcę i adresata tekstu – opowiada o swoich marzeniach	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – stara się wyjaśnić sens tytułu wiersza – wypowiada się na temat wartości marzeń, odwołując się do własnych doświadczeń i próbując odwołać się do argumentów zawartych w wierszu – określa nadawcę i adresata tekstu – próbuje określić stosunek podmiotu lirycznego do snucia marzeń	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wyjaśnia sens tytułu wiersza – wypowiada się na temat wartości marzeń, odwołując się do argumentów zawartych w wierszu i prezentując własne stanowisko na temat istoty snucia marzeń – określa nadawcę i adresata tekstu – określa stosunek podmiotu lirycznego do snucia marzeń – określa intencję wypowiedzi osoby mówiącej	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – trafnie wyjaśnia sens tytułu wiersza i opatruje go krótkim komentarzem – wypowiada się na temat wartości marzeń w życiu, komentując argumenty zawarte w wierszu i prezentując własne stanowisko na ten temat – określa stosunek podmiotu lirycznego do snucia marzeń

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
122.			<ul style="list-style-type: none"> – podejmuje próbę uzasadnienia trafności tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, wykorzystując zasugerowane słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia trafność tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, poprawnie wykorzystując zasugerowane słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia związku frazeologicznego zawartego w temacie lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> – określa nadawcę i adresata tekstu, zwracając uwagę na formę gramatyczną wyrażenia <i>nie wyrastaj z marzenia</i> – określa intencję wypowiedzi podmiotu lirycznego – uzasadnia trafność tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, wykorzystując słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela – poprawnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego zawartego w temacie lekcji
123.	<p>Tworzymy fragment scenariusza filmowego. I, 1: 1), 2), 11), 19), 2: 8), 9), 10), 12), III, 2: 8), 9), IV, 2)</p> <p>– Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i></p> <p>– świat przedstawiony</p> <p>– scenariusz filmowy [podręcznik, s. 293–296]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia niektóre elementy świata przedstawionego – bierze udział w pracy grupy 	<ul style="list-style-type: none"> – mówi o świecie przedstawionym w utworze – bierze udział w pracy grupy 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia elementy świata przedstawionego w utworze – wyodrębnia elementy fantastyczne – na podstawie fragmentu książki i fotosów filmowych pisze scenariusz – bierze udział w scenie przygotowanej na podstawie scenariusza 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje świat przedstawiony w utworze – na podstawie fragmentu książki i fotosów filmowych pisze scenariusz – dobiera muzykę do scenariusza – planuje pracę grupy
124.	<p>W jakich okolicznościach to się stało? – poznajemy okolicznik. II, 1: 1), 2), 3), 6), 8), 10)</p> <p>– okolicznik [podręcznik, s. 297–299; zeszyt ćwiczeń, s. 169–172]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest okolicznik 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, na jakie pytania odpowiada okolicznik – rozpoznaje okoliczniki w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakimi częściami mowy mogą być wyrażone okoliczniki – uzupełnia tekst okolicznikami 	<ul style="list-style-type: none"> – funkcjonalnie używa okoliczników w tekście

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
125.	<p>Kim jest, a kim chciałby być podmiot liryczny w wierszu Hanny Januszewskiej?</p> <p>I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 11), 12); II, 2: 4); 3: 2), 3), 5), 6); III, 1: 1), 3)</p> <p>– Hanna Januszewska, <i>Dal</i></p> <p>– podmiot liryczny – strofa, zwrotka – akcent wyrazowy [podręcznik, s. 300–302]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, że strofa to inaczej zwrotka – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – krótko wypowiada się na temat bohatera utworu – wymienia jego pragnienia – czyta tekst głośno – wie, czym jest akcent wyrazowy 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – posługuje się zamiennie terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – krótko wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach – stara się zacytować właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i> – czyta tekst głośno, stara się go interpretować głosem – wie, czym jest akcent wyrazowy – z reguły poprawnie akcentuje wyrazy i wskazuje sylaby akcentowane 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest strofa, posługuje się zamiennie terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – określa osobę mówiącą w wierszu – wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach – z reguły cytuje właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – podejmuje próby interpretacji cytatu w kontekście całości utworu – próbuje ocenić trafność tytułu utworu względem treści – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i> – czyta tekst głośno, stara się go interpretować głosem – wie, czym jest akcent wyrazowy – poprawnie akcentuje wyrazy, wskazuje sylaby akcentowane 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest strofa, swobodnie posługuje się terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – trafnie określa osobę mówiącą w wierszu – interesująco wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach i krótko je komentuje – cytuje właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – interpretuje cytat w kontekście całości utworu – ocenia trafność tytułu utworu względem treści, argumentuje swoje stanowisko – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i> – czyta tekst głośno, stara się interpretować go głosem – wie, czym jest akcent wyrazowy – poprawnie akcentuje wyrazy, wskazuje sylaby akcentowane
126.	<p>Czy Kaśce udało się pokonać samą siebie?</p> <p>I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 11); II, 2: 4), 5), 6), 9); 3: 2), 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 3), 5), 6)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa ogólnie temat tekstu – wymienia postaci ukazane w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosi się do właściwych fragmentów tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa główny problem utworu – wskazuje głównego bohatera i inne postaci ukazane w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosi się do właściwych fragmentów tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – prezentuje główny problem utworu – wypowiada się na temat głównego bohatera i innych postaci ukazanych w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – prezentuje główny problem utworu – wypowiada się krytycznie na temat głównego bohatera i innych postaci ukazanych w tekście

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
126.	<ul style="list-style-type: none"> – Anna Onichimowska, <i>Najwyższa góra świata</i> – narracja trzecioosobowa – narracja pierwszoosobowa (pamiętnikarska) – punkt kulminacyjny [podręcznik, s. 303–309] 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, kim jest narrator w utworze epickim – tworzy własny tekst, posługując się narracją pierwszoosobową 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia przerośny sens sformułowania <i>pokonać samego siebie</i> – wie, kim jest narrator w utworze epickim – próbuje określić, kim jest narrator w czytany utworze – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa uczucia bohatera, odnosząc się do właściwych fragmentów tekstu – wyjaśnia przerośny sens sformułowania <i>pokonać samego siebie</i> – określa trafność tytułu względem treści tekstu – wie, kim jest narrator w utworze epickim – wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji – odróżnia sposoby prowadzenia narracji w epice – podejmuje próby dopasowania typu narracji do celu wypowiedzi – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa uczucia bohatera, odnosząc się do właściwych fragmentów tekstu – wyjaśnia przerośny sens sformułowania <i>pokonać samego siebie</i> – określa trafność tytułu względem treści tekstu – wie, kim jest narrator w utworze epickim – wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – dopasowuje typ narracji do celu wypowiedzi – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową
127.	<p>Dlaczego nie należy rezygnować z marzeń?</p> <p>I, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 11); II, 2: 4), 5); III, 1: 1), 2); IV, 1), 3), 5), 6)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Anthony de Mello, <i>Orzeł królewski</i> – przesłanie tekstu [podręcznik, s. 310] 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytany przez nauczyciela – dostrzega różnice w zachowaniach bohaterów – odczytuje utwór w płaszczyźnie dosłownej – podejmuje próby interpretacji przysłówia – wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytany przez nauczyciela – dostrzega różnice w zachowaniach bohaterów i podejmuje próbę określenia przyczyn tych różnic – odczytuje utwór w płaszczyźnie dosłownej – podejmuje próby interpretacji przysłówia i doboru najtrafniejszego pod względem wymowy (głównej myśli) utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – uważnie słucha tekstu czytany przez nauczyciela – porównuje zachowania bohaterów utworu, dostrzega różnice i określa ich przyczyny – odczytuje utwór w płaszczyźnie przerośnej – z reguły poprawnie interpretuje przysłówia i doбира najtrafniejsze pod względem wymowy (głównej myśli) utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – uważnie słucha tekstu czytany przez nauczyciela – porównuje zachowania bohaterów utworu, dostrzega różnice i określa ich przyczyny – trafnie odczytuje utwór w płaszczyźnie przerośnej, określa przesłanie tekstu – poprawnie interpretuje przysłówia i doбира najtrafniejsze pod względem wymowy (głównej myśli) utworu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
127.			– wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	– wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	– wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych
128.	<p>Czym są „Gdyby” dla osoby mówiącej w wierszu Joanny Kulmowej? I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 5), 6); 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6)</p> <p>– Joanna Kulmowa, <i>Moje Gdyby</i></p> <p>– akcent wyrazowy</p> <p>– podmiot liryczny</p> <p>– frazeologizm</p> <p>[podręcznik, s. 311]</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i></p> <p>– uczestniczy w zabawie związanej z opowiadaniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii</p> <p>– rysuje krainę, w której spełniają się marzenia</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– dostrzega przenośny charakter nazwy miejscowej <i>Gdyby</i>, która pojawia się w tytule utworu</p> <p>– dostrzega dowcip (humor) zawarty w utworze</p> <p>– wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> i stara się rozszyfrować ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>)</p> <p>– uczestniczy w zabawie związanej z opowiadaniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– interpretuje nazwę miejscową <i>Gdyby</i> jako miano metaforyczne</p> <p>– dostrzega dowcip (humor) zawarty w utworze</p> <p>– wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> i stara się rozszyfrować ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>)</p> <p>– uczestniczy w zabawie związanej z opowiadaniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– interpretuje nazwę miejscową <i>Gdyby</i> jako miano metaforyczne</p> <p>– wyjaśnia, na czym polega dowcip (humor) zawarty w utworze</p> <p>– wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> i trafnie rozszyfrowuje ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>)</p> <p>– uczestniczy w zabawie związanej z opowiadaniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii</p>
129.	<p>Sporządzamy przepis na cudowną pigułkę odmładzającą. I, 1: 1), 2), 14), 18); 2: 2), 5), 8); II, 1: 1), 4); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 9)</p> <p>– Roald Dahl, <i>Receptura Wonka-Vitu</i></p> <p>– przepis</p> <p>– instrukcja</p> <p>[podręcznik, s. 312–314, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– wypowiada się ogólnikowo na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym</p> <p>– z pomocą nauczyciela podejmuje próbę uporządkowania informacji z tekstu w postaci tabeli (określenia składników i przyrządów potrzebnych do przygotowania tabletki odmładzającej)</p>	<p>– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– wypowiada się ogólnikowo na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym</p> <p>– wskazuje zalety i wady pozostania wiecznie młodym</p> <p>– podejmuje próbę uporządkowania informacji z tekstu w postaci tabeli (określenia składników i przyrządów potrzebnych</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– na podstawie tekstu wypowiada się na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym</p> <p>– określa zalety i wady pozostania wiecznie młodym</p> <p>– porządkuje informacje z tekstu w postaci tabeli (określa składniki i przyrządy potrzebne do przygotowania tabletki odmładzającej,</p>	<p>– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela</p> <p>– wypowiada się na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym; przywołuje inne historie związane z tym motywem</p> <p>– stawia tezy związane z tematem</p> <p>– określa zalety i wady pozostania wiecznie młodym</p> <p>– poprawnie porządkuje informacje z tekstu w postaci tabeli (określa</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
129.		<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie wzoru podejmuje próbę samodzielnego napisania przepisu (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający) – dostrzega różnice między instrukcją obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu a przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – dostrzega główne różnice między przepisem a instrukcją – podejmuje próbę zredagowania słowno-obrazkowej instrukcji obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu (odwzorowuje szablon) – używa zdań pojedynczych, z reguły zachowuje logiczny wywód 	<ul style="list-style-type: none"> do przygotowania tabletki odmładzającej) – podejmuje próbę samodzielnego napisania przepisu (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), stara się zachować odpowiedni układ tekstu – bierze udział w rozmowie na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom – dostrzega różnice między instrukcją obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu a przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – dostrzega różnice między przepisem a instrukcją – podejmuje próbę zredagowania słowno-obrazkowej instrukcji obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu (odnosi się do wzoru) – z reguły stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje słownictwo określające następstwo w czasie 	<ul style="list-style-type: none"> zachowuje kolejność ich zastosowania) – pisze własny przepis (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), zachowując odpowiedni układ tekstu – wypowiada się na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom – porównuje instrukcję obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu z przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – dostrzega różnice między przepisem a instrukcją – redaguje słowno-obrazkową instrukcję obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu – świadomie stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje słownictwo określające następstwo w czasie 	<ul style="list-style-type: none"> składniki i przyrządy potrzebne do przygotowania tabletki odmładzającej, zachowuje kolejność ich zastosowania) – pisze własny przepis (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), zachowując odpowiednią formę – wypowiada się na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom – porównuje instrukcję obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu z przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – zna różnice między przepisem a instrukcją – redaguje słowno-obrazkową instrukcję obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu – zna cechy językowo-stylistyczne instrukcji, tj. świadomie stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje właściwe słownictwo określające następstwo w czasie
130.	To już wiemy! II, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 8), 10) – części mowy	<ul style="list-style-type: none"> – zgłasza się do gry – odróżnia odmienne części mowy od nieodmiennych 	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w eliminacjach – rozpoznaje w tekście poznane części mowy 	<ul style="list-style-type: none"> – bierze udział w grze – rozróżnia części mowy – rozróżnia części zdania 	<ul style="list-style-type: none"> – odpowiada na większość pytań – tworzy wypowiedź z użyciem podanych części mowy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
130.	<ul style="list-style-type: none"> – stopniowanie przymiotników i przysłówków – nieosobowe formy czasownika – liczebnik – rodzaje liczebników – przymimek – wyrażenie przyimkowe – związki wyrazowe współrzędne i podrzędne – części zdania – podmiot – rodzaje podmiotu – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – przydawka – dopełnienie – okolicznik – zdania bezpodmiotowe [podręcznik, s. 315–318] 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje części zdania – wie, że niektóre zdania nie zawierają podmiotu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje w tekście wyrażenia przyimkowe – wskazuje przykłady związków współrzędnych i związków podrzędnych – pyta o wyrazy określające 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakie części mowy tworzą podane związki wyrazowe – układa zdania z podanymi częściami mowy we wskazanej funkcji – dopasowuje podane liczebniki do zdań w taki sposób, aby pełniły w zdaniu wskazaną funkcję 	<ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję wyrazów w zdaniu – wskazuje w tekście i nazywa rodzaje liczebników – opisuje sytuację przedstawioną na fotosie, stosując nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i> lub <i>-to</i> oraz formy stopnia wyższego lub najwyższego przymiotnika lub przysłówka – wskazuje w tekście przykłady zdań bezpodmiotowych oraz różnych części zdania
131.	<p>W jaki sposób należy pisać pozdrowienia?</p> <ul style="list-style-type: none"> I, 2: 1); II, 1: 6); 2: 1), 2), 3), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 7); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 6), 9) – <i>Piszę pozdrowienia</i> – pozdrowienia – kartka pocztowa – SMS [podręcznik, s. 319–320, zeszyt ćwiczeń, s. 9–11, 13] 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – na podstawie wzoru lub z pomocą nauczyciela podejmuje próby zredagowania pozdrowień z podróży – podejmuje próby zredagowania pozdrowienia w formie krótkiej 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna układ kompozycyjny pozdrowień – podejmuje samodzielne próby zredagowania pozdrowień z podróży, z reguły tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi (czasem korzysta z wzoru) 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna elementy kompozycyjne pozdrowień – samodzielnie redaguje pozdrowienia z podróży, z reguły tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna elementy kompozycyjne pozdrowień – samodzielnie redaguje pozdrowienia z podróży, tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
131.		wiadomości tekstowej (SMS), korzysta z szablonu	– podejmuje samodzielne próby zredagowania pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) – podejmuje samodzielne próby dopasowania języka i stylu wypowiedzi w zależności od zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień, wykorzystuje szablony z lekcji	– samodzielnie redaguje pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) – podejmuje samodzielne próby dopasowania języka i stylu wypowiedzi w zależności od zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień	– samodzielnie redaguje pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) – trafnie dopasowuje język i styl wypowiedzi w zależności od zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień
132.	Kilka rad dla osób, które pisać nie potrafią zgodnie z ortografią. II, 1: 1), 4), 6); 4: 1); IV, 5) – Agnieszka Frączek, <i>Malarz szalony</i> – pisownia <i>-om</i> , <i>-q</i> , <i>-em</i> , <i>-ę</i> w zakończeniach wyrazów – pisownia <i>-on-</i> , <i>-om-</i> , <i>-en-</i> , <i>-em-</i> wewnątrz wyrazów [podręcznik, s. 321–322, zeszyt ćwiczeń, s. 189–194]	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na <i>-om</i> – z pomocą nauczyciela określa formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – zna zasady pisowni <i>-on-</i> , <i>-om-</i> , <i>-en-</i> , <i>-em-</i> wewnątrz wyrazów	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na <i>-om</i> – z reguły poprawnie określa formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – zna zasady pisowni <i>-on-</i> , <i>-om-</i> , <i>-en-</i> , <i>-em-</i> wewnątrz wyrazów – stara się uzasadnić pisownię zakończeń wyrazów i wewnątrzwyrazowych połączeń samogłosek ze spółgłoskami nosowymi	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na <i>-om</i> – z reguły poprawnie ustala formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – dostrzega zależność zakończenia rzeczowników od ich formy gramatycznej – zna zasady pisowni <i>-on-</i> , <i>-om-</i> , <i>-en-</i> , <i>-em-</i> wewnątrz wyrazów – uzupełnia tekst, wpisując zwykle poprawne pod względem ortograficznym zakończenia wyrazów i wewnątrzwyrazowe połączenia samogłosek ze spółgłoskami nosowymi	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na <i>-om</i> – prawidłowo ustala formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – dostrzega zależność zakończenia rzeczowników od ich formy gramatycznej, wnioskuje na tej podstawie o pisowni <i>-om</i> w C. liczby mnogiej – zna zasady pisowni <i>-on-</i> , <i>-om-</i> , <i>-en-</i> , <i>-em-</i> wewnątrz wyrazów – uzupełnia tekst, wpisując poprawne pod względem ortograficznym zakończenia wyrazów i wewnątrzwyrazowe połączenia samogłosek ze spółgłoskami nosowymi
133.	Jak to jest radośnie żyć? I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 17), 18), 20); 2: 8), 11), 13); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2)	– opowiada o swoich marzeniach – słucha piosenki <i>Jak dobrze nam</i> w dowolnym wykonaniu	– mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu piosenki <i>Jak dobrze nam...</i>	– wskazuje podmiot liryczny i mówi o jego marzeniach – kończy poprawnie podane zdanie – określa nastroj utworu	– opowiada o swoich planach na wakacje – wymienia środki artystyczne, jakie zastosował autor w swoim tekście

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
133.	– <i>Jak dobrze nam...</i> – zaproszenie [podręcznik, s. 323]		– mówi o marzeniach podmiotu lirycznego – wskazuje elementy rytmizujące tekst – stara się napisać zaproszenie	– pisze zaproszenie	– pisze zaproszenie zachęcające do wyprawy w jakieś piękne miejsce
134.	Warto marzyć – przygotowanie do sprawdzianu. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 3: 5); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – treści zawarte w 7. rozdziale podręcznika – narrator – frazeologizm – części mowy – związki wyrazowe współrzędne i podrzędne – podmiot – rodzaje podmiotu – orzeczenie – rodzaje orzeczeń – okolicznik – przepis – pozdrowienia [podręcznik, s. 324–326]	– czyta w skupieniu tekst – stara się odpowiadać na pytania do tekstu – stara się pisać przepis i pozdrowienia	– odpowiada na niektóre pytania do tekstu – określa części mowy występujące w zdaniu – uzupełnia frazeologizmy – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje niektóre wyróżniki tych form wypowiedzi	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – poprawnie akcentuje wyrazy – wypisuje związki wyrazowe – zna znaczenia frazeologizmów – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje najważniejsze wyróżniki tych form wypowiedzi	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – wskazuje podmioty i orzeczenia – rozwija zdania, dopisując do nich okoliczniki – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje wszystkie wyróżniki tych form wypowiedzi
135.	Warto marzyć – piszemy sprawdzian. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 3: 5); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1)	– czyta w skupieniu tekst – stara się odpowiadać na pytania do tekstu – stara się pisać przepis i pozdrowienia	– odpowiada na niektóre pytania do tekstu – określa części mowy występujące w zdaniu – uzupełnia frazeologizmy	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – poprawnie akcentuje wyrazy – wypisuje związki wyrazowe – zna znaczenia frazeologizmów	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – wskazuje podmioty i orzeczenia – rozwija zdania, dopisując do nich okoliczniki

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
135.	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdzian kontrolny nr 7 – narrator – akcent wyrazowy – części mowy – związki wyrazowe – części zdania – frazeologizm – przepis – pozdrowienia 		<ul style="list-style-type: none"> – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje niektóre wyróżniki tych form wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje najważniejsze wyróżniki tych form wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje wszystkie wyróżniki tych form wypowiedzi
Kartki z kalendarza					
136.	<p>W jaki sposób w dniu Wszystkich Świętych możemy uczcić pamięć naszych bliskich zmarłych?</p> <p>I, 1: 1), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kartka z kalendarza – Wszystkich Świętych – Majka z Kozienic, <i>Do babci</i> – Delfina Korabiewska, <i>Dziadek</i> [podręcznik, s. 328] 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – dostrzega nastrój utworu, z pomocą nauczyciela nazywa wyrażane w nim emocje i uczucia – z pomocą nauczyciela określa nadawcę i adresata utworu – z pomocą nauczyciela wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – zwraca uwagę na nastrój utworu, wyrażane w nim emocje i uczucia – nazywa swoje reakcje czytelnicze – podejmuje próbę określenia nadawcy i adresata utworu – z pomocą nauczyciela wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu – wskazuje w tekście niektóre określenia metaforyczne, które w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen, spać, odejść</i>) 	<ul style="list-style-type: none"> – uważnie słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – uczestniczy w rozmowie na temat istoty obchodzenia święta poświęconego osobom zmarłym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – analizuje tekst wiersza pod kątem nastroju utworu, wyrażanych w nim emocji, uczuć – nazywa swoje reakcje czytelnicze – trafnie określa nadawcę i adresata utworu – z reguły poprawnie wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu – wskazuje w tekście niektóre określenia metaforyczne, które 	<ul style="list-style-type: none"> – uważnie słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – uczestniczy w rozmowie na temat istoty obchodzenia święta poświęconego osobom zmarłym, interesująco wypowiada się na ten temat – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – poprawnie analizuje tekst wiersza pod kątem nastroju utworu, wyrażanych w nim emocji, uczuć – nazywa swoje reakcje czytelnicze – trafnie określa nadawcę i adresata utworu – poprawnie wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
136.				w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen</i> , <i>spać</i> , <i>odejść</i>), pracuje ze słownikiem, wyjaśniając znaczenia tych określeń	– wskazuje w tekście określenia metaforyczne, które w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen</i> , <i>spać</i> , <i>odejść</i>), pracuje ze słownikiem, wyjaśniając znaczenia tych określeń
137.	W jaki sposób 11 listopada możemy uczcić pamięć bohaterów walczących o odzyskanie przez Polskę niepodległości? I, 1: 4), 6), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8), 11); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 7) – Kartka z kalendarza – Święto Niepodległości – Tadeusz Biernacki, Andrzej Hałaciński, <i>My, Pierwsza Brygada</i> – pieśń patriotyczna [podręcznik, s. 329]	– ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – z pomocą nauczyciela wskazuje bohaterów utworu i orientuje się, jaka była ich rola w dążeniach Polski do uzyskania niepodległości – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	– uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – wskazuje bohaterów utworu – wymienia postacie związane z odzyskaniem przez Polskę niepodległości – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	– aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – wskazuje bohaterów utworu – korzystając z różnych źródeł wiedzy (encyklopedia, słownik biograficzny, leksykon historyczny itd.), gromadzi informacje na temat postaci związanych z odzyskaniem niepodległości, zbiera informacje dotyczące działalności Legionów – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	– aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – trafnie wskazuje bohaterów utworu – korzystając z różnych źródeł wiedzy (encyklopedia, słownik biograficzny, leksykon historyczny itd.), ustala okoliczności powstania utworu, gromadzi informacje na temat postaci związanych z odzyskaniem niepodległości, zbiera informacje dotyczące działalności Legionów – przedstawia je w interesujący sposób – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni
138.	Jakie życzenia spełnia gwiazda?	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
138.	I, 1: 1), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 11), 12); II, 2: 3), 4); III, 1: 1), 3); 2: 1) – Kartka z kalendarza – Boże Narodzenie – Leopold Staff, <i>Gwiazda</i> – życzenia świąteczne [podręcznik, s. 330]	– zna zwyczaje, obrzędy i tradycje bożonarodzeniowe – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – z pomocą nauczyciela / na podstawie przykładu pisze życzenia świąteczne	– zna zwyczaje, obrzędy i tradycje bożonarodzeniowe, krótko o nich opowiada – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – redaguje życzenia świąteczne w oparciu o wzór	– opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – samodzielnie redaguje życzenia świąteczne	– interesująco opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – samodzielnie redaguje nieszablonowe życzenia świąteczne
139.	Za nami Boże Narodzenie. Tworzymy ranking zwyczajów bożonarodzeniowych. I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 8), 11); II, 2: 4); 3: 1); 4: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Kartka z kalendarza – Święto Trzech Króli – Jan Twardowski, <i>Mamusia</i> [podręcznik, s. 331]	– dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.)	– z pomocą nauczyciela wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.)	– wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.) – określa ponadczasowy wymiar obchodzenia świąt związanych z tym wydarzeniem	– wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.), określa ponadczasowy wymiar obchodzenia świąt związanych z tym wydarzeniem
140.	Jaki pomnik mógłby uczcić Żołnierzy Niezłomnych? I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4); II, 2: 6); 3: 3); III, 1: 1), 2), 3), 4) – Kartka z kalendarza – Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych	– wie, kim byli Żołnierze Wyklęci	– proponuje sposób uczczenia pamięci Żołnierzy Niezłomnych – rozmawia na temat honoru	– mówi o sytuacji, która ukształtowała losy Żołnierzy Niezłomnych – wyjaśnia tytuł wiersza	– wie, dlaczego żołnierze podziemia antykomunistycznego byli nazywani wyklętymi albo niezłomnymi – wie, jaka była polityka władz komunistycznych wobec żołnierzy podziemia niepodległościowego

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
140.	– Leszek Czajkowski, <i>Wyklęci Niezłomni</i> [podręcznik, s. 332]				
141.	O jakiej ważnej prawdzie wiary jest mowa w <i>Elementarzu księdza Twardowskiego?</i> I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 8), 11), 12); II, 2: 4), 6), 9); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Kartka z kalendarza – Wielkanoc – Jan Twardowski, <i>Elementarz księdza Twardowskiego</i> – życzenia świąteczne [podręcznik, s. 333]	– czyta tekst na głos – z pomocą nauczyciela opowiada o swoich uczuciach i przeżyciach, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne / o zwyczajach i obrzędach związanych z Wielkanocą – z pomocą nauczyciela pisze życzenia wielkanocne	– czyta tekst na głos – zna zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – krótko wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne – z pomocą nauczyciela łączy symbol z jego objaśnieniem – podejmuje próbę zredagowania życzeń wielkanocnych	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – prezentuje zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne – z reguły poprawnie łączy symbol z jego objaśnieniem – redaguje tekst życzeń wielkanocnych	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – prezentuje zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – interesująco wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne – łączy symbol z jego objaśnieniem – samodzielnie redaguje tekst życzeń wielkanocnych
142.	O jakich wydarzeniach jest mowa w tekście <i>Anny Świrszczyńskiej W dniu 3 maja?</i> I, 1: 1), 5), 6), 7), 8), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 4), 8), 9), 11), 12); II, 2: 9); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1), 2), 3), 5), 6), 7) – Kartka z kalendarza – Święto Narodowe Trzeciego Maja – Anna Świrszczyńska, <i>W dniu 3 maja</i>	– słucha tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – korzysta z dostępnych źródeł, gromadząc informacje na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze – podejmuje próbę napisania na podstawie wzoru ogłoszenia informującego o uroczystych obchodach Święta Narodowego Trzeciego Maja (np. akademii szkolnej)	– czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – z pomocą nauczyciela ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze – z pomocą nauczyciela lub w oparciu o wzór pisze ogłoszenie	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> , przedstawia zgromadzone informacje – określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze – wskazuje w tekście niektóre nawiązania do wydarzeń historycznych	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – trafnie ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> , przedstawia je w interesujący sposób – poprawnie określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
142.	– ogłoszenie [podręcznik, s. 334]		informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej)	– pisze ogłoszenie informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej), zachowuje wyznaczniki gatunkowe ogłoszenia	– wskazuje zawarte w tekście nawiązania do wydarzeń historycznych, omawia niektóre z nich – samodzielnie pisze ogłoszenie informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej)

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego osiągnięcia w znacznym stopniu wykraczają poza wymagania dopełniające. Jego praca cechuje się samodzielnością i kreatywnością. Prezentuje wysoki poziom wiedzy. Świadomie i funkcjonalnie posługuje się bogatym słownictwem. Samodzielnie analizuje i interpretuje teksty literackie. Potrafi analizować i interpretować dzieła plastyczne. Tworzy bezbłędne pod każdym względem wypowiedzi ustne i pisemne.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych, w związku z tym nie jest w stanie, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak aktywności w dążeniu do zdobycia wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.

JĘZYK POLSKI. JUTRO PÓJDĘ W ŚWIAT. KLASA 6.

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
1	<p>Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV.3, IV.7</p> <ul style="list-style-type: none"> – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – spis lektur – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5] 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania 	<ul style="list-style-type: none"> – poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania
Świat uczuć					
2	<p>W jakim nastroju jest poeta, który „zamiast człowiekiem powinien być wiosną”? I.1.1, I.1.4, I.1.20, II.2.4, II.2.5</p> <p>Kazimierz Wierzyński, <i>Zielono nam w głowie</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – frazeologizm; podmiot liryczny; obraz poetycki; emocje, świat uczuć (ekspresja) [podręcznik, s. 14] 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go – zauważa znaczenia dosłowne i przenośne w utworze – wyodrębnia z tekstu związki frazeologiczne – podejmuje próbę określenia uczuć przedstawionych na obrazie 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, wskazuje na znaczenia dosłowne i przenośne – określa podmiot liryczny – zauważa obrazy poetyckie w wierszu – łączy nastrój wiersza z nastrojem obrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie – nazywa uczucia przedstawione w wierszu i zestawia je z uczuciami wywołanymi obrazem
3.	<p>Jak sobie radzić z trudnymi emocjami?</p>	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, odczytuje tekst,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.1, II.4.2, II.3.5 – Hanna Januszewska, <i>Lwy</i> – cytat; Bank uczuciowych słówek; rytm; zasady akcentowania [podręcznik, s. 15–17]	– krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na przygotowaniu scenek pantomimicznych	– określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć – z pomocą nauczyciela wyszukuje cytaty w tekście – z zaangażowaniem bierze udział w scenkach pantomimicznych – zauważa rytm w wierszu	– określa nastrój utworu, identyfikując emocje podmiotu lirycznego – samodzielnie wyszukuje cytaty – wspólnie z klasą szuka sposobów radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – zauważa rytm w wierszu i potrafi wskazać elementy go tworzące – zna reguły akcentowania wyrazów	– dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – samodzielnie wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów
4.	Męki dorastania w dzienniku Adriana Mole’a. I.1.3, I.1.10 – Sue Townsend, <i>Adrian Mole. Męki dorastania</i> – rodzaj narracji; dziennik; pamiętnik; dialogi; humor w tekście [podręcznik, s. 18–24]	– zna formę dziennika – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniach opisanych we fragm. książki <i>Adrian Mole...</i> – podaje kilka informacji na temat bohatera	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik – wskazuje w tekście fragmenty o tym świadczące – odróżnia autora książki od narratora – określa elementy świata przedstawionego	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – odróżnia autora książki od narratora – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – wskazuje w tekście elementy komiczne – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera – poprawnie pisze tekst w formie dziennika
5.	Jakie bariery ludzie budują między sobą? II.2.8, II.3.7 – Vaclav Havel, <i>Bariera</i> – synonimy; zasady rozmowy (etykieta) [podręcznik, s. 25]	– zna pojęcie synonimu	– wyznajduje w słowniku synonimy słowa <i>bariera</i>	– zauważa nietypową formę wiersza – samodzielnie wskazuje synonimy słowa <i>bariera</i>	– właściwie interpretuje formę wiersza, odczytując jego sens – wskazuje przykłady nieporozumień komunikacyjnych – poprawnie pisze pracę o etykiecie językowej
6.	Glosem, gestem, mimiką – o	– widzi różnicę między	– widzi różnicę między językiem	– wskazuje cechy języka	– przekształca tekst wypowiedzi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	komunikowaniu wiadomości, uczuć i emocji. II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.4 – <i>Kraina języka. Jak się komunikujemy?</i> – język werbalny i niewerbalny; mówiony i pisany, język literacki i potoczny [podręcznik, s. 26–29, zeszyt ćwiczeń, s. 115–117]	językiem mówionym a pisany	mówionym a pisany i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych	ustnej na staranną wypowiedź w języku pisany – świadomie i poprawnie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbalnych środków komunikacyjnych
7.	Dlaczego klasie Neli nie udało się zintegrować? I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.2.5 – Agnieszka Tyszką, <i>M jak dżem</i> – akcja, elementy akcji; opis bohaterów; świat wewnętrznych przeżyć; problem z integracją klasy [podręcznik, s. 30–35]	– opowiada o wydarzeniach opisanych w tekście – zna pojęcie <i>integracja</i> – włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, tworzy plan wydarzeń, wskazując kolejność zdarzeń – w sposób podstawowy charakteryzuje bohaterów – rozumie pojęcie <i>integracja</i> i włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwracając uwagę na ich zachowania i uczucia – uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją	– określa elementy akcji, wskazuje świadomie punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, podając cytaty opisujące ich zachowania i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy
8.	Ten prezent to była niespodzianka wszech czasów! Tworzymy opis przeżyć wewnętrznych. III.2.1, III.2.3 – opis przeżyć wewnętrznych; wzór, wskazówki [podręcznik, s. 35–36, zeszyt ćwiczeń, s. 6–15]	– zna słowa opisujące uczucia	– umie nazwać uczucia – tworzy plan tekstu	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, korzystając z epitetów i porównań oddających stany emocjonalne – dostrzega zewnętrzne przejawy emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługując się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym frazeologizmami – potrafi opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji
9.	Czy smutki mogą mieć wielkie oczy? I.1.1, I.1.4	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych w kontekście	– odczytuje nastrój wiersza – zna termin <i>podmiot liryczny</i> i podejmuje próbę zidentyfikowania go,	– określa podmiot liryczny – dostrzega i wskazuje ożywienia w tekście,	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– Joanna Kulmowa, <i>Smutki</i> – nastrój, okoliczności, poetyckie określenia, ożywienia [podręcznik, s. 37–38, zeszyt ćwiczeń, s. 66–67]	tytułu	nazwania jego uczuć	odczytując nastrój wiersza – recytuje wiersz	– podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz
10.	Kiedy powiemy „dzień dobry”, a kiedy „siema”. II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – język swobodny i oficjalny; rodzaje słownictwa: oficjalne nieoficjalne; język pisany a język oficjalny; słownictwo potoczne – słownictwo formalne [podręcznik, s. 39–40, zeszyt ćwiczeń, s. 119–120]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– świadomie i poprawnie stosuje wypowiedzi pisemne o różnym stopniu formalności – dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
11.	Dziecko, dzieciątko czy dzieciuch? Kiedy używać słów neutralnych, a kiedy pełnych emocji? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – słownictwo potoczne – formalne; słowa wartościujące – słowa neutralne; przymiotniki oceniające i opisujące [podręcznik, s. 40–42, zeszyt ćwiczeń, s. 121]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, zauważając różnice w słownictwie wartościującym	– dostosowuje styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
12.	Miłość czy przyjaźń?	– opowiada o swoich	– odczytuje nastrój wiersza	– określa podmiot liryczny,	– interpretuje tytuł wiersza, oddając

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	Przyjaźń czy miłość? I.1.4, I.1.9, III.2.1 – Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i> – podmiot liryczny, kontrast, opis uczuć; budowa wiersza; pytanie retoryczne; opis przeżyć wewnętrznych [podręcznik, s. 43–45, zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	wrażeniach po wysłuchaniu piosenki	– zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę scharakteryzowania go oraz nazwania jego uczuć – zna termin <i>pytanie retoryczne</i>	nazywa jego uczucia i w tym kontekście wyjaśnia tytuł wiersza – zna i rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne	nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych
13.	Uczucia nastolatków w utworze Pawła Beręsewicza <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>. I.1.2, I.1.3; I.1.7, I.1.8, III.2.1 – Paweł Beręsewicz, <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i> – zwroty oddające uczucia i emocje; cytaty; dialog; język potoczny; gatunek literacki: opowiadanie; opowiadanie obyczajowe, realizm [podręcznik, s. 46–51, zeszyt ćwiczeń, s. 80]	– odtwarza wydarzenia z tekstu – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach, wskazuje narratora – zna termin <i>opowiadanie</i> – znajduje synonimy słowa <i>miłość</i>	– wie, czym jest opowiadanie – rozróżnia formy narracji, podając przykłady z tekstu – zna rolę dialogów – odtwarza emocje towarzyszące bohaterom	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy – wchodzi w rolę bohatera, poprawnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych
14.	Dbamy o staranną pisownię II.4.1, II.4.2, III.2.6 – Agnieszka Frączek, <i>Liścik</i> – ortografia; głoski typowe dla języka polskiego; netykieta [podręcznik, s. 52–53, zeszyt ćwiczeń, s. 174–175]	– widzi różnice w znaczeniu wyrazów przy braku polskich znaków diakrytycznych	– rozumie znaczenie starannej pisowni	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety – wykazuje się kreatywnością w szukaniu hasła dotyczącego netykiety
15.	Orfeusz i Eurydyka – mit o	– zna termin <i>mit</i>	– wie, czym jest mit	– rozróżnia mit od legendy i	– potrafi rozpoznać mit, baśń

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	sile muzyki i miłości. I.1.3, I.1.5, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Wanda Markowska, <i>Orfeusz i Eurydyka</i> – mit a legenda i baśń; akcja; punkt kulminacyjny; uczucia; przesłanie; opowiadanie twórcze i odtwórcze; plan; argumenty [podręcznik, s. 54–58, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]	– zna terminy: <i>legenda i baśń</i> – opowiada w prosty sposób o przeczytanym tekście	– wie, czym są legenda i baśń – odtwarza fabułę tekstu, opowiada ją	baśni – tworzy plan odtwórczy – odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwraca uwagę na ich zachowania i uczucia – pisze opowiadanie twórcze	i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście – tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu – określa uczucia bohaterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu
16.	Każdy może być pisarzem. Redagujemy opowiadanie twórcze z dialogiem. II.4.1, II.4.2, III.1.3, II.1.5, III.2.1, III.2.7 – opowiadanie twórcze z dialogiem [podręcznik, s. 58, zeszyt ćwiczeń, s. 21–26]	– z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie	– pisze opowiadanie, stosuje dialogi – korzysta z napisanego wcześniej planu	– pisze opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – formułuje tekst wewnętrznie spójny – w większości poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – poprawnie pisze spójne opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi
17.	Obraz miłości w wierszu Jana Twardowskiego. I.1.9, I.1.12, I.1.13, I.1.17 – ks. Jan Twarowski, <i>Na chwilę</i> – nazwy uczuć; kontrast [podręcznik, s. 59]	– zna termin <i>podmiot liryczny</i>	– zna termin <i>podmiot liryczny</i> i potrafi go wskazać w wierszu	– charakteryzuje podmiot liryczny – nawiązuje do nastroju wiersza – określa temat utworu – nazywa wrażenia wywołane wierszem	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce
18.	Zacytujmy za I.B. Singerem: „Miłość trzyma się mocno”. I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, II.4.2 – Isaac Bashevis Singer, <i>Miłość trzyma się mocno</i>	– czyta tekst – krótko wypowiada się na jego temat	– wyjaśnia dosłowne znaczenie utworu – charakteryzuje bohaterów	– wyjaśnia przerośnięte znaczenie utworu – wyszukuje złote myśli na temat miłości – rozpoznaje w utworze fikcję literacką	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne, wyjaśnia alegoryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	–fikcja literacka; realizm; fantastyka; bohaterowie; złote myśli; wartości; cytat; zasady cytowania; dosłowne i przenośne znaczenie [podręcznik, s. 60–64, zeszyt ćwiczeń, s. 35–37]			– samodzielnie pisze tekst z cytatami o wartościach ukazanych w utworze	– pisze tekst o wartościach ukazanych w utworze, poprawnie cytuje adekwatne fragmenty
19.	Przygotowanie do sprawdzianu. I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.2.2, I.2.5, II.2.2, II.2.3, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.2.9, II.3.3, II.3.4, II.4.1, III.1.3, III.1.4, III.1.5, III.2.1 – terminy poznane w rozdziale 1 [podręcznik, s. 65–66]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa intencję wypowiedzi bohaterów – podejmuje próbę przekształcenia tekstu potocznego w oficjalny – wskazuje pytanie retoryczne – podejmuje próbę stworzenia kartki z dziennika	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – przekształca tekst potoczny w oficjalny – w większości przypadków odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i ewentualnie podaje ich funkcję – redaguje kartkę z dziennika z opisem przeżyć wewnętrznych	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – poprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i podaje ich funkcję – poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych
20.	Piszemy sprawdzian nr 1. – terminy poznane w rozdziale 1	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Na szlaku wartości					
21.	O co chciałbym prosić świat? I.1.4, I.1.9, II.3.2 – Marek Grechuta, <i>Świecie nasz</i> – podmiot liryczny; adresat wypowiedzi; powtórzenie; anafora; epitet [podręcznik, s. 68–69, zeszyt ćwiczeń, s. 68–69]	– czyta uważnie tekst – wskazuje powtórzenia	– czyta tekst ze zrozumieniem i wskazuje podmiot liryczny oraz adresata tekstu	– charakteryzuje podmiot liryczny, potrafi wymienić jego prośby – zna terminy <i>epitet</i> i <i>pytanie retoryczne</i> i rozpoznaje je w tekście	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję
22.	Porozmawiajmy o nas	– zna termin <i>anafora</i>	– rozpoznaje anaforę w tekście	– wskazuje anaforę i określa jej	– określa główną myśl tekstu,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	samych. I.1.4, I.1.5, I.1.18, I.1.19, I.2.2, I.2.3 – Amy Yerkes, <i>Jestem</i> – anafora; puenta; dyskusja; wyrażanie opinii [podręcznik, s. 70–72, zeszyt ćwiczeń, s. 47–50]			funkcję – zna termin <i>puenta</i> – wyraża własny sąd o postaci z tekstu	odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motta, puenty – wyraża własny sąd o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie
23.	Jak się skutecznie porozumieć? Ćwiczymy umiejętność prowadzenia dyskusji. I.1.19, III.1.2, III.2.1 – dyskusja; wyrażanie opinii; sprawozdanie z dyskusji; argumenty [podręcznik, s. 73–74, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]	– podejmuje próby włączenia się do dyskusji – zna zasady tworzenia sprawozdania	– włącza się do dyskusji z krótką wypowiedzią na zadany temat – tworzy kilkuzdaniowy tekst o charakterze sprawozdawczym	– zna i stosuje zasady zabierania głosu w dyskusji – stara się rzeczowo argumentować – z pomocą (m.in. planu) pisze sprawozdanie z dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji
24.	Na kanapie leży pilot – jak rozpoznać znaczenie homonimów? II.2.4 – Agnieszka Frączek, <i>Rozkaz króla Mrozoława</i> – homonim; synonim; ortografia [podręcznik, s. 75–76, zeszyt ćwiczeń, s. 176–178]	– zna termin <i>homonim</i> – rozpoznaje homonimy	– rozpoznaje homonimy – rozumie znaczenie homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednoznaczniające znaczenie homonimów
25.	Dylematy osiolka. Dlaczego tak ważna jest umiejętność podejmowania decyzji? I.1.3, I.1.6, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.19,	– czyta tekst – określa ogólnie myśl utworu – zna termin <i>bajka</i>	– rozpoznaje czytany utwór jako bajkę – opisuje zachowanie bohatera, potrafi je ogólnie ocenić	– opisuje zachowanie bohatera bajki, ocenia je – określa główną myśl utworu – wie, czym jest morał – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź	– formułuje morał – odczytuje humor – rozumie funkcję rytmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.20 – Aleksander Fredro, <i>Osiolkowi w żłoby dano</i> – bajka; morał; rytm; humor; notka o autorze [podręcznik, s. 77]				
26.	Mam na imię... Czy mam coś wspólnego z Odysem? I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.5, I.2.8, I.2.11, II.3.2, III.1.1, III.2.2 – Leopold Staff, <i>Odys</i> – podmiot liryczny; bohater liryczny; Homer, <i>Odyseja</i> ; związki frazeologiczne [podręcznik, s. 78–79]	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa adresata tekstu	– potrafi wskazać podmiot i bohatera lirycznego	– charakteryzuje podmiot i bohatera lirycznego – wymienia najważniejsze myśli tekstu – zna i rozumie związki frazeologiczne związane z Odyseuszem	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrowce – zna związki frazeologiczne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedziach
27.	Co lepsze: odwaga czy rozważa? I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5, III.2.3 – Wanda Markowska, <i>Dedal i Ikar</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 80–84, zeszyt ćwiczeń, s. 16–18]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna termin <i>mit</i> – wie, co to jest plan ramowy – wymienia bohaterów	– potrafi streścić tekst – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – zna różnice między mitem a baśnią i legendą – gromadzi słownictwo do charakterystyki bohaterów mitu – sporządza plan ramowy tekstu – zna termin plan szczegółowy	– gromadzi informacje na temat bohaterów mitu, charakteryzuje ich i ocenia ich postawy – na podstawie planu ramowego tworzy plan szczegółowy tekstu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne – pisze opowiadanie odtwórcze	– charakteryzuje bohaterów mitu, wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka
28.	Dzięki czemu Tezeusz znalazł wyjście z labiryntu. I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19,	– zna termin <i>mit</i> – zna termin <i>plan ramowy</i> – w prosty sposób opowiada	– charakteryzuje bohaterów – tworzy plan ramowy – tworzy prostą kilkuzdaniową	– ocenia postawy bohaterów – zna znaczenie związków frazeologicznych	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi w swobodny sposób użyć

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.20, II.2.5 – <i>Mit o Tezeuszu i Ariadnie</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 84]	o losach bohaterów	wypowiedź	odnoszących się do mitu	związków frazeologicznych odnoszących się do mitu
29.	Po czym rozpoznać wypowiedzenia złożone? II.1.1, II.1.8, II.1.12, II.1.13 – <i>Kraina języka.</i> <i>Wypowiedzenie złożone</i> – zdanie pojedyncze, zdanie złożone, zdania składowe; rodzaje wypowiedzeń złożonych [podręcznik, s. 85–88, zeszyt ćwiczeń, s. 121–127]	– zna terminy <i>zdanie pojedyncze</i> i <i>zdanie złożone</i>	– rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i zdania złożone – wie, czym są równoważniki zdań – wie, czym są wypowiedzenia składowe w zdaniu	– poprawnie wyszukuje orzeczenia w zdaniach – odróżnia zdania od równoważników zdań – potrafi wskazać zdania składowe w zdaniu złożonym – przekształca zdanie pojedyncze w zdanie złożone	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone – kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym
30.	Jaka powinna być prawdziwa miłość? I.1.3, I.1.4, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – św. Paweł, <i>Hymn o miłości</i> – hymn; anafora; bank wartościowych słówek [podręcznik, s. 89–90]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje temat utworu	– zna termin <i>hymn</i> – zna termin <i>anafora</i> – wymienia kilka cech miłości	– rozpoznaje czytany utwór jako hymn – rozpoznaje anafory – wskazuje związek między hymnem a fotografiami	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy przez autora – określa funkcje anafor w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają się na rzecz innych
31.	Spotkanie dwóch światów – pana Tomasza i niewidomej dziewczynki. I.1.1, I.1.2, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób streścić utwór	– wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego – opowiada o wydarzeniach fabuły – ustala kolejność zdarzeń – w prosty sposób charakteryzuje	– rozpoznaje fikcję literacką – wskazuje elementy realistyczne w utworze – rozumie wzajemną zależność między zdarzeniami	– charakteryzuje i ocenia bohaterów, powołując się na konkretne fragmenty z tekstu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	<ul style="list-style-type: none"> – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera <p>[lektura czytana w całości, podręcznik, s. 91–98, zeszyt ćwiczeń, s. 81]</p>		bohaterów	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje bohaterów, ocenia ich 	
32.	<p>Nowela, jej cechy i budowa.</p> <p>I.1.3, I.1.5, I.1.10, I.2.3, I.2.10</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera; budowa utworu: fabuła, punkt kulminacyjny; puenta, akcja, nowela; ekranizacja; wątek <p>[podręcznik, s. 91–98, lektura czytana w całości: B. Prus, <i>Katarynka</i>]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – zna termin <i>nowela</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia tytuł – rozpoznaje w tekście niektóre cechy noweli 	<ul style="list-style-type: none"> – zna termin <i>nowela</i> – omawia funkcje tytułu i puenty – wskazuje główny wątek utworu – wie, czym jest filmowa adaptacja dzieł 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje nowelę w czytanim utworze, wskazuje cechy gatunkowe w tekście – interpretuje tytuł, wskazuje na punkt kulminacyjny utworu i jego rolę – poprawnie określa wątek utworu
33.	<p>Nasze refleksje po lekturze wiersza <i>Przepaść</i></p> <p>I.1.4, I.1.5, I.1.9, III.2.2</p> <ul style="list-style-type: none"> – Tadeusz Różewicz, <i>Przepaść</i> – tytuł; przenośnia, przenośnia poetycka; kontekst; recytacja <p>[podręcznik, s. 99–100, zeszyt ćwiczeń, s. 70–72]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta samodzielnie tekst – wymienia bohaterów literackich – bierze udział w scenie pantomimicznej 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia swoje wrażenia po przeczytaniu utworu – opisuje bohaterów literackich 	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia główną myśl utworu – dobiera skojarzenia do słowa <i>przepaść</i> – zna termin <i>przenośnia</i> – odnajduje przenośnie w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens przenośni: <i>przepaść krawężnika, otchłań ulicy</i> – wyjaśnia, na czym polega efekt zaskoczenia w utworze – wymienia najważniejsze myśli tekstu
34.	<p>„Dlaczego nikt się nie wstydzi agresji i brutalności, a żenuje go własna dobroć?”</p> <p>– jak my sami odpowiedzialibyśmy na pytanie zadane w klasie prof. Dmuchałca.</p> <p>I.1.7, I.1.14</p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wydarzeniach – ogólnie charakteryzuje bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> – ustala kolejność wydarzeń i rozumie ich wzajemną zależność – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich postaw – bierze udział w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– Małgorzata Musierowicz, <i>Kwiat kalafiora</i> – wydarzenia; dyskusja, bank współczujących słówek [podręcznik, s. 101–104]				
35.	„ Że ”, „ ponieważ ”, „ i ”, „ ale ” – wyrazy, które mają niezwykły talent łączenia zdań. II.1.1 – <i>Kraina języka. Spójnik</i> – spójnik; wypowiedzenia składowe; spójniki w zdaniu pojedynczym [podręcznik, s. 105–108, zeszyt ćwiczeń, s. 128–131]	– zna pojęcie spójnika – wymienia najbardziej typowe spójniki	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik	– poprawnie wyszukuje zdania składowe w wypowiedzeniach złożonych – układa zdania złożone i stosuje w nich odpowiednie spójniki – dopasowuje spójniki do zdań	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników
36.	Dziękuję za twoją pomoc! I.2.1, III.1.2, III.2.1 – Szlachetna Paczka – tekst informacyjny, argumenty; kampania reklamowa; formy wypowiedzi: sprawozdanie z akcji, podziękowanie, logo, plakat, słownictwo nacechowane emocjonalnie [podręcznik, s. 109–111, zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]	– czyta tekst ze zrozumieniem – z pomocą nauczyciela pisze podziękowanie	– zna termin <i>tekst informacyjny</i> – zna elementy sprawozdania i podziękowania jako form wypowiedzi – redaguje proste podziękowanie	– identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny – potrafi zredagować podziękowanie	– rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji – tworzy sprawozdanie z akcji charytatywnej oraz podziękowanie – w wypowiedziach poprawnie wykorzystuje słownictwo o nacechowaniu emocjonalnym
37.	Czy obok nas żyją ludożercy? I.1.1, I.1.4, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.1 – Tadeusz Różewicz, <i>List</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób powiedzieć o swoich wrażeniach – zna termin <i>list</i>	– mówi o swoich wrażeniach – charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu – zna terminy <i>przenośnia</i> i <i>apostrofa</i> – recytuje wiersz (może popełnić kilka pomyłek)	– poprawnie odczytuje główne przesłanie wiersza – zna i rozpoznaje w tekście literackim przenośnię i apostrofę – recytuje wiersz	– wyjaśnia przerośny sens zwrotów w wierszu – potrafi wskazać apostrofę i wyjaśnić jej wykorzystanie – interpretuje tekst w odniesieniu do jego formy i budowy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	<i>do ludożerców</i> – podmiot liryczny, apostrofa, przenośnia, list-apel, dyskusja, cechy listu [podręcznik, s. 112–114, zeszyt ćwiczeń, s. 72–73]			– pisze list – wie, jakie są elementy budowy tej formy wypowiedzi – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”	– recytuje wiersz, wskazując, że rozumie tekst – dyskutuje na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”, formułując własne sądy i rzeczowo argumentując, ustosunkowuje się do problemu
38.	Ciemne strony korzystania z internetu I.2.1, III.1.1 – Agnieszka Wawryniuk, <i>Złapani w sieć</i> ; Matylda Młocka, <i>Dzieci ugrzęzły w sieci</i> – artykuł prasowy, publicystyka, internet: zasady bezpiecznego korzystania [podręcznik, s. 115–117, zeszyt ćwiczeń, s. 96–97]	– czyta ze zrozumieniem teksty publicystyczne i informacyjne	– zna terminy <i>tekst publicystyczny</i> i <i>tekst informacyjny</i>	– wie, czym się różni tekst publicystyczny od tekstu informacyjnego – interpretuje tytuły artykułów prasowych – wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń płynących z internetu	– wyjaśnia przenośny sens tytułów – odczytuje z wykresu dane na temat objawów uzależnienia – rzeczowo dyskutuje na temat zagrożeń płynących z internetu, powołując się na potrzebne dane
39.	Czy możliwe jest życie bez hejtu? III.1.1, III.1.2, III.2.6 – Sieć bez przemocy – argumenty, cyberprzemoc, netykieta, działania przeciw agresji [podręcznik, s. 118–119]	– zna znaczenie słowa <i>hejt</i> – zna niektóre zagrożenia płynące z sieci	– potrafi rozpoznać wypowiedzi, które można określić jako hejt – zabiera głos w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci	– uczestniczy w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci – uczestniczy w organizacji Szkolnego Dnia bez Przemocy – pisze krótką notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna zasady etykiety językowej	– proponuje sposoby walki z hejtem – przedstawia argumenty odnoszące się do stwierdzenia, że należy przeciwstawiać się każdej formie przemocy – pisze poprawnie notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna i stosuje zasady etykiety językowej
40.	Na czym polega „chwila pojednania”?	– czyta tekst ze zrozumieniem – dzieli się	– charakteryzuje podmiot liryczny – określa sytuację liryczną	– rozpoznaje przenośnię w tekście literackim	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawienia,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.4, I.1.9 – A. Kamieńska, <i>Chwila pojednania</i> – przenośnia, przeciwstawienia (kontrast), język niewerbalny [podręcznik, s. 120]	wrażeniami z utworu		i wyjaśnia jej znaczenie – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności	wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności – wskazuje rozwiązania słowne i niewerbalne
41.	Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.4, I.1.9, II.1.1, II.1.12, II.1.13, II.2.7, II.4.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2 [podręcznik, s. 121–122]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – umie stosować spójniki – podejmuje próbę stworzenia zdań złożonych – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze podziękowanie – pisze proste opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze
42.	Piszemy sprawdzian nr 2. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Dumne dziedzictwo					
43.	„ To była taka piosenka – marzenie o wolności, że Polska może być Polską ”. I.1.1, I.1.6, I.1.7, I.1.12 – Jan Pietrzak, <i>Żeby Polska była Polską</i> – wartości, patriotyzm, symbole narodowe [podręcznik, s. 124–125]	– czyta uważnie tekst – określa temat utworu	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje wydarzenia z historii Polski	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – mówi o symbolach narodowych przedstawionych na ilustracjach – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtyścioletniej historii Polski – wypowiada się na temat	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtyścioletniej historii Polski – w sposób rzeczowy i zgodnie z zasadami dyskusji wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
				Uczeń:	
				współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu	– wyjaśnia, dlaczego do symboli narodowych należy się odnosić z szacunkiem
44.	Jak rządzić państwem – cechy dobrego króla I.1.9, I.1.10, I.1.11, I.1.17, I.1.20 – Jan z Czarnkowa, <i>Jak rządził Kazimierz królestwem i narodem</i> ; <i>Kazimierz Wielki, król Polski, funduje w Krakowie Studium Powszechne</i> – cechy władcy, obowiązki władcy, epitet, kronika [podręcznik, s. 126–127]	– czyta uważnie oba teksty – wymienia bohatera obu tekstów	– czyta średniowieczne teksty ze zrozumieniem – charakteryzuje narratora i bohatera w czytanych utworach	– rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową – wskazuje w utworze bohatera i określa jego cechy – wypowiada się na temat cech króla i jego obowiązków – wymienia, co było ważne dla bohatera	– rozpoznaje epitety określające władcę i potrafi wskazać uzasadnienie ich użycia – tworzy portret szlachetnego polityka i obywatela
45.	Jakie wydarzenie z przeszłości przypominał Henryk Sienkiewicz „ku pokrzepieniu serc”? I.1.3, I.1.4, I.1.7 – Henryk Sienkiewicz, <i>Krzyżacy</i> – powieść; cechy bohaterów; epitet, porównanie; oś czasu – Henryk Sienkiewicz [podręcznik, s. 128–137]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o wydarzeniach – zna termin <i>fikcja literacka</i> – zna termin <i>powieść</i>	– wymienia postacie historyczne przywołane w utworze – wie, czym fikcja literacka różni się od faktów historycznych – układa plan wydarzeń	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – zna podstawowe informacje na temat Henryka Sienkiewicza	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens wyrażenia „ku pokrzepieniu serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza – ocenia postępowanie króla wobec wrogów
46.	Zespalamy zdania pojedyncze. II.1.1.1, II.1.12 – <i>Kraina języka. Zdania złożone współrzędnie i podrzędnie</i>	– zna terminy <i>zdanie złożone współrzędnie</i> i <i>zdanie złożone podrzędnie</i> – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie	– rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– łączy ze sobą zdania składowe – dopisuje zdanie współrzędne lub zdanie podrzędne do zdania pojedynczego – stosuje w praktyce językowej	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje regułę dotyczącą interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– spójniki, zdanie pojedyncze, zdanie składowe, zdanie złożone współrzędnie, zdanie złożone podrzędnie; interpunkcja w zdaniach złożonych [podręcznik, s. 138–143, zeszyt ćwiczeń, s. 132–136]	pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań		różne typy zdań – stara się zachować właściwą interpunkcję w zdaniach złożonych współrzędnie	i podrzędnie
47.	„Ze zdziwienia ludzka nauka się rodzi” – poznajemy polskich naukowców III.2.4, IV.2, IV.3 – Jan Dantyszek, <i>Na traktat „O obrotach” Mikołaja Kopernika z Prus</i> – Polscy odkrywcy i wynalazcy – oś czasu – życiorys (biografia), notka [podręcznik, s. 144–145, 154–155, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]	– zna nazwiska znanych polskich uczonych	– redaguje notatki z pomocą nauczyciela	– samodzielnie tworzy notki biograficzne	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców
48.	Jan III Sobieski jako mąż i ojciec oraz jako król. I.1.9, I.1.19, I.2.5, III.2.1 – <i>List Jana III Sobieskiego do królowej Marii Kazimiery</i> – list, opis pomnika i obrazu; cechy bohatera, ocena postaci, argumenty [podręcznik, s. 123, 146–147]	– czyta tekst listu ze zrozumieniem – wie, czym jest list – podejmuje próbę opisania pomnika – podejmuje próbę napisania listu	– charakteryzuje bohaterów – pisze prosty opis pomnika – pisze krótki list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach
49.	Co dla Polaków oznacza dzień 3 maja? I. 1.20 – Franciszek Dionizy Kniaźnin, <i>Polonez 3 maja</i> ,	– wskazuje wydarzenia historyczne w utworze	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – włącza się do dyskusji na temat powodów do dumy w związku z uchwaleniem <i>Konstytucji 3 maja</i>	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji, podaje argumenty rzeczowe, logiczne

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	fragment <i>Konstytucji 3 maja</i> – dyskusja, argumenty [podręcznik, s. 148–149, 352]				i emocjonalne – potrafi w kontekście tekstu zinterpretować obraz przedstawiony w podręczniku
50.	Maria Skłodowska-Curie: uczona i obywatelka I.1.9, I.1.20 – Lluís Cugota i Luisa Vera, <i>Nazywam się Maria Skłodowska-Curie</i> [lektura czytana w całości]	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje bohaterkę utworu	– charakteryzuje bohaterkę – doskonali różne formy zapisywania pozyskanych informacji	– wymienia dokonania bohaterki i	– korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje
51.	Trzynastego marca o pół do piątej... – zapisujemy daty i godziny. II.4.1, II.4.2 – <i>Zakrety ortografii. Pisownia dat i godzin</i> – Agnieszka Frączek, <i>Zguba</i> – zapis dat; zapis godzin [podręcznik, s. 156–158, zeszyt ćwiczeń, s. 179]	– stosuje przynajmniej jedną formę zapisu daty i godziny	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny	– pisze daty i godziny poprawnie pod względem ortograficznym – stosuje różne formy zapisu daty i godziny – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin
52.	O ważnych wydarzeniach z historii naszej ojczyzny – „śpiewajmy pamięć o tych dniach”. I.1.1, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.18, I.1.20, I.2.8, II.2.1, II.2.2, II.3.1, II.4.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – J. Piłsudski, <i>Depesza o powstaniu niepodległego państwa polskiego</i> ; J. Cygan, <i>Śpiewka 1920</i> , J. Piłsudski, <i>Rok 1920</i> , plakaty z 1920 roku,	– słucha uważnie tekstu – czyta uważnie oba teksty – wie, o jakim wydarzeniu jest mowa w depeszy J. Piłsudskiego	– wie, czym jest depesza – wie, czym jest notatka biograficzna – zna najważniejsze fakty z biografii J. Piłsudskiego – określa podmiot liryczny – określa nastrój wiersza	– określa, jakim rodzajem języka została napisana depesza – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – redaguje notatkę biograficzną na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wskazuje różne sposoby przypomnienia o ważnych	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypomnienia o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	zdjęcia z rekonstrukcji w Ossowie, obraz J. Kossaka – źródła historyczne, depesza, epitet, język oficjalny i nieoficjalny, notka biograficzna – piosenka, plakat, książka [podręcznik, s. 159–163, 347, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]			wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – pisze ogłoszenie	tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej
53.	Do jakiej refleksji skłania ostatnie przemówienie radiowe prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego? II.2.1, II.2.2 – S. Starzyński, fragment ostatniego przemówienia radiowego – przemówienie; oficjalna i nieoficjalna odmiana języka [podręcznik, s. 164–165]	– czyta uważnie tekst – z pomocą nauczyciela określa adresata przemówienia	– wskazuje adresata przemówienia – mówi o swoich wrażeniach	– zna okoliczności wygłoszenia przemówienia – podaje synonimy wyrazu <i>wielka</i> – wskazuje cechy języka mówionego i języka pisanego	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydenta
54.	Stawiamy przecinki, myślniki, średniki, dwukropki... II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Interpunkcja w zdaniach złożonych</i> – zdania złożone; interpunkcja [podręcznik, s. 166–168, zeszyt ćwiczeń, s. 137–139]	– zna znaki interpunkcyjne, takie jak przecinek, średnik, dwukropki – zna zasady stosowania przecinka w zdaniach pojedynczych i złożonych	– zna znaki interpunkcyjne stosowane w zdaniach pojedynczych i złożonych – wie, jakie funkcje pełnią poszczególne znaki interpunkcyjne	– wydziela zdania składowe przecinkami – poprawnie używa kropki, przecinka, średnika w zdaniach złożonych i w wyliczeniach	– stosuje zróżnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami
55.	Jak zachowywali się harcerze podczas powstania warszawskiego?	– słucha tekstu piosenki ze zrozumieniem – wie, czym jest komiks	– określa temat pieśni i komiksu – nazywa swoje wrażenia	– rozumie dosłowne i przenośne znaczenie utworu <i>Warszawskie dzieci</i>	– wyjaśnia znaczenia przenośni w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.2.4 – Stanisław Ryszard Dobrowolski, <i>Warszawskie dzieci</i> , – Michał Romański, <i>Nic się, dziadku, nie martw</i> – przenośnia, piosenka patriotyczna, wyrazy dźwiękonaśladowcze [podręcznik, s. 169-172]			– opowiada o postawie harcerzy w czasie II wojny światowej – zauważa wyrazy dźwiękonaśladowcze w komiksie	w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek
56.	Dlaczego rotmistrz Pilecki zyskał opinię Bohatera Niezwycięzonego? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.20, II.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – pytanie retoryczne, notka biograficzna, ustna wypowiedź, list, patriotyzm [podręcznik, s. 173–176]	– wie, kim był Witold Pilecki – określa temat utworu	– określa formę tekstu (list) – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wskazuje wartości ważne dla bohatera – rozpoznaje pytania retoryczne – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego
57.	Czym jest patriotyzm? Jak go rozumiał Witold Pilecki, a jak obecnie my rozumiemy to pojęcie? I.1.5, I.1.12, I.1.17, I.1.19, I.1.20, II.2.3, II.2.6, II.2.7, III.1.1, III.1.2, III.1.6, III.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – Jakub Dorosz, <i>Rotmistrz Pilecki, Bohater Niezwyciężony</i>	– wie, co to jest patriotyzm – podaje przykład postawy patriotycznej	– włącza się do dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu – przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– dyskusja, patriotyzm, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 173–176, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]				
58.	Solidarność, czyli „razem iść do celu” I.1.12, I.1.14, I.1.20 – Marek Grechuta, <i>Solidarność</i> – wartości; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 177-178]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna pojęcie <i>solidarny</i>	– rozumie pojęcie <i>solidarny</i> – określa ogólnie temat pieśni	– wskazuje wartości w utworze – wyjaśnia znaczenie słowa <i>solidarny</i> – wie, czym był ruch „Solidarność” w Polsce – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty
59.	Przed sprawdzianem. I.1.3, I.1.9, I.2.2, II.1.12, II.1.13, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3 [podręcznik, s. 179-180]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – używa odpowiednich spójników – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – poprawnie zapisuje datę	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argumentacyjną
60.	Piszemy sprawdzian nr 3. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 3	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Wyobraźnia bez granic					
61.	W wyobraźni możesz wszystko! I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.9, I.1.14, I.1.15	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – wykonuje polecenia z tekstu, wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze	– wyodrębnia obrazy poetyckie w poezji – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię,	– wyjaśnia znaczenie czasu – objaśnia dosłowne i przenośne znaczenia w wierszu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– Zbigniew Herbert, <i>Pudelko zwane wyobraźnią</i> – podmiot liryczny; zaklęcia poetyckie, fantazja; wyrazy dźwiękonaśladowcze, dźwiękonaśladowictwo, porównanie, przenośnia, strofa, nastrój, opis krajobrazu [podręcznik, s. 182–183, zeszyt ćwiczeń, s. 58–65]	tekstu o wyobraźni	– w prosty sposób określa nastrój wiersza – charakteryzuje podmiot liryczny – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię – pisze krótki tekst o tym, do czego przydaje się wyobraźnia	określa ich funkcje – pisze, do czego przydaje się wyobraźnia	
62.	Hobbit – a kto to taki? I.1.2, I.1.14, I.1.19 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – fikcja literacka, fantastyczne postaci, narrator, świat realny i świat fikcyjny, baśń; opis bohatera, opis miejsca, fantastyka, powieść fantasy [podręcznik, s. 184–191, zeszyt ćwiczeń, s. 76]	– potrafi wymienić głównych bohaterów powieści (przedstawionych we fragmencie znajdującym się w podręczniku)	– podaje cechy wyglądu głównego bohatera, przedstawia jego historię – w prosty sposób opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy świata przedstawionego	– opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytanych fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytanych fragmencie – mówi o swoich wrażeniach
63.	Perfekcyjnie wymyślony świat Śródziemia I.1.7, I.1.11, I.1.12, I.1.13, I.1.16 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – czas, miejsce wydarzeń, fabuła utworu, narrator, kompozycja tekstu [lektura czytana w całości]	– wymienia elementy świata przedstawionego	– wskazuje narratora – określa czas akcji, miejsce akcji, bohaterów – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa narratora – określa tematykę oraz problematykę utworu – rozpoznaje fikcję literacką – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy powieści fantasy	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantasy w <i>Hobbicie</i>
64.	„Nie życzę sobie przygód, dziękuję ślicznie! Nie dziś”.	– pobieżnie zna treść utworu – potrafi w ogólny sposób	– opowiada o wydarzeniach fabuły – wskazuje wątek główny oraz wątki	– wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	Co sprawiło, że Bilbo powędrował jednak w świat? I.1.7, I.1.13, I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – plan wydarzeń, wątek główny, wątki poboczne, punkt kulminacyjny, akcja [lektura czytana w całości]	przedstawić przebieg wydarzeń	poboczne	– określa doświadczenia bohaterów literackich – określa skutki walki dobra ze złem	– wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu
65.	„A co, nie mówilem? Pan Baggins potrafi więcej, niż nam się wydaje”... Charakterystyka głównego bohatera I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – cechy bohatera, charakterystyka, cytat, plan charakterystyki postaci literackiej [lektura czytana w całości]	– wskazuje pojedyncze cechy bohatera – zarówno wyglądu, jak i zachowania – wie, z jakich elementów składa się charakterystyka	– charakteryzuje bohatera – pisze prostą charakterystykę bohatera na podstawie schematu	– odnajduje w tekście fragmenty istotne dla opisu bohatera – wyraża własny sąd o postaci – pisze charakterystykę głównego bohatera	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytatami – poprawnie pisze charakterystykę głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci
66.	Przeczytaj koniecznie tę lekturę! Nie bierz tej książki do ręki! Ten film musisz obejrzeć! Nie warto iść na ten film! I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – adaptacja, recenzja filmu lub książki, argumenty [lektura czytana w całości, zeszyt ćwiczeń, s. 53]]	– ogląda uważnie film – opowiada o filmie i o swoich wrażeniach	– określa swoje wrażenia po obejrzeniu filmu	– ocenia, czy wizja reżysera odpowiada oryginałowi – porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu – pisze recenzję na temat filmu lub książki	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, posługując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej – pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
67.	Części mowy znamy, więc je utrwalamy! II.1.1, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – części mowy odmienne i nieodmienne, funkcje części mowy w zdaniu [podręcznik, s. 194-195, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– wie, że istnieją części mowy odmienne i nieodmienne – potrafi wymienić nazwy większości z nich	– rozpoznaje w wypowiedziach części mowy odmienne i nieodmienne	– tworzy związki wyrazowe – określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych
68.	W którą stronę z czasownikiem? II.1.5, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – strony czasownika – czynna i bierna [podręcznik, s. 195–196, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– zna terminy <i>strona czynna czasownika</i> i <i>strona bierna czasownika</i>	– potrafi wskazać w zdaniu orzeczenie wyrażone czasownikiem w stronie czynnej lub biernej	– rozumie zasady budowy konstrukcji strony czynnej i biernej czasownika – przekształca konstrukcję strony biernej w czynną i odwrotnie	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi
69.	Od tekstu do przedstawienia. I.1.8, I.1.14, I.2.8, I.2.9 – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Teatrzyk Zielona Gęś</i> – humor, tytuł, miejsce akcji, tekst główny, tekst poboczny, inscenizacja, dramat, świat przedstawiony, dialog; reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler, słownictwo teatralne [podręcznik, s. 197–198, zeszyt ćwiczeń, s. 101–102]	– rozpoznaje elementy tekstu dramatycznego – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser i scenograf	– dostrzega żart w utworze – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze	– wie, czym jest komizm – zna wyróżniki tekstu dramatycznego – podział na akty i sceny; tekst główny (dialogi i monologi) i tekst poboczny – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem, wprowadzając ciekawe elementy fantastyczne

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
70.	<p>W drodze do żuipaszczy. I.1.1, I.1.2, I.1.4, I.1.14, I.1.16, I.1.18, I.2.8, II.2.7, II.3.5, III.2.1 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Żuipaszcz</i> – obraz poetycki, nastrój, efekty wizualne i dźwiękowe, dźwiękonaśladownictwo, opis postaci, powtórzenie, uczucia [podręcznik, s. 199–200, zeszyt ćwiczeń, s. 58–59]</p>	<p>– czyta tekst i potrafi wypowiedzieć się krótko na jego temat</p>	<p>– nazywa elementy obrazu poetyckiego – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – zauważa dźwiękonaśladownictwo w tekście</p>	<p>– wyodrębnia obrazy poetyckie – rozpoznaje fikcję literacką – rozpoznaje w utworze cechy fantazy – rozpoznaje w tekście epitety, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje – mówi o swoich wrażeniach – rozumie termin <i>głoska</i> i wskazuje efekty dźwiękowe w tekście – bierze udział w rozmowie</p>	<p>– wskazuje rolę dźwiękonaśladownictwa w tekście – wykorzystuje w interpretacji tekstu własne doświadczenia oraz elementy wiedzy o kulturze – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, filmu, muzyki – wygłasza tekst o charakterze argumentacyjnym</p>
71.	<p>Co zagraża światu? Jaka czeka nas przyszłość? I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Stanisław Lem, <i>Jak ocalat świat</i> – fikcja, fantastyka, hasło słownikowe, fantastyka naukowa (science fiction) [podręcznik, s. 201–206]</p>	<p>– wskazuje elementy świata przedstawionego – pobieżnie opowiada treść</p>	<p>– omawia elementy świata przedstawionego – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – opowiada treść; określa czas i miejsce akcji – charakteryzuje bohaterów</p>	<p>– rozpoznaje fikcję literacką – wie, czym jest opowiadanie fantastycznonaukowe – wymienia cechy charakterystyczne utworów fantastycznonaukowych – wskazuje puentę, punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, wyraża opinię o nich – określa przesłanie utworu</p>	<p>– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń – charakteryzując bohaterów, odnosi się do samodzielnie wybranych fragmentów tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach</p>
72.	<p>Roboty i ich świat w opowiadaniach z cyklu <i>Cyberiada</i>. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.11, I.2.12, II.2.4 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.) – fikcja, baśń, fantastyka, fantastyka naukowa (science fiction), pantomima</p>	<p>– wypowiada się na temat lektury</p>	<p>– przedstawia treść utworu – zna cechy baśni</p>	<p>– wskazuje występujące w utworze cechy baśni – wymienia elementy niebaśniowe w utworze – redaguje wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni</p>	<p>– prezentuje uczucia i emocje towarzyszące narratorowi w trakcie opisywania zdarzeń – poprawnie redaguje ciekawą wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni – wskazuje przesłanie płynące z książki – określa cechy bohaterów</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	[lektura czytana w całości]				
73.	<p>Czy <i>Cyberiada</i> to opowieść tylko o robotach? I.1.1, I.1.12, I.1.15, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.2.8, III.1.1, III.2.5 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.)</p> <p>[lektura czytana w całości]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest baśń i legenda – wymienia postacie z utworu Lema – opowiada treść wybranego opowiadania 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym się zajmują bohaterowie – relacjonuje działania postaci występujących w poszczególnych opowiadaniach 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cechy naukowców i znaczenie ich pracy – określa morały – zna cechy literatury science fiction 	<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczy w dyskusji na temat wartości badań naukowych – wskazuje cele nauki
74.	<p>Marzenia o superbohaterach. I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.19 – mit o Heraklesie, komiksy o Supermanie, Spider-Manie, Batmanie – superbohater, mit, komiks, argumentowanie własnego stanowiska [podręcznik s. 206]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest mit – pobieżnie opowiada o wydarzeniach 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy mitu – zna cechy komiksu – opowiada o wydarzeniach – wskazuje ulubionego superbohatera 	<ul style="list-style-type: none"> – zna budowę komiksu – charakteryzuje bohaterów określanych mianem <i>superbohater</i> – wymienia niezwykle zdolności bohaterów – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi samodzielnie wskazać superbohaterów znanych mu z tekstów kultury – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze, uzasadniając swój wybór
75.	<p>W jakiej postaci występują czasowniki? II.1.1, II.1.3 – <i>Kraina języka. Czasownik dokonany i niedokonany</i> – czasownik dokonany, czasownik niedokonany [podręcznik s. 207–209, zeszyt ćwiczeń, s. 144–146]</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w zdaniu 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje czasowniki w wypowiedziach – zna terminy <i>czasownik dokonany</i> i <i>czasownik niedokonany</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje w wypowiedziach czasowniki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no, -to</i> 	<ul style="list-style-type: none"> – bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no, -to</i>
76.	Poznajemy tryby w zwykłym	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest czasownik 	<ul style="list-style-type: none"> – wyróżnia różne formy czasownika, 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi określić formy 	<ul style="list-style-type: none"> – bez problemu określa formy trybu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	trybie pracy. II.1.1, II.1.4 – <i>Kraina języka. Tryby czasowników</i> – tryby czasowników [podręcznik s. 209–210, zeszyt ćwiczeń, s. 147–149]	– rozpoznaje czasowniki w tekście	w prostych przykładach rozpoznaje formy poszczególnych trybów	trybu czasowników – tworzy formy odpowiednich trybów	czasowników i bezbłędnie tworzy formy odpowiednich trybów
77.	„Poszliby na grzyby, gdyby...” – pisownia cząstki -by z czasownikami. II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia cząstki -by z czasownikami</i> – Agnieszka Frączek, <i>Gdyby kaczkom kupić wrotki...</i> – pisownia cząstki -by [podręcznik s. 211–212, zeszyt ćwiczeń, s. 180–182]	– zna zasady pisowni cząstki -by	– zna zasady pisowni cząstki -by	– pisze poprawnie cząstkę -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie cząstkę -by z różnymi formami czasowników
78.	Radość pisania. I.1.1, I.1.4, I.1.5 – Wisława Szymborska, <i>Radość pisania</i> – tytuł, przenośnia, ożywienie, pytanie retoryczne [podręcznik s. 213–214]	– czyta wiersz i podejmuje próbę przedstawienia swoich wrażeń po lekturze	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych i przenośnych – wie, czym są epitet, przenośnia, wyrazy dźwiękonaśladowcze, i potrafi wskazać niektóre w wierszu – wyodrębnia pojedyncze obrazy poetyckie – wyjaśnia sens utworu – omawia funkcje tytułu	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitet, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienie, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się na temat procesu i sensu tworzenia
79.	O pisaniu poezji z przymrużeniem oka. I.1.1, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14,	– czyta teksty – rozumie ich przekaz na poziomie dosłownym	– charakteryzuje podmiot liryczny w wierszach – określa tematykę utworów	– wyodrębnia obrazy poetyckie – omawia funkcje tytułu – określa tematykę oraz	– interpretuje tytuły wierszy – wyjaśnia obrazy poetyckie – przedstawia własne rozumienie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	I.1.15, I.1.17, I.1.18 – Juliusz Słowacki, <i>Bo mię matka moja miła</i> , Miron Białoszewski, <i>Mironczarnia</i> Tristan Tzara, [<i>Weź numer gazety...</i>] – żarty językowe, pisanie o własnej twórczości, autotematyzm [podręcznik s. 215–216]			problematykę utworów – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – objaśnia znaczenia dosłowne i przerośne w tekstach	utworów i je uzasadnia
80.	Przed sprawdzianem. I.1.2, I.1.3, I.2.2, II.1.3, II.1.4, II.1.5, III.1.3, III.1.5, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4 [podręcznik, s. 217–218]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę wskazania i opisanie cech postaci	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – wskazuje cechy charakteryzujące literaturę fantasy – rozpoznaje tryby czasownika – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – rozróżnia konstrukcje czynną i bierną – podejmuje próbę pełniejszego scharakteryzowania postaci	– zna motywy charakterystyczne dla literatury fantasy – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – używa trybów czasownika – przekształca stronę czynną w stronę bierną – pisze charakterystykę	– rozpoznaje literatury fantasy – operuje poprawnie trybami czasownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowników dokonanych i niedokonanych – poprawnie i w sposób twórczy pisze charakterystykę
81.	Piszemy sprawdzian nr 4. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 4	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Słowa i obrazy					
82.	Niezawodny sposób na słotę. I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, III.1.1, III.1.2, III.1.3 – Stanisław Grochowiak, <i>Na słotę</i> – przerośnia, anafora, budowa wiersza, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 220]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o dobrej książce	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – w sposób nieskomplikowany określa nastrój wiersza – rozpoznaje w tekście przerośnię – pisze krótki tekst o dobrej książce	– wyodrębnia obrazy poetyckie – wyjaśnia znaczenie przerośni i anafory użytych w wierszu – rozpoznaje liczbę wersów, rymy, liczbę sylab w wersie – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – objaśnia znaczenia dosłowne i przerośne w tekście – uczestniczy w rozmowie na temat książek i ciekawych	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie – określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
				tematów dla pisarzy – pisze wypowiedź argumentacyjną o dobrej książce – stosuje akapity w swojej pracy	do dobrej książki
83.	Bibliofil w pizzerii. I.1.1, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.19, I.1.20, I.2.5, II.2.2, II.3.3, III.2.1, III.2.3, III.2.5, IV.1, IV.5 – Małgorzata Musierowicz, <i>Język Trolli</i> – plan wydarzeń, punkt kulminacyjny, bohater; słownik wyrazów obcych; wypowiedź argumentacyjna; język literacki i język potoczny; dedykacja [podręcznik, s. 221–226, zeszyt ćwiczeń, s. 53–54]	– czyta tekst ze zrozumieniem – pobieżnie opowiada o wydarzeniach – zna cechy dedykacji	– opowiada o wydarzeniach – pisze plan wydarzeń – charakteryzuje bohaterów – tworzy schematyczną dedykację	– wskazuje punkt kulminacyjny – opowiada o wydarzeniach z punktu widzenia różnych bohaterów – charakteryzuje bohaterów, omawia ich uczucia i emocje – identyfikuje, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny – tworzy schematyczną, ale poprawną dedykację	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów – wyjaśnia, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników
84.	Jakie wyrazy zastępuje zaimek? II.1.1, II.1.2, II.1.4, II.1.6, III.2.9 – <i>Kraina języka. Zaimek. Rodzaje zaimków</i> – rodzaje zaimków [podręcznik, s. 227–229, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje w wypowiedziach niektóre zaimki	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne formy gramatyczne zaimków odmiennych – bezbłędnie uzupełnia zdania

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
					odpowiednimi zaimkami
85.	Dawno temu, gdy znaki ryto w kamieniu... Poznajemy historię książki. I.1.5, I.2.2, I.2.5, II.2.5, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.3 – Władysław Kopaliński, <i>Opowieść o książce</i> ; infografika: budowa książki – frazeologizmy, podtytuł [podręcznik, s. 230-235]	– czyta cicho i głośno	– doskonali ciche i głośne czytanie – wie, jak jest zbudowana książka – odnajduje etapy rozwoju książki na osi czasu	– wymienia najważniejsze etapy rozwoju książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach – omawia funkcje tytułu, podtytułu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie
86.	Książki czekają na ciebie. I.2.1, I.2.6, I.2.8, I.2.11, I.2.12, IV.3, IV.4, IV.7, IV.9 – <i>Katalogi on-line, Czytam sobie!</i> – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja; frazeologizm, sentencja; plakat, wystawa; książka artystyczna [podręcznik, s. 236–238, zeszyt ćwiczeń, s. 90–93]	– wie, czym są katalogi biblioteczne – wymienia przeczytane książki	– zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych (np. w bibliotekach szkolnych oraz on-line) – wybiórczo wykorzystuje technologię informacyjną oraz zasoby internetowe do zbierania informacji	– korzysta z informacji zawartych w katalogach – rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – wypowiada się na temat swoich zainteresowań czytelniczych	– efektywnie posługuje się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – bierze udział w dyskusji nad przyszłością książki
87.	Klasa 6 oraz... bracia Lumière polecają kino! I.1.12, I.2.8, I.2.9 – Witold Bobiński, <i>Panie, panowie! Kinematograf Lumière'a</i> – historia kina	– rozumie czytany tekst – zna kilka faktów z historii filmu	– zna historię filmu – potrafi w prosty sposób opowiedzieć o historii filmu	– podaje różnice między pierwszymi obrazami filmowymi a kinem współczesnym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf</i> ,	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf, kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	[podręcznik, s. 239–241]			kinematografia – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	informacji opracowuje filmową oś czasu
88.	Z dołu, z góry, z daleka i z bliska – czyli o pracy kamery na planie filmowym. I.1.12, I.2.8, I.2.9, I.2.13 – <i>Plany filmowe</i> – plan filmowy [podręcznik, s. 242–243, zeszyt ćwiczeń, s. 103]	– wie, czym są plany filmowe – zna definicje terminów: <i>kadr, montaż</i>	– wskazuje różnice między planami filmowymi – zna definicje terminów: <i>kadr, scena, ujęcie, montaż</i> – włącza się w redagowane <i>Kodeksu filmowca amatora</i>	– wymienia rodzaje planów filmowych – na wskazanym materiale określa rodzaj planu filmowego – zna definicje terminów: <i>kadr, kadrowanie, scena, ujęcie, montaż</i> – na ogół poprawnie redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	– ocenia przydatność poznanych planów filmowych do realizacji określonych zamysłów autorów filmu – uzasadnia twierdzenie, że ważnym środkiem języka filmu jest „punkt widzenia” kamery – redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>
89.	Nasze wrażenia po lekturze książki <i>W pustyni i w puszczy</i>. I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19, I.1.20, III.2.5, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony, powieść przygodowa, opowiadanie odtwórcze z dialogiem i elementami opisu miejsca [lektura czytana w całości]	– zna pobieżnie treść powieści – potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedstawionym	– zna treść powieści – wyodrębnia elementy fabuły utworu – wymienia bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa czas i miejsca akcji – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci – określa narratora – wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych), podaje podstawowe informacje na ich temat	– wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych) – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci, uzasadniając swój wybór
90.	Wędrujemy po Afryce wraz ze Stasiem i Nel. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.2.3, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony,	– potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedstawionym – określa czas i miejsca akcji – opowiada o niektórych wydarzeniach	– opowiada o wydarzeniach zachowując ich ciąg przyczynowo-skutkowy – tworzy ogólny plan wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach ze zrozumieniem ich ciągu przyczynowo-skutkowego – opowiada o kluczowych przygodach bohaterów – tworzy szczegółowy plan wydarzeń	– opowiada o kluczowych przygodach bohaterów, uzasadnia ich znaczenie dla przebiegu akcji – pisze opowiadanie twórcze z dialogiem i opisem miejsca

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	powieść przygodowa, wątek (główny, poboczny) [lektura czytana w całości]				
91.	Które cechy Stasia pomogły dzieciom uratować się po porwaniu i ucieczce? I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony, charakterystyka postaci, wartości [lektura czytana w całości]	– potrafi w prosty sposób scharakteryzować głównego bohatera	– pisze prostą charakterystykę	– pisze charakterystykę, uwzględniając zachowanie i umiejętności oraz wiedzę bohatera	– podaje przykłady umiejętności i wiedzy bohatera, wskazuje ich przydatność w różnych sytuacjach opisanych w utworze – pisze charakterystykę Stasia, uwzględniając dojrzewanie Stasia i zmianę jego cech – ocenia postawę moralną i patriotyczną bohatera
92.	Afrykańskie safari, czyli przewodnik dla... turystów. I.1.5, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.2, IV.3, IV.9 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat fauny i flory, obyczaje, zjawiska przyrody, przewodnik dla turystów [lektura czytana w całości]	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce – zna cechy przewodnika turystycznego	– opisuje przyrodę i obyczaje panujące w Afryce, powołując się na konkretne fragmenty z powieści – tworzy przewodnik turystyczny na podstawie książki
93.	Do jakiego gatunku należy książka <i>W pustyni i w puszczy</i>? I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.2.4 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i>	– wie, czym jest powieść	– wskazuje cechy powieści: narrator, liczba postaci, wielość wątków, akcja	– określa cechy powieści (proza, narrator, liczba postaci i wątków, akcja, szerokie tło)	– wskazuje, że utwór Sienkiewicza jest powieścią podróżniczo-przygodową

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– świat przedstawiony, powieść przygodowa, wątek (główny, poboczny), narrator, proza [lektura czytana w całości]				
94.	Jak powstaje film? I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13, III.2.8 – Władysław Ślesicki, scenariusz Władysław Ślesicki, scenopis – scenariusz, scenopis, recenzja, adaptacja, plan filmowy [podręcznik, s. 244–251, zeszyt ćwiczeń, s. 104–108]	– czyta ze zrozumieniem fragment powieści – zna terminy: <i>scenariusz</i> , <i>scenopis</i> – ogląda film (fragment)	– zna budowę scenariusza – wie, czym jest adaptacja filmowa	– porównuje tekst literacki, scenariusz i scenopis, wskazuje różnice między tymi tekstami – zna środki filmowe potęgujące napięcie – podaje przykłady adaptacji filmowych	– dobiera środki wyrazu filmowego do budowania napięcia (na wskazanym materiale) – pisze scenariusz na podstawie tekstu literackiego
95.	Zaimek i jego funkcja w zdaniu. II.1.1, II.1.2, II.1.6, II.1.13, II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka.</i> <i>Funkcja zaimków</i> – zaimek, funkcje zaimka w zdaniu [podręcznik, s. 252–254, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje niektóre zaimki w zdaniach	– zna rodzaje zaimków – wskazuje zaimki w tekście	– zna funkcje zaimków w zdaniu – przekształca tekst, stosując zaimki	– określa funkcję zaimków w zdaniu
96.	Nie moja wina, że czuje się nieswój. Pisownia przeczenia nie z zaimkami. II.1.1, II.4.1, II.4.2, IV.5 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Przeczenie „nie” z zaimkami.</i> <i>Podsumowanie pisowni przeczenia „nie” z różnymi</i>	– zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z większością części mowy	– zasadniczo stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z częściami mowy i zazwyczaj je stosuje	– stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna odstępstwa od reguły – zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy i stosuje je w praktyce	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	<p>częściami mowy</p> <p>Agnieszka Frączek, <i>Nie ten smok</i></p> <p>– pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami i innymi częściami mowy</p> <p>[podręcznik, s. 255–257, zeszyt ćwiczeń, s. 183]</p>				
97.	<p>Artyści z ambicjami – Rola mola Małgorzaty Strzałkowskiej</p> <p>I.1.3, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.2.2</p> <p>– Małgorzata Strzałkowska, <i>Rola mola</i></p> <p>– komizm</p> <p>[podręcznik, s. 258–259]</p>	<p>– czyta tekst ze zrozumieniem</p>	<p>– ocenia postawę bohaterów</p> <p>– tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i></p> <p>– recytuje wiersz</p>	<p>– wyjaśnia, na czym polega komizm wiersza</p> <p>– tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i> i umie zastosować je w wypowiedzi</p> <p>– pisze opowiadanie o najśmieszniejszej historii</p>	<p>– zna różnicę między ambicją i chorą ambicją</p> <p>– wskazuje cechy bajki</p> <p>– wymienia programy komediowe</p> <p>– interpretuje tekst satyrycznie</p>
98.	<p>Śmiech na sali... kinowej</p> <p>I.2.3, I.2.8, I.2.9, I.2.13, II.2.8, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.2.1</p> <p>– <i>Śmiech w filmie</i></p> <p>– antonim; opinia o filmie; komedia filmowa; komizm</p> <p>[podręcznik, s. 260–262]</p>	<p>– wymienia przykłady komedii filmowych</p> <p>– wie, co to jest antonim</p> <p>– podaje przykład antonimu</p>	<p>– określa elementy komizmu postaci</p>	<p>– podaje przykłady popularnych chwytów komediowych</p> <p>– występuje w pantomimie</p> <p>– formułuje opinię o wybranym filmie (zgodnie z podanym schematem)</p>	<p>– samodzielnie formułuje opinię o wybranym filmie</p>
99.	<p>Przed sprawdzianem</p> <p>I.2.2, I.2.9, II.1.1, II.2.8, II.4.1, III.1.3, III.2.1</p> <p>– terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 5</p> <p>[podręcznik, s. 263–264]</p>	<p>– czyta uważnie tekst</p> <p>– stara się wykonywać polecenia</p> <p>– rozpoznaje zaimki w tekście</p> <p>– wie, czym są plany filmowe</p>	<p>– wyszukuje odpowiedzi w tekście</p> <p>– rozpoznaje zaimki w tekście</p> <p>– zna rodzaje planów filmowych</p>	<p>– wskazuje części mowy, z którymi cząstka <i>nie</i> jest zapisywana oddzielnie</p> <p>– podaje antonimy do wskazanych wyrazów</p>	<p>– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu</p>
100.	<p>Piszemy sprawdzian nr 5.</p> <p>– terminy i formy</p>	<p>– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i</p>	<p>– stara się wykonywać polecenia</p>	<p>– na ogół poprawnie wykonuje polecenia</p>	<p>– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
	wypowiedzi poznane w rozdziale 5	wykonania poleceń			
Dbam o Polskę					
101.	O postawach Polaków wyrażających szacunek dla ojczyzny. I.1.1, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.20, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.1 – Antoni Słonimski, <i>Polska</i> – dyskusja; recytacja [podręcznik, s. 266–267]	– czyta tekst ze zrozumieniem i stara się określić, kim jest podmiot liryczny – podejmuje próbę wzięcia udziału w dyskusji według wskazówek z podręcznika	– wskazuje podmiot liryczny i adresata wiersza – wypowiada się w dyskusji	– wymienia epitety użyte w wierszu, wyjaśnia ich funkcje – dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny – pisze pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny
102.	Jest taki statek, co się zwie „Purpura”, jest taki port, co się „Polska” zowie. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.4, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.17, I.1.18, I.1.19, II.2.4, II.2.6, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.2.1, III.2.7, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>Legenda żeglarska</i> – epitety, synonim, przenośnia; legenda [podręcznik, s. 268–270]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada treść legendy	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – zna cechy legendy	– wyszukuje fragmenty opisujące okręt – formułuje zasady, którymi powinni się kierować Polacy wobec swojej ojczyzny	– odczytuje znaczenia przenośne okrętu – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach
103.	Ojej! Nowa część zdania do zapamiętania – wykrzyknik. II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Wykrzyknik</i> – wykrzyknik [podręcznik, s. 271–273,	– wie, czym jest wykrzyknik – potrafi wymienić najbardziej typowe wykrzykniki	– rozpoznaje wykrzykniki w wypowiedziach	– poprawnie wskazuje wykrzykniki w wypowiedziach – tworzy scenki z użyciem wykrzykników	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	zeszyt ćwiczeń, s. 156–157]				
104.	Oczywiście lub niestety. Jak partykuły zmieniają znaczenie wypowiedzi II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Partykuła</i> – partykuła [podręcznik, s. 273–274, zeszyt ćwiczeń, s. 157–159]	– wie, czym jest partykuła – potrafi wymienić najbardziej znane partykuły	– rozpoznaje partykuły w wypowiedziach	– wyszukuje partykuły w zdaniach – używa partykuł do modyfikacji znaczenia wypowiedzi	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł
105.	Talenty można rozwijać lub... zakopać. I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.1 – <i>Przypowieść o talentach</i> – przypowieść, puenta, postawy, wartości [podręcznik, s. 275–276, zeszyt ćwiczeń, s. 69]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia dosłowne znaczenie przypowieści	– wie, czym jest przypowieść – opisuje postawy przedstawione w przypowieści	– wyjaśnia, czym jest przypowieść i jakie są jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie przypowieści – opisuje i ocenia postawy przedstawione w przypowieści – bierze udział w rozmowie o sposobach na pomnażanie talentów – pisze o swoich talentach	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, wykazując się pomysłowością – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością
106.	„Kto powiedział i kiedy, że Mickiewicz to nie raper?” I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.7, I.2.8, I.3.3, I.3.7 – Wiesław Tupaczewski, <i>Rap Tadeusz</i> – język oficjalny i potoczny, synonimy, gra słów, etykieta językowa	– czyta tekst ze zrozumieniem – słucha uważnie nagrania	– ma świadomość nawiązania do tytułu poematu A. Mickiewicza – wyszukuje wyrazy i zwroty charakterystyczne dla języka potocznego	– odczytuje nawiązanie do tytułu poematu A. Mickiewicza – zastępuje potoczne słowa i zwroty synonimami z języka literackiego	– zna zasady etykiety językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	[podręcznik, s. 277–278, zeszyt ćwiczeń, s. 93–95]				
107.	Jakie obrazy z polowania pokazuje A. Mickiewicz we fragmencie <i>Pana Tadeusza</i>? I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.12, I.1.20, II.3.1, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz (Polowanie)</i> – zwyczaje szlacheckie, plan wypowiedzi [podręcznik, s. 279–282, 284–285]	– czyta tekst ze zrozumieniem – tworzy plan polowania	– na podstawie planu opowiada o polowaniu	– mówi o zwyczajach szlacheckich opisanych w <i>Panu Tadeuszu</i> (odwołanie do 5 klasy)	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi
108.	Polowanie odegrane na rogu – połączenie poezji i muzyki I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.2.12, I.2.13, II.3.1, I.3.6, III.2.2, IV.1 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz (Gra Wojskiego)</i> – zwyczaje szlacheckie; środki stylistyczne, recytacja [podręcznik, s. 279–285]	– wie, co to jest zgrubienie	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne	– wyszukuje we fragmencie środki stylistyczne i wyjaśnia ich funkcje – wie, co to jest zgrubienie i jaką funkcję może pełnić w tekście – opisuje obrazy poetyckie przywołane w grze Wojskiego – recytuje wybrany fragment	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i> , i uzasadnia swoje zdanie
109.	Na jakie części dzielą się wyrazy podczas odmiany? II.1.1, II.1.4, II.1.6 – <i>Kraina języka. Temat i końcówka wyrazu</i> – temat, końcówka wyrazu, końcówka zerowa, temat oboczny, <i>e</i> ruchome [podręcznik, s. 286–289, zeszyt ćwiczeń, s. 159–162]	– wie, czym są temat i końcówka wyrazu – wie, że są wyrazy, które nie mają końcówki w niektórych formach odmiany	– wyróżnia w wyrazie temat i końcówkę – wie, czym jest temat oboczny – wie, czym jest tzw. <i>e</i> ruchome w wyrazach	– wskazuje w temacie głoski oboczne – wskazuje <i>e</i> ruchome w wyrazach – układa zdania z parami wyrazów wyjaśniającymi występowanie <i>e</i> ruchomego	– wskazuje w tekście wyrazy z <i>e</i> ruchomym i wyjaśnia, na czym polegają błędy w ich użyciu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
110.	<p>Pełni nadziei płynącej z poezji Polonii – piszemy poprawnie zakończenia rzeczowników.</p> <p>II.1.1, II.1.4, II.1.6, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Pisownia -i, -ii, -ji w zakończeniach rzeczowników</i> Agnieszka Frączek, <i>Pięciu kowboi i rycerz w zbroi</i> – pisownia -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników rodzaju żeńskiego [podręcznik, s. 290–293, zeszyt ćwiczeń, s. 187–190]</p>	<p>– wie, że istnieją zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników, i pobieżnie je zna</p>	<p>– zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników</p>	<p>– zapisuje formy wyrazowe zgodnie z zasadami ortograficznymi</p>	<p>– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńskiego zakończonych na -ja – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na -ja</p>
111.	<p>Promujemy język polski i polską kulturę.</p> <p>I.1.4, I.1.12, I.1.16, I.1.18, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.8, II.2.3, II.2.4, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.7, IV.8, IV.9 – <i>Ustawa o języku polskim</i> Małgorzata Strzałkowska, <i>Zagadka, Dobrze, bo polskie</i> [podręcznik, s. 294–298]</p>	<p>– czyta ze zrozumieniem fragment <i>Ustawy o języku polskim</i> – wyszukuje wyrazy dźwiękonaśladowcze w wierszu</p>	<p>– ćwiczy czytanie łamańców językowych</p>	<p>– wyjaśnia, dlaczego język polski może sprawiać kłopoty osobom, które się go uczą – wyjaśnia sens dwuwiersza Mikołaja Reja – wymienia osoby, miejsca, produkty, potrawy (w tym regionalne), przedmioty, które mogłyby promować Polskę</p>	<p>– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski – proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny</p>
112.	<p>Co to znaczy: polegać na kimś jak na Zawiszy?</p> <p>I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, II.1.3,</p>	<p>– pamięta, czym jest hymn – opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze</p>	<p>– odwołuje się do tradycji rycerskich – opisuje postawę bohaterki utworu <i>Zachowała się jak trzeba</i></p>	<p>– wyjaśnia, w jakich okolicznościach składa się ślubowanie (przysiężenie) – wyjaśnia znaczenie słów:</p>	<p>– ocenia postawę bohaterki – wyjaśnia, dlaczego do „Inki” można odnieść słowa: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i></p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	III.1.4, III.2.1, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.2, IV.3 – <i>Hymn harcerski</i> , A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 299–303, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]			<i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i> – wymienia cechy „Inki” – podaje informacje na temat bohatera swojej szkoły	
113.	Uczymy się pisać list oficjalny. I.1.5, I.2.4, II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.3.7, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.5, III.1.6, III.2.1, IV.3 – A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn, wartości, notka biograficzna, list oficjalny [podręcznik, s. 303–305, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]	– wie, z jakich podstawowych elementów jest zbudowany list	– podejmuje próbę zredagowania listu oficjalnego według podanego schematu	– zna elementy składowe listu oficjalnego i wie, czym się różni od listu prywatnego – używa zwrotów grzecznościowych – stosuje odpowiednie formy językowe, w tym formuły początku i końca, w zależności od typu listu, sytuacji nadawcy i osoby adresata – redaguje list oficjalny według podanego schematu	– zna graficzne rozmieszczenie komponentów listu oficjalnego – poprawnie używa zwrotów grzecznościowych – redaguje list oficjalny
114.	Każdy ma w życiu swoje „Westerplatte”... I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.20, I.2.3, I.2.11, II.2.4, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.2.1, IV.1 – Jan Paweł II, <i>Homilia skierowana do młodzieży zgromadzonej na Westerplatte</i> – język, sentencja; wartości [podręcznik, s. 306–308]	– czyta tekst ze zrozumieniem	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – rozumie, czym jest symbol	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych i w płaszczyźnie przenośnej – odczytuje symbole w tekście homilii – bierze udział w rozmowie na temat najważniejszych dla siebie wartości – pisze pracę o swoim Westerplatte	– wymienia wartości, o których przypomina papież – rzeczowo i emocjonalnie dyskutuje na temat najważniejszych dla siebie wartości – poprawnie pisze pracę o swoim Westerplatte

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
115.	Przed sprawdzianem. I.1.1, I.1.4, I.1.15, I.2.2, II.1.1, II.1.4, II.1.6, II.1.9, II.2.3, II.2.7, II.2.8, II.4.1, III.1.3, III.1.4, III.1.5, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6 [podręcznik, s. 309–310]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje środki stylistyczne – zna rodzaje planów filmowych – rozpoznaje wykrzykniki w tekście	– wyjaśnia znaczenie cytatu – rozpoznaje wykrzykniki w tekście i określa, jakie uczucia wyrażają – zamienia zastosowane zgrubienia, tak aby wyrazić pozytywne odczucia – wskazuje oboczności w temacie – wskazuje wyrazy, w których występuje <i>e</i> ruchome – redaguje list oficjalny	– redaguje list oficjalny, uzasadniając swoją prośbę w nim zawartą
116.	Piszemy sprawdzian nr 6. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Smak przygody					
117.	Obieżyświat czy domator? Oceniamy głównego bohatera książki <i>W 80 dni dookoła świata</i>. I.1.1, I.1.9, I.1.11, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, I.2.6, II.2.6, II.2.8, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.5, IV.6 – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i> – bohater, charakterystyka; synonim, antonim, znaczenie wyrazu; akcja, powieść podróżniczo-przygodowa [podręcznik, s. 312–317]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje bohaterów – pobieżnie opowiada fabułę	– opowiada o wydarzeniu opisanym we fragmencie powieści – przedstawia cechy głównego bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera – podaje synonimy słowa <i>obieżyświat</i> – podaje antonimy słowa <i>obieżyświat</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych oraz słownika antonimów – pisze charakterystykę bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera, ilustrując jego cechy cytatami z tekstu – pisze wyczerpującą charakterystykę bohatera
118.	Dlaczego podróże pociągają	– tworzy ogólny plan	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń	– wskazuje punkty szczególnie	– podaje cechy, które świadczą

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	ludzi? I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.12, I.1.13, I.1.16, I.1.20, I.2.11, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.3, III.2.5, IV.9 – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i> – plan szczegółowy, akcja, powieść podróżniczo-przygodowa, opis podróży, wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 312–317]	wydarzeń – stara się opowiedzieć o swojej podróży	– opisuje ciekawą podróż	ważne dla przebiegu akcji – określa gatunek powieści – opowiada o przygotowaniach do podróży w swoim domu – wymienia tytuły książek podróżniczo-przygodowych	o tym, że przedstawiony fragment to powieść podróżniczo-przygodowa – odpowiada na pytanie zawarte w temacie; podaje argumenty na potwierdzenie tezy
119.	Dziecko i dzieciństwo – czym się różnią rzeczowniki konkretne od abstrakcyjnych? II.1.1, III.2.9 – <i>Kraina języka. Rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne</i> – rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, czym jest rzeczownik	– rozróżnia rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne	– wyszukuje rzeczowniki abstrakcyjne wśród podanych części mowy	– dopasowuje rzeczowniki abstrakcyjne do przysłów
120.	Znamy już wszystkie części mowy! II.1.1, II.1.2, II.1.3, II.1.4, II.1.6, II.1.9 – <i>Kraina języka. Części mowy</i> – powtórzenie – części mowy [podręcznik, s. 318, 320, zeszyt ćwiczeń, s. 163–169]	– zna części mowy – wie, że dzielą się na odmienne i nieodmienne	– zna części mowy odmienne i nieodmienne – wskazuje w tekście poznane części mowy	– odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych
121.	Kto chce być	– czyta tekst ze zrozumieniem	– określa postawę podmiotu lirycznego	– podaje cechy dwóch	– podaje przykłady

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	<p>wewnątrz zdarzeń, a kto woli być widzem? I.1.1), I.1.4), I.1.6), I.1.9), I.1.14), I.1.16), I.1.18), I.1.20); I.1.2), I.2.3), I.2.11), II.2.8); III.1.1) – Jeremi Przybora, <i>No i jak tu nie jechać?</i> – pytanie retoryczne, antonimy, rytm, refren, podmiot liryczny [podręcznik, s. 321-322]</p>	<p>– zauważa dwie przeciwstawne postawy</p>	<p>– próbuje się wypowiadać o przeciwstawnych postawach – wie, czym jest pytanie retoryczne – za pomocą poleceń określa rytm wiersza</p>	<p>postaw wymienionych przez poetę – bada budowę wiersza – zauważa pytanie retoryczne, określa rytm wiersza</p>	<p>swojego zachowania w różnych sytuacjach świadczące o byciu widzem lub uczestniczeniu w zdarzeniach – potrafi wskazać związek między budową a treścią wiersza</p>
122.	<p>Bohaterowie na tropach przygody. I.1.1), I.1.3), I.1.7), I.1.11), I.1.12), I.1.19), I.1.20), III.1.1), III.1.3), III.1.4), III.2.1), III.2.5), III.2.7), III.2.8), III.2.9), IV.1) – Alfred Szklarski, <i>Tomek u źródeł Amazonki</i> – przebieg wydarzeń, powieść przygodowa, ćwiczenia słownikowe, charakterystyka, rodzaje zdań, opowiadanie twórcze, scenariusz filmowy [podręcznik, s. 322-328]</p>	<p>– ma pobieżną wiedzę na temat treści utworu – wspólnie z innymi wykonuje plan charakterystyki</p>	<p>– wskazuje elementy świata przedstawionego – określa czas i miejsce akcji – przedstawia wydarzenia opisane w utworze – wie, czym jest powieść przygodowa – wykonuje plan charakterystyki – wskazuje cechy tytułowego bohatera</p>	<p>– przedstawia przebieg akcji we fragmencie powieści – wskazuje cechy powieści przygodowej we fragmencie utworu – charakteryzuje tytułowego bohatera – pisze opowiadanie o dalszych losach bohatera</p>	<p>– wskazuje cechy powieści przygodowej we fragmencie utworu i na podstawie innych znanych mu tekstów – charakteryzuje tytułowego bohatera, umiejętnie korzystając z konstrukcji podanych w ćwiczeniach – poprawnie pisze ciekawe opowiadanie o dalszych losach bohatera – tworzy scenariusz filmowy na podstawie fragmentu książki lub napisanego opowiadania</p>
123.	<p>Znawstwo pisowni, doradztwo językowe, poradnictwo ortograficzne. II.1.1, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Zakończenia</i></p>	<p>– wie, że istnieją różne sposoby zapisywania rzeczowników o podobnie brzmiących zakończeniach: <i>-ctwo, -dztwo,</i></p>	<p>– zna zasady pisowni rzeczowników zakończonych na <i>-ctwo, -dztwo, -stwo</i> – tworzy rzeczowniki zakończone na <i>-ctwo, -dztwo, -stwo</i> od podanych wyrazów</p>	<p>– zna i stosuje zasady pisowni rzeczowników zakończonych na <i>-ctwo, -dztwo, -stwo</i> – tworzy rzeczowniki zakończone na -</p>	<p>– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na <i>-ctwo, -dztwo, -stwo</i> w tekście i omawia zastosowaną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	-stwo, -ctwo, -dztwo – Agnieszka Frączek, <i>Guzik</i> – pisownia rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo [podręcznik, s. 329–330, zeszyt ćwiczeń, s. 191–197]	-stwo		ctwo, -dztwo, -stwo od podanych wyrazów i poprawnie je zapisuje – tworzy tekst z użyciem rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo	zapisanych rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo
124.	Co za fantastyczne zakończenie roku! Projektujemy film na podstawie fragmentu książki „Felix, Net i Nika”. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.14, I.1.16, I.1.19, II.2.6, II.2.7, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.2.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – powieść sensacyjno-przygodowa, świat przedstawiony, opowiadanie twórcze, scenopis [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, co to jest powieść sensacyjno-przygodowa – wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego	– właściwie rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wskazuje cechy bohaterów – pisze w prosty sposób dalszy ciąg przygód bohaterów	– samodzielnie rozpoznaje cechy powieści sensacyjno-przygodowej – opisuje świat przedstawiony we fragmencie powieści – samodzielnie charakteryzuje bohaterów – pisze według własnego pomysłu dalszy ciąg przygód bohaterów – tworzy według wskazówek scenariusz filmu na podstawie fragmentu powieści	– samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu – w sposób poprawny pisze ciekawy dalszy ciąg przygód bohaterów – samodzielnie opracowuje scenariusz filmu na podstawie przeczytanego fragmentu
125.	Wiemy, jak poprawnie składać słowa. II.1.1, II.1.8, II.1.10, II.1.11, II.1.12, II.1.13 <i>Kraina języka. Części zdania – powtórzenie</i> – składnia [podręcznik, s. 337–338,	– zna podstawowe pojęcia z zakresu składni – wie, czym są grupa podmiotu i grupa orzeczenia, niekiedy potrafi je wskazać	– wspólnie z klasą tworzy słownik pojęć składniowych – wskazuje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – w większości przypadków używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – w prostych przykładach dopasowuje	– tworzy słownik pojęć składniowych – określa funkcje wyrazów w zdaniu – poprawnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – używa odpowiednich	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłędnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłędnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	zeszyt ćwiczeń, s. 171–173]		wykresy do zdań	spójników do łączenia zdań składowych – oddziela zdania składowe w zdaniach złożonych – dopasowuje wykresy do zdań	– potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak i z punktu widzenia stylistyki
126.	Jakie cechy Janka pozwoliły mu dotrzeć na biegun? I.2.1, I.2.3, II.2.3, II.2.5, II.2.6, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.8, IV.9 – Jan Mela, <i>Poza horyzonty</i> – autor, bohater, motto, charakterystyka bohatera, list oficjalny, list-podziękowanie, plan wyprawy wakacyjnej [podręcznik, s. 339–342, zeszyt ćwiczeń, s. 110–113]	– określa autora i bohatera tekstu – podejmuje próbę napisania listu - podziękowania	– charakteryzuje bohatera tekstu – pisze prosty list-podziękowanie – tworzy proste hasło reklamowe	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie motta – wyjaśnia znaczenie nazwy fundacji Jana Meli – pisze list-podziękowanie – wspólnie z grupą opracowuje trasę wycieczki – tworzy hasło reklamowe	– wyjaśnia znaczenie motta – bezbłędnie pisze wyczerpujący list-podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy poprawne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe
127.	„Ciekawe życie mają tylko ci, którzy potrafią tę ciekawość dostrzec” – przygody trojga przyjaciół z powieści Rafała Kosika. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.11, I.1.14, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – świat przedstawiony: bohaterowie, czas i miejsce wydarzeń, plan wydarzeń [lektura czytana w całości]	– przedstawia w sposób podstawowy elementy świata przedstawionego – wskazuje pojedyncze cechy bohaterów – opowiada o ich przygodach	– opisuje świat przedstawiony w powieści – charakteryzuje bohaterów – układa plan wydarzeń	– weryfikuje swoją wersję wydarzeń z fabułą książki – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich przygód i przyjmowanych postaw	– przedstawia fabułę, umiejscawiając poszczególne wydarzenia w elementach świata przedstawionego – samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu
128.	„Musimy tylko działać	– wymienia cechy bohaterów	– wskazuje cechy bohaterów	– wskazuje zalety i wady	– mówi o zyskach ze współdziałania

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	<p>wspólnie. To nasz jedyna szansa” – dzięki jakim cechom bohaterowie wyszli cało z trudnych sytuacji? I.1.11, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.2, III.2.1 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – bohaterowie, charakterystyka, argumentacja, cytowanie [lektura czytana w całości]</p>	<p>– podejmuje próbę napisania charakterystyki</p>	<p>w kontekście ich zachowań – pisze charakterystykę</p>	<p>każdego z bohaterów – wskazuje, jakie umiejętności i cechy osobowości pozwoliły bohaterom wyjść cało z trudnych sytuacji – pisze wyczerpującą charakterystykę, odwołując się do fragmentów książki</p>	<p>ludzi – poprawnie pisze charakterystykę, potwierdzając spostrzeżenia umiejętnie zastosowanymi cytatami</p>
129.	<p>„Jestem sztuczną inteligencją. To coś więcej niż być człowiekiem” – jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii? I.1.12, I.1.13, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.2, IV.3, IV.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – sposoby budowania napięcia, dyskusja [lektura czytana w całości]</p>	<p>– wie, że istnieją korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii</p>	<p>– zauważa korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii – podejmuje próbę uczestniczenia w dyskusji</p>	<p>– wyjaśnia, jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii – uczestniczy w dyskusji – podaje argumenty – szuka informacji w różnych źródłach</p>	<p>– rzeczowo dyskutuje o korzyściach i zagrożeniach związanych ze światem rozwiniętej technologii, odwołując się do różnych przykładów i doświadczenia – szuka informacji w różnych źródłach, poddaje je krytycznej analizie</p>
130.	<p>„Felix, Net i Nika”, czyli jakie gatunki powieści można jeszcze znaleźć w utworze</p>	<p>– wie, że istnieją różne rodzaje powieści</p>	<p>– wymienia cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction</p>	<p>– wskazuje w utworze cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction</p>	<p>– wskazując cechy różnych rodzajów powieści w omawianej książce, potrafi je uargumentować, odnosząc się do właściwych</p>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	Rafała Kosika? I.1.3, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.4 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net</i> <i>i Nika</i> oraz <i>Gang</i> <i>Niewidzialnych Ludzi</i> – gatunki powieści, sposoby budowania napięcia, narracja [lektura czytana w całości]			– wyszukuje cytaty w książce	fragmentów
131.	Przed sprawdzianem I.1.1, I.1.9, I.1.10, I.1.15, I.2.5, II.1.1, II.1.6, II.2.7, II.2.8, II.4.1, III.1.4, III.2.1 – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę stworzenia opowiadania twórczego	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – zastępuje podane określenie synonimem – rozpoznaje cechy głównego bohatera – pisze proste opowiadanie twórcze	– zastępuje podane określenie właściwym synonimem – wyjaśnia znaczenie podanego określenia – w większości przypadków używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – redaguje opowiadanie twórcze	– wypisuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne – używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – tworzy ciekawe i poprawne językowo opowiadanie twórcze
132.	Piszemy sprawdzian nr 7. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7 [podręcznik, s. 343–344]	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Kartki z kalendarza					
133.	Oddajemy hold poległym harcierzom. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19 1 listopada – Jerzy Dargiel, <i>Harcerski marsz żałobny</i> [podręcznik, s. 346; lekcja powinna być przeprowadzona przed 1	– czyta tekst	– rozpoznaje adresata wiersza	– wie, czym się zajmowali harcerze w Szarych Szeregach	– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny oddaje hołd poległym harcierzom

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	[listopada]				
134.	Droga do niepodległości. I.1.12, I.1.14 11 listopada – Józef Piłsudski, przemówienie do żołnierzy (fragmenty); Tadeusz Kasprzycki, przemówienie do żołnierzy (fragmenty) – notka biograficzna [podręcznik, s. 347; lekcja powinna być przeprowadzona przed 11 listopada]	– słucha tekstu ze rozumieniem	– wie, czym jest notatka biograficzna	– analizuje teksty źródłowe – redaguje notkę biograficzną (Józef Piłsudski) – charakteryzuje styl przemówień na przykładzie podanych fragmentów tekstów	– gromadzi informacje na temat miejsz związanych z historią (w swojej okolicy) i przedstawia te informacje w formie prezentacji
135.	O jakim Bożym Narodzeniu mówi Matka Teresa z Kalkuty? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.3.2, II.3.3, III.1.1 25 grudnia – Matka Teresa z Kalkuty, <i>Zawsze wtedy jest Boże Narodzenie</i> – anafora [podręcznik, s. 348; lekcja powinna być przeprowadzona przed 25 grudnia]	– czyta utwór	– wie, czym jest notatka biograficzna	– redaguje notkę biograficzną (Matka Teresa z Kalkuty) – wyjaśnia związek tekstu z Bożym Narodzeniem	– tworzy zasady postępowania człowieka wrażliwego
136.	Kto puka do naszych drzwi? – rozmawiamy o akceptacji i tolerancji. I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, III.1.1 6 stycznia	– rozmawia na temat Święta Trzech Króli	– wie, że Trzej Królowie byli przybyszami z dalekich krajów	– zastanawia się nad problemem akceptacji i tolerancji wobec innych ludzi	– rzeczowo dyskutuje na temat tolerancji i akceptacji innych, odwołując się do innych tekstów kultury i doświadczeń życiowych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
Uczeń:					
	– Ernest Bryll, <i>Ktoś pukał</i> – wartości, tolerancja, dyskusja [podręcznik, s. 349; lekcja powinna być przeprowadzona przed 6 stycznia]				
137.	Pomnik z prawdy dla walczących o prawdę. I.1.9, I.1.12 1 marca – Leszek Andrzej Mroczkowski, <i>Ostatni list do Matki</i> – wartości, dyskusja [podręcznik, s. 350; lekcja może być przeprowadzona przed 1 marca lub włączona do lekcji o D. Siedzikównie]	– czyta tekst	– zna podstawowe fakty związane z podziemiem antykomunistycznym	– zna najważniejsze fakty związane z podziemiem antykomunistycznym – przypomina nazwiska Witolda Pileckiego, Danuty Siedzikówny	– rozmawia o wartościach, o które walczyli żołnierze wyklęci
138.	Nie tylko śmigus dyngus. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.19, I.1.20 Wielkanoc – ks. Jan Twardowski, <i>Wielkanocny pacierz</i> – wartości, praca nad sobą, dyskusja [podręcznik, s. 351; lekcja powinna być przeprowadzona przed Wielkanocą]	– czyta ze zrozumieniem tekst	– wypowiada się o nastroju wiersza – redaguje proste życzenia wielkanocne dla osoby wypowiadającej się w wierszu	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – redaguje tekst życzeń wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu	– wyjaśnia, jaką postawę reprezentuje podmiot liryczny – poprawnie i w sposób ciekawy redaguje tekst życzeń wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu
139.	Witaj, majowa jutrzeńko! I.1.12, I.1.14, I.1.17, I.1.19,	– czyta tekst – wie, z czym wiąże się data 3	– określa nastrój utworu – przyporządkowuje podane informacje	– korzysta z dostępnych źródeł informacji	– omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
	l.1.20 3 maja – Józef Relidzyński, <i>Radosny dzień</i> [podręcznik, s. 352; lekcja powinna być przeprowadzona przed 3 maja]	maja	odpowiednim postaciom	– wypowiada się na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – tworzy notatkę według własnej koncepcji (np. graf, tabela), zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	– odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych. Nie potrafi, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego wiedza i umiejętności wykraczają poza wymagania na ocenę bardzo dobrą, wykazuje się szczególnym zainteresowaniem przedmiotem; pracuje nad własnym rozwojem; wykazuje się bardzo dobrą znajomością lektur; formułuje dojrzałe, samodzielne sądy; ma bogate słownictwo, którym świadomie umie operować.

JĘZYK POLSKI. ZAMIEŃMY SŁOWO. KLASA 7

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Poznajemy nasz nowy podręcznik podręcznik <i>Zamieńmy słowo</i> , klasa 7	<ul style="list-style-type: none"> - zapoznaje się ze spisem treści - rozróżnia lekcje literackie, językowe i kulturowe - podaje przykłady lektur obowiązujących i uzupełniających - zna podstawowe zasady korzystania z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> - orientuje się w budowie podręcznika - rozpoznaje lekcje literackie, językowe i kulturowe - zna obowiązujące lektury podstawowe i uzupełniające - zna zasady korzystania z podręcznika 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia budowę podręcznika - wyjaśnia, czym różnią się lekcje literackie od językowych i kulturowych - rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające - korzysta ze spisu treści, indeksu i informacji w ramach 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta ze spisu treści, indeksu i informacji w ramach - wypowiada się na temat doboru tekstów w podręczniku - wymienia lektury obowiązkowe i uzupełniające 	<ul style="list-style-type: none"> - świadomie korzysta z podręcznika
Rozdział I. Ambicja						
2.	1.* Kim jestem i dokąd zmierzam? Katarzyna Ryrych, <i>Król</i> (fragmenty) * Numeracja w wymaganiach edukacyjnych odpowiada numerom scenariuszy lekcji, zawartym w publikacji <i>Zamieńmy słowo. Poradnik nauczyciela</i> dla klasy 7	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje bohatera tekstu - wstępnie przedstawia siebie - zna pojęcie życiowego celu - wstępnie określa własne cele życiowe - przysłuchuje się dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje bohatera tekstu - przedstawia siebie - wie, co to jest cel życiowy - określa własne cele życiowe - stara się brać udział w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> - zbiera informacje o bohaterze tekstu - wyczerpująco przedstawia siebie - krótko mówi o swoich celach życiowych - bierze udział w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje bohatera tekstu - tworzy wypowiedź na swój temat - wyjaśnia, co to jest cel życiowy - wypowiada się na temat własnych celów życiowych - czynnie uczestniczy w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
3.	2. Czym jest ambicja? Biblia, Księga Rodzaju (fragment)	<ul style="list-style-type: none"> - zna słowo <i>ambicja</i> - zna pojęcie <i>synonim</i> - wie, że tekst ma znaczenie przenośne - zna pojęcie <i>aforyzm</i> - zna kilka związków frazeologicznych wywodzących się z Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>ambicja</i> - wie, co to jest <i>synonim</i> - dostrzega przenośne sensy opowieści o wieży Babel - wie, co to jest <i>aforyzm</i> - zna związki frazeologiczne wywodzące się z Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, co to jest <i>ambicja</i> - wyjaśnia, co to jest <i>synonim</i> - omawia przenośne znaczenia opowieści biblijnej - wyjaśnia, co to jest <i>aforyzm</i> - podaje przykłady związków frazeologicznych wywodzących się z Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>ambicja</i> - podaje synonimy słowa <i>ambicja</i> - interpretuje biblijną opowieść - wskazuje aforyzmy - wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych wywodzących się z Biblii 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
4.	3. Ambicja drogą do sukcesu? Sławomir Mrozek, <i>Artysta</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia elementy świata przedstawionego w tekście - wie, co to jest alegoria - wymienia cechy postawy bohatera - zna pojęcia <i>celebryta</i> i <i>artysta</i> - wie, jakie jest przesłanie utworu Mrozka - pod nadzorem pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> - porządkuje elementy świata przedstawionego w tekście - rozpoznaje alegorię - omawia postawę bohatera - rozróżnia pojęcia <i>celebryta</i> i <i>artysta</i> - rozpoznaje przesłanie utworu - pisze ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego w tekście - podaje przykłady alegorii - zna przyczyny niepowodzenia bohatera - wskazuje różnicę między celebrytą a artystą - wypowiada się na temat przesłania utworu - pisze ciekawe ogłoszenie 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje elementy świata przedstawionego w tekście - omawia funkcje alegorii - ocenia postawę bohatera i przyczyny jego niepowodzenia - omawia różnice między celebrytą a artystą - formułuje przesłanie utworu - pisze ogłoszenie zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
5.	4. Krótko, zwięźle i na temat, czyli jak napisać dobre streszczenie Maja Strzeżak, <i>Ambicja – kiedy pomaga, a kiedy przeszkadza nam żyć</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje streszczenie - pod nadzorem pisze streszczenie - stara się czytać ze zrozumieniem - dostrzega informacje w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy streszczenia - pisze streszczenie - czyta ze zrozumieniem - wydobywa informacje z tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest streszczenie - pisze dobre streszczenie - czyta płynnie ze zrozumieniem - porządkuje informacje z tekstu - dostrzega główną myśl tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> - szczegółowo omawia cechy streszczenia - pisze streszczenie zgodnie z wymogami - logicznie porządkuje informacje z tekstu - wskazuje główną myśl tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
6.	5. Anatomia wyrazu słowotwórstwo	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie słowotwórstwa - zna terminy <i>wyraz podstawowy</i> i <i>wyraz pochodny</i> - zna pojęcia podstawy słowotwórczej, tematu słowotwórczego i definicji słowotwórczej - zna pojęcie formantu - wie, że są różne rodzaje formantów 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym zajmuje się słowotwórstwo - wie, czym jest wyraz podstawowy, a czym wyraz pochodny - wie, co to jest podstawa słowotwórcza i temat słowotwórczy - próbuje tworzyć definicje słowotwórcze - wie, co to jest formant - zna rodzaje formantów 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat słowotwórstwa - wyjaśnia, czym są wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne - wskazuje podstawę słowotwórczą i temat słowotwórczy - tworzy definicje słowotwórcze - wskazuje formant - omawia różne rodzaje formantów 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym zajmuje się słowotwórstwo - rozpoznaje wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne - rozróżnia podstawę słowotwórczą i temat słowotwórczy - poprawnie tworzy definicje słowotwórcze - wskazuje w wyrazie formant i rozpoznaje jego rodzaj 	<ul style="list-style-type: none"> - świadomie stosuje w swoich wypowiedziach wyrazy podstawowe i pochodne

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
7.	6. Mała cząstka – wielkie znaczenie słowotwórstwo	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że formant pełni funkcję znaczeniową - zna pojęcie kategorii znaczeniowej - wie, jakie znaczenia są nadawane wyrazom przez formanty 	<ul style="list-style-type: none"> - zna funkcję formantów - rozumie pojęcie kategorii znaczeniowej - rozpoznaje znaczenia nadawane wyrazom przez formanty 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia funkcję znaczeniową formantów - podaje przykłady kategorii znaczeniowych wyrazów 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia funkcję znaczeniową formantów - omawia kategorie znaczeniowe wyrazów 	<ul style="list-style-type: none"> - świadomie stosuje w swoich wypowiedziach wyrazy należące do różnych kategorii znaczeniowych
8.	7. Co pomaga w osiągnięciu celu? Kazimierz Wierzyński, <i>Dyskobol</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że liryka to jeden z rodzajów literackich - zna podstawowe cechy utworów lirycznych - wie, czym jest podmiot liryczny - rozumie tematykę wiersza - zna podstawowe środki artystyczne 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym cechuje się liryka jako rodzaj literacki - wymienia cechy utworów lirycznych - wyjaśnia, czym jest podmiot liryczny - próbuje określić tematykę wiersza - zna środki artystyczne 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje lirykę jako rodzaj literacki - wskazuje cechy utworów lirycznych - wypowiada się na temat podmiotu lirycznego - określa tematykę wiersza - rozpoznaje w tekście środki artystyczne 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>liryka</i> - omawia cechy utworów lirycznych - charakteryzuje podmiot liryczny - omawia tematykę wiersza - podaje przykłady środków artystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst liryczny

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
9.	8. Nie ma jak rodzina! słowotwórstwo	<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest rodzina wyrazów – zna pojęcia <i>wyraz pokrewny, rdzeń, rdzenie oboczne</i> – wie, że wyrazy mają znaczenie realne i znaczenie słowotwórcze 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to jest rodzina wyrazów – objaśnia pojęcia <i>wyraz pokrewny, rdzeń, rdzenie oboczne</i> – rozróżnia realne i słowotwórcze znaczenie wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje rodzinę wyrazów – rozpoznaje wyrazy pokrewne – wskazuje rdzeń i oboczności w wyrazach pokrewnych – wyjaśnia różnicę między realnym a słowotwórczym znaczeniem wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wyrazów należących do jednej rodziny – tworzy wyrazy pokrewne – przedstawia na wykresie zależności między wyrazami pokrewnymi – rozpoznaje realne i słowotwórcze znaczenie wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> – świadomie stosuje wyrazy pokrewne w swoich wypowiedziach – wyjaśnia pojęcie <i>etymologia</i>
10.	9. Złożony charakter wyrazów słowotwórstwo	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym są wyrazy złożone – wie, że wyrazy złożone dzielą się na złożenia, zestawienia i zrosty – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów złożonych 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym są wyrazy złożone – zna zasady tworzenia złożzeń, zestawień i zrostów – zna zasady pisowni wyrazów złożonych 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje wyrazy złożone w tekście – omawia zasady tworzenia złożzeń, zestawień i zrostów – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów złożonych 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy wyrazy złożone – podaje przykłady złożzeń, zestawień i zrostów – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów złożonych 	<ul style="list-style-type: none"> – świadomie stosuje wyrazy złożone w swoich wypowiedziach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
11.	10. Sztuka przekonywania Aneta Załazińska, <i>Kurs fotografii, czyli o tym, co to jest przekonywanie</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że epika to jeden z rodzajów literackich - zna podstawowe cechy utworów epickich - wie, czym jest narrator - wie, czym jest argument, a czym przykład - zna rodzaje argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym cechuje się epika jako rodzaj literacki - wymienia cechy utworów epickich - wyjaśnia, czym jest narrator - wyjaśnia, czym jest argument, a czym przykład - wymienia rodzaje argumentów - próbuje formułować argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje epikę jako rodzaj literacki - wskazuje cechy utworów epickich - wypowiada się na temat narratora - odróżnia argumenty od przykładów - omawia rodzaje argumentów - formułuje argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>epika</i> - omawia cechy utworów epickich - charakteryzuje narratora - wskazuje argumenty i przykłady w tekście - rozpoznaje rodzaje użytych argumentów - poprawnie formułuje argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst epicki.

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
12.	11. Zmierz się z rozprawką sekcja <i>Mam lekkie pióro</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym jest rozprawka - zna pojęcia <i>teza</i> i <i>hipoteza</i> - zna pojęcia <i>argument</i> i <i>kontrargument</i> - wie, że argumenty należy hierarchizować - wie, że rozprawka powinna zawierać wnioski - wie, że wywód powinien być uporządkowany - wie, czym jest plan kompozycyjny - pod kierunkiem nauczyciela pisze rozprawkę z tezą 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy rozprawki - wie, czym jest teza, a czym hipoteza - wie, czym jest argument, a czym kontrargument - wie, na czym polega hierarchizacja argumentów - wie, co to jest wniosek - rozumie konieczność porządkowania wywodu - zna zasady tworzenia planu kompozycyjnego - pisze rozprawkę z tezą 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy rozprawki - wyjaśnia, czym jest teza, a czym hipoteza - wyjaśnia, czym jest argument, a czym kontrargument - wyjaśnia, na czym polega hierarchizacja argumentów - wyjaśnia, co to jest wniosek - próbuje uporządkować wywód - pracuje nad planem kompozycyjnym - pisze rozprawkę z tezą 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy rozprawki - rozróżnia tezę i hipotezę - formułuje argumenty i kontrargumenty - hierarchizuje argumenty - formułuje wnioski - porządkuje wywód - sporządza plan kompozycyjny - pisze rozwiniętą rozprawkę z tezą 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze rozwiniętą rozprawkę z tezą, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
13.	81. Co wiemy o świecie Balladyny LEKTUROWNIK Juliusz Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że dramat to jeden z rodzajów literackich - zna podstawowe cechy utworów dramatycznych - wie, że tragedia jest gatunkiem dramatu - wie, czym się różni realizm od fantastyki - wie, że akcja dramatu dzieli się na etapy - zwraca uwagę na czas i miejsce wydarzeń oraz bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym cechuje się dramat jako rodzaj literacki - zna cechy utworów dramatycznych - wie, czym cechuje się tragedia - wyodrębnia wydarzenia - odróżnia zdarzenia realistyczne od fantastycznych - zna etapy rozwoju akcji dramatycznej - rozpoznaje czas i miejsce wydarzeń - rozpoznaje bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje dramat jako rodzaj literacki - wskazuje cechy utworów dramatycznych - wymienia cechy tragedii - porządkuje wydarzenia - wskazuje zdarzenia realistyczne i fantastyczne - nazywa etapy rozwoju akcji dramatycznej - określa czas i miejsce wydarzeń - wymienia bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>dramat</i> - omawia cechy utworów dramatycznych - omawia cechy tragedii - określa przyczyny zdarzeń - omawia zdarzenia realistyczne i fantastyczne - omawia etapy rozwoju akcji dramatycznej - omawia czas i miejsce wydarzeń - charakteryzuje bohaterów 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
14.	82. Relacje w <i>Balladynie</i> LEKTUROWNIK Juliusz Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna bohaterów - dostrzega relacje między bohaterami - rozumie pojęcie bohatera tragicznego 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat bohaterów - określa relacje między bohaterami - wie, kto to jest bohater tragiczny 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje bohaterów - omawia relacje między bohaterami - wskazuje bohatera tragicznego 	<ul style="list-style-type: none"> - ocenia bohaterów - określa przyczyny i skutki relacji między bohaterami - wyjaśnia, dlaczego dana postać jest bohaterem tragicznym 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
15.	83. Balladyno, jaka naprawdę jesteś? LEKTUROWNIK Juliusz Słowacki, <i>Balladyna</i>	<ul style="list-style-type: none"> szuka informacji w tekście wskazuje fragmenty informujące o cechach i emocjach postaci wie, co to jest cel i motyw działania pisze prostą charakterystykę Balladyny 	<ul style="list-style-type: none"> wydobywa informacje z tekstu rozpoznaje cechy i emocje bohaterki rozpoznaje cele i motywacje działania postaci pisze charakterystykę Balladyny 	<ul style="list-style-type: none"> porządkuje informacje z tekstu nazywa cechy i emocje bohaterki określa cele i motywacje działania postaci pisze ciekawą charakterystykę Balladyny 	<ul style="list-style-type: none"> logicznie porządkuje informacje z tekstu omawia cechy i emocje bohaterki omawia cele i motywacje działania postaci pisze ciekawą i rozwiniętą charakterystykę Balladyny 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
16.	12. Ambicja. Podsumowanie rozdziału I	<ul style="list-style-type: none"> wie, czym cechuje się streszczenie, próbuje je napisać ma podstawową wiedzę z zakresu słowotwórstwa pod kierunkiem nauczyciela pisze ogłoszenie i rozprawkę z tezą rozpoznaje, że tekst należy do liryki lub epiki 	<ul style="list-style-type: none"> wie, czym cechuje się streszczenie, umie je napisać dysponuje wiedzą z zakresu słowotwórstwa pisze ogłoszenie i rozprawkę z tezą zna cechy liryki i epiki jako rodzajów literackich 	<ul style="list-style-type: none"> omawia cechy streszczenia i wykorzystuje tę wiedzę w praktyce wykorzystuje wiedzę z zakresu słowotwórstwa pisze ciekawe ogłoszenie i rozwiniętą rozprawkę z tezą wymienia cechy liryki i epiki jako rodzajów literackich, podaje przykłady utworów 	<ul style="list-style-type: none"> pisze streszczenie stanowiące esencję tekstu funkcjonalnie korzysta z wiedzy z zakresu słowotwórstwa pisze ogłoszenie i rozprawkę z tezą zgodnie z wymogami dokładnie omawia cechy liryki i epiki jako rodzajów literackich 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale I
Rozdział II. Sprawiedliwość						

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
17.	13. Porozmawiajmy o sprawiedliwości Michel Piquemal, <i>Podział według wyroków bożych</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>sprawiedliwość</i> - zna pojęcie <i>synonim</i> - wymienia atrybuty <i>sprawiedliwości</i> - wie, że tekst ma przesłanie - tworzy prostą wypowiedź inspirowaną aforyzmem 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>sprawiedliwość</i> - wie, co to jest <i>synonim</i> - rozumie atrybuty <i>sprawiedliwości</i> - rozumie przesłanie tekstu - tworzy wypowiedź inspirowaną aforyzmem 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, co to jest <i>sprawiedliwość</i>, - wyjaśnia, czym jest <i>synonim</i> - omawia atrybuty <i>sprawiedliwości</i> - omawia przesłanie tekstu - tworzy ciekawą wypowiedź inspirowaną aforyzmem 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>sprawiedliwość</i> - podaje synonimy słowa <i>sprawiedliwość</i> - objaśnia atrybuty <i>sprawiedliwości</i> - wyjaśnia przesłanie tekstu - tworzy rozbudowaną wypowiedź inspirowaną aforyzmem 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
18.	14. Pisarz, nauczyciel, więzień, tulacz... – Adam Mickiewicz Jakub Skworz, <i>Adaś Mickiewicz. Łobuz i mistrz</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe fakty z biografii Mickiewicza - wie, w jaki sposób przedstawiono losy pisarza w powieści Jakuba Skworza - zna pojęcie <i>romantyzm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - zna fakty z biografii Mickiewicza - wypowiada się na temat sposobu przedstawienia losów pisarza w powieści Jakuba Skworza - rozumie pojęcie <i>romantyzm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia fakty z biografii Mickiewicza - omawia sposób przedstawienia losów pisarza w powieści Jakuba Skworza - wie, czym cechowała się epoka romantyzmu 	<ul style="list-style-type: none"> - dobrze zna biografię Mickiewicza - ocenia sposób przedstawienia losów pisarza w powieści Jakuba Skworza - wyjaśnia, czym cechował się romantyzm, sytuuje tę epokę w czasie 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
19.	15. Uwolnij swoją wyobraźnię! Piszemy opowiadanie twórcze sekcja <i>Mam lekkie pióro</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe cechy opowiadania - wie, że istnieje opowiadanie twórcze i odtwórcze - zna typy narracji - wie, że opowiadanie trzeba odpowiednio skomponować - zna pojęcia retrospekcji i puenty - nadaje opowiadaniu tytuł - pisze proste opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy opowiadania - odróżnia opowiadanie twórcze od odtwórczego - rozróżnia typy narracji - wie, na czym polega trójdzielna kompozycja opowiadania - rozumie znaczenie retrospekcji, puenty i tytułu w opowiadaniu - pisze opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy opowiadania - wskazuje różnice między opowiadaniem twórczym a odtwórczym - omawia typy narracji, umie je zastosować w opowiadaniu - wyjaśnia, na czym polega trójdzielna kompozycja opowiadania - wyjaśnia znaczenie retrospekcji, puenty i tytułu - pisze opowiadanie twórcze zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy opowiadania - omawia różnice między opowiadaniem twórczym a odtwórczym - funkcjonalnie stosuje różne typy narracji - nadaje wypowiedzi trójdzielną kompozycję - funkcjonalnie stosuje retrospekcje, puentę i tytuł - pisze ciekawe opowiadanie twórcze zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze rozwinięte i oryginalne opowiadanie twórcze, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
20.	16. Co się wydarzyło w balladzie Adama Mickiewicza <i>Świtezianka</i>? Adam Mickiewicz, <i>Świtezianka</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że <i>Świtezianka</i> jest balladą - wie, że ballada zawiera elementy epiki, liryki i dramatu - wie, czym jest punkt kulminacyjny - wie, na czym polega romantyczna wizja natury - dostrzega problem winy i kary w <i>Świteziance</i> - wie, na czym polega ludowe poczucie sprawiedliwości - tworzy proste wypowiedzi inspirowane <i>Świtezianką</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy ballady - dostrzega w balladzie elementy epiki, liryki i dramatu - wyjaśnia, czym jest punkt kulminacyjny - rozumie romantyczną wizję natury - rozumie problem winy i kary w <i>Świteziance</i> - rozumie ludowe poczucie sprawiedliwości - zauważa nawiązania do <i>Świtezianki</i> w sztuce - tworzy wypowiedzi inspirowane <i>Świtezianką</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy ballady - wie, na czym polega synkretyczny charakter ballady - wskazuje punkt kulminacyjny w <i>Świteziance</i> - wyjaśnia romantyczną wizję natury - wypowiada się na temat problemu winy i kary oraz ludowego poczucia sprawiedliwości - ocenia dzieła sztuki nawiązujące do <i>Świtezianki</i> - tworzy ciekawe wypowiedzi inspirowane <i>Świtezianką</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - dokładnie omawia cechy ballady - wyjaśnia, na czym polega synkretyzm <i>Świtezianki</i> - określa funkcje punktu kulminacyjnego - interpretuje romantyczną wizję natury - omawia problem winy i kary oraz ludowe poczucie sprawiedliwości - interpretuje dzieła sztuki nawiązujące do <i>Świtezianki</i> - tworzy rozbudowane wypowiedzi inspirowane <i>Świtezianką</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
21.	84. Pomiędzy światami LEKTUROWNIK Adam Mickiewicz, II część <i>Dziadów</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna elementy świata przedstawionego w <i>Dziadach</i> - rozpoznaje bohaterów tekstu - wie, że dzieło ma kontekst kulturowy - wie, że <i>Dziady</i> to dramat romantyczny - stara się uczestniczyć w inscenizacji fragmentu <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje elementy świata przedstawionego w <i>Dziadach</i> - wymienia bohaterów tekstu - zna kontekst kulturowy dzieła - rozumie pojęcie dramatu romantycznego - bierze udział w inscenizacji fragmentu <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia elementy świata przedstawionego w <i>Dziadach</i> - wypowiada się na temat bohaterów tekstu - rozumie kontekst kulturowy dzieła - rozpoznaje w <i>Dziadach</i> cechy dramatu romantycznego - czynnie uczestniczy w inscenizacji fragmentu <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia elementy świata przedstawionego w <i>Dziadach</i> - charakteryzuje bohaterów tekstu - wyjaśnia kontekst kulturowy dzieła - wskazuje w <i>Dziadach</i> cechy dramatu romantycznego - przewodniczy inscenizacji fragmentu <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
22.	85. Czym jest sprawiedliwość ludowa? LEKTUROWNIK Adam Mickiewicz, II część <i>Dziadów</i>	<ul style="list-style-type: none"> - próbuje formułować pytania do tekstu - wie, co to jest ludowa moralność - analizuje plakat teatralny - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - formułuje pytania do tekstu - zna zasady ludowej moralności ukazane w <i>Dziadach</i> - omawia warstwę przedstawieniową plakatu teatralnego - tworzy wypowiedzi nawiązujące do <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - formułuje ciekawe pytania do tekstu - wypowiada się na temat ludowej moralności w <i>Dziadach</i> - analizuje plakat teatralny i omawia jego znaczenie - tworzy ciekawe wypowiedzi nawiązujące do <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - formułuje funkcjonalne pytania do tekstu - wyjaśnia zasady ludowej moralności w <i>Dziadach</i> - wnikliwie analizuje i interpretuje plakat teatralny - tworzy rozbudowane wypowiedzi nawiązujące do <i>Dziadów</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
23.	17. Czy to sprawiedliwe, że miłość nie jest dla każdego? Wisława Szymborska, <i>Miłość szczęśliwa</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, kim jest osoba mówiąca w wierszu - wie, że tematem wiersza jest miłość - zabiera głos w dyskusji na temat miłości - zna pojęcie ironii - wie, jakie są funkcje ironii 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu - dostrzega obraz miłości ukazany w wierszu - uczestniczy w dyskusji na temat miłości - wie, na czym polega ironia - rozumie funkcje ironii w wierszu Szymborskiej 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat osoby mówiącej - omawia obraz miłości ukazany w wierszu - czynnie uczestniczy w dyskusji na temat miłości - wyjaśnia, na czym polega ironia - dostrzega ironię w wierszu, wyjaśnia jej funkcje 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje osobę mówiącą - interpretuje obraz miłości ukazany w wierszu - aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat miłości - definiuje pojęcie ironii - omawia funkcje i znaczenie ironii w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
24.	18. Widzimy, słyszymy – o głoskach i literach fonetyka	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym zajmuje się fonetyka - wie, czym są głoska, litera i sylaba - zna podstawowe narządy mowy i ich wpływ na sposób wymawiania głosek - wie, że są różne rodzaje głosek - zna zasady poprawnej wymowy i podziału wyrazów przy przenoszeniu - zna funkcje litery <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, czym zajmuje się fonetyka - wyjaśnia, czym są głoska, litera i sylaba - zna narządy mowy i rozumie ich wpływ na sposób wymawiania głosek - rozróżnia rodzaje głosek - rozumie zasady poprawnej wymowy i podziału wyrazów przy przenoszeniu - rozumie funkcje litery <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym zajmuje się fonetyka - omawia pojęcia <i>głoska, litera i sylaba</i> - wymienia narządy mowy i określa ich wpływ na sposób wymawiania głosek - przedstawia różne rodzaje głosek - stosuje zasady poprawnej wymowy i podziału wyrazów przy przenoszeniu - określa funkcje litery <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia pojęcie fonetyki - definiuje pojęcia <i>głoska, litera i sylaba</i> - omawia narządy mowy i ich wpływ na sposób wymawiania głosek - rozpoznaje rodzaje głosek, omawia ich cechy - poprawnie wymawia wyrazy i prawidłowo dzieli je przy przenoszeniu - wyjaśnia funkcje litery <i>i</i> na przykładach 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o głoskach i literach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
25.	19. Inaczej mówimy, inaczej piszemy fonetyka	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym są upodobnienia fonetyczne i uproszczenia grup spółgłoskowych - zna upodobnienia wewnątrzwyrazowe i międzywyrazowe - dostrzega utratę dźwięczności w wygłosie - wie, że niektóre uproszczenia są błędem - zna podstawowe zasady zapisu przedrostków 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie mechanizm upodobnień fonetycznych i uproszczeń grup spółgłoskowych - wie, na czym polegają różnego rodzaju upodobnienia oraz utrata dźwięczności w wygłosie - wie, kiedy uproszczenie jest błędem - zna zasady poprawnego zapisu przedrostków 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia mechanizm upodobnień fonetycznych i uproszczeń grup spółgłoskowych - rozpoznaje rodzaj i kierunek upodobnienia oraz utratę dźwięczności w wygłosie - wskazuje wyrazy, w których uproszczenie jest błędem - stosuje zasady poprawnego zapisu przedrostków 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia mechanizm upodobnień fonetycznych i uproszczeń grup spółgłoskowych - podaje przykłady różnych rodzajów upodobnień - wyjaśnia, dlaczego niektóre uproszczenia są błędem - poprawnie zapisuje przedrostki 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o upodobnieniach fonetycznych
26.	20. Co zrobić, aby ludziom było ze sobą dobrze? Erin Stewart, <i>Blizny jak skrzydła</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje bohaterkę utworu - wydobywa z tekstu informacje o postępowaniu rówieśników Avy - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do tekstu - zna zasadę pisowni cząstki <i>super-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat bohaterki i postępowania jej rówieśników - tworzy wypowiedzi nawiązujące do tekstu - wyjaśnia zasadę pisowni cząstki <i>super-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia sytuację bohaterki i zachowanie jej rówieśników - tworzy ciekawe wypowiedzi nawiązujące do tekstu - stosuje zasadę pisowni cząstki <i>super-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje sytuację bohaterki i ocenia zachowanie jej rówieśników - tworzy rozbudowane wypowiedzi nawiązujące do tekstu - poprawnie zapisuje cząstkę <i>super-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
27.	21. Do czego potrzebny nam akcent? fonetyka	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy - zna reguły akcentowania w języku polskim - zna wyjątki od zasad akcentowania 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, co to jest intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy - wymienia reguły akcentowania w języku polskim - rozpoznaje wyjątki od zasad akcentowania 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, co to jest intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy - stosuje reguły akcentowania w języku polskim oraz prawidłową intonację - podaje przykłady wyjątków od zasad akcentowania 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcia <i>intonacja, akcent wyrazowy i zdaniowy</i> - wypowiada się z prawidłową intonacją - poprawnie akcentuje wyrazy i zdania - prawidłowo akcentuje wyjątki 	<ul style="list-style-type: none"> - bezbłędnie stosuje akcent wyrazowy i zdaniowy we wszystkich swoich wypowiedziach
28.	22. Sprawiedliwość. Podsumowanie rozdziału II	<ul style="list-style-type: none"> - ma podstawową wiedzę z zakresu fonetyki - wie, czym cechuje się ballada jako gatunek literacki - pisze proste opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - dysponuje wiedzą z zakresu fonetyki - wyjaśnia, czym cechuje się ballada jako gatunek literacki - pisze opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystuje wiedzę z zakresu fonetyki - omawia cechy gatunkowe ballady - pisze ciekawe i zgodne z wymogami opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy z zakresu fonetyki - definiuje balladę jako gatunek literacki, odwołuje się do przykładów - pisze oryginalne i rozbudowane opowiadanie twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale II
Rozdział III. Odpowiedzialność						

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
29.	23. Być odpowiedzialnym Aleksander Fredro, <i>Trzeba by</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna słowo <i>odpowiedzialność</i> - wie, do jakiego gatunku należy wiersz Fredry - wie, jakie jest przesłanie utworu - streszcza utwór poetycki 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>odpowiedzialność</i> - wyjaśnia, do jakiego gatunku należy wiersz Fredry - rozpoznaje przesłanie utworu i wypowiada się na temat jego aktualności - pisze streszczenie, stara się zachować istotę dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest odpowiedzialność - określa przynależność gatunkową wiersza Fredry - formułuje przesłanie utworu, zastanawia się nad jego aktualnością - w odpowiedni sposób streszcza utwór 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>odpowiedzialność</i> - dokładnie omawia cechy gatunkowe wiersza Fredry - wyjaśnia przesłanie utworu i ocenia jego aktualność - pisze streszczenie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
30.	24. Dlaczego Greta Thunberg się skarży? Greta Thunberg, przemówienie w trakcie szczytu klimatycznego ONZ w Katowicach w 2018 r.	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie retoryki - zna podstawowe środki retoryczne i ich funkcje - szuka argumentów w przemówieniu - szuka informacji na temat organizacji ekologicznych - tworzy proste wypowiedzi dotyczące ekologii 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie retoryki - wymienia środki retoryczne i ich funkcje w tekście - rozpoznaje argumenty w przemówieniu - wyszukuje informacje na temat organizacji ekologicznych - tworzy wypowiedzi dotyczące ekologii 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia pojęcie retoryki - omawia środki retoryczne i ich funkcje, przytacza przykłady z przemówienia Thunberg - wyszukuje i bada argumenty w przemówieniu - porządkuje informacje na temat organizacji ekologicznych - tworzy ciekawe wypowiedzi dotyczące ekologii 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie retoryki - rozpoznaje w przemówieniu Thunberg środki retoryczne i określa ich funkcje - analizuje i ocenia argumenty w przemówieniu - przetwarza informacje na temat organizacji ekologicznych - tworzy rozbudowane wypowiedzi dotyczące ekologii 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
31.	25. Zabierz głos w sprawie. Jak napisać przemówienie Marian Turski, <i>Auschwitz nie spadło z nieba</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega główną myśl przemówienia Mariana Turskiego - wskazuje fragmenty mówiące o emocjach - szuka argumentów w przemówieniu Turskiego - podejmuje próbę sformułowania własnych argumentów 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje główną myśl przemówienia Mariana Turskiego - rozpoznaje emocje związane z wygłaszaniem mowy - wskazuje argumenty w przemówieniu Turskiego - samodzielnie formułuje własne argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie główną myśl przemówienia Mariana Turskiego - wypowiada się na temat emocji związanych z wygłaszaniem mowy - ustosunkowuje się do argumentów użytych w przemówieniu Turskiego - poprawnie formułuje własne argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - formułuje główną myśl przemówienia Mariana Turskiego - omawia emocje związane z wygłaszaniem mowy - uzasadnia swój stosunek do argumentów użytych w przemówieniu - formułuje merytoryczne i przekonujące argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
32.	sekcja <i>Mam lekkie pióro</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy przemówienia i cel stosowania tej formy wypowiedzi - zna rodzaje argumentów - zna różne zwroty do słuchaczy - wie, że w trakcie przemówienia wykorzystuje się głos i mowę ciała - pisze proste przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie cechy przemówienia i cel stosowania tej formy wypowiedzi - zna etapy pracy nad przemówieniem - dobiera argumenty i zwroty do słuchaczy - wie, jak wykorzystać głos i mowę ciała - pisze przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy przemówienia i cel stosowania tej formy wypowiedzi - wydziela etapy w pracy nad przemówieniem - uzasadnia dobór argumentów - stosuje odpowiednie zwroty do słuchaczy - omawia sposoby wykorzystania głosu i mowy ciała - pisze ciekawe przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy i cel przemówienia na dany temat - stosuje odpowiednie argumenty i je porządkuje - funkcjonalnie korzysta ze zwrotów do słuchaczy - świadomie wykorzystuje głos i mowę ciała - pisze rozbudowane przemówienie zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze oryginalne i przekonujące przemówienie, stosuje różne środki retoryczne i różne rodzaje argumentów - publicznie wygłasza przemówienie
33.	26. Na czym polega etyka wypowiedzi? <i>Cywilizacyjno-historyczny paradoks</i> , rozmowa z prof. Janem Miodkiem (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest etyka wypowiedzi - wie, co narusza etykę wypowiedzi - wie, co to są wulgaryzmy 	<ul style="list-style-type: none"> - zna zasady etyki wypowiedzi - zna przejawy naruszania etyki wypowiedzi - rozumie negatywny wpływ wulgaryzmów na polszczyznę 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia zasady etyki wypowiedzi - omawia przejawy naruszania etyki wypowiedzi - nie używa wulgaryzmów, wyjaśnia ich negatywny wpływ na polszczyznę 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje się do zasad etyki wypowiedzi - nie narusza etyki wypowiedzi i wskazuje jej przejawy w wypowiedziach innych osób - omawia zagrożenia wynikające z używania wulgaryzmów 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o etyce wypowiedzi

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
34.	27. Troska o losy ojczyzny w <i>Reducie Ordona</i> Adam Mickiewicz, <i>Reduta Ordona</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna genezę utworu Mickiewicza i okoliczności przebiegu walk - dostrzega cechy żołnierzy obu stron - wie, że barwy w utworze mają znaczenie symboliczne - krótko wypowiada się na temat patriotyzmu - tworzy proste przemówienie nawiązujące do <i>Reduty Ordona</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie genezę utworu Mickiewicza i okoliczności przebiegu walk - wymienia cechy żołnierzy obu stron - rozpoznaje symbolikę barw - wypowiada się na temat patriotyzmu - tworzy przemówienie nawiązujące do <i>Reduty Ordona</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia genezę utworu Mickiewicza i okoliczności przebiegu walk - wypowiada się na temat żołnierzy obu stron - omawia symbolikę barw - wyraża opinie na temat patriotyzmu - tworzy ciekawe przemówienie, poprawnie nawiązując do <i>Reduty Ordona</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia genezę utworu Mickiewicza - omawia okoliczności przebiegu walk - charakteryzuje żołnierzy obu stron - interpretuje symbolikę barw - uzasadnia swoje opinie na temat patriotyzmu - tworzy przemówienie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
35.	28. Poetycki opis bitwy Adam Mickiewicz, <i>Reduta Ordona</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe środki artystyczne i ich funkcje - wie, jak należy recytować wiersz - stara się głosowo interpretować utwór Mickiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> - zna środki artystyczne i rozumie ich funkcje w tekście poetyckim - zna zasady recytacji wiersza - wie, jak głosowo interpretować utwór Mickiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje środki artystyczne w <i>Reducie Ordona</i> i określa ich funkcje - stosuje w praktyce zasady recytacji wiersza - interpretuje głosowo utwór Mickiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia funkcję środków artystycznych zastosowanych w <i>Reducie Ordona</i> - recytuje wiersz zgodnie z zasadami - w interpretacji głosowej wydobywa sensy utworu 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
36.	29. Do czego służą imiesłowy? części mowy	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że imiesłowy są nieosobowymi formami czasownika - zna rodzaje i cechy imiesłowów przymiotnikowych i przysłówkowych - zna zasady tworzenia i odmiany imiesłowów oraz pisowni <i>nie</i> z tą częścią mowy 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, że imiesłowy są nieosobowymi formami czasownika - wymienia rodzaje imiesłowów i ich cechy - rozumie zasady tworzenia i odmiany imiesłowów - wyjaśnia zasady pisowni <i>nie</i> z imiesłowami 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, że imiesłowy są nieosobowymi formami czasownika - omawia rodzaje i cechy imiesłowów przymiotnikowych i przysłówkowych - tworzy i odmienia imiesłowy - stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z imiesłowami 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje wszystkie informacje na temat rodzajów, cech i funkcji imiesłowów - poprawnie tworzy i odmienia imiesłowy - bezbłędnie pisze <i>nie</i> z imiesłowami 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o imiesłowach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
37.	30. W stronę odpowiedzialności społecznej Marta Górczyńska, <i>Polska jako kraj imigracji – kto i w jakim celu przyjeżdża do Polski</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - czyta tekst ze zrozumieniem - wie, że tekst porusza problem migracji - wie, czym jest odpowiedzialność społeczna - szuka informacji na temat organizacji społecznych - układa proste przemówienie - tworzy prosty opis rzeźby 	<ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje informacje w tekście - zastanawia się nad problem migracji - rozumie pojęcie odpowiedzialności społecznej - zbiera informacje na temat organizacji społecznych - tworzy przemówienie i opis rzeźby 	<ul style="list-style-type: none"> - porządkuje informacje z tekstu - analizuje problem migracji - wypowiada się na temat odpowiedzialności społecznej - przedstawia informacje na temat organizacji społecznych - układa ciekawe przemówienie - tworzy rozbudowany opis rzeźby 	<ul style="list-style-type: none"> - przetwarza informacje z tekstu - wnikliwie analizuje problem migracji - omawia problem odpowiedzialności społecznej - omawia temat organizacji społecznych - tworzy rozbudowane przemówienie - opisuje i interpretuje rzeźbę 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
38.	86. Bogactwo treści w minimalnej formie LEKTUROWNIK Henryk Sienkiewicz, <i>Latarnik</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy gatunkowe i kompozycję noweli - rozpoznaje elementy świata przedstawionego w lekturze - zbiera informacje o losach głównego bohatera - pisze proste opowiadanie nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie cechy gatunkowe i kompozycję noweli - wymienia elementy świata przedstawionego w lekturze - zna losy głównego bohatera - pisze opowiadanie nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy gatunkowe noweli - przedstawia kompozycję noweli - omawia elementy świata przedstawionego w lekturze - przedstawia losy głównego bohatera - pisze ciekawe opowiadanie, wykazując się dobrą znajomością lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, dlaczego <i>Latarnik</i> jest nowelą i omawia kompozycję tego utworu - charakteryzuje elementy świata przedstawionego w lekturze - omawia losy głównego bohatera - pisze opowiadanie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
39.	87. Tak budzą się uśpione uczucia LEKTUROWNIK Henryk Sienkiewicz, <i>Latarnik</i>	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje emocje Skawińskiego - zna pojęcie nostalgii - tworzy prosty opis przeżyć wewnętrznych 	<ul style="list-style-type: none"> - nazywa emocje Skawińskiego - rozumie pojęcie nostalgii - tworzy opis przeżyć wewnętrznych 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia emocje Skawińskiego - wyjaśnia pojęcie nostalgii - tworzy ciekawy opis przeżyć wewnętrznych 	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje i interpretuje emocje Skawińskiego - odnosi do bohatera pojęcie nostalgii - tworzy wyczerpujący opis przeżyć wewnętrznych 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
40.	88. Los emigranta – trudny czy zwykły? LEKTUROWNIK Henryk Sienkiewicz, <i>Latarnik</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>bohater tragiczny</i> - stara się przedstawić swoje stanowisko - szuka informacji w tekście - wypowiada się na temat zjawiska migracji - dostrzega elementy tekstu ikonicznego 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>bohater tragiczny</i> - przedstawia swoje stanowisko - wyszukuje informacje w tekście - rozmawia o zjawisku migracji - omawia tekst ikoniczny 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie <i>bohater tragiczny</i> - uzasadnia swoje stanowisko - porządkuje informacje z tekstu - wyraża opinię na temat zjawiska migracji - analizuje tekst ikoniczny 	<ul style="list-style-type: none"> - odnosi do Skawińskiego pojęcie <i>bohater tragiczny</i> - rzeczowo uzasadnia swoje stanowisko i opinię - przetwarza informacje z tekstu - analizuje i interpretuje tekst ikoniczny 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
41.	31. Emilia Plater oczami Adama Mickiewicza Adam Mickiewicz, <i>Śmierć Pułkownika</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe informacje o Emilii Plater - zna pojęcia <i>gloryfikacja</i> i <i>heroizacja</i> - porównuje obraz i kadr filmowy 	<ul style="list-style-type: none"> - zna biogram Emilii Plater - rozumie pojęcia <i>gloryfikacja</i> i <i>heroizacja</i> - wskazuje podobieństwa i różnice między obrazem a kadrem filmowym 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia biogram Emilii Plater i jej obraz w utworze - objaśnia pojęcia <i>gloryfikacja</i> i <i>heroizacja</i> - omawia podobieństwa i różnice między obrazem a kadrem filmowym 	<ul style="list-style-type: none"> - zestawia biogram Emilii Plater z jej obrazem w utworze - definiuje pojęcia <i>gloryfikacja</i> i <i>heroizacja</i> - wyciąga wnioski z porównania obrazu i kadru filmowego 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
42.	32. Historia w spódnicy – Krystyna Skarbek Anna Dziewit-Meller, <i>Damy, dziewczuchy, dziewczyny. Historia w spódnicy</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje sposoby przedstawiania bohaterских kobiet w kulturze współczesnej - porównuje Emilię Plater z Krystyną Skarbek - wie, jak utworzyć hasło encyklopedyczne - szuka informacji na temat podziwianej kobiety 	<ul style="list-style-type: none"> - wylicza sposoby przedstawiania bohaterских kobiet w kulturze współczesnej - wskazuje podobieństwa i różnice między Emilią Plater a Krystyną Skarbek - tworzy proste hasło encyklopedyczne - zbiera informacje o podziwianej kobiecie 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia sposoby przedstawiania bohaterских kobiet w kulturze współczesnej - omawia podobieństwa i różnice między Emilią Plater a Krystyną Skarbek - tworzy ciekawe hasło encyklopedyczne - przedstawia informacje na temat podziwianej kobiety 	<ul style="list-style-type: none"> - ocenia sposoby przedstawiania bohaterских kobiet w kulturze współczesnej - wyciąga wnioski z porównania Emilii Plater i Krystyny Skarbek - tworzy wartościowe hasło encyklopedyczne - przetwarza informacje o podziwianej kobiecie 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
43.	33. Tajemnicze imiesłowy przysłówkowe składnia	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>imiesłowy równoważnik zdania</i> - wie, jak przekształcić wypowiedzenie w imiesłowy równoważnik zdania 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym cechuje się imiesłowy równoważnik zdania - wyjaśnia, jak przekształcić wypowiedzenie w imiesłowy równoważnik zdania 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym cechuje się imiesłowy równoważnik zdania - przekształca wypowiedzenie w imiesłowy równoważnik zdania 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje imiesłowy równoważnik zdania - poprawnie przekształca wypowiedzenia w imiesłowe równoważniki zdania 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o imiesłowach przysłówkowych i imiesłowowym równoważniku zdania

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
44.	34. Odpowiedzialność. Podsumowanie rozdziału III	<ul style="list-style-type: none"> - ma podstawową wiedzę na temat etyki wypowiedzi oraz imiesłowów i imiesłowowych równoważników zdań - zna <i>Redutę Ordona</i> i <i>Śmierć Pułkownika Adama Mickiewicza</i> - pisze proste przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - dysponuje wiedzą na temat etyki wypowiedzi oraz imiesłowów i imiesłowowych równoważników zdań - rozumie <i>Redutę Ordona</i> i <i>Śmierć Pułkownika Adama Mickiewicza</i> - pisze przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystuje wiedzę na temat etyki wypowiedzi oraz imiesłowów i imiesłowowych równoważników zdań - omawia <i>Redutę Ordona</i> i <i>Śmierć Pułkownika Adama Mickiewicza</i> - pisze ciekawe przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy na temat etyki wypowiedzi oraz imiesłowów i imiesłowowych równoważników zdań - interpretuje <i>Redutę Ordona</i> i <i>Śmierć Pułkownika</i> - pisze przekonujące przemówienie 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale III
Rozdział IV. Altruizm						

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
45.	<p>Wspomnienie pierwszej miłości*</p> <p>Nicholas Sparks, <i>Jesienna miłość</i></p> <p>* Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Nicholasa Sparksa jako lekturę uzupełniającą)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcia <i>wspomnienie</i> i <i>melodramat</i> - zna elementy świata przedstawionego w lekturze - wskazuje w tekście narratora - rozmawia o bohaterze - formułuje proste pytania do tekstu - pisze proste streszczenie 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcia <i>wspomnienie</i> i <i>melodramat</i> - wymienia elementy świata przedstawionego w lekturze - rozpoznaje zastosowany w utworze typ narracji - wypowiada się na temat bohatera - formułuje pytania do tekstu - streszcza utwór 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia pojęcia <i>wspomnienie</i> i <i>melodramat</i> - omawia elementy świata przedstawionego w utworze - określa zastosowany w utworze typ narracji - przedstawia bohatera - formułuje ciekawe pytania do tekstu - pisze wyczerpujące streszczenie 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcia <i>wspomnienie</i> i <i>melodramat</i> - charakteryzuje elementy świata przedstawionego w utworze - omawia zastosowany w utworze typ narracji - charakteryzuje bohatera - formułuje oryginalne pytania do tekstu - pisze streszczenie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę uzupełniającą

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
46.	35. Dojrzewanie do pomagania innym Nicholas Sparks, <i>Jesienna miłość</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>altruizm</i> - wie, czym są synonimy i antonimy - rozpoznaje uczucia bohaterów - wie, że tekst jest wspomnieniem - rozmawia o pomaganiu innym 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>altruizm</i> - objaśnia, czym są synonimy i antonimy - nazywa uczucia bohaterów - zna cechy tekstu będącego wspomnieniem - wypowiada się na temat pomagania innym 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie <i>altruizm</i> - podaje synonim i antonim wyrazu <i>altruizm</i> - omawia uczucia bohaterów - omawia cechy tekstu będącego wspomnieniem - wyraża opinie na temat pomagania innym 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>altruizm</i> - podaje synonimy i antonimy wyrazu <i>altruizm</i>, wyjaśnia różnice między nimi - analizuje i ocenia uczucia bohaterów - uzasadnia, że tekst jest wspomnieniem - uzasadnia opinie na temat pomagania innym 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę uzupełniającą
47.	Przypomnijmy rozprawkę z hipotezą sekcja <i>Mam lekkie pióro</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym cechuje się rozprawka - pisze prostą rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym cechuje się rozprawka - pisze rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy rozprawki - pisze rozwiniętą rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy rozprawki - pisze rozwiniętą rozprawkę z hipotezą zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze oryginalną, rozwiniętą rozprawkę z hipotezą, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
48.	36. Różne oblicza altruizmu <i>Manifest e-wolontariatu</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym jest manifest - zna współczesne przejawy altruizmu - odbiera grafikę dotyczącą altruizmu - pisze prosty kodeks nastoletniego altruisty - zna podstawowe zasady używania przedrostka e- 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest manifest - rozumie współczesne przejawy altruizmu - omawia warstwę przedstawieniową grafiki dotyczącej altruizmu - pisze kodeks nastoletniego altruisty - zna zasady używania przedrostka e- 	<ul style="list-style-type: none"> - określa temat i cechy manifestu e-wolontariatu - wskazuje współczesne sposoby przejawiania się altruizmu - omawia grafikę dotyczącą altruizmu - pisze ciekawy kodeks nastoletniego altruisty - stosuje zasady używania przedrostka e- 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia temat i cechy manifestu e-wolontariatu - omawia współczesne sposoby przejawiania się altruizmu - interpretuje grafikę dotyczącą altruizmu - pisze oryginalny kodeks nastoletniego altruisty - bezbłędnie używa przedrostka e- 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
49.	37. Co robi altruista, że zostaje bohaterem? <i>Anna Mieszkowska, Dzieci Ireny Sendlerowej (fragment)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - szuka informacji na temat Ireny Sendlerowej i odznaczenia, którym ją uhonorowano - formułuje proste pytania do bohaterki - wie, na czym polega postawa altruistyczna - pisze prosty list z podziękowaniami 	<ul style="list-style-type: none"> - zbiera informacje na temat Ireny Sendlerowej i odznaczenia, którym ją uhonorowano - formułuje pytania do bohaterki - wyjaśnia, na czym polega postawa altruistyczna - pisze list zawierający podziękowania 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia informacje na temat Ireny Sendlerowej i odznaczenia, którym ją uhonorowano - formułuje ciekawe pytania do bohaterki - omawia altruistyczną postawę Ireny Sendlerowej - pisze ciekawy list z podziękowaniami 	<ul style="list-style-type: none"> - przetwarza informacje na temat Ireny Sendlerowej i odznaczenia, którym ją uhonorowano - formułuje oryginalne i wartościowe pytania do bohaterki - uzasadnia, dlaczego postawa bohaterki jest altruistyczna - pisze rozwinięty list zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
50.	38. Jak zachować grzeczność językową w wypowiedziach? Marika Naskręt, <i>Czym jest grzeczność językowa? Czy znasz jej zasady?</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie grzeczności językowej - rozpoznaje zwroty grzecznościowe - zna zasady pisowni zaimków osobowych w korespondencji 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, na czym polega grzeczność językowa - zna zwroty grzecznościowe - omawia zasady pisowni zaimków osobowych w korespondencji 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie grzeczności językowej - podaje przykłady zwrotów grzecznościowych - przestrzega zasad pisowni zaimków osobowych w korespondencji 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie grzeczności językowej - bezbłędnie stosuje zwroty grzecznościowe i zaimki osobowe w korespondencji 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy na temat grzeczności językowej
51.	39. Różne normy – różne języki komunikacja językowa i kultura języka	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie normy językowej - wie, że istnieje norma wzorcowa i norma użytkowa 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest norma językowa - odróżnia normę wzorcową od normy użytkowej 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest norma językowa - wyjaśnia różnicę między normą wzorcową a normą użytkową 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie normy językowej - omawia różnicę między normą wzorcową i normą użytkową, podaje przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o normie językowej
52.	40. Uczymy się na błędach komunikacja językowa i kultura języka	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie błędu językowego - wie, że istnieją różne rodzaje błędów językowych 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym jest błąd językowy - zna rodzaje błędów językowych 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie błędu językowego - omawia różne rodzaje błędów językowych 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie błędu językowego - rozpoznaje różne rodzaje błędów językowych 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o błędach językowych - unika błędów w swoich wypowiedziach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
53.	41. Czy roboty mogą być altruistyczne? Natalia Hatańska, <i>Wiek paradoksów. Czy technologia nas ocali?</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje cechy robotów - formułuje proste pytania do tekstu - pisze prostą rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy robotów - formułuje pytania do tekstu - pisze rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy robotów, odwołując się do altruizmu - formułuje ciekawe pytania do tekstu - pisze ciekawą rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - ocenia cechy robotów w kontekście altruizmu - formułuje oryginalne pytania do tekstu - pisze rozwiniętą rozprawkę z hipotezą 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
54.	42. Krótko, krócej, czyli skróty i skrótowce zróżnicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcia <i>skrót</i> i <i>skrótowiec</i> - wie, że skrótowce występują w kilku rodzajach - zna podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni skrótów - zna podstawowe zasady odmiany skrótowców 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcia <i>skrót</i> i <i>skrótowiec</i> - odróżnia skrót od skrótowca - zna rodzaje skrótowców, potrafi je odmienić - zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni skrótów 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia pojęcia <i>skrót</i> i <i>skrótowiec</i> - identyfikuje skróty i skrótowce w tekście - rozpoznaje rodzaj skrótowca - stosuje w praktyce zasady pisowni skrótów i odmiany skrótowców 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcia <i>skrót</i> i <i>skrótowiec</i>, odwołując się do przykładów - bezbłędnie identyfikuje skróty i skrótowce - omawia rodzaje skrótowców - ortograficznie zapisuje skróty - poprawnie odmienia skrótowce 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie wykorzystuje skróty i skrótowce w swoich wypowiedziach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
55.	89. Opowieść o świątecznym czasie LEKTUROWNIK Charles Dickens, <i>Opowieść wigilijna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, w jakich okolicznościach powstał utwór Dickensa - dostrzega elementy świata przedstawionego w lekturze - zna bohaterów - opowiada o wybranych wydarzeniach - tworzy proste opowiadanie nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - zna genezę utworu Dickensa - wymienia elementy świata przedstawionego w lekturze - wypowiada się na temat bohaterów - przedstawia wydarzenia - tworzy opowiadanie nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia genezę utworu Dickensa - porządkuje elementy świata przedstawionego w lekturze - przedstawia bohaterów - porządkuje wydarzenia - tworzy ciekawe opowiadanie zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia genezę utworu Dickensa - charakteryzuje elementy świata przedstawionego w lekturze - charakteryzuje bohaterów - określa przyczyny i skutki wydarzeń - tworzy oryginalne opowiadanie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
56.	90. Czy charakter człowieka może się zmienić? LEKTUROWNIK Charles Dickens, <i>Opowieść wigilijna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcia <i>bohater statyczny</i> i <i>bohater dynamiczny</i> - dostrzega wpływ przeszłości na charakter Scrooge'a - opowiada o wartościach uznawanych przez Scrooge'a - dostrzega przemianę bohatera - tworzy proste wypowiedzi na temat przemiany Scrooge'a 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcia <i>bohater statyczny</i> i <i>bohater dynamiczny</i> - określa wpływ przeszłości na charakter Scrooge'a - nazywa wartości uznawane przez Scrooge'a - opowiada o przemianie bohatera, zna jej przyczyny - tworzy wypowiedzi na temat przemiany Scrooge'a 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcia <i>bohater statyczny</i> i <i>bohater dynamiczny</i> - omawia wpływ przeszłości na charakter Scrooge'a - omawia wartości uznawane przez Scrooge'a - określa przyczyny przemiany bohatera - tworzy ciekawe wypowiedzi na temat przemiany Scrooge'a 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcia <i>bohater statyczny</i> i <i>bohater dynamiczny</i> - analizuje i interpretuje wpływ przeszłości na charakter Scrooge'a - ustala hierarchię wartości uznawanych przez Scrooge'a - omawia przyczyny przemiany bohatera - tworzy rozbudowane wypowiedzi na temat przemiany Scrooge'a 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
57.	43. Czy potrzebujemy świąt? Jan Twardowski, <i>Dlaczego jest święto Bożego Narodzenia</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna wartości i tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia - formułuje proste pytania do turnieju o świętach - pisze proste życzenia 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wartości i tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia - formułuje pytania do turnieju o świętach - pisze życzenia 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia wartości i tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia - formułuje interesujące pytania do turnieju o świętach - pisze oryginalne życzenia 	<ul style="list-style-type: none"> - ustosunkowuje się do wartości i tradycji świątecznych - porządkuje pytania do turnieju o świętach - pisze życzenia zgodnie ze wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
58.	44. Pod znakiem szacunku do żywności Ewa Szekalska, <i>Święta pod znakiem szacunku do żywności</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym jest tradycja, a czym zwyczaj - zna przyczyny marnowania jedzenia - rozmawia o zapobieganiu marnowania żywności - zna budowę wyrazu <i>jadłodzielnia</i> - pisze proste przemówienie o szacunku do żywności 	<ul style="list-style-type: none"> - odróżnia tradycję od zwyczaju - przedstawia przyczyny marnowania jedzenia - szuka sposobów, by zapobiec marnowaniu żywności - wyjaśnia budowę wyrazu <i>jadłodzielnia</i> - pisze przemówienie o szacunku do żywności 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje różnice między tradycją a zwyczajem - omawia przyczyny marnowania jedzenia i sposoby przeciwdziałania temu zjawisku - omawia budowę wyrazu <i>jadłodzielnia</i> - pisze ciekawe przemówienie o szacunku do żywności 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia różnice między tradycją a zwyczajem - wyraża i uzasadnia opinie na temat przyczyn marnowania jedzenia - proponuje, jak zapobiegać marnowaniu żywności - przeprowadza analizę słowotwórczą wyrazu <i>jadłodzielnia</i> - pisze przemówienie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
59.	45. Altruizm. Podsumowanie rozdziału IV	<ul style="list-style-type: none"> - ma wiedzę na temat grzeczności językowej, normy wzorcowej i użytkowej, rodzajów błędów językowych oraz skrótów i skrótowców - pisze prostą rozprawkę z hipotezą - zna lekturę uzupełniającą 	<ul style="list-style-type: none"> - dysponuje wiedzą na temat grzeczności językowej, normy wzorcowej i użytkowej, rodzajów błędów językowych oraz skrótów i skrótowców - pisze rozprawkę z hipotezą - rozumie lekturę uzupełniającą 	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystuje wiedzę na temat grzeczności językowej, normy wzorcowej i użytkowej, rodzajów błędów językowych oraz skrótów i skrótowców - pisze rozbudowaną rozprawkę z hipotezą - omawia lekturę uzupełniającą 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy na temat grzeczności językowej, normy wzorcowej i użytkowej, rodzajów błędów językowych oraz skrótów i skrótowców - pisze rozprawkę z hipotezą zgodnie ze wszystkimi wymogami - interpretuje lekturę uzupełniającą 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale IV
Rozdział V. Bunt						

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
60.	46. Bunt nastolatka a konflikty z rodzicami Dean Burnett, <i>Czy musisz cały czas gapić się w telefon?!</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje fragmenty mówiące o emocjach postaci - szuka informacji w tekście - wie, czym są argument, kontrargument, przykład - wie, na czym polega perswazja - zna podstawowe językowe środki perswazji - dostrzega perswazyjny charakter plakatu - tworzy proste wypowiedzi perswazyjne i argumentacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje emocje postaci - wyszukuje informacje w tekście - wyjaśnia, czym są argument, kontrargument, przykład - wyjaśnia, na czym polega perswazja - zna językowe środki perswazji - rozumie perswazyjny charakter plakatu - tworzy wypowiedzi perswazyjne i argumentacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> - nazywa emocje postaci - porządkuje informacje z tekstu - formułuje argumenty i kontrargumenty, podaje przykłady - omawia pojęcie perswazji - przedstawia językowe środki perswazji - omawia perswazyjny charakter plakatu - tworzy rozwinięte wypowiedzi perswazyjne i argumentacyjne 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia emocje postaci - przetwarza informacje z tekstu - formułuje rzeczowe argumenty i kontrargumenty, popiera je odpowiednio dobranymi przykładami - definiuje pojęcie perswazji - funkcjonalnie stosuje językowe środki perswazji - interpretuje plakat, uwzględniając pojęcie perswazji 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
61.	47. Jak to jest z tym <i>nie</i> ortografia	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy - wie, że od tych zasad istnieją wyjątki 	<ul style="list-style-type: none"> - zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy - zna wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy - wymienia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - bezbłędnie zapisuje <i>nie</i> z różnymi częściami mowy - uwzględnia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zasadach pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
62.	48. W jaki sposób pogodzić świat młodych ludzi ze światem dorosłych? Nancy H. Kleinbaum, <i>Stowarzyszenie Umarłych Poetów</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, jakiego wyboru dokonał Neil - wskazuje fragmenty mówiące o emocjach bohaterów - dostrzega problem buntu młodych ludzi - pisze prosty list do bohatera - rozpoznaje frazeologizmy 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat wyboru Neila - rozpoznaje emocje bohaterów, szuka ich przyczyn - zastanawia się nad problemem buntu młodych ludzi - pisze list do bohatera - zna znaczenia frazeologizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - komentuje wybór Neila - nazywa emocje bohaterów, wskazuje ich przyczyny - wypowiada się na temat buntu młodych ludzi - pisze ciekawy list do bohatera - wyjaśnia znaczenia frazeologizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje konsekwencje wyboru Neila - omawia emocje bohaterów, określa ich przyczyny i konsekwencje - analizuje problem buntu młodych ludzi - pisze rozwinięty list do bohatera - poprawnie stosuje frazeologizmy 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
63.	49. Język polski – trudny, gdyż bogaty zróżnicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> - rozróżnia synonimy, antonimy i homonimy - odróżnia wyrazy bliskoznaczne od wyrazów pokrewnych - wie, co to jest związek frazeologiczny - przekształca prosty tekst 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje synonimy, antonimy i homonimy - wskazuje wyrazy bliskoznaczne i wyrazy pokrewne - rozpoznaje związki frazeologiczne, zna ich znaczenia - przekształca tekst 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady synonimów, antonimów i homonimów - określa różnicę między wyrazem bliskoznacznym a pokrewnym - wskazuje związki frazeologiczne, rozumie ich znaczenia - przekształca rozbudowany tekst 	<ul style="list-style-type: none"> - tworzy synonimy, antonimy konkretnych słów - omawia różnicę między wyrazem bliskoznacznym a pokrewnym - podaje przykłady związków frazeologicznych, wyjaśnia ich znaczenia - twórczo przekształca tekst 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zróżnicowaniu języka - stosuje w swoich wypowiedziach bogate słownictwo

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
64.	50. Przetrząć kopytem czy nie stwarzać zła? Bolesław Leśmian, <i>Dusiołek</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wyodrębnia zdarzenia w utworze - wypowiada się na temat postaci - wie, że <i>Dusiołek</i> to ballada - tworzy prostą prezentację o współczesnych Dusiołkach 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia przebieg zdarzeń - charakteryzuje postaci - zna cechy gatunkowe ballady - tworzy prezentację o współczesnych Dusiołkach 	<ul style="list-style-type: none"> - porządkuje przebieg zdarzeń - wie, że postaci w utworze są symboliczne - omawia cechy gatunkowe ballady - tworzy ciekawą prezentację o współczesnych Dusiołkach 	<ul style="list-style-type: none"> - analizuje przebieg zdarzeń - odczytuje symbolikę postaci - wskazuje w tekście cechy gatunkowe ballady - tworzy oryginalną prezentację o współczesnych Dusiołkach 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
65.	51. Nowosłowo – o potrzebie nowych określeń zróznicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>neologizm</i> - wie, że istnieją neologizmy artystyczne i obiegowe - kojarzy różne rodzaje neologizmów obiegowych - wie, do czego służą neologizmy 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>neologizm</i> - wie, co odróżnia neologizmy artystyczne od obiegowych - zna różne rodzaje neologizmów obiegowych - zna funkcje neologizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie <i>neologizm</i> - podaje przykłady neologizmów artystycznych i obiegowych - wskazuje różne rodzaje neologizmów obiegowych - wymienia funkcje neologizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>neologizm</i> - rozpoznaje w tekście neologizmy artystyczne i obiegowe - podaje przykłady różnych neologizmów obiegowych - objaśnia funkcje neologizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zróznicowaniu języka - świadomie stosuje neologizmy w swoich wypowiedziach

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
66.	52. Jaką moc mają słowa? komunikacja językowa i kultura języka	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje teksty reklamowe - wskazuje slogany reklamowe - wie, że istnieje w języku perswazja oraz manipulacja - dostrzega manipulację językową 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy i funkcje tekstów reklamowych - wie, co to jest slogan reklamowy i czemu służy - odróżnia perswazję od manipulacji językowej - zna środki służące manipulacji 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy i funkcje tekstów reklamowych - wyjaśnia, co to jest slogan reklamowy i czemu służy - określa różnicę między perswazją a manipulacją - wymienia środki służące manipulacji 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy i funkcje tekstów reklamowych - podaje przykłady sloganów reklamowych - wyjaśnia różnicę między perswazją a manipulacją - wskazuje w tekście środki służące manipulacji 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o komunikacji językowej i kulturze języka - świadomie posługuje się perswazją - nie poddaje się manipulacji językowej ani jej nie używa
67.	53. O pozytywnym buncie Edward Stachura, <i>Człowiek człowiekowi</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest metafora, powtórzenie i anafora - zna funkcje środków poetyckich - dostrzega w wierszu obraz relacji międzyludzkich - tworzy proste wypowiedzi na temat buntu - wyraża swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega w wierszu metafory - rozumie funkcje środków poetyckich - rozpoznaje powtórzenie i anaforę - wypowiada się na temat relacji międzyludzkich - tworzy wypowiedzi na temat buntu - uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenia metafor z wiersza - określa funkcje środków poetyckich - wskazuje powtórzenie i anaforę - określa relacje międzyludzkie z wiersza - tworzy ciekawe wypowiedzi na temat buntu - dobrze uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje metafory z wiersza - omawia funkcje środków poetyckich w wierszu - podaje przykład powtórzenia i anafory - charakteryzuje obraz relacji międzyludzkich z wiersza - tworzy rozbudowane wypowiedzi na temat buntu - przekonująco i rzeczowo uzasadnia swoje zdanie 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
68.	54. Dlaczego przyroda się buntuje? John Ronald Reuel Tolkien, <i>Władca Pierścieni</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - szuka informacji na temat Tolkiena - zna źródła internetowe - wie, że <i>Władcę Pierścieni</i> zalicza się do literatury fantasy - zna podstawowe cechy listu otwartego - pisze proste teksty (opowiadanie lub list otwarty) na temat ochrony lasów 	<ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje informacje na temat Tolkiena - korzysta ze źródeł internetowych - zna cechy gatunkowe literatury fantasy - zna cechy i kompozycję listu otwartego - pisze opowiadanie lub list otwarty na temat ochrony lasów 	<ul style="list-style-type: none"> - porządkuje informacje na temat Tolkiena - ocenia źródła internetowe - wskazuje cechy gatunkowe literatury fantasy - przedstawia cechy i kompozycję listu otwartego - pisze ciekawe wypowiedzi (opowiadanie lub list otwarty) na temat ochrony lasów 	<ul style="list-style-type: none"> - przetwarza informacje na temat Tolkiena - starannie selekcjonuje źródła internetowe - omawia cechy gatunkowe literatury fantasy - omawia cechy i kompozycję listu otwartego - pisze rozwinięte wypowiedzi zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
69.	55. Krytycznie, czyli jak? sekcja <i>Mam lekkie pióro</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe cechy recenzji - wie, że w recenzji używa się określonego słownictwa - zna podstawowe kryteria oceny różnych tekstów kultury - pisze prostą recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy i kompozycję recenzji - zna słownictwo typowe dla recenzji - zna kryteria oceny różnych tekstów kultury - pisze recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia cechy i kompozycję recenzji - wskazuje słownictwo typowe dla recenzji - wymienia kryteria oceny różnych tekstów kultury - pisze ciekawą recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy i kompozycję recenzji - używa słownictwa typowego dla recenzji - stosuje kryteria oceny różnych tekstów kultury - pisze rozwiniętą recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze rozwiniętą recenzję, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
70.	91. Bohaterowie <i>Szyzofowych prac i ich czasy</i> LEKTUROWNIK Stefan Żeromski, <i>Szyzofowe prace</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że <i>Szyzofowe prace</i> to powieść - dostrzega elementy świata przedstawionego - wie, że w utworze są zawarte elementy autobiograficzne - wyodrębnia zdarzenia - sporządza prostą notatkę na temat utworu - streszcza utwór 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy gatunkowe powieści - wymienia elementy świata przedstawionego - rozpoznaje elementy autobiograficzne w utworze - tworzy plan wydarzeń - sporządza notatkę na temat utworu - streszcza utwór, starając się zachować jego istotę 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy gatunkowe powieści - omawia elementy świata przedstawionego - wskazuje elementy autobiograficzne w utworze - tworzy funkcjonalny plan wydarzeń - sporządza poprawną notatkę na temat utworu - w odpowiedni sposób streszcza utwór 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy gatunkowe powieści - charakteryzuje elementy świata przedstawionego - omawia elementy autobiograficzne w utworze - określa przyczyny i skutki wydarzeń - sporządza rozbudowaną notatkę na temat utworu - streszcza utwór zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
71.	92. Powieść o dorastaniu LEKTUROWNIK Stefan Żeromski, <i>Szyzofowe prace</i>	<ul style="list-style-type: none"> - kojarzy pojęcie <i>bohater dynamiczny</i> - wymienia bohaterów powieści - dostrzega czynniki wpływające na dorastanie bohaterów - pisze prostą charakterystykę postaci 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym cechuje się bohater dynamiczny - wypowiada się na temat bohaterów powieści - zna czynniki wpływające na dorastanie bohaterów - pisze charakterystykę postaci 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje cechy bohatera dynamicznego - przedstawia bohaterów powieści - określa czynniki wpływające na dorastanie bohaterów - pisze ciekawą charakterystykę postaci 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje cechy bohatera dynamicznego - charakteryzuje bohaterów powieści - omawia czynniki wpływające na dorastanie bohaterów - pisze rozbudowaną charakterystykę postaci 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
72.	93. Syzyfowe prace – zapis procesu rusyfikacji czy lekcja patriotyzmu? LEKTUROWNIK Stefan Żeromski, <i>Syzyfowe prace</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie rusyfikacji - dostrzega postawy Polaków wobec działań zaborców - zna znaczenie tytułu powieści - formułuje proste pytania do tekstu - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, na czym polegał proces rusyfikacji - omawia postawy Polaków wobec działań zaborców - rozumie znaczenie tytułu powieści - formułuje pytania do tekstu - tworzy wypowiedzi nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, na czym polegała rusyfikacja - omawia postawy Polaków wobec działań zaborców - wyjaśnia znaczenie tytułu powieści - formułuje ciekawe pytania do tekstu - tworzy rozbudowane wypowiedzi, wykazuje dobrą znajomość lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia proces rusyfikacji - ocenia postawy Polaków wobec działań zaborców - interpretuje tytuł powieści - formułuje ciekawe pytania do tekstu - tworzy rozbudowane wypowiedzi zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
73.	94. Rola szkoły w życiu dzieci i młodzieży LEKTUROWNIK Stefan Żeromski, <i>Syzyfowe prace</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna zasady obowiązujące w szkołach w zaborze rosyjskim i współcześnie - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - określa zasady obowiązujące w szkołach w zaborze rosyjskim i współcześnie - tworzy wypowiedzi nawiązujące do lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - porównuje zasady obowiązujące w szkołach w zaborze rosyjskim i współcześnie - tworzy rozbudowane wypowiedzi, wykazuje dobrą znajomość lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - formułuje wnioski z porównania szkół w zaborze rosyjskim i współcześnie, - tworzy rozbudowane wypowiedzi zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
74.	56. Bunt. Podsumowanie rozdziału V	<ul style="list-style-type: none"> ma wiedzę o pisowni wyrazów z partykułą <i>nie</i>, manipulacji językowej i bogactwie środków językowych zna pojęcia <i>perswazja, fantasy, anafora, powtórzenie</i> pisze list otwarty i recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> dysponuje wiedzą o pisowni wyrazów z partykułą <i>nie</i>, manipulacji językowej i bogactwie środków językowych rozumie pojęcia <i>perswazja, fantasy, anafora, powtórzenie</i> pisze poprawny list otwarty i poprawną recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje wiedzę o pisowni wyrazów z partykułą <i>nie</i>, manipulacji językowej i bogactwie środków językowych objaśnia pojęcia <i>perswazja, fantasy, anafora, powtórzenie</i> pisze list otwarty i recenzję zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> funkcjonalnie korzysta z wiedzy o pisowni wyrazów z partykułą <i>nie</i>, manipulacji językowej i bogactwie środków językowych definiuje pojęcia <i>perswazja, fantasy, anafora, powtórzenie</i> pisze list otwarty i recenzję zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale V
Rozdział VI. Nadzieja						
75.	57. Czy nadzieja może działać cuda? <i>Moja i twoja nadzieja</i> , sł. Katarzyna Nosowska, muz. Piotr Banach (fragment)	<ul style="list-style-type: none"> zna znaczenie słowa <i>nadzieja</i> dostrzega znaczenie nadziei w trudnych sytuacjach życiowych zna podstawowe cechy piosenki tworzy proste opowiadanie zainspirowane zdjęciem 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie związki wyrazowe ze słowem <i>nadzieja</i> rozumie znaczenie nadziei w trudnych sytuacjach życiowych zna cechy gatunkowe piosenki tworzy opowiadanie zainspirowane zdjęciem 	<ul style="list-style-type: none"> podaje związki wyrazowe ze słowem <i>nadzieja</i> określa znaczenie nadziei w trudnych sytuacjach życiowych wymienia cechy gatunkowe piosenki tworzy opowiadanie zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> poprawnie tworzy związki wyrazowe ze słowem <i>nadzieja</i> omawia znaczenie nadziei w trudnych sytuacjach życiowych wskazuje w tekście cechy gatunkowe piosenki tworzy rozwinięte opowiadanie zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
76.	58. Trudno żyć bez nadziei Jan Kochanowski, <i>Pieśń IX</i> z <i>Ksiąg wtórych</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe fakty z biografii Kochanowskiego - rozpoznaje pieśń wśród innych gatunków literackich - dostrzega w utworze model życia - zna pojęcia <i>stoicyzm</i> i <i>epikureizm</i> - zna frazeologizm <i>stoicki spokój</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - zna fakty z biografii Kochanowskiego - zna cechy gatunkowe pieśni - omawia model życia przedstawiony w utworze - rozumie pojęcia <i>stoicyzm</i> i <i>epikureizm</i> - rozumie znaczenie frazeologizmu <i>stoicki spokój</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - zna biografię Kochanowskiego - wymienia cechy gatunkowe pieśni - ocenia model życia przedstawiony w utworze - objaśnia pojęcia <i>stoicyzm</i> i <i>epikureizm</i> - wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>stoicki spokój</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia biografię Kochanowskiego - omawia cechy gatunkowe pieśni - interpretuje model życia przedstawiony w utworze - poprawnie stosuje pojęcia <i>stoicyzm</i> i <i>epikureizm</i> - poprawnie stosuje frazeologizm <i>stoicki spokój</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
77.	59. Język też się starzeje zróżnicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest archaizm - wie, że istnieją różne typy archaizmów - zna podstawowe funkcje archaizmów - dostrzega archaizmy w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, co to jest archaizm - zna typy archaizmów - zna funkcje archaizmów - rozpoznaje archaizmy w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, co to jest archaizm - rozróżnia typy archaizmów - określa funkcje archaizmów - wskazuje archaizmy w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>archaizm</i> - omawia typy i funkcje archaizmów, odwołując się do przykładów - interpretuje tekst, biorąc pod uwagę znaczenie i funkcję archaizmów 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o archaizmach i archaizacji

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
78.	60. Co czuje ojciec, gdy umiera córka? Jan Kochanowski, <i>Tren I</i> , <i>Tren V</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, w jakich okolicznościach powstały <i>Treny</i> - rozpoznaje emocje zawarte w tekście - szuka sposobów radzenia sobie ze smutkiem - rozpoznaje tren wśród innych gatunków literackich - dostrzega w tekście porównanie homeryckie - dostrzega związki dzieła sztuki z tradycją antyczną - tworzy prosty list i prosty opis dzieła sztuki 	<ul style="list-style-type: none"> - zna genezę <i>Trenów</i> - nazywa emocje związane z utratą dziecka - określa sposoby radzenia sobie ze smutkiem - zna cechy gatunkowe trenu - wie, na czym polega porównanie homeryckie - dostrzega związki dzieła sztuki z tradycją antyczną - opisuje dzieło sztuki - tworzy list 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia genezę <i>Trenów</i> - określa emocje związane z utratą dziecka - omawia sposoby radzenia sobie ze smutkiem - wymienia cechy gatunkowe trenu - wyjaśnia, na czym polega porównanie homeryckie - wskazuje związki dzieła sztuki z tradycją antyczną - tworzy opis dzieła sztuki i list zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - szeroko omawia genezę <i>Trenów</i> - omawia emocje związane z utratą dziecka - argumentuje propozycje sposobów radzenia sobie ze smutkiem - omawia cechy gatunkowe trenu - interpretuje porównanie homeryckie - omawia związki dzieła sztuki z tradycją antyczną - tworzy opis dzieła sztuki i list zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje teksty

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
79.	61. Jakim dzieckiem była Urszula Kochanowska? Jan Kochanowski, <i>Tren VII</i> , <i>Tren VIII</i>	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega cechy Urszulki - dostrzega środki artystyczne w trenach - wie, co to jest eufemizm - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do trenów 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy Urszulki - rozpoznaje środki artystyczne w trenach - wyjaśnia, co to jest eufemizm - tworzy wypowiedzi nawiązujące do trenów 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy Urszulki - określa funkcję środków artystycznych w trenach - rozpoznaje w tekście eufemizm, objaśnia jego znaczenie - tworzy wypowiedzi zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje Urszulkę - omawia funkcję środków artystycznych w trenach - interpretuje eufemizmy zawarte w tekście - tworzy wypowiedzi zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje teksty
80.	62. Manifest mających nadzieję Jerzy Liebert, <i>Nadzieja</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcia <i>liryka bezpośrednia</i> i <i>liryka pośrednia</i> - wie, jak rozpoznać typ liryki w tekście - dostrzega obraz nadziei w wierszu - szuka źródeł nadziei - zna pojęcie manifestu - zna reguły zapisu słów z partykułą <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcia <i>liryka bezpośrednia</i> i <i>liryka pośrednia</i> - umie rozpoznać typ liryki w tekście - wskazuje obraz nadziei w wierszu - wypowiada się na temat źródeł nadziei - wie, czym jest manifest - podaje reguły zapisu słów z partykułą <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia pojęcia <i>liryka bezpośrednia</i> i <i>liryka pośrednia</i> - określa typ liryki zastosowany w wierszu - omawia obraz nadziei ukazany w wierszu - wskazuje źródła nadziei - rozumie, czym jest manifest - stosuje reguły zapisu słów z partykułą <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcia <i>liryka bezpośrednia</i> i <i>liryka pośrednia</i> - omawia typ liryki zastosowany w wierszu - interpretuje obraz nadziei ukazany w wierszu - omawia źródła nadziei - wyjaśnia, czym jest manifest - bezbłędnie zapisuje słowa z partykułą <i>nie</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
81.	63. Rozmawiać z kimś o nim samym – sztuka wywiadu <i>Chciałem napisać piosenkę o rodzącej się nadziei,</i> wywiad z Andrzejem Rozenem przeprowadzony przez Jagodę Dobrzyńską (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje wywiad wśród innych gatunków publicystycznych - zna podstawowe zasady przygotowania wywiadu - wie, co to jest lid - wie, że podczas wywiadu zadaje się różne rodzaje pytań - przeprowadza wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy gatunkowe wywiadu - zna zasady przygotowania wywiadu - zna funkcje lidu - rozpoznaje różne rodzaje pytań w wywiadzie - przeprowadza wywiad zgodnie z zasadami 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy gatunkowe wywiadu - określa zasady przygotowania wywiadu - określa znaczenie i funkcje lidu - formułuje różne rodzaje pytań - przeprowadzając wywiad, uwzględnia cechy gatunkowe tej formy wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy wywiadu jako gatunku publicystycznego - omawia zasady przygotowania wywiadu - omawia znaczenie i funkcje lidu - formułuje różnorodne i ciekawe pytania - przeprowadza wywiad zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
82.	64. Kolokwialnie – czyli jak? zróżnicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>kolokwializm</i> - zna funkcje kolokwializmów - dostrzega kolokwializmy w wypowiedzi - wie, jak zastąpić kolokwializmy 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>kolokwializm</i> - rozumie funkcje kolokwializmów - rozpoznaje kolokwializmy w wypowiedzi - zastępuje kolokwializmy 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie <i>kolokwializm</i> - określa funkcje kolokwializmów - wskazuje kolokwializmy w wypowiedzi - zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>kolokwializm</i> - omawia funkcje kolokwializmów - interpretuje użycie kolokwializmów w wypowiedzi - bezbłędnie zastępuje kolokwializmy 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zróżnicowaniu języka - świadomie używa kolokwializmów w celu stylizacji tekstu

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
83.	<p>O Domeczku i jego mieszkańcach*</p> <p>Melchior Wańkowicz, <i>Ziele na kraterze</i></p> <p>* Materiał niezawarty w podręczniku – do decyzji nauczyciela (jeśli wybierze utwór Wańkowicza jako lekturę uzupełniającą)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że utwór ma charakter autobiograficzny - dostrzega system wartości w utworze - wie, że dom ma znaczenie symboliczne - dostrzega humor w utworze - zna bohaterów lektury - przeprowadza wywiad z postacią z utworu 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie autobiograficzny charakter utworu - wskazuje system wartości w utworze - rozumie symboliczne znaczenie domu - zna funkcje humoru - wypowiada się na temat bohaterów lektury - przeprowadza wywiad zgodnie z zasadami 	<ul style="list-style-type: none"> - objaśnia autobiograficzny charakter utworu - określa system wartości z utworu - wyjaśnia symboliczne znaczenie domu - wskazuje w tekście humor, określa jego funkcje - przedstawia bohaterów lektury - przeprowadzając wywiad, wykazuje się dobrą znajomością lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje autobiograficzny charakter utworu - omawia system wartości z utworu - interpretuje symboliczne znaczenie domu - omawia funkcje i znaczenie humoru w tekście Wańkowicza - charakteryzuje bohaterów - przeprowadza wywiad zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę uzupełniającą

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
84.	65. Rodzina, ach, rodzina! Melchior Wańkowicz, <i>Ziele na kraterze</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - szuka w tekście informacji o relacjach w rodzinie Wańkowiczów i ich sposobach wychowywania dzieci - dostrzega w tekście środki stylistyczne - dostrzega cechy języka utworu - wie, że utwór ma związki z gawędą 	<ul style="list-style-type: none"> - wypowiada się na temat relacji w rodzinie Wańkowiczów i ich sposobów wychowywania dzieci - rozpoznaje w tekście środki stylistyczne - rozpoznaje cechy języka utworu - dostrzega związki dzieła z gawędą 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia relacje w rodzinie Wańkowiczów i ich sposoby wychowywania dzieci - wskazuje środki stylistyczne w tekście, określa ich funkcję - omawia język utworu - określa związki dzieła z gawędą 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje relacje w rodzinie Wańkowiczów i ich sposoby wychowywania dzieci - omawia funkcje i znaczenie środków stylistycznych w tekście - charakteryzuje język utworu - omawia związki dzieła z gawędą 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
85.	66. Tego listu nigdy nie przeczytała... Melchior Wańkowicz, <i>Ziele na kraterze</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - zna znaczenie tytułu - szuka informacji w tekście - dostrzega uczucia narratora - zabiera głos w dyskusji - pisze prosty list 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie znaczenie tytułu - wyszukuje informacje w tekście - nazywa uczucia narratora - uczestniczy w dyskusji - pisze list 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia znaczenie tytułu utworu - porządkuje informacje z tekstu - omawia uczucia narratora - czynnie uczestniczy w dyskusji - pisze list zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje tytuł utworu - przetwarza informacje - interpretuje uczucia narratora - bardzo aktywnie uczestniczy w dyskusji - pisze rozwinięty list zgodnie z wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
86.	67. Język polski jak obcy? zróźnicowanie języka Michał Rusinek, <i>Receptura</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest zapożyczenie - wie, że są różne rodzaje zapożyczeń - zna funkcje zapożyczeń - zastanawia się nad przydatnością zapożyczeń - wie, że zapożyczenie można zastąpić wyrazem rodzimym - wie, co to są internacjonalizmy 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, co to jest zapożyczenie - zna różne rodzaje zapożyczeń, rozumie ich funkcje - wypowiada się na temat przydatności zapożyczeń - zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi - rozumie pojęcie <i>internacjonalizm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje wyrazy rodzime i zapożyczenia - wymienia różne rodzaje zapożyczeń i wyjaśnia ich funkcje - omawia przydatność zapożyczeń - poprawnie zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi - wyjaśnia pojęcie <i>internacjonalizm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady wyrazów rodzimych i zapożyczeń - omawia funkcje i znaczenie różnych rodzajów zapożyczeń - ocenia przydatność zapożyczeń - bezbłędnie zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi - definiuje pojęcie <i>internacjonalizm</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zapożyczeniach
87.	95. Dlaczego Zemsta? LEKTUROWNIK Aleksander Fredro, <i>Zemsta</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna podstawowe okoliczności powstania utworu - zna wydarzenia z lektury - wie, czym są wątek główny i wątki poboczne - wie, czym jest motto - wie, że tytuł utworu jest ironiczny 	<ul style="list-style-type: none"> - zna genezę utworu - wymienia wydarzenia z lektury - wyjaśnia, czym są wątek główny i wątki poboczne - wskazuje motto - dostrzega ironiczną wymowę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje genezę utworu - porządkuje wydarzenia z lektury - rozróżnia w utworze wątek główny i wątki poboczne - określa znaczenie i funkcje motto - rozumie ironiczną wymowę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia genezę utworu - przetwarza wydarzenia z lektury - omawia wątek główny i wątki poboczne w <i>Zemście</i> - interpretuje motto <i>Zemsty</i> - wyjaśnia ironiczną wymowę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
88.	96. Jaki obraz szlachty tworzą bohaterowie <i>Zemsty</i> Aleksandra Fredry? LEKTUROWNIK Aleksander Fredro, <i>Zemsta</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna bohaterów <i>Zemsty</i> - wie, że autor zastosował kontrast - wie, że nazwiska bohaterów są znaczące - wie, że utwór ma związki z sarmatyzmem - tworzy proste wypowiedzi nawiązujące do <i>Zemsty</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - gromadzi informacje na temat postaci - wie, na czym polega kontrast - rozumie znaczenie nazwisk bohaterów - rozumie pojęcie sarmatyzmu - tworzy wypowiedzi nawiązujące do <i>Zemsty</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - porządkuje informacje o bohaterach - rozpoznaje kontrast w <i>Zemście</i> - objaśnia znaczenie nazwisk - dostrzega w <i>Zemście</i> elementy kultury sarmackiej - tworzy ciekawe wypowiedzi, wykazując dobrą znajomość lektury 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje postaci - omawia kontrast w <i>Zemście</i> - interpretuje nazwiska bohaterów - omawia elementy kultury sarmackiej w utworze - tworzy wypowiedzi zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
89.	97. Komiczna walka o mur niezgody LEKTUROWNIK Aleksander Fredro, <i>Zemsta</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że <i>Zemsta</i> to komedia - wie, że komedia jest gatunkiem dramatycznym - wie, że istnieją trzy rodzaje komizmu 	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega w <i>Zemście</i> elementy typowe dla dramatu - zna cechy gatunkowe komedii - zna rodzaje komizmu 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy rodzajowe <i>Zemsty</i> - dostrzega w <i>Zemście</i> cechy gatunkowe komedii - rozpoznaje rodzaje komizmu 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy rodzajowe <i>Zemsty</i> - wskazuje w <i>Zemście</i> cechy gatunkowe komedii - omawia rodzaje komizmu w <i>Zemście</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
90	68. Nadzieja. Podsumowanie rozdziału VI	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest pieśń i tren - zna pojęcia <i>porównanie homeryckie</i> i <i>eufemizm</i> - ma wiedzę o zapożyczeniach, archaizmach i kolokwializmach - zna podstawowe cechy wywiadu - przeprowadza wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - umie rozpoznać pieśń i tren - rozumie pojęcia <i>porównanie homeryckie</i> i <i>eufemizm</i> - dysponuje wiedzą o zapożyczeniach, archaizmach i kolokwializmach - zna cechy wywiadu - przeprowadza wywiad zgodnie z zasadami 	<ul style="list-style-type: none"> - określa cechy pieśni i trenu - objaśnia pojęcia <i>porównanie homeryckie</i> i <i>eufemizm</i> - wykorzystuje wiedzę o zapożyczeniach, archaizmach i kolokwializmach - wskazuje cechy i zasady wywiadu - przeprowadza ciekawy wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy pieśni i trenu jako gatunków lirycznych - definiuje pojęcia <i>porównanie homeryckie</i> i <i>eufemizm</i> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o zapożyczeniach, archaizmach i kolokwializmach - omawia cechy i zasady wywiadu - przeprowadza interesujący wywiad zgodnie ze wszystkimi zasadami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale VI
Rozdział VII. Wrażliwość						

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
91.	69. Wrażliwość – dar czy przekleństwo? Jolanta Maria Berent, <i>Wrażliwość – piękno ukryte głęboko wewnątrz nas</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>wrażliwość</i> - wie, co to jest synonim - formułuje proste pytania do tekstu - szuka informacji w tekście - pisze proste streszczenie - układa proste wskazówki 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie pojęcie <i>wrażliwość</i> - zna synonimy słowa <i>wrażliwość</i> - formułuje pytania do tekstu - wyszukuje informacje w tekście - pisze streszczenie - układa wskazówki 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym jest <i>wrażliwość</i> - podaje synonimy słowa <i>wrażliwość</i> - formułuje różnorodne pytania do tekstu - porządkuje informacje z tekstu - pisze dobre streszczenie - układa mądre wskazówki 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie <i>wrażliwość</i> - podaje różne synonimy słowa <i>wrażliwość</i> - formułuje funkcjonalne pytania do tekstu - przetwarza informacje z tekstu - pisze streszczenie zgodnie ze wszystkimi wymogami - redaguje funkcjonalne wskazówki 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
92.	70. Czy bycie wrażliwym oznacza bycie innym? Dorota Terakowska, <i>Tam gdzie spadają Anioły</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co to jest estetyka - wie, czym jest motyw Piety - wymienia bohaterki utworu - dostrzega w utworze symbolikę kolorów 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, co to jest estetyka - rozpoznaje motyw Piety w kulturze - wypowiada się o bohaterkach - odczytuje symbolikę kolorów 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie estetyki - wskazuje motyw Piety w kulturze - przedstawia bohaterki utworu - wyjaśnia symbolikę kolorów 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie estetyki - omawia motyw Piety w kulturze - charakteryzuje bohaterki utworu - interpretuje symbolikę kolorów 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
93.	71. Język polski lubi się rozwijać zróżnicowanie języka	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że słownictwo ulega ciągłemu wzbogacaniu 	<ul style="list-style-type: none"> – zna sposoby wzbogacania słownictwa 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia sposoby wzbogacania słownictwa 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje różne sposoby wzbogacania słownictwa 	<ul style="list-style-type: none"> – funkcjonalnie korzysta z wiedzy na temat zróżnicowania języka – stale wzbogaca swoje słownictwo
94.	72. W gąszczu „myśli nieuczesanych” Stanisław Jerzy Lec, <i>Myśli nieuczesane</i> (wybór)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, czym jest aforyzm – zna wyrażenie <i>gra słów</i> – zna pojęcie paradoksu – zna problematykę utworów Leca – zna różne zabiegi językowe – dostrzega rolę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy aforyzmu – wie, na czym polega gra słów – rozumie pojęcie paradoksu – rozpoznaje problematykę utworów Leca – rozpoznaje zabiegi językowe – rozumie rolę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> – określa cechy aforyzmu – rozpoznaje grę słów w tekście – podaje przykład paradoksu – określa problematykę utworów Leca – określa funkcję zabiegów językowych – wyjaśnia rolę tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy aforyzmu – interpretuje grę słów – interpretuje paradoksy – omawia problematykę utworów Leca – wskazuje funkcję zabiegów językowych zastosowanych przez twórcę – interpretuje tytuł 	<ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
95.	73. Tęsknota w <i>Mojej piosnce (II)</i> Cyprian Norwid, <i>Moja piosnka (II)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że utwór ma kontekst biograficzny - dostrzega uczucia podmiotu lirycznego - dostrzega wartości ważne dla osoby mówiącej - wie, czym jest peryfraz 	<ul style="list-style-type: none"> - zna kontekst biograficzny utworu - nazywa uczucia podmiotu lirycznego - nazywa wartości ważne dla osoby mówiącej - rozumie, czym jest peryfraz 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje kontekst biograficzny utworu - rozmawia o uczuciach podmiotu lirycznego - wskazuje wartości ważne dla osoby mówiącej - wyjaśnia, czym jest peryfraz 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia kontekst biograficzny utworu - interpretuje uczucia podmiotu lirycznego - omawia wartości ważne dla osoby mówiącej - rozpoznaje peryfrazy w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
96.	98. W świecie Małego Księcia LEKTUROWNIK Antoine de Saint-Exupéry, <i>Mały Książę</i>	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega cechy baśni w utworze - zna elementy świata przedstawionego - zna bohatera - zna cechy dedykacji - pisze prostą dedykację 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje cechy baśni w utworze - wskazuje elementy świata przedstawionego - wypowiada się na temat bohatera - zna cechy dedykacji - pisze dedykację 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje cechy baśni w <i>Małym Księciu</i> - omawia elementy świata przedstawionego - przedstawia bohatera - wymienia cechy dedykacji - pisze ciekawą dedykację 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy baśni w <i>Małym Księciu</i> - interpretuje elementy świata przedstawionego - charakteryzuje bohatera - omawia cechy dedykacji - pisze oryginalną dedykację 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
97.	99. Wędrując z Małym Księciem LEKTUROWNIK Antoine de Saint-Exupéry, <i>Mały Książę</i>	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega cechy dzieci i ludzi dorosłych - zna pojęcie <i>bohater poszukujący</i> - dostrzega refleksję egzystencjalną w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje cechy dzieci i ludzi dorosłych - wie, kto to jest bohater poszukujący - rozumie refleksję egzystencjalną z utworu 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje cechy dzieci i ludzi dorosłych - wyjaśnia pojęcie <i>bohater poszukujący</i> - odczytuje refleksję egzystencjalną zawartą w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia cechy dzieci i ludzi dorosłych - wskazuje bohatera poszukującego w <i>Małym Księciu</i> - interpretuje refleksję egzystencjalną 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
98.	100. W sprawie osławiania LEKTUROWNIK Antoine de Saint-Exupéry, <i>Mały Książę</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zna słowo <i>oswoić</i> - szuka informacji w tekście - dostrzega postawy i emocje bohaterów - dostrzega relacje między postaciami - pisze prosty e-mail zawierający refleksje 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie słowo <i>oswoić</i> - znajduje informacje w tekście - omawia postawy i emocje bohaterów - wypowiada się na temat relacji między postaciami - pisze e-mail zawierający refleksje 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia słowo <i>oswoić</i> - porządkuje informacje z tekstu - analizuje postawy i emocje bohaterów, formułuje wnioski - omawia relacje między postaciami - pisze rozbudowany e-mail zawierający refleksje 	<ul style="list-style-type: none"> - definiuje słowo <i>oswoić</i> - porządkuje informacje z tekstu - ocenia postawy i emocje bohaterów - interpretuje relacje między postaciami - pisze e-mail zawierający pogłębione refleksje 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
99.	101. Symbole w <i>Małym Księciu</i> LEKTUROWNIK Antoine de Saint-Exupéry, <i>Mały Książę</i>	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega alegoryczne znaczenie bohaterów utworu - wie, że utwór ma znaczenia symboliczne - dostrzega przesłanie dzieła - pisze proste opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie alegoryczne znaczenie bohaterów utworu - wie, czym jest symbol - rozumie symbole w <i>Małym Księciu</i> - rozumie przesłanie dzieła - pisze opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia alegoryczne znaczenie bohaterów utworu - wyjaśnia pojęcie symbolu - odczytuje znaczenia symboli w <i>Małym Księciu</i> - określa przesłanie dzieła - pisze ciekawe opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia alegoryczne znaczenie bohaterów utworu - definiuje pojęcie symbolu - interpretuje symbole zawarte w <i>Małym Księciu</i> - omawia przesłanie dzieła - pisze rozwinięte opowiadanie 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje lekturę
100.	74. Wrażliwość podróżnika w poetyckim wspomnieniu Adam Mickiewicz, <i>Stepy akemańskie</i>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że utwór ma kontekst biograficzny - dostrzega w tekście obraz przestrzeni - wie, że utwór to sonet - wie, że istnieje kilka rodzajów rymów - pisze prostą kartkę z pamiętnika i prosty wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - zna kontekst biograficzny utworu - wskazuje w tekście obraz przestrzeni - wie, co to jest sonet - zna rodzaje rymów - pisze kartkę z pamiętnika i wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia kontekst biograficzny utworu - omawia obraz przestrzeni - wyjaśnia, co to jest sonet - wymienia rodzaje rymów - pisze ciekawą kartkę z pamiętnika i interesujący wywiad 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia kontekst biograficzny utworu - interpretuje obraz przestrzeni - wskazuje w tekście cechy gatunkowe sonetu - określa rodzaj rymów w utworze - pisze kartkę z pamiętnika i wywiad zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
101.	75. Nazwy miejscowe też się odmieniają fleksja, ortografia	<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym są nazwy miejscowe - zna zasady odmiany nazw miejscowych i nazw mieszkańców - zna zasady zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym są nazwy miejscowe - podaje zasady odmiany nazw miejscowych i nazw mieszkańców - podaje zasady zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje nazwy miejscowe - stosuje zasady odmiany nazw miejscowych i nazw mieszkańców - stosuje zasady zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady nazw miejscowych - bezbłędnie odmienia nazwy miejscowe i nazwy mieszkańców - bezbłędnie zapisuje nazwy miejscowe i nazwy mieszkańców 	<ul style="list-style-type: none"> - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o nazwach miejscowych i nazwach mieszkańców
102.	76. Czego mi w życiu potrzeba? Stanisław Barańczak, <i>Jeżeli porcelana, to wyłącznie taka</i>	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega kontekst biograficzny utworu - szuka informacji w tekście - dostrzega puentę - formułuje proste argumenty - zna zasady przekształcania tekstu - pisze prosty list 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje kontekst biograficzny utworu - wydobywa informacje z tekstu - rozumie puentę - formułuje argumenty - przedstawia zasady przekształcania tekstu - pisze list 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia kontekst biograficzny utworu - porządkuje informacje z tekstu - objaśnia puentę - formułuje dobre argumenty - stosuje zasady przekształcania tekstu - pisze ciekawy list 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia kontekst biograficzny utworu - przetwarza informacje z tekstu - interpretuje puentę - formułuje przekonujące argumenty - poprawnie i twórczo przekształca tekst - pisze list zgodnie ze wszystkimi wymogami 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
103.	77. Zależna czy niezależna? O co chodzi z tą mową? składnia	<ul style="list-style-type: none"> wie, że jest mowa zależna i mowa niezależna wie, jak przekształcić wypowiedź 	<ul style="list-style-type: none"> odróżnia mowę zależną od mowy niezależnej przekształca wypowiedź 	<ul style="list-style-type: none"> określa różnice między mową zależną a mową niezależną poprawnie przekształca wypowiedź 	<ul style="list-style-type: none"> omawia różnice między mową zależną a mową niezależną przekształca wypowiedź poprawnie i twórczo 	<ul style="list-style-type: none"> funkcjonalnie korzysta z wiedzy o mowie zależnej i mowie niezależnej
104.	78. Wielkie czyny małego chłopca Francesco D'Adamo, <i>Iqbal</i> (fragmenty)	<ul style="list-style-type: none"> szuka informacji w tekście zna bohatera dostrzega w tekście powtórzenia wyraża proste opinie 	<ul style="list-style-type: none"> znajduje informacje w tekście wypowiada się na temat bohatera wskazuje w tekście powtórzenia wyraża opinie 	<ul style="list-style-type: none"> porządkuje informacje z tekstu przedstawia bohatera określa funkcję powtórzeń wyraża przekonujące opinie 	<ul style="list-style-type: none"> przetwarza informacje z tekstu charakteryzuje bohatera omawia funkcję powtórzeń rzeczowo uzasadnia swoje opinie 	<ul style="list-style-type: none"> samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
105.	79. Młodzież w akcji! kampania społeczna	<ul style="list-style-type: none"> wie, czym jest kampania społeczna kojarzy etapy przygotowania kampanii społecznej wie, czym jest hasło kampanii społecznej biernie uczestniczy w przygotowaniu kampanii społecznej 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie znaczenie kampanii społecznej zna etapy przygotowania kampanii społecznej podaje przykłady haseł kampanii społecznych uczestniczy w przygotowaniu kampanii społecznej 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia znaczenie kampanii społecznej wylicza etapy przygotowania kampanii społecznej objaśnia hasła różnych kampanii społecznych bierze czynny udział w przygotowaniu kampanii społecznej 	<ul style="list-style-type: none"> określa funkcje kampanii społecznych omawia etapy przygotowania kampanii społecznej proponuje własne hasło kampanii społecznej projektuje kampanię społeczną 	<ul style="list-style-type: none"> realizuje własny projekt kampanii społecznej

p.	Temat lekcji	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń						
106.	80. Wrażliwość. Podsumowanie rozdziału VII	<ul style="list-style-type: none"> - zna <i>Stepy akermańskie</i> - zna pojęcia <i>estetyka, paradoks, peryfrazą, sonet</i> - rozróżnia mowę zależną i mowę niezależną - ma wiedzę o sposobach wzbogacania słownictwa i nazwach miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie <i>Stepy akermańskie</i> - rozumie pojęcia <i>estetyka, paradoks, peryfrazą, sonet</i> - podaje przykłady mowy zależnej i mowy niezależnej - dysponuje wiedzą o sposobach wzbogacania słownictwa i nazwach miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> - omawia <i>Stepy akermańskie</i> - objaśnia pojęcia <i>estetyka, paradoks, peryfrazą, sonet</i> - zna funkcje mowy zależnej i niezależnej - wykorzystuje wiedzę o sposobach wzbogacania słownictwa i nazwach miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje <i>Stepy akermańskie</i> - definiuje pojęcia <i>estetyka, paradoks, peryfrazą, sonet</i> - przekształca mowę zależną w niezależną i odwrotnie - funkcjonalnie korzysta z wiedzy o sposobach wzbogacania słownictwa i nazwach miejscowych 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie omawia materiał zawarty w rozdziale VII

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągną poziomu wymagań koniecznych. Nie potrafi, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.

JĘZYK POLSKI. ŚWIAT W SŁOWACH I OBRAZACH ORAZ GRAMATYKA I STYLISTYKA. KLASA 8

Temat lekcji	Teksty literackie, teksty kultury, treści językowe i stylistyczne, formy wypowiedzi	Wymagania			
		KONIECZNE (ocena: dopuszczający)	PODSTAWOWE (ocena: dostateczny)	ROZSZERZONE (ocena: dobry)	DOPEŁNIAJĄCE (ocena: bardzo dobry)
		Uczeń:	Uczeń spełnia wymagania konieczne, a także:	Uczeń spełnia wymagania podstawowe, a także:	Uczeń spełnia wymagania rozszerzone, a także:
1. Jak uczyć się skutecznie? (lekcja godzinna)	<i>Notatka</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 77–79) notatka, plan, schemat, tabela, mapa myśli	<ul style="list-style-type: none"> • wie, czym jest notatka i jakie powinna mieć cechy; • zapoznaje się z różnymi typami notatek; • opowiada o swoim ulubionym sposobie notowania; • podejmuje próbę sporządzenia notatki hasłowej na zadany temat 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje zalety samodzielnego sporządzania notatek; • sporządza notatkę w formie schematu na zadany temat 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje różne sposoby uzyskiwania zwięzłości i przejrzystości zapisu; • sporządza notatkę w postaci mapy myśli na zadany temat 	<ul style="list-style-type: none"> • zapisuje wiadomości z lekcji w postaci mapy myśli; • przedstawia i stosuje swój indywidualny sposób notowania
2. Na tropach przyjemności czytania (lekcja godzinna)	<i>Z przewodnika czytelnika: na tropach przyjemności czytania</i> (s. 7–12) Stanisław Lem, <i>Dzienniki gwiazdowe. Podróż dwudziesta</i> (fragment, s. 10) narrator, styl odbioru Norman Rockwell, <i>Willie Gillis w college'u</i> , 1946 (s. 9)	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst <i>Z przewodnika czytelnika: na tropach przyjemności czytania</i>; • potrafi wskazać cztery etapy obcowania z tekstem kultury; • widzi związek komentarza do fragmentu utworu Lema z przeczytanym tekstem; • ogląda obraz, dzieli się wrażeniami 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i objaśnia cztery etapy obcowania z tekstem kultury; • rozumie komentarz do tekstu Lema, dzieli się swoimi wrażeniami; • opisuje obraz, wypowiada się o nim w kontekście czytelnictwa 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje cztery etapy obcowania z tekstem kultury przy odbiorze utworu Lema; • zgadza się z proponowanym komentarzem do tekstu Lema lub z nim polemizuje; • wypowiada i uzasadnia swoje zdanie na temat obrazu i możliwości jego wykorzystania w kampanii promującej czytelnictwo; • notuje swoje wrażenia dotyczące lektury dalszego ciągu opowiadania Lema 	<ul style="list-style-type: none"> • zgadza się lub polemizuje z proponowanym komentarzem do tekstu Lema, proponuje swoje odczytanie; • szeroko komentuje wymowę obrazu i możliwości jego wykorzystania w kampanii promującej czytelnictwo; • zapisuje swój komentarz do tekstu w postaci wewnętrznej mowy czytelnika
Sprawdzian diagnostyczny na rozpoczęcie nauki w klasie 8 i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)					
3. Czego pragną rzeczy? (Jerzy Liebert, <i>O rzeczach</i>) (lekcja godzinna)	Jerzy Liebert, <i>O rzeczach</i> (s. 230–231) Jerzy Liebert – biogram	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta wiersz głośno 	<ul style="list-style-type: none"> • określa temat wiersza; • odczytuje metaforyczny sens przedstawionej sytuacji; 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje przesłanie wiersza; • ocenia sytuację liryczną; • uzasadnia istnienie 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia pogłębioną interpretację wiersza w odniesieniu do własnych

	(s. 230) inwokacja	i wyraźnie; • określa sytuację liryczną w wierszu; • odczytuje dosłowne znaczenia przedstawionej sytuacji; • nazywa uczucia podmiotu lirycznego; • określa nastrój wiersza, korzystając z podanego słownictwa	• charakteryzuje osobę mówiącą; • interpretuje tytuł wiersza; • wyjaśnia, czym jest inwokacja	metaforycznego sensu przedstawionej sytuacji; • proponuje alternatywny tytuł utworu; • stosuje definicję inwokacji w odniesieniu do wiersza Lieberta	odczuć i doświadczeń; • objaśnia, w jaki sposób uznanie utworu za rozbudowaną inwokację może wpłynąć na jego wymowę
4. Jak czytać poezję? (lekcja godzinna)	<i>Przepis na interpretację</i> (s. 200–202) Bolesław Leśmian, <i>Kochankowie</i> (s. 200) liryka, interpretacja wiersza	• czyta uważnie tekst z podręcznika; • wypisuje najważniejsze pytania dotyczące interpretacji utworu lirycznego; • podejmuje próbę określenia tematu wiersza Leśmiana	• próbuje wyodrębnić podstawowe działania związane z interpretacją utworu lirycznego; • analizuje rysunek koła interpretacyjnego; • ma świadomość, że utwór może być interpretowany w różny sposób; • wskazuje charakterystyczne cechy wiersza <i>Kochankowie</i>	• wymienia główne działania związane z interpretacją utworu lirycznego; • wyjaśnia, dlaczego jeden utwór może być różnie interpretowany; • dostrzega wpływ budowy i języka wiersza <i>Kochankowie</i> na sposób jego odczytania	• wie, na czym polega i jak przebiega interpretacja utworu lirycznego; • przedstawia własną interpretację wiersza Leśmiana z wykorzystaniem rysunku koła interpretacyjnego
5. Poetycka wizja stworzenia świata (Przypowieść Krzysztofa Kamila Baczyńskiego) (lekcja godzinna)	Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Przypowieść</i> (s. 238–240) przypowieść, kontekst, symbol, motyw	• zapoznaje się ze wskazówkami dotyczącymi czytania utworu poetyckiego; • dzieli się wrażeniami wynikającymi z lektury wiersza; • odtwarza etapy procesu powstawania świata w utworze; • wymienia elementy natury stworzonej przez Boga	• nazywa swoje wrażenia po lekturze wiersza; • dostrzega w tekście nawiązanie do Biblii; • charakteryzuje Boga na podstawie wiersza; • wyodrębnia obrazy poetyckie i dostrzega ich metaforyczny charakter; • wskazuje i nazywa środki poetyckie służące plastyczności obrazu; • odtwarza sposób, przyczyny i cel stworzenia człowieka	• charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu, określa jej stosunek do świata; • wskazuje i nazywa środki poetyckie służące ukazaniu dynamiki; • przypomina znaczenie terminu <i>przypowieść</i> ; • określa, w jaki sposób tytuł wiersza wpływa na jego rozumienie; • wyjaśnia, jakie refleksje o człowieku przekazuje utwór Baczyńskiego	• charakteryzuje świat wykreowany przez Boga, nazywa jego cechy; • wyjaśnia sposób wykorzystania wątków biblijnych i ich funkcje w wierszu; • porównuje obraz Boga z jego wizerunkami zawartymi w innych tekstach kultury; • dokonuje przekształcenia wiersza na tekst prozatorski
6. Pierwsze sprzeniewierzenie i jego konsekwencje. Biblia – Wygnanie z raju (lekcja godzinna)	<i>Wygnanie z Raju</i> – fragment Starego Testamentu (s. 14–19) Księga Rodzaju symbol, wąż jako postać	• czyta informacje na temat Księgi Rodzaju i Księgi Wyjścia; • klasyfikuje przeczytany tekst jako fragment Biblii;	• wyjaśnia pochodzenia słowa <i>Biblia</i> ; • krótko streszcza przebieg wydarzeń; • określa tematykę tekstu;	• wskazuje motywy i konsekwencje działań bohaterów; • podaje znaczenia utworzonych frazeologizmów;	• wskazuje elementy świata przedstawionego o charakterze symbolicznym, komentuje je; • wymienia cechy

	mitologiczna, streszczenie	<ul style="list-style-type: none"> wymienia w kolejności najważniejsze wydarzenia tekstu; wskazuje realistyczne elementy świata przedstawionego; zapoznaje się ze wskazówkami dotyczącymi czytania Biblii; podjmuje próbę streszczenia tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> określa elementy świata przedstawionego, odwołując się do tekstu; cytuje zdanie charakteryzujące węża oraz słowa Boga zapowiadające los Adama i Ewy; tworzy z rozsypanki frazeologizmy; streszcza tekst 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia przerośnięte znaczenia poszczególnych elementów świata przedstawionego; redaguje streszczenie 	charakterystyczne dla tekstów biblijnych
7. Wyprawa do raju ze Zbigniewem Herbertem (lekcja godzinna)	Zbigniew Herbert, <i>Sprawozdanie z raju</i> (s. 268–270) ironia, motyw raju, sprawozdanie	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami dotyczącymi słowa <i>raj</i>; wskazuje w wierszu elementy rajske i ziemskie; wskazuje środki poetyckie; podjmuje próbę wypowiedzi na rzeczywistości przedstawionej w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> podaje synonimy słowa <i>raj</i>; dostreaga ironiczny wydźwięk tytułu; nazywa emocje, uczucia i refleksje osoby mówiącej w wierszu; wybiera spośród podanych hipotezę interpretacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> przypomina znaczenia związane z biblijnym motywem raju; interpretuje tytuł, omawiając zawarte w nim sprzeczności; interpretuje charakter opisanej rzeczywistości; uzasadnia wybór hipotezy interpretacyjnej; określa funkcje użytych środków poetyckich; pisze tekst sprawozdania, odwołując się do wizji raju zawartego w Biblii i <i>Katechizmie Kościoła Katolickiego</i> 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia znaczenia metafory zawartej w ostatnim wersie utworu Herberta; omawia rolę ironii w kontekście wiersza; porównuje język <i>Katechizmu...</i> i utworu Herberta; wykorzystuje kontekst historyczny w interpretacji utworu; porównuje funkcjonowanie motywu raju w wierszu Herberta, Biblii i <i>Katechizmie Kościoła Katolickiego</i>; tworzy tekst ironiczny, będący sprawozdaniem z współczesnego raju
8. Pytania do Boga w wierszu Jarosława Marka Rymkiewicza <i>Ogród w Milanówku, pieśń nocnego wędrowca</i> (lekcja godzinna)	Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Ogród w Milanówku, pieśń nocnego wędrowca</i> (s. 282–284) Jarosław Marek Rymkiewicz – biogram (s. 282) poezja refleksyjna, pieśń, dwuwiers, paralelizm składniowy	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami o poecie; dzieli się wrażeniami na temat rytmiczności wiersza; określa charakter utworu, wybierając właściwe spośród podanych formuł; wskazuje w wierszu fragmenty o niedosłownym znaczeniu; wybiera wersy, w których ujawnia się osoba mówiąca 	<ul style="list-style-type: none"> dostreaga obecność motywu ogrodu w utworze Rymkiewicza; charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu; charakteryzuje sytuację liryczną ukazaną przez poetę; wypowiada się na temat niedosłownych znaczeń tekstu; wskazuje środki służące budowie rytmiczności 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia wybór określeń dotyczących charakteru wiersza; określa podobieństwa i różnice między odbiorcami słów wiersza; omawia ukazane w wierszu relacje między człowiekiem, naturą i Bogiem; uzasadnia refleksyjny charakter wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia pojęcie <i>paralelizm składniowy</i>, odnosi je do utworu; określa dosłowne i przerośnięte znaczenia problemu istnienia lub nieistnienia Boga; proponuje własne odczytanie wiersza, obejmujące sensy dosłowne i niedosłowne

		w wiersza	wiersza; • wyjaśnia pojęcia <i>dwuwiers</i> i <i>pieśń</i> , odnosi je do utworu Rymkiewicza		
9. Jak mówić i pisać poprawnie? Różne odcienie poprawności językowej (lekcja dwugodzinna)	<i>Norma językowa</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 62–67) norma językowa, norma wzorcowa, norma użytkowa; błąd językowy, klasyfikacja błędów językowych (błąd: fleksyjny, składniowy, frazeologiczny, słowotwórczy, leksykalny, stylistyczny, fonetyczny)	<ul style="list-style-type: none"> • rozumie, czego dotyczy norma językowa; • wie, jakie są konsekwencje naruszenia normy językowej; • wie, gdzie można znaleźć poprawne formy językowe; • korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny 	<ul style="list-style-type: none"> • rozumie, czym jest norma językowa; • wie, kto jest twórcą normy językowej; • rozróżnia użytkową i wzorcową normę językową; • definiuje pojęcie błędu językowego; • wie, jakie są przyczyny powstawania błędów językowych; • dostrzega w wypowiedziach błędy językowe 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje podstawowe kryteria poprawnościowe; • nazywa różne typy błędów językowych, podaje ich przykłady; • klasyfikuje wyrazy i formy na użyte zgodnie z normą wzorcową i użytkową; • korzysta z internetowej poradni językowej; • poprawia błędy językowe, korzystając z różnych źródeł 	<ul style="list-style-type: none"> • klasyfikuje błędy językowe; • wyjaśnia mechanizm powstawania błędów językowych
10. Wędrowka jako metafora ludzkiego życia (lekcja godzinna)	<i>Wędrowka do Ziemi Obiecanej</i> – fragmenty Starego Testamentu (s. 26–31) mapa wędrowki Abrahama i jego ludu (s. 27) motyw podróży / wędrowki, topos, scenariusz	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat Księgi Rodzaju i Księgi Wyjścia; • wymienia występujące w tekście ważne postacie i miejsca; • zapisuje w punktach przebieg wędrowki Izraelitów, korzystając z mapki; • odpowiada na pytania, cytując odpowiednie fragmenty tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o kolejnych etapach wędrowki; • określa formę słów skierowanych do bohatera, wykorzystując podane słownictwo; • odnajduje w tekście motywy 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia związki między kolejnymi etapami wędrowki; • dostrzega przenośny sens wędrowki Izraelitów; • opowiadając o kolejnych etapach wędrowki, opisuje miejsca i charakteryzuje postaci; • wyjaśnia znaczenie zwrotów i wyrażeń wywodzących się z Biblii; • rozumie pojęcie toposu 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i omawia elementy symboliczne w historii Abrahama i wędrowce jego ludu; • omawia historyczny i kulturowy kontekst dzieła; • wskazuje i objaśnia wybrane toposy; • opracowuje fragment scenariusza w formie opowiadania
11. Świat i człowiek w <i>Stepach akermaskich</i> Adama Mickiewicza (lekcja godzinna)	Adam Mickiewicz, <i>Stepy akermaskie</i> (s. 212–214) sonet, obraz poetycki, motyw wędrowca	<ul style="list-style-type: none"> • określa temat i nastrój utworu; • wydobywa z tekstu informacje pozwalające zidentyfikować ukazaną w nim przestrzeń; • wskazuje formy gramatyczne służące ujawnianiu się podmiotu mówiącego; • określa sytuację, w jakiej znajduje się osoba mówiąca; 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa cechy ukazanej przestrzeni; • opisuje uczucia i emocje osoby mówiącej; • dostrzega w tekście odwołania do różnych zmysłów; • wyodrębnia w utworze część opisową i refleksyjną; • wskazuje i nazywa wykorzystane przez poetę 	<ul style="list-style-type: none"> • określa funkcje środków poetyckich zastosowanych w opisie przestrzeni; • rozpoznaje w tekście motyw wędrowca, określa dosłowne i przenośne znaczenie jego wędrowki; • analizuje budowę wersyfikacyjną tekstu; • wyodrębnia w utworze części kompozycyjne; 	<ul style="list-style-type: none"> • komentuje poetycki obraz przestrzeni; • wskazuje związki między obrazem natury a stanem psychicznym osoby mówiącej; • omawia relacje między częściami kompozycyjnymi utworu; • przygotowuje propozycję scenariusza filmu opartego na

		• zna pojęcie sonetu	środki stylistyczne; • rozpoznaje sonet	• wskazuje w wierszu cechy sonetu	tekście wiersza
12. W rybackiej wiosce koło Hawany (lekcja godzinna) 13. Metaforyczny sens walki starego rybaka z oceanem (lekcja godzinna) 14. „Człowieka można zniszczyć, ale nie pokonać” (lekcja godzinna)	Ernest Hemingway, <i>Stary człowiek i morze</i> (lektura do przeczytania w całości) <i>Stary człowiek i morze</i> – zadania do lektury (s. 112–114) Ernest Hemingway – biogram (s. 111) opowiadanie, wstęp (ekspozycja), rozwinięcie, zakończenie rozprawka, monolog wewnętrzny	• zapoznaje się z informacjami na temat Ernesta Hemingwaya; • opowiada o swoich wrażeniach czytelnicych; • określa czas i miejsce akcji; • wyróżnia bohaterów; • wypowiada się na temat bohaterów; • nazywa cechy charakteru bohatera; • przedstawia przebieg wydarzeń; • zna cechy opowiadania; • cytuje zdania o charakterze sentencji	• określa tematykę i problematykę utworu; • opowiada o relacjach łączących bohaterów; • wyróżnia i nazywa wątki utworu; • odnajduje w tekście motyw morza i podróży; • omawia kompozycję utworu Hemingwaya; • rozpoznaje, że <i>Stary człowiek i morze</i> to opowiadanie; • redaguje na podstawie utworu Hemingwaya dialog lub opowiadanie	• charakteryzuje głównego bohatera, uzasadniając swe opinie za pomocą odpowiednich cytatów z tekstu; • podaje cechy opowiadania jako gatunku epickiego; • wskazuje i nazywa etapy akcji; • rozwija w kilku zdaniach wybraną sentencję; • proponuje inne tytuły dla obrazu, uzasadniając swoje zdanie; • redaguje monolog wewnętrzny lub rozprawkę zgodnie z podanymi wskazówkami	• odczytuje ukryte znaczenia dotyczące postaci; • wyjaśnia symboliczne znaczenie motywu morza i podróży; • interpretuje tytuł; • porównuje bohatera z postacią Syzyfa; • porównuje losy bohaterów różnych utworów
15. Jak rozstrzygnąć wątpliwości, czyli hipoteza i kontrargument (lekcja godzinna)	<i>Świat nie jest czarno-biały, czyli hipoteza i kontrargument</i> (s. 188–190) teza, hipoteza, argument, kontrargument	• wie, czym jest teza, a czym hipoteza; • formułuje argumenty; • wie, czym jest kontrargument	• zestawia tezę z tezą przeciwną; • zestawia w prosty sposób argumenty z kontrargumentami	• formułuje hipotezy dotyczące wskazanych problemów; • sygnalizuje odpowiednimi zwrotami wprowadzenie kontrargumentów	• świadome stosuje zwroty językowe sygnalizujące hipotetyczność sądów; • świadomie komponuje w wypowiedzi argumenty i kontrargumenty
16. O co nas pytają wielcy filozofowie? O podróżę! (lekcja godzinna)	Leszek Kołakowski, <i>Mini-wyklady o maxi-sprawach: O podróżach</i> , fragmenty (s. 183–187) Leszek Kołakowski – biogram (s. 182) środki retoryczne, pytanie retoryczne, antyteza, problem, argument, wniosek, wykład popularnonaukowy	• czyta informacje o autorze; • czyta tekst, wyszukując potrzebne informacje; • wyodrębnia w tekście wstęp, rozwinięcie i zakończenie; • cytuje fragment będący definicją podróży, odtwarza go własnymi słowami	• określa zawartość treściową wstępu, rozwinięcia, zakończenia; • charakteryzuje język tekstu; • przytacza za tekstem charakterystyczne cechy podróży; • wypowiada się na temat tytułu utworu	• wyszukuje w tekście przykłady antytezy i pytania retorycznego; • wyodrębnia w tekście problem, argumenty, wnioski; • wskazuje przyczyny, dla których człowiek decyduje się wyruszyć w podróż; • kwalifikuje tekst Kołakowskiego do wybranego typu wypowiedzi; uzasadnia decyzję; • tworzy tekst, będący zbiorem myśli na zadany temat	• określa funkcję zastosowanych w tekście środków retorycznych; • odtwarza kompozycję tekstu jako wykładu popularnonaukowego; • odtwarza tok myślowy zawarty w tekście; • pisze rozprawkę na zadany temat

17. Poetyckie lato w <i>Piosence</i> Krzysztofa Kamila Baczyńskiego (lekcja godzinna)	Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Piosenka</i> (s. 235–236) Krzysztof Kamil Baczyński – biogram (s. 234) porównanie, epitet, metafora, motyw wędrówki	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat Krzysztofa Kamila Baczyńskiego; • opowiada o swoich wrażeniach czytelnicy; • wskazuje w wierszu sformułowania, które można odczytać w sposób dosłowny; • wskazuje w tekście epitety, porównania, metafory; • określa czas i miejsce, którego dotyczą słowa wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje informacje na temat podmiotu lirycznego; • wymienia elementy tworzące obraz poetycki; • wskazuje w tekście elementy przedstawione w sposób przenośny, podejmuje próbę ich odczytania; • rozpoznaje i nazywa stany uczuciowe; • dostrzega w tekście motyw wędrówki 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje możliwe przyczyny powstania utworu; • cytuje fragmenty ujawniające upływ czasu; • nazywa cechy świata opisanego w wierszu; • opisuje ilustrację, jaką można by stworzyć do wiersza; • redaguje kilkuzdaniową refleksję na temat motywu wędrówki 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia funkcję zastosowanych przez poetę środków stylistycznych; • wnikliwie objaśnia znaczenia metafor; • formułuje pogłębioną refleksję na temat motywu wędrówki
18. Głoska, litera, sylaba (lekcja godzinna)	<i>Co to jest fonetyka?, Głoska i litera, Sylaba, Budowa narządów mowy. Klasyfikacja głosek</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 8–10, 12–17) głoska, litera, sylaba, znaki diakrytyczne, narządy mowy	<ul style="list-style-type: none"> • wie, czym są: głoska, litera, spółgłoska, spółgłoska, sylaba; • rozróżnia spółgłoski i samogłoski, wskazuje je w wyrazach; • oznacza miękkość głosek; • dzieli wyrazy na litery i głoski; • dzieli wyrazy na sylaby; • wyjaśnia, czym jest sylaba; • podaje sposoby (wraz z przykładami) graficznego oznaczania miękkości głosek 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia różnicę między głoską a literą; • wypisuje pary liter oznaczających jedną głoskę; • podkreśla w podanych wyrazach głoskę <i>i</i> będącą tylko zmiękczeniem poprzedzającej ją spółgłoski; • dzieli głoski na: dźwięczne i bezdźwięczne, twarde i miękkie, ustne i nosowe; • dzieli wyrazy na głoski; • wymienia narządy mowy biorące udział w procesie wymawiania różnych głosek; • rozróżnia dwa rodzaje sylab 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym zajmuje się fonetyka; • objaśnia różnicę między spółgłoskami a samogłoskami; • podaje przykłady wyrazów, w których liczba głosek jest równa liczbie liter lub liczba głosek jest mniejsza niż liczba liter; • dokonuje klasyfikacji głosek; • objaśnia funkcje różnych narządów mowy w procesie artykułowania głosek; • wyjaśnia pojęcia: sylaba otwarta, sylaba zamknięta; • określa funkcję litery <i>i</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia zgłoskotwórczą i zmiękczącą funkcję litery <i>i</i> w zależności od jej pozycji w wyrazie; • omawia proces powstawania różnych głosek; • objaśnia, jak powstają głoski dźwięczne i bezdźwięczne, twarde i miękkie, ustne i nosowe; • wyjaśnia zjawisko zgłoskotwórczości
19. Inaczej mówimy, inaczej piszemy (lekcja dwugodzinna)	<i>Upodobnienia fonetyczne, Pisownia przedrostków zakończonych na spółgłoskę, Uproszczenia grup spółgłoskowych</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 18–23) upodobnienie fonetyczne pod względem dźwięczności (międzywyrazowe / wewnątrzwyrazowe, postępowe / wsteczne,	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że istnieją różnice między wymową a pisownią słów, wskazuje ich przykłady; • wie, które narządy mowy biorą udział w powstawaniu głosek 	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje upodobnienia fonetyczne pod względem dźwięczności; • dzieli upodobnienia fonetyczne na udźwięcznienia i ubezdźwięcznienia; • poprawnie zapisuje słowa, w których występują różnice między wymową a pisownią 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, skąd się biorą upodobnienia pod względem dźwięczności; • definiuje upodobnienia wewnątrzwyrazowe i międzywyrazowe, postępowe i wsteczne; • rozpoznaje podstawowe rodzaje upodobnień głosek; • objaśnia zjawisko ubezdźwięcznienia w wygłosie 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia mechanizm powstawania upodobnień fonetycznych; • rozpoznaje zjawiska fonetyczne związane z różnicami między wymową a pisownią słów

	ubezdźwięcznienie, udźwięcznienie), uproszczenie grupy spółgłoskowej, utrata dźwięczności w wygłosie				
20. Potop – najstarsza plaga ludzkości? (lekcja godzinna)	<i>Dzieje Noego, Potop</i> – fragmenty Starego Testamentu (s. 20–25) motyw potopu, motyw arki, Arka Przymierza, symbol	<ul style="list-style-type: none"> wymienia w kolejności najważniejsze wydarzenia tekstu; przedstawia i krótko charakteryzuje Noego; wskazuje realistyczne elementy świata przedstawionego; zna znaczenie słowa <i>arka</i> 	<ul style="list-style-type: none"> krótko streszcza przebieg wydarzeń; odtwarza polecenia i ostrzeżenia skierowane przez Boga do Noego; wskazuje symboliczne elementy świata przedstawionego 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje przebieg wydarzeń z tekstu biblijnego i tekstów mitów; określa relacje między Bogiem a Noem; przypomina definicję motywu, wskazuje istotne motywy z tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje elementy świata przedstawionego o charakterze symbolicznym; wyjaśnia symboliczny sens przymierza zawartego przez Boga z Noem; podaje przykłady utworów literackich, filmowych, w których zostały wykorzystane motywy z tekstu biblijnego, wyjaśnia ich rolę w utworach
21. Reportaż z czekania na potop (Michał Olszewski, Życie przed potopem) (lekcja dwugodzinna)	Michał Olszewski, <i>Życie przed potopem</i> (s. 150–158) reportaż, fikcja, literatura faktu, sprawozdanie	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami na temat autora; wyszukuje w tekście potrzebne informacje; określa tematykę tekstu <i>Życie przed potopem</i>; wypowiada się na temat pracy autora reportażu; zapoznaje się z definicją reportażu 	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia portrety bohaterów reportażu; wyszukuje w tekście fragmenty świadczące o bezstronności lub zaangażowaniu autora; komentuje fragmenty przywołujące wypowiedzi bohaterów reportażu; wypowiada się na temat tytułu reportażu; wypowiada się na temat celu tworzenia reportażu 	<ul style="list-style-type: none"> sporządza mapę lub rysunek, odwołując się do informacji zawartych w tekście; uzasadnia opinię o bezstronności lub zaangażowaniu autora; formułuje argumenty na podstawie tekstu; wskazuje elementy różnych gatunków obecne w reportażu Olszewskiego; określa motywacje bohaterów; udowadnia, że tekst jest reportażem; określa związek tytułu z motywem potopu; zbiera informacje do reportażu zatytułowanego <i>Dzień ósmoklasisty</i> 	<ul style="list-style-type: none"> gromadzi informacje na temat obecnej sytuacji w Świnnej Porębie; przedstawia wynikające z lektury tekstu Olszewskiego refleksje na temat świata i ludzi; redaguje reportaż
22. Kiedy Polak nie zrozumie Polaka? Odmiany regionalne polszczyzny (lekcja dwugodzinna)	<i>Dialekt, dialektyzmy i dialektyzacja języka</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 44–47)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia rejony Polski, w których zachowały się dialekty; wyjaśnia własnymi słowami, 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i wskazuje na mapie terytorialny zasięg głównych dialektów polskich; rozdziela pojęcia: dialekt 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, dlaczego dialekt kaszubski ma status języka narodowego; określa podstawowe cechy 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje cechy gwary podhalańskiej; wyjaśnia przyczyny posługiwania się przez

	dialekt, gwara, dialektyzm, dialektyzacja	<p>czym jest dialektyzm;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenia dialektyzmów na podstawie przypisów 	<p>i gwara;</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozumie, na czym polega dialektyzacja; • dostrzega dialektyzmy w tekstach literackich 	<p>polskich dialektów;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest mazurzenie; • zastępuje dialektyzmy wyrazami zaczerpniętymi z języka literackiego 	<p>pisarzy zabiegiem dialektyzacji;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w tekstach podstawowe cechy różnych dialektów
23. Fonetyka pomaga pisać poprawnie (lekcja godzinna)	<i>Podstawowe zasady przenoszenia wyrazów, Pisownia przedrostków zakończonych na spółgłoskę</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 10, 21)	<ul style="list-style-type: none"> • dzieli wyraz na sylaby; • zna i stosuje zasady dzielenia wyrazów przy przenoszeniu 	<ul style="list-style-type: none"> • zna i poprawnie stosuje zasady ortograficzne dotyczące pisowni liter oznaczających samogłoski nosowe; • poprawnie przenosi do następnego wiersza wyrazy z przedrostkami oraz wyrazy jednosylabowe; • zna i stosuje poprawną pisownię przedrostków <i>z-</i>, <i>wz-</i> oraz <i>bez-</i>, <i>nad-</i>, <i>ob-</i>, <i>pod-</i>, <i>przed-</i>, <i>roz-</i>, <i>w-</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • poprawnie zapisuje wyrazy z podwójną spółgłoską, przenosząc je do następnego wiersza; • stosuje poprawną pisownię znaku dzielenia wyrazu (łącznika); 	<ul style="list-style-type: none"> • układa dyktando, stosując poznane reguły ortograficzne
24. O zasadach akcentowania (lekcja godzinna)	<i>Akcent wyrazowy</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 24–25) akcent wyrazowy	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia własnymi słowami, czym jest akcent; • ma świadomość konieczności poprawnego akcentowania wyrazów; • wie, że akcent w języku polskim jest stały i pada zwykle na przedostatnią sylabę; • poprawnie akcentuje wyrazy ze stałym akcentem 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje akcent; • na ogół poprawnie akcentuje wyrazy 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje reguły akcentowania wyrazów w języku polskim; • wskazuje przykłady wyrazów, w których akcent pada na trzecią lub czwartą sylabę od końca; • poprawnie akcentuje wyrazy; • wymienia grupy wyrazów nieposiadające samodzielnego akcentu 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia grupy wyrazów akcentowanych w polszczyźnie inaczej; • wskazuje przykłady wyrazów mających akcent wariantywny; • poprawnie akcentuje zestroje akcentowe;
25. Na czym polega współczesny potop? (lekcja godzinna)	Pierre Lévy, <i>Drugi potop</i> (s. 159–165) metafora, symbol, arka, publicystyka, artykuł, artykuł naukowy, artykuł popularnonaukowy	<ul style="list-style-type: none"> • czyta informacje o autorze; • czyta tekst, wyszukując potrzebne informacje; • przypomina najważniejsze elementy świata przedstawionego z biblijnej opowieści o potopie; • wskazuje w tekście Lévy'ego nawiązania do Biblii; • na podstawie tekstu krótko charakteryzuje rzeczywistość 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w biblijnej opowieści elementy o charakterze symbolicznym; • wyodrębnia z tekstu komentarze autora do fragmentów Biblii; • na podstawie tekstu wymienia szanse i zagrożenia związane z życiem w rzeczywistości informacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia symboliczne znaczenia elementów biblijnej opowieści; • wyjaśnia, czemu służą przywołane fragmenty Biblii i komentarze do nich; • wskazuje w tekście tezę autora zawierającą diagnozę współczesnego świata 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia biblijny motyw potopu i jego kulturowe znaczenia; • przygotowuje propozycję rysunku oddającego sens wskazanego fragmentu; • formułuje wnioski dotyczące problematyki tekstu; • rozpoznaje tekst jako artykuł prasowy, określa jego

		informacyjną			tematykę i problematykę; • wyraża własną opinię związaną z przedstawianą przez tekst problematyką
26. Jak sprawić, by wypowiedź była spójna? (lekcja godzinna)	<i>Czytelnika zwykle złości, kiedy w tekście brak spójności</i> (s. 166–171) Pierre Lévy, <i>Drugi potop</i> (s. 159–165) spójność, struktura znaczeniowa, wskaźniki zespolenia, akapit, tok myślenia (wywód), rozprawka	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem; • dopasowuje tytuły do poszczególnych akapitów tekstu <i>Drugi potop</i>; • dzieli tekst na segmenty odpowiadające wskazanym częściom; • tworzy spójny tekst z zaprezentowanych fragmentów; • zna pojęcia: <i>wskaźniki zespolenia, spójność, akapit</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia sposób uporządkowania zaprezentowanych fragmentów; • przekształca tekst, usuwając z niego oznaki niespójności; • uzupełnia tekst wskaźnikami zespolenia wybranymi spośród podanych; • rozumie pojęcia: <i>wskaźniki zespolenia, spójność, akapit, tok myślenia (wywód)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i uzasadnia wybór kryterium, zgodnie z którym porządkuje zaprezentowane fragmenty; • opisuje i uzasadnia zabiegi służące usuwaniu niespójności w tekście; • podaje przykłady wskaźników zespolenia; • przekształca tekst rozprawki, używając innej tezy oraz rozwijając argumenty; • przekształca tekst, usuwając niespójności 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia przekształcenia dokonane w tekście rozprawki; • układa tekst rozprawki, używając wybranych argumentów w funkcji kontrargumentów oraz przekształcając inne segmenty tekstu
27. Dokąd zmierza współczesna kultura? (Krzysztof Varga, <i>Kocham papier...</i>) (lekcja godzinna)	Krzysztof Varga, <i>Kocham papier, czyli wyznania zdychającego mamuta</i> (fragment książki <i>Polska mistrzem Polski</i> , s. 191–195) felieton, puenta	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta tekst, wyszukując potrzebne informacje; • dzieli się wrażeniami na temat przeczytanego tekstu; • zapoznaje się z definicją felietonu 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, cytując odpowiednie sformułowania, w którym imieniu wypowiada się autor; • określa tematykę tekstu, korzystając z podanego słownictwa; • uzasadnia swoje opinie za pomocą odpowiednich cytatów z tekstu; • wskazuje puentę tekstu; • wskazuje w tekście Krzysztofa Vargi cechy felietonu 	<ul style="list-style-type: none"> • cytuje i komentuje odpowiednie fragmenty tekstu; • określa intencje autora, uzasadnia swoje stanowisko; • uzasadnia swoje wrażenia czytelnicze, wybierając odpowiednie kategorie; • analizuje zabiegi językowe zastosowane przez autora, odwołując się do przykładów z tekstu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega postawa tradycjonalisty, a na czym postawa entuzjasty postępu; • objaśnia wymowę puenty utworu; • objaśnia wpływ stylu językowego na wrażenia odbiorcy; • pisze tekst inspirowany felietonem Krzysztofa Vargi; • porównuje tekst reportażu z tekstem felietonu
28. Warsztaty publicystyczne (lekcja godzinna)	<i>Warsztaty publicystyczne – sprawdzian</i> (s. 196–198) powieść, reportaż, felieton, sprawozdanie	<ul style="list-style-type: none"> • podaje cechy reportażu, felietonu; • rozpoznaje gatunki publicystyczne; • odróżnia sprawozdanie od reportażu 	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje fragmenty pochodzące z powieści, reportażu i felietonu 	<ul style="list-style-type: none"> • doskonali umiejętność przeredagowania sprawozdania w reportaż 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje felieton / reportaż
29. Fonetyka – powtórzenie wiadomości (lekcja godzinna)	<i>Powtórzenie i utrwalenie wiadomości o głosce i sylabie, Powtórzenie</i>	<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia literę, głoskę, sylabę; • dzieli proste wyrazy na 	<ul style="list-style-type: none"> • dzieli wyrazy na litery i głoski; • wyodrębnia w wyrazie 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia różne sposoby zapisywania głosek; • wskazuje <i>i</i> oraz <i>u</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • bezbłędnie dzieli także trudne wyrazy na litery, głoski, sylaby;

	<p><i>i utrwalenie wiadomości z fonetyki (podręcznik Gramatyka i stylistyka, s. 11, 26)</i> pojęcia i umiejętności z zakresu fonetyki</p>	<p>litery, głoski i sylaby; • wie, które narządy mowy biorą udział w powstawaniu głosek; • zna podstawowe cechy głosek; • wie, na czym polega akcent wyrazowy; • zna główną zasadę akcentowania w polszczyźnie; • wie, że w języku występuje zjawisko upodobnienia głosek; • nazywa główne rodzaje upodobnień</p>	<p>sylaby, wskazuje sylaby otwarte i zamknięte; • wie, jakie funkcje może pełnić w wyrazach litera <i>i</i>; • rozróżnia samogłoski i spółgłoski, wymienia rodzaje głosek; • wymienia podstawowe narządy biorące udział w artykulacji; • zna i na ogół stosuje zasady akcentowania w polszczyźnie; • podaje przykłady wyrazów nieposiadających samodzielnego akcentu; • wie, na czym polegają upodobnienia głosek i wskazuje ich przykłady</p>	<p>niegłoskotwórcze; • charakteryzuje różne typy głosek; • określa funkcję poszczególnych narządów mowy w procesie wymawiania różnych głosek; • rozpoznaje w wyrazie sylaby zamknięte i otwarte, nazywa je; • stosuje zasady akcentowania wyrazów • objaśnia, na czym polegają różne rodzaje upodobnień • wskazuje i nazywa przykłady upodobnień</p>	<p>• omawia różne funkcje litery <i>i</i> w wyrazach; • określa cechy samogłosek i spółgłosek; • objaśnia rolę poszczególnych narządów mowy w procesie artykulacji; • poprawnie akcentuje wszystkie wyrazy, zna zasady akcentowania; • wyjaśnia, na czym polega akcent wariantywny wyrazów; • objaśnia na przykładach mechanizm powstawania upodobnień głosek; • wskazuje i nazywa przykłady upodobnień</p>
<p>Sprawdzian wiadomości nr 1 i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)</p>					
<p>30. W świecie bogów i ludzi, czyli o eposie (lekcja dwugodzinna)</p>	<p>Infografika: <i>Świat Homera</i> (s. 32–33) Homer, <i>Iliada</i> (fragmenty <i>Pieśni I</i> oraz <i>Pieśni XXII</i>, s. 34–42) kadry z filmu <i>Troja</i> w reż. Wolfganga Petersena, 2004 (s. 32, 35) Peter Paul Rubens, <i>Achilles zwyciężający Hektora</i>, 1630–1632 (s. 39) mit, literatura ustna, wojna trojańska, apostrofa, inwokacja, epos (epopeja), porównanie homeryckie, hasło encyklopedyczne</p>	<p>• zapoznaje się z informacjami na temat Homera i <i>Iliady</i>; • odpowiada na pytania, cytując fragmenty tekstu; • wskazuje elementy świata przedstawionego; • zapisuje w punktach informacje o przebiegu wojny; • nazywa najważniejsze cechy bohaterów; • zna pojęcia: <i>apostrofa</i>, <i>porównanie homeryckie</i>, <i>epos</i></p>	<p>• nazywa i komentuje emocje Hektora przed walką; • omawia elementy świata przedstawionego; • charakteryzuje bohaterów; • odnajduje w tekście motyw gniewu; • proponuje inne rozwinięcie tytułu utworu; • odczytuje przykładowe apostrofy i porównania; • rozpoznaje w tekście porównanie homeryckie; • używa pojęć: <i>apostrofa</i>, <i>porównanie homeryckie</i>, <i>epos</i></p>	<p>• ocenia zachowanie bohaterów eposu Homera; • redaguje artykuł hasłowy do encyklopedii; • omawia funkcję porównań homeryckich w tekście; • wyjaśnia znaczenie pojęć: <i>apostrofa</i>, <i>porównanie homeryckie</i>, <i>epos</i></p>	<p>• wyjaśnia symboliczne znaczenie motywu gniewu; • uzasadnia, że utwór Homera jest eposem; • porównuje bohaterów utworu ze znanymi postaciami mitologicznymi oraz postaciami rycerzy</p>
<p>31. Opowiedz o tym pięknie (lekcja godzinna)</p>	<p><i>Zróżnicowanie słownictwa, Synonimy, antonimy, homonimy, Związki frazeologiczne</i> (podręcznik</p>	<p>• wskazuje synonimiczne pary wyrazów; • rozumie znaczenia wyrazów o takim samym brzmieniu;</p>	<p>• definiuje pojęcia: synonim, homonim, antonim, związek frazeologiczny; • poprawia tekst, zastępując</p>	<p>• stosuje w wypowiedziach synonimy i antonimy; • podaje przykłady homonimów;</p>	<p>• poprawia tekst, zastępując wyrazy synonimami właściwymi dla języka literackiego;</p>

	<p><i>Gramatyka i stylistyka</i>, s. 28–31)</p> <p>synonim, antonim, homonim, związek frazeologiczny, zwrot, wyrażenie, fraza</p>	<ul style="list-style-type: none"> • korzysta ze słownika języka polskiego; • podaje antonimy do podanych wyrazów; • podaje przykłady związków frazeologicznych i objaśnia ich znaczenie 	<p>niepotrzebne powtórzenia synonimami;</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje antonimy i homonimy wśród innych wyrazów; • wskazuje słowniki, które mogą pomóc w udowodnieniu, że podane wyrazy są synonimami, homonimami lub antonimami; • wskazuje główne źródła związków frazeologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje funkcje związków frazeologicznych w języku; • omawia różne typy związków frazeologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> • udowadnia, że podane wyrazy są homonimami, różnicując ich znaczenia poprzez użycie w odpowiednich kontekstach; • objaśnia dowcip językowy oparty na homonimii; • wskazuje typy tekstów, w których wykorzystuje się synonimy, homonimy, antonimy i związki frazeologiczne; • objaśnia, na czym polegają błędy w użyciu związków frazeologicznych
<p>32. Treść i zakres znaczeniowy wyrazu (lekcja godzinna)</p>	<p><i>Treść i zakres znaczeniowy wyrazu</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i>, s. 35–37)</p> <p>treść wyrazu, zakres wyrazu, realne znaczenie wyrazu, słowotwórcze znaczenie wyrazu</p>	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega różnicę między treścią a zakresem wyrazu; • zastępuje słowa wyrazem o szerszym zakresie; • wskazuje wypowiedź, która przekazuje dokładniejszą informację; • wie, że realne znaczenie wyrazu może być inne niż słowotwórcze 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia na przykładach różnicę między treścią a zakresem wyrazu; • wyjaśnia własnymi słowami, czym jest realne znaczenie wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest znaczenie wyrazu; • definiuje treść wyrazu i zakres wyrazu; • objaśnia na przykładach różnicę między realnym i słowotwórczym znaczeniem wyrazu 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zależności między treścią wyrazu a jego zakresem; • poprawnie określa treść i zakres wyrazów
<p>33. Rycerskie przygody (O królu Arturze i rycerzach Okrągłego Stołu) (lekcja dwugodzinna)</p>	<p><i>O królu Arturze i rycerzach Okrągłego Stołu – Poszukiwanie Świętego Graala. Przygody Pana Parsifala</i> (na podstawie poematów średniowiecznych i późniejszych opracowań napisał Roger Lancelyn Green) (s. 43–51)</p> <p>motywy realistyczne i fantastyczne, fikcja literacka, motyw wędrowki, kodeks rycerski, plan wydarzeń</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat króla Artura; • wskazuje elementy świata przedstawionego; • uzupełnia podany niepełny plan wydarzeń; • nazywa cechy bohaterów; • rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia elementy świata przedstawionego; • wyodrębnia etapy wędrowki; • odnajduje w tekście motyw podróży; • ocenia postawę bohaterów; • wyjaśnia, na czym polegał ideał rycerza; • podsumowuje opowiedzianą historię; • klasyfikuje utwór jako epos rycerski 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje plan najważniejszych wydarzeń; • dostrzega przenośne znaczenie elementów fantastycznych; • oddziela prawdę historyczną od fikcji literackiej; • sporządza kodeks postępowania rycerza; • podaje cechy eposu rycerskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje źródła motywów fantastycznych; • wyjaśnia symboliczne znaczenie motywu podróży; • porównuje podróż Parsifala z wędrowką wybranej postaci literackiej; • porównuje rycerzy Okrągłego Stołu ze znanymi postaciami rycerzy obecnymi w literaturze; • udowadnia, że omawiany tekst ma cechy eposu rycerskiego
<p>34. Wśród najstarszych gatunków literackich</p>	<p><i>Wielkie opowieści ludzkości – sprawdzian</i> (s. 52–54)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem, wskazuje w nim potrzebne 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w tekście sformułowania 	<ul style="list-style-type: none"> • określa funkcję występujących w tekście 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia określenie „figura ludzkiego losu”;

(lekcja godzinna)	motyw podróży, pytanie retoryczne, rozprawka	informacje; • wymienia motywy występujące w poznanych dziełach antycznych; • wyjaśnia znaczenie frazeologizmów pochodzenia biblijnego; • łączy podane słowa w poprane związki wyrazowe; • korzysta ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów bliskoznacznych	charakterystyczne dla języka poetyckiego; • określa motywy decyzji narratora; • charakteryzuje mitycznych antagonistów: Odyseusza i Eneasza; • omawia rolę pytań retorycznych w tekście; • określa język Biblii; • tworzy krótką wypowiedź argumentacyjną na wskazany temat	środków artystycznych; • charakteryzuje styl biblijny; • redaguje rozprawkę	• analizuje motyw współistnienia dobra i zła w tekstach kultury; • porównuje styl Biblii oraz legend o rycerzach Okrągłego Stołu
<p>35. Dlaczego <i>Pan Tadeusz</i> – pierwsze spotkanie z poematem (lekcja godzinna)</p> <p>36. W Soplicowie i okolicach, czyli okiem rysownika (lekcja godzinna)</p> <p>37. Na uczcie w Soplicowie, czyli spotkanie z bohaterami <i>Pana Tadeusza</i> (lekcja godzinna)</p> <p>38. Kim naprawdę jest ksiądz Robak? (lekcja godzinna)</p> <p>39. „Poloneza czas zacząć...”, czyli o staropolskich obyczajach (lekcja godzinna)</p> <p>40. „Było cymbalistów wielu...”. Historia w <i>Panu Tadeuszu</i> (lekcja godzinna)</p> <p>41. Obraz „kraju lat dziecińczych”, czyli przyroda w <i>Panu Tadeuszu</i> (lekcja godzinna)</p>	<p>Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (lektura do przeczytania w całości)</p> <p><i>Pan Tadeusz</i> – zadania do lektury (s. 82–92)</p> <p>Adam Mickiewicz – biogram (s. 80–81)</p> <p>Agnieszka Lisak <i>Miłość, kobieta i małżeństwo w XIX wieku</i> (fragment, s. 87–88)</p> <p>kadry z filmu <i>Pan Tadeusz</i> w reż. Andrzeja Wajdy, 1999 (s. 88, 92, 342)</p> <p>poemat epicki (epopeja, epos), porównanie homeryckie, inwokacja</p>	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje biografię Adama Mickiewicza; • słucha recytacji fragmentów poematu; • wypowiada się na temat swoich wrażeń czytelnicy; • zapoznaje się z tłem historycznym utworu; • wypowiada się na temat przedmiotu sporu między Hrabią a Sędzią; • określa czas i miejsce akcji epopei; • nazywa uczucia i nastroje; • ocenia przyjęcie nazwiska Robak w odniesieniu do biografii Jacka Soplicy; • wypowiada się na temat uczuciowych perypetii Tadeusza i Telimeny 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pełny tytułu poematu; • wnioskuje o treści na podstawie tytułu utworu; • określa dystans czasowy, jaki dzieli narratora od opisywanych wydarzeń; • wskazuje na stosunek narratora do bohaterów, uzasadnia swoje zdanie wybranymi cytatami; • analizuje stosunek do zamku Hrabiego i Gerwazego; • odtwarza przebieg narady w Dobrzynie; • odtwarza okoliczności zajazdu; • ocenia adekwatność użycia słowa <i>spowiedź</i> wobec opowieści umierającego Jacka Soplicy; • ocenia życie Jacka Soplicy; • opisuje życie towarzyskie w Soplicowie; • przedstawia relacje uczuciowe czwórki bohaterów; • opowiada o obyczajach 	<ul style="list-style-type: none"> • komentuje racje obu stron sporu o zamek, przedstawiając argumenty; • analizuje objaśnia motywację bohaterów; • charakteryzuje bohaterów; • zajmuje stanowisko wobec stwierdzenia o finale sporu o zamek, uzasadnia je; • komentuje słowa księdza Robaka; • omawia obraz historii w poemacie Mickiewicza; • analizuje język i wersyfikację <i>Pana Tadeusza</i>; • wymienia elementy komiczne w epopei; • określa wpływ elementów muzycznych i muzyki na charakter świata przedstawionego w poemacie; • opisuje obraz Polaków w utworze; • przedstawia wymowę poematu, uzasadniając swoje zdanie; • uzasadnia, odwołując się do definicji, że utwór 	<ul style="list-style-type: none"> • komentuje i ocenia intencje nadawcze bohaterów; • omawia plan Gerwazego w kontekście tekstu popularnonaukowego; • pisze rozprawkę przedstawiającą bilans życia Jacka Soplicy; • opisuje życie kobiet w XIX w., odnosząc się do bohaterki poematu i do tekstu popularnonaukowego; • objaśnia zakończenie poematu w świetle tekstu popularnonaukowego; • komentuje i ocenia konsekwencje artystyczne zastosowania gatunku, jakim jest poemat epicki; • ocenia obraz Polaków w dziele Mickiewicza

			<p>panujących w Soplicowie;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje wydarzenia historyczne istotne dla akcji poematu; • wskazuje użyte w poemacie środki poetyckie; • klasyfikuje utwór jako epopeję; • definiuje porównanie homeryckie 	<p>Mickiewicza jest epopeją;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w utworze porównania homeryckie i określa ich funkcję 	
<p>42. Oglądamy ekranizację <i>Pana Tadeusza</i> w reż. Andrzeja Wajdy (lekcja trzygodzinna)</p>	<p><i>Pan Tadeusz</i> w reż. Andrzeja Wajdy, 1999 Andrzej Wajda – biogram (s. 91)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z biogramem reżysera; • ogląda adaptację <i>Pana Tadeusza</i> w reżyserii Wajdy; • opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu filmu 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje fabułę filmu Wajdy i poematu Mickiewicza • wypowiada się na temat wprowadzonych zmian w zakresie treści; • opisuje nastrój panujący w filmie 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje fabułę filmu Wajdy i poematu Mickiewicza, wypowiada się na temat wprowadzonych zmian w zakresie kompozycji; • opisuje i ocenia wymowę filmu; • ocenia adaptację Wajdy, uzasadniając swoją opinię 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia czynniki pozwalające Wajdzie na wyreżyserowanie dzieła; • ocenia pomysł Wajdy na stworzenie dialogów filmowych; • zestawia poemat Mickiewicza z adaptacją Andrzeja Wajdy, omawia strategię adaptacyjną; • wnikliwie ocenia dzieło reżysera, odwołując się do kontekstów
<p>43. Zrobić film z książki. Wyzwania adaptacji filmowej (lekcja godzinna)</p>	<p><i>Od wierności do zdrady, czyli o adaptacji filmowej</i> (s. 328–333) adaptacja filmowa</p>	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem, odnajduje w nim ważne informacje; • zapoznaje się z definicją adaptacji filmowej; • podaje przykłady adaptacji filmowych 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia poznane gatunki filmowe; • definiuje pojęcie <i>adaptacja filmowa</i>; • przedstawia przyczyny wykorzystywania tekstów literackich przez kino 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje gatunki literackie i ich odpowiedniki – gatunki filmowe; • objaśnia, jak rozumie pojęcie „twórcza zdrada”; • przedstawia i uzasadnia swoją opinię na temat utworu, którego nie można zekranizować; • formułuje opinie na temat udanych i nieudanych adaptacji filmowych, uzasadnia je; • posługuje się terminologią związaną z filmem 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenia prawdziwość pojęcia „twórcza zdrada” w odniesieniu do adaptacji filmowej; • podaje kilka możliwych interpretacji przywołanej w tekście filmowej metafory z filmu <i>Ogniem i mieczem</i>; • przedstawia i uzasadnia swoją opinię na temat utworu, którego nie można zekranizować; • swobodnie posługuje się terminologią związaną z filmem
<p>44. Jak tworzymy i odmieniamy nazwy własne? Nazwy osobowe i miejscowe</p>	<p><i>Nazwy miejscowe i osobowe</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i>, s. 48–52)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że polskie nazwy miejscowe i osobowe są odmienne; 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, że polskie nazwy miejscowe odmieniają się – w zależności od budowy – jak 	<ul style="list-style-type: none"> • zna wyjątki od przymiotnikowej odmiany nazw miejscowych; 	<ul style="list-style-type: none"> • stosuje poprawnie formy wołacza imion; • poprawnie odmienia

(lekcja dwugodzinna)	nazwa miejscowa, nazwa osobowa	<ul style="list-style-type: none"> • korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny w razie wątpliwości co do odmiany nazw; • zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni nazw własnych 	<p>rzeczowniki pospolite lub przymiotniki;</p> <ul style="list-style-type: none"> • poprawnie odmienia złożone nazwy miejscowości; • poprawnie zapisuje nazwy własne; • poprawnie odmienia nazwiska typu <i>Fredro</i> i <i>Linde</i>; • poprawnie odmienia nazwiska typu <i>Kobiela</i> i <i>Wrona</i>; • poprawnie odmienia nazwiska typu <i>Konieczny</i> oraz <i>Baki</i>; • wie, że nazwiska żeńskie w postaci męskiej są nieodmienne 	<ul style="list-style-type: none"> • odmienia poprawnie nazwy miejscowe typu <i>Zakopane</i>; • odmienia poprawnie imiona typu <i>Bruno</i>; • poprawnie odmienia nazwiska męskie zakończone na <i>-o</i> i <i>-e</i>; • poprawnie odmienia nazwiska męskie zakończone na <i>-a</i>; • poprawnie odmienia nazwiska zakończone na <i>-i</i> lub <i>-y</i> 	nazwiska typu <i>Musiałowa</i> lub <i>Musiałówna</i>
45. Symbol i metafora w literaturze i filmie (lekcja godzinna)	Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Biała magia</i> (s. 241–242) <i>Kino mówi poetycko</i> (s. 342–343) symbol, metafora, bohater liryczny	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem, wyszukuje w nim potrzebne informacje; • przedstawia bohaterkę liryczną wiersza Baczyńskiego; • opisuje obrazy poetyckie; • wypowiada się na temat słuszności podanego stwierdzenia; • zna pojęcia <i>symbol</i>, <i>metafora</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czemu służy metafora i symbol w filmie, podaje przykłady; • nazywa odczucia i wrażenia osoby mówiącej w wierszu Baczyńskiego, uzasadnia wypowiedź; • wskazuje metafory i próbuje odczytać ich znaczenia; • opracowuje krótką notatkę wyjaśniającą znaczenie wyrażenia <i>biała magia</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia środki języka filmowego wykorzystywane do budowania metafory; • określa – na podstawie przykładów podanych w tekście – czynniki wpływające na powstanie filmowej metafory; • wyjaśnia, co łączy motywy budujące obraz poetycki; • przedstawia swoją hipotezę na temat zasady łączącej podane sformułowania; • wyjaśnia, co sugeruje tytuł wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na zamieszczonych przy tekście fotosach sposoby budowania ukrytych znaczeń i odczytuje ich sens; • pisze krótki tekst zawierający własną interpretację wiersza Baczyńskiego; • opracowuje w formie tabeli scenopis filmu, który mógłby powstać na podstawie wiersza; • interpretuje stwierdzenie, że „literatura tworzy nowe światy”, uzasadnia swój pogląd, odwołując się do innych tekstów kultury
46. Odbicie odbicia prawdy. Panny dworskie Velázquez (lekcja godzinna)	Sztuka patrzenia: Diego Velázquez, <i>Panny dworskie</i> , 1656, s. 76–79 interpretacja obrazu, opowiadanie	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem; • dzieli się wrażeniami na temat obrazu; • opisuje dzieło Velázquez; nazywa elementy przedstawione na obrazie 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje próbę odpowiedzi na pytania zadane w tekście; • analizuje sposób usytuowania poszczególnych elementów na obrazie; • podaje propozycje 	<ul style="list-style-type: none"> • odpowiada na pytania zadane w tekście, uzasadniając swoją opinię; • omawia kompozycję obrazu, analizuje rolę światła; • wyjaśnia, co może 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, w jaki sposób kompozycja obrazu podkreśla zawarte w nim znaczenia; • wyjaśnia, z czego wynika i na czym polega tajemnica dzieła Velázquez;

			wyjaśniające, jaka sytuacja została przedstawiona na obrazie	intrygować odbiorcę obrazu; • formułuje hipotezę interpretacyjną, odwołując się do tekstu	• pisze opowiadanie inspirowane obrazem
47. Dzieje polskiego emigranta (lekcja godzinna) 48. Latarnik Sienkiewicza jako nowela (lekcja godzinna)	Henryk Sienkiewicz, <i>Latarnik</i> (lektura do przeczytania w całości) <i>Latarnik</i> – zadania do lektury (s. 102–104) nowela, argumentowanie	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o swoich wrażeniach czytelnicych; • wymienia miejsca pobytu Skawińskiego; • opowiada o wydarzeniach opisanych w noweli; • wypowiada się na temat okoliczności, w których Skawiński objął posadę latarnika; • zapoznaje się z definicją noweli; • kwalifikuje <i>Latarnika</i> jako nowelę 	<ul style="list-style-type: none"> • określa elementy świata przedstawionego w noweli; • rysuje mapę tułaczki Skawińskiego; • omawia i uzasadnia oczekiwania Skawińskiego wobec pracy latarnika; • charakteryzuje bohatera; • definiuje nowelę; • określa problematykę noweli Sienkiewicza, uzasadnia swój wybór; • opowiada dalsze losy Skawińskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • zajmuje stanowisko wobec postawionego problemu, uzasadnia je; • określa motywacje bohatera; • wskazuje punkt kulminacyjny w noweli, uzasadnia swój wybór; • ujawnia nastawienie narratora do postaci; • komentuje strategie narracyjne; • uzasadnia, że <i>Latarnik</i> jest nowelą; • wypowiada się na temat przesłania utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat koncepcji losu ludzkiego zobrazowanej w noweli Sienkiewicza; • pisze alternatywną wersję drugiej części noweli; • redaguje wypowiedź argumentacyjną na wskazany temat
49. Dlaczego smutno poecie? (Juliusz Słowacki, Hymn) (lekcja dwugodzinna)	Juliusz Słowacki, <i>Hymn</i> (s. 218–220) Juliusz Słowacki – biogram (s. 217–218) hymn, recytacja	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • określa adresata wypowiedzi lirycznej; • wskazuje wyrazy i formy gramatyczne, za pomocą których ujawnia się podmiot liryczny; • nazywa uczucia, określa stan wewnętrzny i doznania podmiotu lirycznego; • klasyfikuje utwór jako hymn 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa okoliczności oraz wskazuje przyczyny wywołujące przeżycia i odczucia podmiotu lirycznego; • nazywa i opisuje przestrzeń, zwracając uwagę na jej cechy; • odróżnia lirykę bezpośrednią od pośredniej; • wylicza cechy gatunkowe hymnu; • wskazuje w tekście cechy hymnu; • podaje wyróżniki liryki jako rodzaju literackiego 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa środki językowe ujawniające adresata wypowiedzi lirycznej; • charakteryzuje Boga jako adresata wypowiedzi lirycznej; • cytuje fragmenty przedstawiające stan psychiczny podmiotu lirycznego; • wskazuje zależności między sytuacją liryczną a stanem wewnętrznym podmiotu lirycznego; • używa kontekstu biograficznego do odczytania sensów wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia symboliczny charakter przestrzeni; • analizuje budowę wersyfikacyjną wiersza; • zestawia i porównuje utwory o charakterze hymnu
50. Głos ma Maryla, czyli spotkanie z piosenką Mariana Hemara (lekcja godzinna)	Marian Hemar, <i>Maryla</i> (s. 224–226) Marian Hemar – biogram (s. 224) sztambuch, archaizm, piosenka, piosenka	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta wiersz wraz z przypisami; • wypowiada się na temat charakteru wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> • określa perspektywę czasową w wypowiedzi osoby mówiącej; • kreśli obraz poety zawarty w wierszu; • cytuje, by uzasadnić swoje 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje sugestie zawarte w wierszu; • objaśnia, dlaczego wiersz można zaliczyć do poezji popularnej; • wskazuje, w czym przejawia 	<ul style="list-style-type: none"> • komentuje i objaśnia wypowiedzi i sugestie dotyczące przebiegu procesu twórczego; • objaśnia konsekwencje artystyczne wybranej

	kabaretowa		stanowisko; • wskazuje cechy piosenki	się kabaretowy charakter piosenki	konwencji
51. Różne style w polszczyźnie (lekcja dwugodzinna)	<i>Zróżnicowanie stylistyczne polszczyzny</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 55–61) style funkcjonalne języka: styl artystyczny, styl potoczny, styl publicystyczny, styl urzędowy (kancelaryjny), styl naukowy	<ul style="list-style-type: none"> • rozumie pojęcie stylu • wie, że w polszczyźnie istnieją różne style wypowiedzi; • wie, że styl wypowiedzi zależy od sytuacji komunikacyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie stylu; • wymienia style funkcjonalne polszczyzny; • wskazuje podstawowe cechy poszczególnych stylów funkcjonalnych; • wskazuje teksty, dla których charakterystyczne jest użycie poszczególnych stylów 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest styl funkcjonalny języka i czym jest uwarunkowany; • rozpoznaje styl naukowy, urzędowy, artystyczny, potoczny; • wskazuje w tekście cechy danego stylu 	<ul style="list-style-type: none"> • określa styl występujący w danym tekście; • wymienia typy tekstów, dla których charakterystyczny jest dany styl; • tworzy / przekształca teksty z zastosowaniem określonego stylu
Sprawdzian wiadomości nr 2 i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)					
52. Jaki świat pokazuje reklama? (lekcja godzinna)	<i>Reklama, czyli o sztuce namawiania</i> (s. 355–356) Jan Miodek, <i>Co lubię i czego nie lubię (w reklamie)</i> (s. 357–359) reklama, perswazja, slogan reklamowy	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst ze zrozumieniem, mając na uwadze informacje podane w tekście; • wyjaśnia, czym jest reklama; • cytuje zdanie, w którym Miodek wymienia irytujące go w reklamach błędy językowe; • wymienia zdanie, w którym Jan Miodek prezentuje swoją interpretację omawianej reklamy; • wypowiada się na temat reklamy 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego reklama jest nieodłącznym i nieodzownym elementem współczesnej cywilizacji; • wyjaśnia, na czym polega istota działań reklamowych; • wymienia zalety i zagrożenia reklamy; • podaje przykłady cech reklamy aprobowanych przez Jana Miodeka 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia znane typy reklam; • wymienia aspekty reklamy budzące szczególnie zainteresowanie Jana Miodeka; • wyjaśnia, w jaki sposób reklama może wzbogacać język 	<ul style="list-style-type: none"> • analizuje mechanizm działania reklamy; • wyjaśnia, jak bronić się przed działaniem reklamy; • dokonuje analizy językowej wybranych sloganów reklamowych
53. Siła perswazji, czyli jak to się dzieje, że reklama działa (lekcja dwugodzinna)	<i>Środki perswazji w tekstach reklamowych</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 108–112) perswazja, manipulacja, hasło reklamowe (slogan reklamowy)	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia własnymi słowami, na czym polega perswazja; • wie, że perswazja jest wykorzystywana w działaniach reklamowych; • wymienia znane hasła reklamowe i podejmuje próbę objaśnienia, w jaki sposób oddziałują one na odbiorcę 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia, na czym polega perswazja, a na czym manipulacja; • wskazuje typy tekstów, w których używa się perswazji; • wyjaśnia własnymi słowami, czym jest i czemu służy reklama społeczna; • wymienia niektóre zabiegi językowe często stosowane w tekstach reklamowych; • definiuje hasło reklamowe 	<ul style="list-style-type: none"> • określa różnicę między perswazją a manipulacją; • wskazuje cele reklamy; • omawia różne typy reklamy; • analizuje i objaśnia funkcje haseł reklamowych; • wskazuje zabiegi stosowane w reklamie 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w tekstach reklamowych przykłady manipulacji; • omawia środki perswazji w tekstach reklamowych; • omawia różne rodzaje zabiegów stosowanych w tekstach reklamowych; • omawia funkcję gier językowych i wyrazów wieloznacznych w reklamie; • redaguje hasła reklamowe

			(slogan reklamowy)		
54. Świat w gabinecie luster (lekcja godzinna)	<i>Świat w gabinecie luster, czyli o powieści</i> (s. 56–59) <i>Pogranicza realizmu</i> (s. 72–75) epika, narracja, narrator, fikcja, świat przedstawiony, narrator, gatunki epickie, rodzaje powieści, beletrystyka, realizm, konwencja	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst, wybierając odpowiednie informacje; • posługuje się terminem <i>epika</i>; • wymienia znane gatunki epickie; • odróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej; • podaje cechy powieści realistycznej; • odróżnia fikcję literacką od rzeczywistości; • wyjaśnia pojęcia <i>realny / realistyczny</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia postać autora od narratora; • używa adekwatnie pojęć: <i>narrator pierwszoosobowy, narrator trzecioosobowy</i>; • wymienia utwory będące poprzedniczkami powieści; • kwalifikuje podane powieści do odpowiednich odmian gatunkowych; • wie, że fikcja jest wyznacznikiem literatury pięknej; • podaje przykłady znanych mu utworów realistycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje cechy utworów epickich • wyjaśnia znaczenie pojęć: <i>narrator pierwszoosobowy, narrator trzecioosobowy</i>; • wyjaśnia pojęcie fabuły; • podaje cechy wymienionych gatunków epickich; • rozróżnia pojęcia: <i>literatura popularna, literatura wysoka</i>; • wyjaśnia pojęcie fikcji literackiej; • określa stopień prawdopodobieństwa w znanych mu utworach realistycznych; • dzieli się przypuszczeniami na temat konwencji, w której napisano wskazane dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia utwory – poprzedniczki powieści; • kwalifikuje podane powieści do odpowiednich odmian gatunkowych, uzasadniając decyzję; • formułuje definicję powieści; • omawia konsekwencje wyboru typu narracji; • wyjaśnia cechy realizmu jako konwencji literackiej; • wskazuje przykłady innych niż realistyczna konwencji literackich; • znajduje podobieństwa między konwencjami; • dostrzega w utworach realistycznych metaforę, alegorię, symbol
55. Niezwykła podróż (Jonathan Swift, Podróże Guliwera) (lekcja dwugodzinna)	Jonathan Swift, <i>Podróże Guliwera</i> (fragmenty, s. 60–71) Jonathan Swift – biogram (s. 60) komentarz, temat, problem, deformacja świata przedstawionego, informacja, opinia, wypowiedź argumentacyjna, argumentowanie, przemówienie, list, tekst / slogan reklamowy, pismo urzędowe	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat autora i jego dzieła; • czyta tekst, wybierając odpowiednie informacje; • określa czas i miejsce wydarzeń; • opowiada o przebiegu wydarzeń ukazanych w tekście Swifta 	<ul style="list-style-type: none"> • streszcza przywołane fragmenty tekstu Swifta; • cytuje odpowiednie fragmenty utworu w celu uzasadnienia wypowiedzi; • opowiada o wojennych obyczajach Europejczyków; • odróżnia informacje od komentarza; • określa rodzaj narracji i typ narratora; • redaguje wypowiedź pisemną w formie: listu do rodziny, ulotki reklamowej (sloganu) 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża opinię na temat świata przedstawionego utworu, wskazuje przyczyny jego niezwykłości; • charakteryzuje narratora, uzasadniając wypowiedź; • odróżnia temat od problemu, określa problem poruszony w tekście Swifta; • redaguje wypowiedź pisemną w formie odmownego pisma urzędowego 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenia komentarz narratora dotyczący przyczyn wojen; • porównuje wartości ważne dla bohaterów; • podaje przykłady archaizmów słownikowych i składniowych; • przygotowuje mowę na zadany temat; • wyszukuje podobieństwa między prozą z pogranicza realizmu i fantastyki z przypowieścią i poezją
56. Poetycki testament (Juliusz Słowacki, Testament mój) (lekcja godzinna)	Juliusz Słowacki, <i>Testament mój</i> (s. 221–223) testament, rozprawa	<ul style="list-style-type: none"> • czyta wiersz głośno i wyrażnie; • cytuje fragmenty zawierające nakazy, prośby skierowane do 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia formę utworu; • określa adresata wypowiedzi lirycznej; • nazywa uczucia, stan 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje nakazy, prośby skierowane do adresatów; • zestawia informacje mówiące o życiu i twórczości 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia portret człowieka i artysty wpisany w tekst; • dostrzega i komentuje ruch

		<p>adresatów;</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa osobę mówiącą, wskazuje fragmenty, których się ona ujawnia; • wyjaśnia znaczenie słowa <i>testament</i>; • odczytuje fragmenty będące testamentem 	<p>duchowy osoby mówiącej;</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje środki poetyckie; • zapisuje refleksje na wybrany temat 	<p>zawarte w wierszu z kontekstem biograficznym;</p> <ul style="list-style-type: none"> • nazywa funkcje dostrzeżonych środków poetyckich; • komentuje wersy dotyczące życia bohatera; • dostrzega metaforę fragmentów mówiących o twórczości; • wyjaśnia sens metafor 	<p>myśli w wierszu;</p> <ul style="list-style-type: none"> • ocenia dokonania autora; • wyjaśnia sens refleksji dotyczących wpływu twórczości poety na potomnych; • pisze rozprawkę na zadany temat
<p>57. Powieść <i>Szyfowe prace</i> Stefana Żeromskiego jako dokument epoki (lekcja godzinna)</p> <p>58. <i>Szyfowe prace</i> opowieścią o dojrzeniu (lekcja godzinna)</p> <p>59. Obraz szkoły pod zaborami (<i>Szyfowe prace</i> Stefana Żeromskiego) (lekcja godzinna)</p> <p>60. Polacy wobec rusyfikacji (<i>Szyfowe prace</i> Stefana Żeromskiego) (lekcja godzinna)</p> <p>61. Symboliczny sens tytułu powieści Żeromskiego (lekcja godzinna)</p>	<p>Stefan Żeromski, <i>Szyfowe prace</i> (lektura do przeczytania w całości)</p> <p><i>Szyfowe prace</i> – zadania do lektury (s. 106–110)</p> <p>Stefan Żeromski – biogram (s. 105)</p> <p>rusyfikacja, powieść, narracja</p>	<ul style="list-style-type: none"> • czyta informacje o autorze; • wypowiada się o wydarzeniach zawartych w powieści; • wymienia bohaterów, przedstawia ich; • nazywa uczucia bohaterów; • wypowiada się na temat życia szkoły pod zaborami; • wypowiada się na temat sympatycznych bądź niesympatycznych bohaterów powieści 	<ul style="list-style-type: none"> • określa czas i miejsce akcji; • charakteryzuje losy Marcina Borowicza i Andrzeja Radka; • opowiada o szkole w zaborze rosyjskim; • wskazuje wydarzenia kluczowe dla dojrzenia Marcina Borowicza; • formułuje argumenty w obronie Andrzeja Radka; • charakteryzuje poszczególne grupy uczniów gimnazjum w Klerykowie; • ocenia, uzasadniając, zachowanie uczniów podczas incydentu z Waleckim; • opisuje przeżycia Borowicza oraz reakcje innych uczniów podczas recytacji Zygiera; • opowiada o losach rodziny Biruty; • opowiada o metodach rusyfikacji w Klerykowie i reakcjach uczniów na te metody; • opisuje zachowania społeczeństwa Klerykowa w obliczu zabiegów 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje obraz szkoły pod zaborami (postawy uczniów i nauczycieli, system); • opisuje ewolucję postaw Borowicza i Radka; • omawia motywacje działań bohaterów; • charakteryzuje narratora powieści 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie rusyfikacji; • wymienia i objaśnia metody rusyfikacyjne opisane przez Żeromskiego; • ocenia obraz Polaków i zaborców ukazanych w dziele Żeromskiego, uwzględnia kontekst historyczny; • interpretuje symboliczne znaczenia mitu o Syzyfie w odniesieniu do problematyki powieści i losów bohaterów; • określa cechy pisarstwa Żeromskiego (narracja, środki stylistyczne, komizm)

			rusyfikacyjnych; • wskazuje problematykę utworu; • rozwija tytuł powieści		
62. Ćwiczymy parafrazowanie tekstu (lekcja godzinna)	<i>Parafraza tekstu</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 94–97) parafraza, plagiat	• wie, że parafrazą jest np. wyrażenie treści swoimi słowami • czyta <i>Hymn do miłości ojczyzny</i> Ignacego Krasickiego i jego parafrazę, rozumie, dlaczego te dzieła są przykładem parafrazy; • rozumie zjawisko plagiatu	• definiuje parafrazę; • wie, do jakich celów bywa najczęściej wykorzystywany ten zabieg; • wskazuje utwory, do których nawiązują tytuły i wypowiedzi reklamowe; • wyjaśnia, dlaczego plagiat jest oszustwem	• objaśnia cel parafrazy; • udowadnia, że strofa z <i>Monachomachii</i> jest parafrazą <i>Hymnu do miłości ojczyzny</i> ; • udowadnia, że wskazane tytuły są parafrazami; • objaśnia, na czym polega wykorzystywanie parafrazy w negocjacjach lub mediacji	• objaśnia, na czym polega satyryczny charakter parafrazy <i>Hymnu do miłości ojczyzny</i> ; • omawia przykłady tekstów reklamowych, w których została wykorzystana parafraza; • objaśnia psychologiczny aspekt wykorzystania parafrazy w komunikacji; • omawia zjawisko parafrazy w dziele ikonycznym; • wskazuje w tekstach zabiegi językowe zastosowane przez autorów parafraz
63. Wzdychadła, pensjonarki i śmietankowa babka, czyli perypetie pewnego sztubaka (lekcja dwugodzinna)	Melchior Wańkowicz, <i>Tędy i owędy</i> (fragmenty, s. 116–122) Melchior Wańkowicz – biogram (s. 115) dygresja, wspomnienie (pamiętnik), komizm, ironia	• zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta tekst, wyszukując potrzebne informacje i cytaty; • nazywa uczucia bohatera; • zapoznaje się z definicją dygresji; • wypowiada się na temat życia w ówczesnej Warszawie; • zna pojęcie wspomnienia (pamiętnika)	• określa czas akcji na podstawie tekstu i biogramu autora; • wskazuje synonimy; • wymienia w postaci chronologicznej listy młodzieńcze fascynacje narratora oraz opisuje ich charakter; • opisuje zaloty chłopców; • wskazuje w tekście dygresję; • definiuje słowo <i>wzdychadło</i> , wskazuje inne neologizmy; • klasyfikuje utwór jako pamiętnik, podaje uzasadnienie	• określa stosunek narratora do przywoływanych wydarzeń; • dokonuje przekładu wskazanych fragmentów na język bliski współczesnemu nastolatki; • opisuje życie społeczno-obyczajowe w czasach młodości Wańkowicza; • charakteryzuje styl narracji w tekście Wańkowicza (np. komizm, ironia, neologizmy) • wyjaśnia, analizując język, styl, tematykę i usytuowanie narratora, dlaczego utwór Wańkowicza jest pamiętnikiem; • określa przyczyny popularności prozy wspomnieniowej w dobie współczesnej	• omawia podobieństwa i różnice w sytuacji i duchowej biografii Marcina Borowicza i narratora <i>Tędy i owędy</i> ; • porównuje i ocenia typy narracji zastosowane przez Żeromskiego oraz Wańkowicza

64. Jak przygotować ciekawy wywiad? (lekcja godzinna)	<i>Wywiad</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 105–107) wywiad	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest wywiad; • podejmuje próbę stworzenia listy pytań kierowanych do konkretnego rozmówcy 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje cechy wywiadu; • wskazuje, jak należy przygotować się do wywiadu; • wymienia elementy składowe wywiadu; • przygotowuje listę pytań kierowanych do konkretnego rozmówcy 	<ul style="list-style-type: none"> • dostosowuje styl wywiadu do rozmówcy; • tworzy listę pytań otwartych kierowanych do wybranego rozmówcy 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje wstęp do wywiadu i listę pytań kierowanych do bohatera literackiego; • przeprowadza / redaguje wywiad
65. Po co w języku neologizmy? (lekcja godzinna)	<i>Neologizmy, Neologizmy artystyczne, Sposoby wzbogacania słownictwa – infografika</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 38, 41, 42) Julian Tuwim, <i>Słowisień</i> (s. 41) rodzaje neologizmów (słotwórcze, znaczeniowe, frazeologiczne), neologizmy artystyczne	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia swoimi słowami, czym są neologizmy; • rozpoznaje neologizmy wśród innych wyrazów; • znajduje neologizmy artystyczne w tekście literackim 	<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia i rozpoznaje neologizmy słotwórcze, znaczeniowe, frazeologiczne; • podaje przykłady neologizmów słotwórczych zawierających określone typy formantów; • podaje słowa, od których powstały wyrazy złożone, objaśnia ich znaczenie; • wyjaśnia znaczenie wybranych neologizmów artystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, w jaki sposób powstają poszczególne rodzaje neologizmów; • określa, czym są i jaką funkcję pełnią w tekście neologizmy artystyczne; • omawia sposób powstania neologizmów artystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenia zasadność użycia neologizmów w tekstach własnych, literackich i użytkowych; • objaśnia sposoby przenikania neologizmów do języka polskiego; • omawia najważniejsze sposoby wzbogacania słownictwa; • uzasadnia celowość użycia neologizmów artystycznych
66. Być trendy w świecie fitnessu i biznesplanów, czyli po co nam zapożyczenia (lekcja godzinna)	<i>Zapożyczenia</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 39–40) zapożyczenie, latynizm, germanizm, romanizm, rusycyzm, anglicyzm	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia własnymi słowami, czym są zapożyczenia; • wie, dlaczego nie należy nadużywać zapożyczeń; • korzysta ze słownika wyrazów obcych 	<ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje zapożyczenia; • objaśnia, czym są germanizmy, romanizmy, rusycyzmy i anglicyzmy, podaje ich przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia okoliczności przenikania zapożyczeń do języka polskiego; • podaje polskie odpowiedniki zbędnych zapożyczeń 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje pozytywne i negatywne aspekty obecności zapożyczeń we współczesnej polszczyźnie; • objaśnia konsekwencje komunikacyjne nadużywania zapożyczeń; • objaśnia sposoby wzbogacania słownictwa
67. O znaczeniu środków retorycznych (lekcja godzinna)	<i>Retoryczne środki językowe, Przemówienie</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 98–104) retoryka, argument (logiczny, rzeczowy, emocjonalny), rytm akapitowy, figury retoryczne, pytanie retoryczne, przemówienie	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia własnymi słowami, czym jest przemówienie; • wie, że przemówienie ma trójdzielną budowę; • objaśnia, w jakim celu przywołuje się argumenty; • podaje przykład pytania retorycznego 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest retoryka; • wskazuje cele działań retorycznych; • wskazuje różne rodzaje argumentów; • omawia podstawowe zasady przygotowywania i wygłaszania przemówień; • wymienia elementy składowe przemówienia; • wskazuje, od czego zależy 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia cele działań retorycznych; • przygotowuje przemówienie: formułuje cel, stawia tezę, przygotowuje argumenty; • dostosowuje środki retoryczne do komunikatu; • wyjaśnia, czym są argumenty logiczne, rzeczowe i emocjonalne, podaje ich przykłady; 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje przemówienie: formułuje cel, gromadzi potrzebny materiał, porządkuje treść, wybiera odpowiednią formę zwrotu do słuchaczy, wprowadza do wypowiedzi, przedstawia argumenty, odpiera kontrargumenty, apeluje do słuchaczy, stosuje odpowiednie figury

			<ul style="list-style-type: none"> • i na czym polega wybór stylu przemówienia; • wymienia i omawia etapy pracy nad przemówieniem; • wskazuje przykłady środków retorycznych: apostrofy, pytania retorycznego, wykrzyknienia, porównania, przenośni, peryfrazy, powtórzenia, aluzji 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są: apostrofa, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, porównanie, przenośnia, peryfaza, powtórzenie, aluzja 	retoryczne, puentuje
68. Konkurs krasomówczy (lekcja godzinna)	<i>Przemówienie</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 98–101) przemówienie, argument, figura retoryczna	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje próbę samodzielnej wypowiedzi na wskazany temat; • wykorzystuje w wypowiedzi pytanie retoryczne 	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na wskazany temat; • doskonali umiejętność formułowania argumentów; • wykorzystuje w swoim przemówieniu figury retoryczne 	<ul style="list-style-type: none"> • swobodnie wypowiada się na wskazany temat; • formułuje trafne argumenty; • wykorzystuje w wypowiedzi figury retoryczne; • wygłasza przemówienie z dbałością o dykcję i akcent 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie stosuje różne rodzaje argumentów; • wykorzystuje w przemówieniu liczne figury retoryczne; • stosuje zasady dotyczące wygłaszania przemówienia (dykcja, akcent, intonacja, stosowanie pauzy, odpowiednie tempo)
69. Przepis na życie według pieśni Jana Kochanowskiego (lekcja dwugodzinna)	Jan Kochanowski, <i>Pieśń II z Ksiąg pierwszych</i> (<i>Serce roście...</i>), <i>Pieśń IX z Ksiąg wtórych</i> (<i>Nie porzucaj nadzieje...</i>) (s. 204–207) Jan Kochanowski – biogram (s. 203) monolog liryczny, archaizm, obraz poetycki, aforyzm, wypowiedź argumentacyjna, wideoklip, pantomima	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta teksty wraz z przypisami; • określa tematykę utworów; • wyjaśnia swoimi słowami, czym jest pieśń; • przypisuje pieśń do właściwego rodzaju literackiego 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w tekstach Kochanowskiego cechy gatunkowe pieśni; • określa sytuację liryczną w wierszach; • nazywa uczucia podmiotu mówiącego; • określa charakter pieśni; • charakteryzuje osobę mówiącą w <i>Pieśni IX</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje obraz poetycki w <i>Pieśni II</i>; • analizuje kompozycje wiersza <i>Serce roście</i> i określa relacje pomiędzy jego częściami; • wskazuje rady i sentencje zawarte w <i>Pieśni IX</i>; • analizuje konstrukcję strof w tej pieśni w powiązaniu z treścią, uzasadnia; • odczytuje przesłanie wierszy Kochanowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • tworzy wypowiedź pisemną na temat filozofii życia Jana Kochanowskiego bądź wolności i sumienia; • przedstawia treść <i>Pieśni IX</i> w formie wideoklipu lub spektaklu pantomimy
70. „Złośliwy liryk i czuły szyderca”, czyli Stanisław Jerzy Lec i świat jego utworów (lekcja godzinna)	Stanisław Jerzy Lec, wybrane aforyzmy (s. 278–281) Stanisław Jerzy Lec – biogram (s. 278) aforyzm, antyteza, kontrast, paradoks, ironia, rozprawka, artykuł, felieton	<ul style="list-style-type: none"> • czyta informacje o autorze i wskazówki interpretacyjne, mając na uwadze zawarte w nich informacje; • czyta ze zrozumieniem definicje aforyzmu i antytezy; • klasyfikuje teksty Leca jako aforyzmy 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje aforyzm; • wyjaśnia, czym jest antyteza; • określa tematykę aforyzmów; • wypowiada się na temat ulubionych aforyzmów 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia konstrukcję poszczególnych aforyzmów; • analizuje sens poszczególnych aforyzmów; • wyjaśnia na przykładach, czym jest paradoks 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wpływ elementów kompozycji i struktury aforyzmu na odbiór dzieła; • tworzy wypowiedź pisemną, rozwijając myśl zawartą w jednym z aforyzmów

<p>71. Przeznaczenie czy wybór – refleksje po lekturze <i>Praw i obowiązków</i> Tadeusza Różewicza (lekcja godzinna)</p>	<p>Tadeusz Różewicz, <i>Prawa i obowiązki</i> (s. 255–257) Pieter Bruegel, <i>Upadek Ikara</i>, 1555, fragment (s. 255)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje tematyczny związek obrazu i wiersza; • cytuje fragmenty ujawniające podmiot liryczny; • wskazuje granicę między częściami kompozycyjnymi tekstu; • wypowiada się na temat braku znaków interpunkcyjnych w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia elementy obrazu przywołane w tekście; • opisuje uczucia osoby mówiącej; • wybiera sformułowania określające postawę moralną podmiotu mówiącego; • omawia różne postawy wobec tragedii Ikara; • łączy z częściami kompozycyjnymi odpowiednie kategorie czasu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czemu służy przywołanie obrazu w wierszu; • łączy kompozycję wiersza z postawą podmiotu mówiącego; • określa punkt widzenia podmiotu lirycznego; • charakteryzuje podmiot liryczny na podstawie fragmentów tekstu; • stawia pytania osobie mówiącej w tekście; • wskazuje konsekwencje braku znaków interpunkcyjnych w wierszu Różewicza 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje części kompozycyjne, biorąc pod uwagę postawę podmiotu lirycznego; • wypowiada się na temat różnych postaw człowieka wobec świata; • wypowiada się na temat ewolucji postawy życiowej człowieka; • analizuje język utworu; • uzasadnia, że utwór jest poezją
<p>72. O człowieku pełnym sprzeczności (Zbigniew Herbert, <i>O dwu nogach Pana Cogito</i>) (lekcja godzinna)</p>	<p>Zbigniew Herbert, <i>O dwu nogach Pana Cogito</i> (s. 262–263) René Descartes – „Myślę, więc jestem” (s. 262) symbol</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat Zbigniewa Herberta i sentencji filozoficznych; • podaje informacje na temat podmiotu lirycznego; • gromadzi przymiotniki i rzeczowniki nazywające cechy nóg 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie nazwy bohatera lirycznego; • wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych 	<ul style="list-style-type: none"> • czyta wiersz, zaznaczając głosem interpretację; • na podstawie zgromadzonego słownictwa wypowiada się na temat przeszłości bohatera lirycznego; • charakteryzuje bohatera lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> • proponuje własną wersję interpretacyjną motywu nóg; • rozpoznaje i charakteryzuje różne postawy życiowe; • rozpoznaje filozoficzny charakter utworu; • redaguje wypowiedź w imieniu bohatera lirycznego
<p>73. Fraszki Jana Sztudyngera – czy tylko błahostki? (lekcja godzinna)</p>	<p>Jan Sztudynger, wybrane fraszki (s. 273–277) Jan Sztudynger – biogram (s. 273) fraszka, epigramat, puenta</p>	<ul style="list-style-type: none"> • czyta informacje o autorze; • określa swoimi słowami, czym jest fraszka; • wypowiada się na temat fraszek Sztudyngera 	<ul style="list-style-type: none"> • nadaje tytuły fraszkom, określając opisane w nich zjawiska; • wskazuje tematy fraszek; • wypowiada się na temat ulubionej fraszki 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje sens poszczególnych fraszek; • wskazuje wykorzystane we fraszkach frazeologizmy, analizuje sposób ich użycia; • wypowiada się na temat aktualności fraszek; • formułuje apel, parafrazując słowa fraszki 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia strategię pisarską autora; • przygotowuje wypowiedź argumentacyjną na temat fraszek; • zestawia fraszki Sztudyngera i Kochanowskiego lub bajki Krasickiego, analizując wizję świata zawartą w tych utworach
<p>74. Jak pisać podanie? (lekcja godzinna)</p>	<p><i>Podanie</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i>, s. 113–116) podanie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje swoimi słowami, czym jest podanie; • wymienia stałe elementy podania; • redaguje podanie, korzystając ze schematu; 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia graficzny układ podania; • zna stałe formuły podania; • przypisuje podanie do określonego stylu funkcjonalnego 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje podanie 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje podanie wraz z załącznikami

		<ul style="list-style-type: none"> wskazuje stałe elementy w przykładowych podaniach 			
75. Bóg – kreator doskonałego świata w <i>Pieśni XXV</i> Jana Kochanowskiego (lekcja godzinna)	Jan Kochanowski, <i>Pieśń XXV z <i>Pieśni wtórych</i> (Czego chcesz od nas, Panie...)</i> (s. 208–211) średniówka, pieśń, hymn Jan van Eyck, <i>Altarz gandawski</i> , 1432 (s. 209) Cima da Conegliano, <i>Bóg Ojciec</i> , 1515 (s. 210)	<ul style="list-style-type: none"> podjmuje próbę działań wskazanych w częstce <i>Zanim przeczytasz</i>; zapoznaje się z definicją średniówki; czyta wiersz wraz z przypisami; wypowiada się na temat charakteru utworu; klasyfikuje utwór jako pieśń 	<ul style="list-style-type: none"> dzieli wersy na części, wyznaczając średniówkę; definiuje pojęcie <i>średniówka</i>; określa nadawcę i adresata utworu; określa charakter utworu; określa cechy świata zaprezentowanego w utworze; wymienia cechy hymnu 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje wizerunek Boga w utworze; opisuje obrazy ukazane w wierszu; podaje cechy gatunkowe pieśni, wnioskując z tekstu wiersza; udowadnia, że tekst Kochanowskiego jest hymnem; dokonuje przekładu intersemiotycznego 	<ul style="list-style-type: none"> zestawia teksty kultury (obrazy i wiersz), porównując ukazane w nich wizerunki Boga; zestawia teksty literackie, porównując ukazane w nich wizerunki Boga
76. Ogród istnienia czy ogród śmierci? (Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Ogród w Milanówku, sen zimowy</i>) (lekcja godzinna)	Jarosław Marek Rymkiewicz, <i>Ogród w Milanówku, sen zimowy</i> (s. 285–287) wiersz, eufemizm, topos, motyw ogrodu, oniryzm	<ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat świata ukazanego w wierszu; zapoznaje się z definicją eufemizmu; wskazuje w wierszu eufemizm ; wypowiada się na temat wymowy wiersza, zapoznaje się z definicją motywu 	<ul style="list-style-type: none"> określa sytuację liryczną, uzasadnia, cytując tekst; określa cechy świata ukazanego w wierszu; nazywa uczucia osoby mówiącej; rozpoznaje motywy występujące w wierszu; definiuje pojęcie <i>eufemizm</i>; wskazuje wyraz bliskoznaczny dla eufemizmu; wskazuje motyw ogrodu w różnych tekstach kultury 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wizerunek Boga ukazany w wierszu, odnosząc go do powszechnych wyobrażeń; opisuje ogród ukazany w wierszu, odnosząc go do ogrodu Eden; objaśnia znaczenia motywów ogrodu i snu w wierszu; objaśnia wymowę wiersza; objaśnia na przykładach, czym jest topos 	<ul style="list-style-type: none"> w wypowiedzi pisemnej interpretuje sensy sens symboliczny ogrodu i snu; porównuje teksty kultury; pisze charakterystykę porównawczą dwóch ogrodów; porównuje przestrzeń ogrodu i wizerunek Boga w wierszach Rymkiewicza i Kochanowskiego
77. Perspektywa Boga i człowieka w liryce Stanisława Barańczaka (lekcja godzinna)	Stanisław Barańczak, <i>Widokówka z tego świata</i> (s. 293–294) Stanisław Barańczak – biogram (s. 288)	<ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat tytułu wiersza; wyszukuje miejsca, w których podmiot mówiący zwraca się do adresata; dzieli się wrażeniami czytelniczymi 	<ul style="list-style-type: none"> objaśnia znaczenie tytułu wiersza; określa adresata wiersza; określa podmiot mówiący w tekście; nazywa uczucia podmiotu mówiącego; opisuje graficzną stronę „widokówki” 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje adresata utworu i sposób jego konkretyzowania się w tekście; charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu; opisuje relacje między nadawcą a odbiorcą w tekście; segmentuje tekst, nadaje tytuły poszczególnym segmentom; objaśnia sensy niedosłowne wiersza; analizuje i interpretuje budowę wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje język wiersza i użyte środki poetyckie, nazywa ich funkcje; formułuje przesłanie wiersza

<p>78. Jak dostać pracę, czyli ćwiczymy tworzenie pism urzędowych (lekcja dwugodzinna)</p>	<p><i>Życiorys, CV, List motywacyjny</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i>, s. 117–127) życiorys, CV (curriculum vitae), list motywacyjny</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje swoimi słowami, czym są życiorys, CV, list motywacyjny; • redaguje życiorys i CV, korzystając ze schematu; • wskazuje stałe elementy tych form w przykładowych tekstach; • bierze udział w tworzeniu listu motywacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia układ życiorysu, CV, listu motywacyjnego; • zna stałe formuły pism urzędowych; • przypisuje życiorys, CV, list motywacyjny do określonego stylu funkcjonalnego; • omawia niezbędne zasady tworzenia CV; • określa stałe elementy budowy listu motywacyjnego; • omawia graficzną kompozycję listu motywacyjnego 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje fikcyjne życiorysy i CV z zachowaniem stałych elementów budowy tych formy dokumentów 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje list motywacyjny
<p>Sprawdzian wiadomości nr 3 i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)</p>					
<p>79. Quo vadis Henryka Sienkiewicza jako powieść historyczna (lekcja godzinna) 80. Świat pogański i świat chrześcijański w Quo vadis Henryka Sienkiewicza (lekcja godzinna) 81. Wśród bohaterów Quo vadis Henryka Sienkiewicza (lekcja godzinna) 82. Co powoduje przemianę wewnętrzną człowieka? (Henryk Sienkiewicz, Quo vadis) (lekcja godzinna) 83. Przyczyny światowej popularności Quo vadis Henryka Sienkiewicza (lekcja godzinna)</p>	<p>Henryk Sienkiewicz, <i>Quo vadis</i> (lektura do przeczytania w całości) <i>Quo vadis</i> – zadania do lektury (s. 96–101) Henryk Sienkiewicz – biogram (s. 93) kontekst historyczny (cesarstwo rzymskie w I w., czasy Nerona i początki chrześcijaństwa) Maria Jaczynowska, Danuta Musiał, Marek Stępień, <i>Historia starożytna</i> (fragmenty, s. 94–95) Aleksander Krawczuk, <i>Poczet cesarzy rzymskich</i> (fragmenty, s. 97, 99) powieść historyczna, artykuł hasłowy, tekst popularnonaukowy, wątek, fabuła</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • zapoznaje się z informacjami na temat epoki, której dotyczy powieść; • wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji; • wymienia bohaterów; • wymienia zdarzenia zawarte w powieści; • wypowiada się na temat głównych postaci; • dzieli się wrażeniami czytelniczymi; • klasyfikuje utwór jako powieść historyczną; • wypowiada się na temat ulubionego bohatera; • wybiera, spośród podanych, określenia dotyczące problematyki powieści; • zapoznaje się z informacjami na temat adaptacji filmowych powieści Sienkiewicza 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o czasach, których dotyczy powieść; • wskazuje pierwsze i drugoplanowych bohaterów powieści; • charakteryzuje główne postaci dzieła; • analizuje przebieg wskazanych wydarzeń w utworze; • nazywa uczucia bohaterów; • wskazuje cechy powieści historycznej; • omawia problematykę powieści 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia konteksty historyczne dzieła; • analizuje motywacje bohaterów; • wypowiada się na temat różnych koncepcji miłości zawartych w dziele; • opisuje i charakteryzuje portrety Rzymian i chrześcijan zawarte w powieści; • wyjaśnia, dlaczego <i>Quo vadis</i> jest powieścią historyczną; • określa wymowę sceny walki Ursusa z bykiem, uwzględniając kontekst historyczny; • objaśnia sens tytułu powieści; • wskazuje elementy potwierdzające filmowość powieści Sienkiewicza lub jej przeczące 	<ul style="list-style-type: none"> • zestawia koncepcje światopoglądowe Winicjusza i Petroniusza; • porównuje tekst powieści z tekstem popularnonaukowym, wyciągając wnioski na temat języka i stylu Sienkiewicza oraz sposobu ukazania przez pisarza prawdy historycznej; • porównuje portrety literackie par powieściowych; • porównuje tekst popularnonaukowy z powieścią; • tworzy kilkuzdaniowy artykuł hasłowego na temat kreowania świata i przeszłości przez autorów powieści historycznych; • charakteryzuje światopogląd postaci Piotra, Pawła i Petroniusza w kontekście wymowy utworu;

					<ul style="list-style-type: none"> • recenzuje adaptację powieści <i>Quo vadis</i>
84. Dlaczego tak trudno zrozumieć stare teksty? (lekcja godzinna)	<i>Archaizmy i archaizacja języka</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 43) archaizm, archaizacja	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia własnymi słowami, czym są archaizmy; • objaśnia znaczenie archaizmów na podstawie przypisów lub słownika 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje archaizmy w tekście literackim; • zastępuje archaizmy wyrazami współczesnymi, korzystając z przypisów lub słownika; • tworzy współczesne formy gramatyczne wyrazów dawnych • wyjaśnia, na czym polega archaizacja 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: archaizm, archaizacja języka; • wyjaśnia (także na podstawie kontekstu) znaczenia archaizmów lub związków frazeologicznych zawierających archaizmy; • zastępuje archaizmy wyrazami współczesnymi; • wyjaśnia cel archaizacji 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje autorów, którzy stosowali archaizację języka w swoich utworach; • wypowiada się na temat funkcji stylistycznej archaizacji języka
85. Czytamy scenopis (lekcja godzinna)	Jerzy Kawalerowicz, <i>Quo vadis</i> (fragmenty scenopisu, s. 323–327) <i>Scenariusz filmowy</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 86) scenariusz, scenopis, ujęcie	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o Jerzym Kawalerowiczu; • zapoznaje się z definicjami scenariusza i scenopisu; • czyta fragment scenopisu <i>Quo vadis</i> i wyszukuje jego odpowiednik w powieści Sienkiewicza; • czyta fragment scenariusza <i>Dekalogu I</i> Krzysztofa Kieślowskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat różnic między pierwowzorem literackim a scenopisem 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje różnice między dwoma fragmentami scenariusza filmowego (<i>Dekalog I</i>); • przygotowuje fragment scenopisu 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje podobieństwa i różnice między pierwowzorem literackim a scenopisem; • opisuje szczegółowo ujęcie filmowe, korzystając z podanego schematu; • porównuje fragment filmu z fragmentem scenopisu
86. Jak wzbogacić opowiadanie? (lekcja godzinna)	<i>Opowiadanie</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 85–85) opowiadanie, dialog, opis, retrospekcja	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje własnymi słowami, czym jest opowiadanie; • redaguje opowiadanie według podanego schematu; • wprowadza dialogi do opowiadania; • zapoznaje się z różnymi sposobami wzbogacania wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia różne typy opowiadań; • wskazuje sposoby wzbogacania opowiadania 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje opowiadanie, zawierające dialogi oraz poszerzone opisy (przedmiotów, postaci, przeżyć) 	<ul style="list-style-type: none"> • redaguje opowiadanie twórcze • świadomie wykorzystuje zabiegi wzbogacające wypowiedź, np. retrospekcję; • buduje napięcie dzięki odpowiedniemu doborowi środków językowych
87. Lasem Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, czyli najkrótsza historia ludzkości (lekcja godzinna)	Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Lasem</i> (s. 237) metafora	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat wiersza, próbuje określić jego problematykę; • wskazuje w wierszu metafory 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje osobę mówiącą w wierszu; • wskazuje metafory w wierszu i podejmuje próbę ich wyjaśnienia; • wypisuje z wiersza cytaty kluczowe dla jego wymowy 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu; • objaśnia metaforyczną warstwę tekstu; • wskazuje konteksty pomocne w odczytaniu wiersza; • zapisuje refleksje na temat wiersza, ilustrując je cytatami 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje symbole zawarte w wierszu; • interpretuje wiersz w kontekście biograficznym i historycznym

88. Odkrywanie na nowo człowieka i świata (Tadeusz Różewicz, <i>Jak dobrze</i>) (lekcja godzinna)	Tadeusz Różewicz, <i>Jak dobrze</i> (s. 254) wyraz o znaczeniu ogólnym, wyraz bliskoznaczny	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • wprowadza do tekstu znaki interpunkcyjne; • czyta głośno, odzwierciedlając wprowadzoną warstwę interpunkcyjną; • wypowiada się na temat języka utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje swoje wrażenia dotyczące języka wiersza; • nazywa uczucia podmiotu lirycznego; • zastępuje wyraz o znaczeniu ogólnym wyrazami bliskoznacznymi; • dostrzega słowa wyróżnione przez poetę 	<ul style="list-style-type: none"> • określa sytuację liryczną; • określa zasadę kompozycyjną strof wiersza; • dookreśla życiowe doświadczenia osoby mówiącej związane z przeszłością i terażniejszością 	<ul style="list-style-type: none"> • określa kontekst historyczny; • formułuje przesłanie utworu w odniesieniu do biografii autora
89. Powstanie warszawskie okiem cywila (lekcja dwugodzinna)	Miron Białoszewski, <i>Pamiętnik z powstania warszawskiego</i> (fragmenty, s. 124–131) Miron Białoszewski – biogram (s. 123) pamiętnik, dziennik, narracja pierwszoosobowa	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami na temat Mirona Białoszewskiego; • czyta tekst wraz z przypisami, wyszukując potrzebne informacje; • opowiada o swoich wrażeniach czytelnicy; • cytuje fragmenty opisujące przeżycia narratora; • wymienia bohaterów; • określa tekst jako pamiętnik 	<ul style="list-style-type: none"> • określa czas i miejsce wydarzeń; • określa rodzaj narracji i typ narratora; • określa tematykę kolejnych części tekstu; • wymienia cechy pamiętnika; • dostrzega specyficzne cechy języka utworu; • proponuje inną wersję tytułu, uzasadnia ją 	<ul style="list-style-type: none"> • proponuje tytuły dla poszczególnych części tekstu, uwzględniając wskazany styl; • określa kontekst historyczny; • opowiada o przeżyciach i uczuciach bohaterów; • wyjaśnia różnice między pamiętnikiem a dziennikiem; • charakteryzuje język i styl utworu; • dostrzega ogólny sens utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje artystyczne konsekwencje wybranego przez autora stylu i języka, w kontekście wypowiedzi Białoszewskiego
90. O kolokwializmach (lekcja godzinna)	<i>Kolokwializmy</i> (podręcznik <i>Gramatyka i stylistyka</i> , s. 53–54) Wisława Szymborska, <i>Nieczytanie</i> (s. 54)	<ul style="list-style-type: none"> • określa własnymi słowami, czym są kolokwializmy; • podaje przykłady kolokwializmów 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje kolokwializm; • wskazuje kolokwializmy w wierszu Szymborskiej; • zastępuje kolokwializmy wyrazami właściwymi dla języka literackiego 	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat zasad dotyczących stosowania kolokwializmów w wypowiedzi; • określa funkcję kolokwializmów w wierszu Szymborskiej 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zjawisko stylizacji na język potoczny w literaturze
91. Koniec? A co będzie później? (Czesław Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i>) (lekcja godzinna)	Czesław Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i> (s. 248–250) Apokalipsa św. Jana (s. 248) Hans Memling, <i>Sąd Ostateczny</i> , między 1467 a 1471 (s. 250) parafraza, aluzja literacka	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z fragmentem Apokalipsy św. Jana; • opisuje swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza; • wie, że wiersz nawiązuje do motywu biblijnego; • wskazuje osobę mówiącą w wierszu; • opisuje wygląd zaprezentowanego świata 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje i uzasadnia swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza; • wskazuje wersy, w których bezpośrednio pojawiają się nawiązania do motywu biblijnego, komentuje ich zawartość treściową; • opisuje bohaterów wiersza; • nazywa cechy prezentowanego świata, wskazuje i nazywa poetyckie 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje dziedzinę sztuki, która mogłaby odzwierciedlić świat przedstawiony w wierszu, uzasadnia swoją opinię; • analizuje język wiersza; • wyjaśnia, jaka wizja końca świata została przedstawiona w wierszu; • relacjonuje zachowanie się ludzi, odtwarza ich sposób myślenia 	<ul style="list-style-type: none"> • zestawia wiersz z tekstem biblijnym, analizuje język obu tekstów; • formułuje wnioski, dotyczące wizji apokalipsy w obu utworach; • decyduje, czy tekst jest parafrazą, czy aluzją literacką, uzasadnia swoje zdanie; • formułuje wnioski interpretacyjne dotyczące znaczeń utworu;

			<p>środki wywołujące efekty plastyczne i dynamiczne;</p> <ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: <i>parafraza</i>, <i>aluzja literacka</i> 		<ul style="list-style-type: none"> zestawia wiersz z obrazem Memlinga
<p>92. „Który skrzywdziłeś człowieka prostego...” (lekcja godzinna)</p>	<p>Czesław Miłosz, <i>Który skrzywdziłeś</i> (s. 244–245) Czesław Miłosz – biogram (s. 243–244) Ewangelia według św. Mateusza (fragment, s. 244) przypowieść</p>	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami na temat Czesława Miłosza; czyta fragment Ewangelii według św. Mateusza; nazywa formę, w jakiej wypowiada się podmiot liryczny; odczytuje zwroty pozwalające rozpoznać adresata; nazywa i charakteryzuje adresata; cytuje fragment wiersza dotyczący roli poety 	<ul style="list-style-type: none"> określa problematykę wiersza; charakteryzuje otoczenie nadawcy; charakteryzuje otoczenie adresata wypowiedzi; ustala, czego dotyczy fragment o charakterze przestrogi 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia sens fragmentu Ewangelii według św. Mateusza; określa kontekst historyczny; wyjaśnia, jak osoba mówiąca pojmuje rolę poety; opisuje postawę moralną podmiotu lirycznego; rozwija wybrane sformułowanie 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje język wiersza z językiem fragmentu Ewangelii, wyciąga wnioski; wyjaśnia, na jakiej podstawie wiersz można zaliczyć do tekstów lirycznych
<p>93. Poszukiwania pokoleń w poezji Boba Dylana (lekcja godzinna)</p>	<p>Bob Dylan, <i>Odpowiedź gwizdże wiatr, Pukam do nieba bram</i> (s. 302–304) Bob Dylan – biogram (s. 303) piosenka, protest song, paralelizm składniowy, refren, apostrofa, wideoklip</p>	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami o autorze; wypowiada się na temat wierszy; słucha muzycznych wykonń utworów; czyta definicję wideoklipu 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje osobę mówiącą w wierszach; określa sytuację liryczną w wierszach; parafrazuje tekst wiersza <i>Odpowiedź gwizdże wiatr</i>; wskazuje kluczowe dla siebie słowa wiersza <i>Odpowiedź gwizdże wiatr</i>; określa nastrój melodii do utworów 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia związek formy wierszy z charakterem osoby mówiącej; określa charakter wypowiedzi lirycznej, uzasadnia; formułuje wymowę utworów 	<ul style="list-style-type: none"> objaśnia wpływ interpretacji muzycznej Dylana na warstwę znaczeń w tekście; projektuje wideoklip do piosenki <i>Odpowiedź gwizdże wiatr</i>
<p>94. Językowe demaskowanie rzeczywistości (Stanisław Barańczak, <i>Pan tu nie stał</i>) (lekcja godzinna)</p>	<p>Stanisław Barańczak, <i>Pan tu nie stał</i> (s. 289–290) Stanisław Barańczak – biogram (s. 288) związek frazeologiczny</p>	<ul style="list-style-type: none"> czyta informacje o autorze; na podstawie tekstu i słownika frazeologicznego wypisuje zwroty frazeologiczne z czasownikiem <i>stać</i>, objaśnia je; wypowiada się na temat wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> przekształca tytuły artykułów prasowych; określa nadawcę i odbiorcę wypowiedzi, określa dosłownie sytuację, w jakiej się znajdują 	<ul style="list-style-type: none"> wyraża opinię na temat wykorzystania w tytułach związków frazeologicznych, uzasadnia; próbuje scharakteryzować nadawcę i odbiorcę wypowiedzi lirycznej, określa relacje między nimi 	<ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje w interpretacji tekstu odpowiednie konteksty wyjaśnia znaczenia wynikające z przekształcenia zwrotów frazeologicznych; komentuje przenośne znaczenia utworu; wypowiada się na temat warsztatu poetyckiego Stanisława Barańczaka
<p>95. Gry i zabawy językowe na widokówkach z tego świata.</p>	<p><i>Czytelnik między sprzecznościami – o czytaniu</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> czyta tekst ze zrozumieniem, wyodrębniając informacje 	<ul style="list-style-type: none"> wyodrębnia w tekście nazwy wykorzystywanych przez 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega specyfika języka poezji 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje język poezji Stanisława Barańczaka

<p>Jak czytać wiersze Barańczaka? (lekcja godzinna)</p>	<p>wierszy (<i>nie tylko Stanisława Barańczaka</i>) (s. 295–300) symbol, antyteza, paradoks Stanisław Barańczak, <i>Daję ci słowo, że nie ma mowy</i> (fragment, s. 296) Stanisław Barańczak, <i>Skoro już musisz krzyżeć, rób to cicho</i> (fragment, s. 298) Stanisław Barańczak, <i>Wypełnić czytelnym pismem</i> (fragment, s. 299)</p>	<p>związane ze specyfiką twórczości Stanisława Barańczaka</p>	<p>Barańczaka środków stylistycznych, wyjaśnia, na czym polega ich stosowanie; • wyjaśnia pojęcia: <i>symbol, paradoks, antyteza</i></p>	<p>Stanisława. Barańczaka</p>	<p>w formie rozbudowanej wypowiedzi; • w podanych fragmentach odszukuje przykłady zjawisk charakterystycznych dla poezji Stanisława Barańczaka, odczytuje zawarty w nich sens</p>
<p>96. Czy my ich przypadkiem nie znamy? (Sławomir Mrozek, <i>Na pełnym morzu</i>) (lekcja dwugodzinna)</p>	<p>Sławomir Mrozek, <i>Na pełnym morzu</i> (fragmenty, s. 313–319) Sławomir Mrozek – biogram (s. 312) manipulacja językowa, wywiad, jednoaktówka, perswazja</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • opowiada o swoich wrażeniach czytelnicy; • określa tematykę utworu; • określa elementy świata przedstawionego; • wie, czym jest jednoaktówka 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytuje fragmenty pozwalające scharakteryzować bohaterów; • określa cel działania każdej postaci; • formułuje wypowiedzi w imieniu bohaterów; • używa pojęć <i>manipulacja językowa</i> oraz <i>perswazja</i>; • wskazuje bohatera, który uprawia manipulację językową; • uzupełnia tekst sztuki; • podaje ogólną propozycję inscenizacji utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia zaskakujące elementy świata przedstawionego; • określa charakter świata przedstawionego; • charakteryzuje bohaterów i na tej podstawie formułuje problem utworu; • wyjaśnia, czym jest manipulacja językowa, a czym perswazja; • wskazuje przykłady perswazyjnego użycia języka; • przeprowadza wywiady z bohaterami utworu 	<ul style="list-style-type: none"> • analizuje język bohaterów; • wyjaśnia, na czym polega manipulacja językowa uprawiana przez jednego z bohaterów; • wyjaśnia, czy utwór można uznać za komedię; • przedstawia dokładny projekt inscenizacji utworu • pisze rozprawkę na zadany temat
<p>97. Dziwny zamek w Pirenejach (lekcja godzinna)</p>	<p>René Magritte <i>Zamek w Pirenejach</i> (s. 320–322)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • czyta tekst, zapoznając się z informacjami na temat autora i dzieła; • wymienia elementy krajobrazu przedstawionego na obrazie, korzystając z informacji zawartych w tekście; • wyszukuje w tekście informacje na temat kompozycji obrazu; • wypowiada się na temat tytułu obrazu 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa cechy wyglądu poszczególnych elementów krajobrazu; • formułuje pytania dotyczące tego, co uznaje za zaskakujące, dziwne, niezwykle na obrazie; • wyjaśnia związek tytułu obrazu z jego warstwą przedstawieniową 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje centralny element obrazu; wyjaśnia, z czego wynika jego niezwykłość; • omawia malarskie środki prezentacji 	<ul style="list-style-type: none"> • określa relacje kompozycyjne wszystkich elementów przedstawionych na obrazie; • objaśnia elementy o znaczeniu symbolicznym; • wypowiada się na temat swojego rozumienia znaczeń wynikających z obrazu

<p>98. Gdy się ludzi ocenia... (Marian Hemar, <i>Teoria względności</i>) (lekcja godzinna)</p>	<p>Marian Hemar, <i>Teoria względności</i> (s. 227–229) satyra</p>	<ul style="list-style-type: none"> wypowiada się na temat wiersza; próbuje określić problem przedstawiony w utworze 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje osobę mówiącą; opracowuje katalog cech i zachowań bohaterów wiersza; określa tematykę wiersza; określa charakter utworu Hemara; proponuje alternatywny tytuł dla wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> formułuje myśl wyrażającą główny przekaz wiersza; objaśnia kompozycje wiersza; przedstawia innymi słowami puentę wiersza; wskazuje w tekście elementy satyryczne 	<ul style="list-style-type: none"> omawia związek między tytułem wiersza Hemara a teorią względności Alberta Einsteina
<p>99. Oskar i Pani Róża, czyli opowieść o życiu i umieraniu (lekcja dwugodzinna) 100. Oskar i przyjaciele (lekcja godzinna) 101. Życie jest cudem (Éric-Emmanuel Schmidt, Oskar i pani Róża) (lekcja godzinna)</p>	<p>Éric-Emmanuel Schmidt, <i>Oskar i pani Róża</i> (lektura do przeczytania w całości) <i>Oskar i pani Róża</i> – zadania do lektury (s. 133–134) Éric-Emmanuel Schmidt – biogram (s. 132) opowieść, plakat teatralny</p>	<ul style="list-style-type: none"> zapoznaje się z informacjami o autorze; wyszukuje w tekście wskazane informacje; określa czas i miejsce akcji; opowiada o swoich wrażeniach czytelnicy; wskazuje głównych bohaterów; opowiada o wydarzeniach zawartych w opowiadaniu; wypowiada się na temat sensu zapisywania swoich myśli i uczuć; wypowiada się na temat tytułu 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i opisuje elementy świata przedstawionego; analizuje przebieg wybranych wydarzeń; wskazuje kulminacyjny moment opowiadania, uzasadnia wybór; charakteryzuje bohaterów; określa temat utworu; wypisuje z tekstu zdania o charakterze sentencji 	<ul style="list-style-type: none"> określa motywacje bohaterów; określa problemy podejmowane przez opowiadanie; objaśnia, w jaki sposób wpłynęła na Oskara przyjaźń z Różą; kwalifikuje gatunkowo utwór, uzasadniając; formułuje refleksje na temat odbiorców tekstu; gromadzi argumenty, przygotowując swój głos w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> pisze rozprawkę na zadany temat; wskazuje i objaśnia symboliczne znaczenie zawartych w opowiadaniu motywów; określa związek między językiem utworu, fabułą opowieści a jej odbiorcą; zestawia opowieść Schmidta i <i>Malego Księcia</i> Antoine’a de Saint-Exupéry’ego; układa komentarz do przedstawień plastycznych związanych z utworem
<p>102. Chwila zadumy (Adam Mickiewicz, *** [Nad wodą wielką i czystą...]) (lekcja godzinna)</p>	<p>Adam Mickiewicz, ***[Nad wodą wielką i czystą...] (s. 215–216) poezja refleksyjna Thomas Fearnley, <i>Slindebirken</i> (1839), s. 216</p>	<ul style="list-style-type: none"> wymienia elementy opisanego krajobrazu; wypisuje czasowniki związane z osobą mówiącą 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje statyczne i dynamiczne elementy krajobrazu; ustala znaczenia sugerowane przez czasowniki, łączy je z życiem człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje język utworu; odczytuje symboliczne znaczenia związane z poszczególnymi elementami natury; odtwarza i komentuje sytuację liryczną przedstawioną w wierszu 	<ul style="list-style-type: none"> przedstawia i komentuje poetycki obraz natury w utworze; odtwarza refleksje osoby mówiącej, ustala, czego dotyczy; formułuje opinię na temat roli poety zaprezentowanej w wierszu; uzasadnia, że wiersz zalicza się do poezji refleksyjnej; wskazuje podobieństwa między lirykiem Mickiewicza a obrazem Fearnleya
<p>Sprawdzian wiadomości nr 4</p>					

i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)					
103. Kiedy spojrzymy wstecz... (Czesław Miłosz, <i>Tak mało</i>) (lekcja godzinna)	Czesław Miłosz, <i>Tak mało</i> (s. 246–247)	<ul style="list-style-type: none"> określa temat wiersza; wyjaśnia, kto mógłby wypowiadać słowa wiersza; nazywa uczucia; odczytuje fragmenty wiersza, które należy rozumieć metaforycznie 	<ul style="list-style-type: none"> określa problematykę wiersza; wartościuje uczucia pozytywnie lub negatywnie; rozpoznaje i nazywa motywy kulturowe i mitologiczne 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia sens podanego sformułowania; wyjaśnia znaczenie motywów, korzystając z przypisów 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, jaką ocenę świata i własnego losu prezentuje podmiot liryczny; wyjaśnia metaforyczny charakter przywołanych motywów
104. Zmęczony poeta, czyli spotkanie z wierszem Tadeusza Różewicza (lekcja godzinna)	Tadeusz Różewicz, <i>Przyszli żeby zobaczyć poetę</i> (s. 257–260) Pablo Picasso, <i>Portret poety</i> , 1902 (s. 258) wewnętrzna mowa czytelnika, kontekst utworu, wiersz wolny	<ul style="list-style-type: none"> czyta ze zrozumieniem informacje zawarte w dopisku <i>Zanim przeczytasz</i> określa sytuację liryczną w wierszu; wypowiada się na temat wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> zapisuje swoje wrażenia czytelnicze; nazywa uczucia, przeżycia i refleksje podmiotu lirycznego 	<ul style="list-style-type: none"> zapisuje <i>wewnętrzną mowę czytelnika</i>; interpretuje wskazane fragmenty wiersza formułuje wnioski płynące z lektury wiersza; omawia formę wiersza i jej wpływ na wrażenia czytelnicze 	<ul style="list-style-type: none"> tworzy wypowiedź na temat wymowy wiersza; formułuje refleksje na temat roli poety i poezji w życiu społeczeństwa porównuje bohatera literackiego i postać na obrazie Pabla Picassa
105. Zagubiona dusza Pana Cogito (rozważania wokół wiersza Zbigniewa Herberta) (lekcja godzinna)	Zbigniew Herbert, <i>Dusza Pana Cogito</i> (s. 271–272)	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia tradycyjne rozumienie tytułowego pojęcia; wyodrębnia dwie sytuacje, w których zaprezentowany został Pan Cogito jako bohater liryczny; ocenia bohatera lirycznego, wykorzystując podane określenia 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, czym jest dusza Pana Cogito i czym różni się od swoich poprzedników; identyfikuje tytułowego bohatera, wskazuje ujawniające go wersy; prezentuje Pana Cogito jako bohatera utworu w obydwu przedstawionych sytuacjach; odczytuje część wiersza, która wydaje się najważniejsza dla jego wymowy 	<ul style="list-style-type: none"> podaje synonimy tytułowego pojęcia; dostrzega uosobienie jako poetycki sposób przedstawienia abstrakcyjnego pojęcia, wskazuje je w tekście; charakteryzuje czasy, w których żyje Pan Cogito; wypowiada się na temat wymowy wiersza; układa w imieniu Pana Cogito ogłoszenie do gazety 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia cel zastosowania uosobienia; układa monolog-wyznanie Pana Cogito; przedstawia swoją interpretację utworu
106. O duchowych i rzeczywistych podróżach (Zbigniew Herbert, <i>Modlitwa Pana Cogito – podróżnika</i>) (lekcja godzinna)	Zbigniew Herbert, <i>Modlitwa Pana Cogito – podróżnika</i> (s. 264–267) motyw podróży, apostrofa Cyprian Norwid, <i>Pielgrzym</i> (utwór spoza podręcznika)	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia znaczenie nazwy bohatera lirycznego; cytuje apostrofę; nazywa adresata wypowiedzi; określa charakter wiersza (modlitwa); odczytuje zwroty i wyrażenia charakterystyczne dla modlitwy; podaje synonimy słowa 	<ul style="list-style-type: none"> przywołuje postać bohatera lirycznego; charakteryzuje bohatera lirycznego; wyodrębnia z tekstu wypowiedzi o charakterze podziękowania i prośby; odtwarza sytuacje związane z przywołanymi postaciami; cytuje fragmenty pozwalające określić stosunek 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia charakter wiersza (modlitwa); podaje przykłady utworów o podobnym charakterze; uzasadnia niecodziennosc modlitwy zawartej w wierszu; wyjaśnia myślową zawartość podziękowań i prośb; określa stosunek podmiotu lirycznego do świata; przygotowuje głos w dyskusji 	<ul style="list-style-type: none"> omawia sposób wartościowania świata przez podmiot liryczny; wyjaśnia symboliczne znaczenia wskazanych motywów; porównuje postać pielgrzyma z wiersza Norwida z Panem Cogito; na podstawie poznanych wierszy redaguje notkę

		<i>piękny</i>	podmiotu lirycznego do świata; <ul style="list-style-type: none"> • rozpoznaje i nazywa motywy; • wypisuje z tekstu nazwiska rzeczywistych postaci, nazwy miejscowości, budowli 		biograficzną o Panu Cogito
107. Siła reportażu (lekcja dwugodzinna)	Marek Miller, <i>Reporterów sposób na życie</i> (s. 148–149) Marek Miller – biogram (s. 148) Ryszard Kapuściński, <i>Imperium</i> (fragmenty, s. 173–181) Ryszard Kapuściński – biogram (s. 172) reportaż, reportaż prasowy, reportaż literacki, paradoks, opowiadanie, fikcja literacka	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorach; • czyta teksty, wyszukując potrzebne informacje; • zapoznaje się z definicją reportażu, odtwarza ją; • odtwarza główne realia przedstawione w tekstach; • określa temat tekstów; • wskazuje zwroty, pozwalające rozpoznać autora-narratora; • wymienia cechy reportażu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnia w tekstach fragmenty mówiące o cechach reportażu; • wyjaśnia, kiedy tekst można nazwać reportażem; • rozpoznaje w tekstach cechy reportażu; • rozpoznaje motywy obecne w tekście Kapuścińskiego; • wskazuje różnice między literaturą faktu i literaturą piękną; • rozróżnia reportaż i reportaż literacki; • gromadzi informacje związane z autorem-narratorem 	<ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnia fragmenty o charakterze komentarza autorskiego; • nazywa cechy charakteru przydatne w pracy reportera; • omawia relacje autora z opisywaną przez niego rzeczywistością; • wyjaśnia wskazany paradoks; • wyjaśnia, czym cechuje się reportaż literacki 	<ul style="list-style-type: none"> • uzupełnia definicję reportażu; • wyjaśnia, na czym polega specyfika reporterskiego oglądu świata; • określa związki i relacje między wszystkimi informacjami w tekście; • komentuje refleksje autora na temat opisywanej rzeczywistości; • uzasadnia, dlaczego tekst jest reportażem literackim
108. Poznawać samego siebie, uczyć się człowieka... (lekcja godzinna)	Jerzy Liebert, <i>Morze i wino</i> , *** [Uczę się ciebie, człowieku...] (s. 232, 233)	<ul style="list-style-type: none"> • wypowiada się na temat incipitu wiersza *** [Uczę się ciebie, człowieku...]; • wypowiada się na temat wiersza <i>Morze i wino</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje sytuację liryczną ukazaną w wierszach; • wskazuje nadawcę i odbiorcę wiersza <i>Morze i wino</i>; • dzieli wiersz <i>Morze i wino</i> na część opisową i refleksyjną; • interpretuje wybrane fragmenty wiersza 	<ul style="list-style-type: none"> • objaśnia znaczenie incipitu wiersza *** [Uczę się ciebie, człowieku...], łącząc go z podjętą w utworze problematyką; • formułuje przesłanie utworów 	<ul style="list-style-type: none"> • pisze pracę pisemną na zadany temat; • dokonuje przekładu intersemiotycznego, projektując obraz na podstawie wiersza <i>Morze i wino</i>
109. Nowy wspaniały świat – jeszcze wizja przyszłości czy już diagnoza współczesnego świata? (lekcja godzinna)	Aldous Huxley, <i>Nowy, wspaniały świat</i> (fragmenty, s. 136–142) Aldous Huxley – biogram (s. 135) literatura fantastycznonaukowa	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • wypowiada się na temat obrazu świata w powieści; • odtwarza proces stwarzania człowieka przedstawiony we fragmencie; 	<ul style="list-style-type: none"> • określa czas przedstawionych wydarzeń, uzasadnia swą opinię odwołaniami do tekstu; • określa miejsce wydarzeń, przytacza i komentuje związane z nim cytaty; 	<ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnia wypowiedzi bohaterów, na tej podstawie określa ich stosunek do rzeczywistości, w której się znajdują; • przedstawia wpływ techniki na życie ludzi; 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie wypowiedzi narratora określa jego stosunek do opisywanego świata; • komentuje i ocenia wpływ techniki, wynalazków na życie ludzi w opisanym

	(science fiction), ironia, utopia, antyutopia	<ul style="list-style-type: none"> • cytując, wskazuje cele, którym ma służyć działalność opisanego laboratorium; • podejmuje próbę oceny przedstawionego w tekście świata; • zapoznaje się z definicjami utopii, antyutopii, literatury fantastycznonaukowej 	<ul style="list-style-type: none"> • określa stosunek narratora do świata przedstawionego, uzasadnia; • przedstawia własną ocenę świata opisanego w utworze; • wskazuje w utworze cechy literatury fantastycznonaukowej 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że utwór jest antyutopią; • wskazuje i uzasadnia sposób oddziaływania antyutopii literackiej; • pisze opowiadanie inspirowane powieścią Huxleya; • pisze rozprawkę na zadany temat 	<ul style="list-style-type: none"> • światcie; • odnosi się do komentarza literaturoznawcy; • pisze reportaż inspirowany powieścią Huxleya; • wnikliwie rozważa wskazany problem w wypowiedzi argumentacyjnej
110. W krainie lansu i glansu, czyli dlaczego lzy w kinie płyną łatwiej? (lekcja godzinna)	Stanisław Barańczak, <i>Lzy w kinie</i> (s. 291–292)	<ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnia w tekście stwierdzenia o charakterze realistycznym i metaforycznym; • wyjaśnia, co mogą oznaczać lzy, przez jakie uczucia są wywoływane 	<ul style="list-style-type: none"> • określa charakter wypowiedzi osoby mówiącej, uzasadnia, cytując fragmenty tekstu; • dostrzega zestawienie ekranu kinowego z konfesjonałem, wskazuje w tekście sygnały tego zestawienia 	<ul style="list-style-type: none"> • wydobywa znaczenia wynikające z zestawienia ekranu i konfesjonału; • ocenia idiom poetycki Barańczaka z punktu widzenia odbioru czytelniczego 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, w jaki sposób osoba mówiąca ocenia świat uczuć współczesnego człowieka; uzasadnia, z czego wynika ta ocena; • analizuje i ocenia język i wersyfikację utworu
111. Gdy zdjęcia połączę montażem – wtedy film mój pokażę (lekcja godzinna)	<i>Montaż, czyli zagęszczanie filmowego świata</i> (s. 338–341) montaż filmowy, ujęcie, plan filmowy, sekwencje zagęszczone	<ul style="list-style-type: none"> • czyta ze zrozumieniem tekst; • używa pojęcia <i>plan filmowy</i>; • wyjaśnia, na czym polega <i>montaż filmowy</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia rodzaje planów filmowych; • wyjaśnia różnice między rodzajami planów filmowych; • wymienia różne typy montażu filmowego; • wyjaśnia, czym są <i>sekwencje zagęszczone</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia różnice między różnymi typami montażu; • wymienia efekty osiągnięte dzięki montażowi; • wymienia gatunki filmu, w których najczęściej wykorzystywany jest montaż równoległy 	<ul style="list-style-type: none"> • dobiera rodzaje montażu do projektowanych ujęć filmowych; • sporządza fragment scenopisu kilku ujęć filmowych; • przedstawia fragment fabuły nieistniejącego filmu, który uzasadniałby użycie sekwencji zagęszczonych
112. Hybrydy w kinie, czyli rzecz o krzyżówkach (lekcja godzinna)	Marek Hendrykowski, <i>Skrzyżowanie mimo wszystko. Filmowe hybrydy gatunkowe</i> (s. 334–337) gatunek filmowy, hybryda gatunkowa, synkretyzm	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznaje się z informacjami o autorze; • czyta tekst, wyszukując potrzebne informacje; • wyodrębnia z tekstu fragment zawierający definicję pojęcia <i>hybryda</i>, na jego podstawie wyjaśnia to pojęcie własnymi słowami 	<ul style="list-style-type: none"> • przypomina nazwy gatunków filmowych; • wyjaśnia, jakie elementy pomieszano ze sobą we wskazanych w tekście filmach; • zestawiając gatunki filmowe, proponuje filmy będące hybrydami gatunkowymi; • przypomina pojęcie <i>synkretyzm</i>; wyjaśnia, czym różni się ono od pojęcia 	<ul style="list-style-type: none"> • przypomina cechy znanych gatunków filmowych; • klasyfikuje gatunkowo ostatnio obejrzone filmy; • określa czas powstania tekstu; • na podstawie fotosów z podręcznika i odpowiednich fragmentów tekstu omawia przykłady filmowych gatunków hybrydowych; • uzasadnia słuszność 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na jakie zapotrzebowanie widzów odpowiadają hybrydy gatunkowe; • wskazuje w obejrzanym filmie przykłady łączenia gatunków; • formułuje własną opinię na temat wartości lub jej braku filmowych hybryd gatunkowych

			<i>hybryda</i>	wybranego stwierdzenia w formie przemówienia	
113. Każdy może oceniać... O recenzji teatralnej i filmowej (lekcja godzinna)	<i>Przybyłem, zobaczyłem i... napisałem recenzję</i> (s. 344–345) recenzja	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia recenzję od innych form wypowiedzi; • wyodrębnia części kompozycyjne recenzji; • sporządza listę tematów, którymi zajmują się autorzy recenzji; 	<ul style="list-style-type: none"> • określa zawartość tematyczną kolejnych części; • wybiera elementy dzieła podlegające ocenie; • układa plan, gromadzi słownictwo; • na podstawie podanego planu redaguje recenzję 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia elementy, których nie musi zawierać recenzja; • wymienia cechy recenzji i powinności recenzenta; • stosuje w recenzji wyrazy oceniające i środki językowe uwypuklające opinię 	<ul style="list-style-type: none"> • nazywa odmiany języka, jakimi posługują się recenzenci; • redaguje recenzję, zachowując wszystkie cechy formy wypowiedzi i stosując bogate słownictwo oceniające i wartościujące
114. Sztuka sceny, sztuka ekranu – powtórzenie wiadomości (lekcja godzinna)	infografika: <i>Teatr</i> (s. 310–311) <i>Sztuka sceny i sztuka ekranu</i> – sprawdzian (s. 348–350)	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia różne formy teatralne; • rozpoznaje gatunek streszczanych filmów; • rozwija umiejętność dostrzegania scen symbolicznych w filmie 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i omawia różne formy teatralne; • rozpoznaje gatunki filmowe (gatunek klasyczny, gatunek hybrydowy) 	<ul style="list-style-type: none"> • sporządza szkic scenariusza (w formie planu wydarzeń); • proponuje sceniczną realizację fragmentu utworu prozatorskiego 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje sceny symboliczne w filmie; • tworzy scenkę dramatyczną zgodnie z podanych wskazówkami
Sprawdzian diagnostyczny na zakończenie nauki w klasie 8 i jego omówienie (dwie godziny lekcyjne)					
115. Czy kino ma jeszcze szansę? (lekcja godzinna)	<i>Co się stanie z filmem? A z kinem?</i> (s. 346–347) artykuł	<ul style="list-style-type: none"> • czyta cicho ze zrozumieniem, mając na uwadze informacje podane w tekście; • podaje przyczynę zmniejszenia się liczby widzów kinowych w drugiej połowie XX wieku; • wyodrębnia z tekstu fragment wyjaśniający pojęcie filmowej metafory, na tej postawie wyjaśnia własnymi słowami, na czym polega filmowa metafora 	<ul style="list-style-type: none"> • określa problematykę tekstu; • wyjaśnia, jakie jest stanowisko autora w kwestii przyszłości kina i telewizji; • wymienia środki języka filmowego wykorzystywane do budowania metafory; • układa tekst apelu w sprawie zachowania / szybszego zlikwidowania klasycznej telewizji 	<ul style="list-style-type: none"> • sporządza listę filmów, które są dziełami sztuki, uzasadniając swoje wybory; • na podstawie przykładów podanych w tekście wyjaśnia powstawania filmowej metafory; • pisze refleksje na temat kina i filmów przyszłości 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na zamieszczonych przy tekście fotosach sposoby budowania ukrytych znaczeń, omawia te znaczenia; • pisze artykuł w obronie kina
116. Świat w mediach – realny czy wykreowany? (lekcja godzinna)	<i>Świat w mediach – realny czy wykreowany?</i> (s. 360–362)	<ul style="list-style-type: none"> • czyta cicho ze zrozumieniem, mając na uwadze informacje podane w tekście; • wymienia środki przekazu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie <i>globalna wioska</i>; • wylicza korzyści i zagrożenia związane ze środkami masowego przekazu; 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest kultura masowa; • pisze list otwarty w sprawie zawartości programu telewizji publicznej lub komercyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia swój głos w dyskusji na temat środków masowego przekazu • opracowuje poradnik <i>Jak żyć z telewizją / internetem</i>

		charakterystyczne dla kultury masowej	• odpowiada na pytania wybrane z tekstu		
117. Bądź świadomym telewidzem! (lekcja godzinna)	infografika: <i>Telewizja wczoraj i dziś</i> (s. 352–353) <i>Czym jest kultura popularna?</i> (s. 354) <i>Przez medialne światy – sprawdzian</i> (s. 363–364) kultura popularna (popkultura), kultura masowa, kicz, telegatunki (serial, telenowela, sitcom, reality show, wideoklip), stylizacja, rozprawka, przemówienie	• czyta tekst, mając na uwadze zawarte w nim informacje; • czyta definicję kiczu; • wypowiada się na temat kultury popularnej; • wymienia telegatunki	• definiuje pojęcia: <i>kultura popularna, kicz, telegatunki</i> ; • wymienia cechy telegatunków; • przygotowuje wypowiedź argumentacyjną na wskazany temat; • redaguje hasła reklamowe; • przekształca teksty, pomijając czasowniki o charakterze nakłaniającym	• opowiada o genezie kultury popularnej; • wskazuje cechy kultury popularnej; • wskazuje przykłady negatywnego oddziaływania telegatunków; • tworzy plan relacji z otwarcia sali gimnastycznej, dobiera odpowiedni typ tekstu	• ocenia zjawisko kultury popularnej; • tworzy scenopis relacji z koncertu; • ocenia wiarygodność światów prezentowanych w różnych gatunkach medialnych (np. wideoklipie, grze komputerowej, elektronicznej wersji gazety lub czasopisma, Wikipedii)
118. Żyć w harmonii ze światem (lekcja godzinna)	Czesław Miłosz, <i>Dar</i> (s. 251–252)	• czyta kilkakrotnie wiersz; • dzieli się wrażeniami czytelnictwami; • wypowiada się na temat języka wiersza	• dostrzega, że w wierszu każde zdanie mieści się w obrębie wersu; • wymyśla rozwinięcie tytułu wiersza	• omawia sytuację liryczną przedstawioną w wierszu; • interpretuje tytuł wiersza	• określa konsekwencje artystyczne wyboru formy wiersza i języka; • parafrazuje fragmenty wiersza; • analizuje i omawia kompozycję wiersza; • podaje tezę interpretacyjną wiersza

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, którego wiedza i umiejętności wykraczają poza wymagania na ocenę bardzo dobrą i sytuują się na poziomie ponadprogramowym. Uczeń taki prezentuje wysoki poziom wiedzy w zakresie szeroko rozumianej humanistyki. Samodzielnie analizuje i interpretuje teksty literackie, sięga po teksty popularnonaukowe, naukowe i publicystyczne i potrafi je funkcjonalnie wykorzystać. Samodzielnie analizuje i interpretuje inne teksty kultury. Formułuje problemy, samodzielnie proponuje sposoby ich rozwiązania. Ma wysoką świadomość językową. Tworzy bezbłędne wypowiedzi ustne i pisemne.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych. Nie potrafi, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.